Νίκος Κόγιας

Γυναίκα και ζωή

(Μέρος 1ο)

Το συστημα οχι απλώς αλλοτρίωσε,αλλά κυριολεκτικά λήστεψε την γυναίκα τόσο απο τα φυσικά,άλλο τόσο και απο τα κοινού παραγώμενα αγαθά,υποχρεώθηκε προκειμένου να επιβιώση με κάποια έστω και με μικρή αξιοπρέπεια,να μετατρέψει το κορμί της-το μόνο που της ειχε απομείνει-σε περιουσιακό στοιχείο και σε συνέχεια προκειμένου να του δώσει την αξία που της ηταν τόσο απαραίτητη για να επιβιώσει και να μπορεί να παίξει και κάποιον,έστω και παρασκηνιακά,αλλά βασικό ρόλο το ανακήρυξε σε Ταμπού.Σε ιερό και απαραβίαστο.Εκανε η γυναίκα αυτό που έκανε ο άνδρας,με τα περιουσιάκα στοιχεια,που τα ανακήρυξε ιερά και απαραβίαστα.

Στην προσπάθεια της αυτή ειχε αρωγό και σύμμαχο,την θρησκεία,που για δικούς της λόγους την υιοθέτησε.Η περαδοχή απο την πλευρά της θρησκείας αυτής της προσπάθειας,ηταν η παγίδα.Ο άλυτος κόμπος που ειχε ρίξει η θρησκεία στην θυλιά που ειχε περάσει το σύστημα στον τρυφερό λαιμό της γυναίκας.Μιά θυλιά που με την πάροδο του χρόνου έσφιγγε,έσφιγγε μέρχι που τελικά η θρησκεία κατόρθωσε να πάρει η ίδια την επικυριαρχία οχι μόνο του κορμιού της γυναίκας,αλλά και την θέληση.

Ειναι γεγονός οτι η θρησκεία σεβάστηκε έστω και τύπης την ανακήρυξη του γυναικείου σώματος σε ταμπού.Με τους ιδεολογικούς μηχανισμούς όμως που αυτή διαθέτει και με τα απλόχερα μέσα που το σύστημα της παραχωρεί,προκειμένου να καρπωθεί η ίδια τα αποτελέσματα της καλλιέργησε την υπομονή την εγκράτεια και την αγνότητα.Στοιχεία απαραίτητα να διατηρήσει το γυναικείο σώμα την αρχική του αξία,αλλά και να ανεβάσει τις"μετοχές"με αντάλλαγμα την ολοκληρωτικη υποταγή της στην θρησκεία.Και ενώ έστω και Τύπεις σεβάστηκε την ανακήρυξη του γυναικείου σώματος σε Ταμπού.Δεν έκανε το ίδιο με τον Ερωτα και την Αγάπη. Το Ερωτα και την Αγάπη.Την πραγματική.Την Ανθρώπινη Αγάπη,την αντικατέστησε με την ηθική της κατουρήθρας,που ανείγαγε σε επιστήμη,οχι απλώς την τσαλάκωσε, αλλά κυριολεκτικά την σκώτωσε.

Απο όλων των ειδων και μορφών αγάπης,που εχει και μπορεί να προσφέρει ο Ανθρωπος,στον συνάνθρωπο του σαν κοινωνικό ΟΝ που ειναι με τις χίλιες-μύριες μορφές και εκδηλώσεις της το σύστημα ιδιοκτησίας,με ένθερμο συμπαραστάτη και πρωτοστάτη τήν θρησκεία την συμπύκνωσε οπως και την Ηθική σε μια και μόνο την Σεξουαλική της μορφή.

Χαρ 2

Την αγαπη για την Ζωη,τον Ανθρωπο,τον Εμβιο κοσμο και την φυση.Την αγαπη για την δημιουργια.Την γενικοτερη χαρα και ευτυχια,περα απο την"χαρα" του Σεξ την εχει ουσιαστικα οχι μονο καταδικασει,αλλα σκοτωσει στο ονομα της σεξουαλικης "αγαπης".Ενω περιγραφει κατα εκαταστα η και χιλιοστα ακομα την χαρα που μπορει να προσφερει το κορμι,οχι μονο δεν αναφερεται καν-εγκαταλειπει,αλλα αφοριζει,καταδικαζει την πνευματικη,την συναισθηματικη και την Ανθρωπινη χαρα.Την χαρα της αποδοχης, της παραδοχης,της συναινεσης και της ανταποδωσης.

Η αγαπη του Σεξ ειναι η αγαπη της στιγμης.Ενω η Αγαπη του Ανθρωπου,ειναι πολυπλευρη,διαρκης και Αιωνη.Η αγαπη του Σεξ ειναι ευημερη και σαν τετοια ευκολα και γρηγορα μετατρεπε σε εμπορευμα.

Για να μπορεσει να επικρατησει το συστημα ιδιοκτησιας,επρεπε να σκοτωσει μεσα στον Ανθρωπο τα βασικα και κυρια συστατικα στοιχεια που την συγκροτουν Το στοιχειο της δημιουργιας.Την Αγαπη προς τον Αθρωπο και την Ηθικη συμπεριφορα προς τον συναθρωπο.Αυτα τα τρια βασικα και κυριαρχα στον Ανθρωπο στοιχεια,με τα οποια εκφαζει την Ανθρωπινη υπαρξη του.Τα ευγενη Ανθρωπινα ιδανικα και τα υψηλα Ανθρωπινα συναισθηματα.Ειναι τα στοιχεια που δινουν νοημα στην Ζωη.Ειναι αυτα που τον κανου περηφανο και Αξιο να Ζει.

Συνεπως αν δεν σκωτωνε αυτα τα στοιχεια που συνθετουν τον Ανθρωπο και αν ακομα επικρατουσε το συστημα ιδιοκτησιας δεν θα μπορουσε να λειτουργησει.

Βλεπουμε λοιπον οτι το συστημα αυτο ειναι δομημενο πανω στον Μηδενισμο και την συντριβη της Ανθρωπινης υπαρξης.Και θα"μεγαλουργει"μεχρι την ημερα που οι ανθρωποι,γυναικες και ανδρες,θα το αντιληφθουν και θα αποφασισουν απο κοινου καμοτι στο κομοτι να τον ξανα-συναρμολογησουν.Γυναικες και ανδρες πρεπει οχι μονο να πιστουν αλλα και να το παρουν αποφαση οτι χωρις την επανα- συναρμολογησει του Ανθρωπου,δεν πρεπει να ελπιζουν στην Απελευθερωση,του Ανθρωπου απο τα θανασιμα δεσμα της ιδιοκτησιας οπου αυτη εξουσιαζει και της περιουσιας οπου η ιδιοκτησια εχει ξεπεραστει.Αν δεν αποκατασταθει ο Ανθρωπος στα Ανθρωπινα δικαιωματα του.Γυναικες και ανιδιοκτητες;ανδρες οτι πριν επανα-συνδεθει ο Ανθρωπος με τον Εαυτο του δεν πρεπει να ελπιζου οτι θα γινουν κυριοι και Νομεις του εαυτου τους και του κορμιου της η γυναικα και το βασικοτερο να εχει

το αποκλειστικό δικαίωμα να διαθέτει η ίδια το κορμί της. Βεβαιά σε μικρότερο βαθμό ισχύει και για τον ανιδιοκτήτη ανδρα.

Και γίνεται η διάκριση ανάμεσα στην ιδιοκτησία και την περιουσία γιατί μέχρι την προκαπιταλιστική κοινωνία το συστημα ιδιοκτησίας και για αρκετές 10ετιες μετά το σύνολο του ενεργού πληθυσμού,ανεξάρτητα απο φύλο οχι μνο πέρνε μέρος στην παραγωγή,αλλα και απασχολούνταν κατά κύριο λόγω με την κοινωνικά αναγκαία παραγωγή.Δεν υπήρχαν παρασιτικά επαγγέλματα,οπως τα σημερινά η αν υπήρχαν ηταν τόσο λίγα και σε τόσο περιορισμένη έκταση που απασχολούσαν ενα πολύ μικρό ποσοστό απο το σύνολο του ενεργού πληθυσμού.Το ίδιο περορισμένος ηταν και ο τριτογενής τομέας:Το Κράτος και οι πολυδαίδαλοι γραφειοκρατικοί μαχανισμοί. Και το βασικότερο μπορεί η Αρχουσα τάξη να μην συμμετείχε ενεργά και άμεσα στην παραγωγική διαδικασία.Συμμετείχε όμως έστω και έμμεσα στην διοίκηση την Διεύθυνση στον σχεδιασμό-προγραμματισμό και κυρίως δεν απασχολουσε αυτο το πολύ Ανθρωπό προσωπικό.Γεγονό του υποχρεώνει τον μικρότερο σε αριθμό ενεργού πληθυσμού να παράγει πρόσθετα προιόντα προκειμένου πέρα απο την διατροφή της ίδιας της Αρχουσας Τάξεις,να διατρέφει και το πολυάριθμο υπηρετικό προσωπικό.

Με τον τρόπο αυτό η θρησκεία,πέτυχε την συνεργασία της γυναίκα,στην αρχή και την ολοκληρωτική υποταγή της αργότερα.Η θρησκεία πέτυχε αυτό που δεν μπόρεσε να πετυχει ο ανδρας,με όλα τα θεμητά και αθέμητα μέσα που ειχε στην διάθεση του:Να υποτάξει αυτός την γυναίκα χωρίς την βοήθεια της θρησκείας Η θρησκεία αντιλαμβανόμενη την θέση και την ψυχολογία της γυκαίκας και εκτιμώντας σωστά την έκταση της αλλοτρίωσης που της εχει κάνει απερίσκεπτα ο ανδρας, εκμεταλλεύτηκε την περίπτωση.Με αυτην της την ενέργεια η θρησκεία κατόρθωσε να συμμετάσχει στην πολιτικη εξουσία.

Η συνεργασία της γυναίκας με την θρησκεία στην αρχή και η υποταγή της αργότερα έδωσαν της δυνατότητα στην θρησκεία,να ελέγχει οχι μόννο την θέληση της γυναίκας,αλλά και πως,πότε και για ποιόν μόνο λόγο θα διαθέτει το κορμί της.

Αν θελήσει κανείς να συγκρίνει ποιός έκανε το μεγαλύτερο κακό στην γυναίκα Ο άνδρας που την αλλοτρίωσε ιδιοκτησιακά μόνο η η θρησκεία που της αλλοτρίωσε ο,τι της ειχε αφήσει ο ανδρας

αναλλοτρίωτο:Το κορμί και την θέληση;θα του ειναι εύκολο να καταληξει στο συμπέρασμα οτι η θρησκεία ολοκλήρωσε αυτο που αρχισε ο άνδρα και οτι ο έλεγχος της θέλησης και του κορμιού της γυναίκας,ήταν αυτό που επέτρεψε στην θρησκεία να ανταλλάξει την Σκήτη με τα καλλιμάρμαρα Παλάτια. Τον τρίχινο Χυτώνα με τα χρυσά Αμφιά και την ασημαντότητα με την Σεβασμιοτητα. και κάποιες φορές και με αυτήν την αντιβασιλεία ακόμα.Οπως συνέβει με τον Αρχιεπίσκοπό Δαμασκινό στην χώρα μας το 1944. καθώς και τέτοια βανικανοποίητη,ανισόρροπη αστάθεια θα προκαλέσει η αλυσσιδωτή αντίδραση που θα προκαλέσει στον γύρω χώρο και κατ επέκταση στο περιβάλλον,που αυτή θα πέσει.Κατι παρόμοιο θα συνέβαινε και στο Ανθρώπινο είδος αν το Σέξ δεν ήταν ανταποδωτικό.Η έκριξη που θα προκαλούσε θα ήταν οχι μόνο τεράστια,αλλά και καταστροφική και οχι μόνο για το ζευγάρι.

Βεβαια ενδέχεται τα διαφορα επιχειρήματα επικαλέστηκα μέχρι τώρα και θα υποχρεωθώ να χρησιμοποιήσω μεχρι το τέλος να μην ειναι τα ενδεδειγμένα και τα πιό πιστικά.Ωστόσο προσπάθησα και θα προσπαθήσω έστω και μερικά να αγγίξω τα θέματα που εχουν σχέση με την γυναίκα και την Ζωή της γυναίκας.

Το πρόβλημα.Το ένα και μεγάλο πρόβλημα της γυναίκας,ειναι οτι η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί.Η γυναίκα δεν μπορεί και ούτε πρέπει να μείνει για πολύ ακόμα κάτω απο την Δαμόκλειο σπάθη της Εκκλησίας και την ανεξέλεγκτη θέληση του συστήματος περιουσίας.Σε οτι αφορά την γυναίκα και την Ζωή της πολλά πρέπει να αλλάξουν.Και πρέπει να αλλάξουν οσό το δυνατόν συντομότερα και σωστά

Αυτό θα κριθεί όταν ανδρωθεί μια νέα γενιά.Μια γενια απο ανδρες,που ποτε στην Ζωή τους δεν θα βρεθεί στην ανάγκη να αγοράσουν με λεφτά η με άλλο κοινωνικά μέσα το δόσιμο μιάς γυναίκας.Και μιά γενιά απο γυναίκες,που και αυτές ποτέ δεν θα εχουν βρεθεί στην ανάγκη να δωθούν σε εναν άνδρα για κανένα άλλο λόγο εκτός απο την αληθινή αγάπη.Και ούτε να αρνηθούν το δόσιμο στον αγαπημένο τους απο τον φόβο μπρός στις οικονομικές συνέπειες η για οικονομικά ανταλλάγματα.

Οταν θα υπάρχουν αυτοί οι Ανθρωποί,θα γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια αυτά που πιστεύουμε και"δοξολογούμε"σήμερα.Θα φτιάξουν την δική τους Ζωή και την δική τους ααντίστοιχη Κοινή Γνώμη.

F έχει σχέση με τη Σωσχιλ καλύτερη αρχή

Ο γάμος που βασίζεται στον Ερωτα ειναι απο την φύση του μονογαμικός, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί ο Ερωτας. Εδω εχει ξεχωριστή σημασία να τονιστεί οτι το πέρασμα απο τον ομαδικό στον ζευγαρωτό-ατομικό γάμο, που σήμαινε για την εποχη εκείνη την ενεργό συμμετοχη του ερωτικου στοιχείου στην συγκροτηση του ζευγαριού ηταν έργο των γυναικών και αποτέλεσε μια τεράστια πρόοδο. Και ηταν πρόοδο γιατί αυτή η μορφή γάμου άνοιξε τον δρόμο για την συνεργασία των δυό φύλων. Αποτέλεσε πρόσθετο λειτουργικό στοιχείο για την τότε κοινωνία.

Στο ενεργητικό των άνδρων, ανήκει το πέρασμα απο τον ζευγαρωτό-ατομικό-στην μονογαμία. Βεβαια και αυτή η φύση ηταν εξ ίσου προοδευτική, παρά την ουσιαστική χειροτερευσή της θέσης της γυναίκας. Η προοδευτικότητα της μονογαμίας οφείλεται στο γεγονός οτι οργάνωσε την οικογενειακή Γεωργική παραγωγή. Εδωσε δουλειά σε όλα τα μέλη της οικογένειας, μικρά και μεγάλα και συστηματοποίησε την οικοτεχνία. Αυξησε την παραγωγή και τον αριθμό των παραγωμένων προιόντων και ανταλλαγές. Ανοιξε τον δρόμο στο εμπόριο. Η μονογαμία διευκόλυνε την απιστία του άνδρα και άνοιξε τον δρόμο στην Πορνεία

Η μονογαμική οικογένεια ιστορικά κάνει την εμφανισή της την εποχή που η κοινωνια των Ανθρώπων εγκαταλείπει το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης. Η συγκρότηση της ολοκληρώνεται με την επικράτηση του καθεστωτος ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγης

Η κυριαρχία του άνδρα στον γάμο, δεν πηγάζει απο τη φυσική μυϊκή του δυναμη. πολύ περισσότερο απο την πνευματική του δύναμη. Το αρσενικό μυαλό ειναι απλό, ενω το θηλυκό σύνθετο και πιό πολύ σε όγκο σε σχέση πάντα με τον όγκο και το βάρος του σώματος και ας ισχυρίζονται ολοι οι δαίμονες της κάλασης που με τόσα και τόσα τερτιπια υπερασπίζονται σαν αξιοπρεπη και συμφωνη με την ψυχοσύνθεση του Ανθρώπου Ζωή. Οταν κάποτε οι Ανθρωποι και κυρίως οι ανδρες τολμήσουν να πούν και ανοιχτά, αυτά που ενδόμυχα πιστεύουν. Τότε η αλήθεια αυτή θα ειναι αυτοπόδεικτη.

Και επειδή πολλοί θα ειναι αυτοί που θα έκαναν οργήλες ενστάσεις. Πρίν προβούν στην ενέργεια αυτή ας βάλουν το χέρι στην καδιά. Καί με το χέρι στην καρδιά ας κάνουν μια αντικειμενική αξιολόγηση της καθημερινής Ζωής. Τότε οχι μόνο θα διαπιστώσουν, αλλά και θα παραδεχτούν οτι πράγματι η κυριαρχία του ανδρα στο γάμο

ειναι συνέπεια και αποτέλεσμα της οικονομικής του κυριαρχίας και θα πέσει αυτόματα μαζί της.Απο την ίδια ακριβώς αιτία και λόγο ισχύει και το αδιαλυτο του γάμου.Και αυτό ειναι συνέπεια της οικονομική του κυριαρχίας.Και οι δύο λόγοι ειναι οικονομικοί.Η δύναμη των άνδρων ειναι καθαρά οικονομική.Ειναι η δύναμη που εκπορεύεται απο τα υποθηκοφυλάκεια.Εκεί οι ανδρες εχουν καταγράψει τα εμπράγματα δικαιώματα τους πάνω στον Πλανήτη.Εκεί ειναι καταχωρημένοι οι Τίτλοι της ιδιοκτησίας.Με βάση αυτούς τους τίτλους οι άνδρες έγιναν έξυπνοί,ικανοί,κύριοι και αφέντες.Με αυτους υπάταξαν,υποτίμησαν και οδήγησαν την γυναίκα στον Ραγιαδισμό.Απόδειξη οτι τα περιουσιακά στοιχεία που είναι στοιβαγμένα στα Υποθηκοφυλάκεια,ειναι αυτά που τους κάνει έξυπνους και δυνατους.Κύριους και αφέντες αποτελεί το γεγονος οτι δεν ειναι όλοι οι αρσενικοί δυνατοί και έξυπνοι παρά μόνο αυτοί που έχουν περιουσιακά στοιχεία.

Στην ολοκλήρωση του ραγιαδισμού της αργότερα βοήθησε και μαλιστα πολύ και η ίδια η γυναίκα.Εκείνο ομως που καθόρισε την έκταση του εθελοντικού της ραγιαδισμού ηταν η πρόσδεση της στην Θρησκεία,με την ψευδαίσθηση οτι η θρησκεία θα απαλύνει κάπως τα νέα πρόσθετα δεσμά της.Και τον ολοκλήρωσε με την αρμονική συνεργασία της με το σύστημα ιδιοκτησίας στην αρχή και της περιουσία αργότερα.

Πως όμως να μην οδηγηθεί στον ραγιαδισμό η ίδια στην αρχή οταν το νέο υπο διαμόρφωση καθεστώς ιδιοκτησία ξεκινησε με την δική της αλλοτρίωση. επικρατησε με την δική της υποδούλωση και λειτουργήσει με την δική της συνεργασία;Η ολοκληρωτική αλλοτριωση που ακολούθησε οδήγησε την γυναικα σε απογνωση,την αβεβαιότητα και την ανασφάλεια σε ο,τι αφορά την Ζωή της με αποτέλεσμα να οδηγήσει στον ραγιαδισμό και τα παιδιά της γενικά και τα κορίτσια ειδικα.Με το σκεπτικό να εχουν κάποιον που να τους φροντίζει οταν οι ίδιοι δεν θα ειναι πλέον σε θέση να κερδίσουν μόνοι τα μέσα για την Ζωή τους.

Ετσι λοιπόν,πρώτα οι ίδιοι οι γονεις,προκειμένου να εξασφαλίσουν τα γεράματα τους αρχίζουν εξ απαλών ονύχων να διαπαιδαγωγούν τα παιδιά τους κατά τέτοιον τρόπο που να πιστέψουν οτι ειναι κατα κάποιον τρόπο υποχρεωμένα να τους συμπαρασταθουν στα γεράματα και κυρίως να τους ρίξουν μια χούφτα χώμα.

Τα γεράματα ειναι δύσκολα και ταπεινωτικά γενικά και

χαν: 7

οταν δεν εχεις τα μέσα για την Ζωή γίνονται δυσκολότερα και Ανθρωπό να σε φροντίσει,τότε ειναι τραγικά.

Βεβαια απο κάποια εποχη άρχισε η συνταξιοδότηση των γηρατιών.Η συνταξιοδότηση των γυρατιών,εστω και με αυτήν την πενιχρή σύνταξη,κατα κάποιον τρόπο οι Ανθρωποι,απαλλάχτηκαν απο το άγχος των γηρατιών και την ταπείνωση που αυτά συνεπάγονταν οταν δεν υπήρχαν τα μέσα.Το γεγονός αυτό ειχε σαν αποτέλεσμα να μην επεμβαίνυον οι γονεις το φορτικό στην Ζωή των παιδιών.Να τα αφήνουν πιό ελευθερα στην διαμόρφωση του χαρακτήρα και την συμπεριφορά.Τα ίδια τα παιδιά να μην υποστούν τις συνέπειες που ειχαν οι γονείς τους:Την μακρόχρονη σκληρή δουλειά και όλων των ειδών τις στερήσεις για να εξασφαλίσουν τα γερόματα.Οσον αφορά την γυναίκα η συνταξιοδότηση του άνδρα και κυρίως η δική,οταν συμβαίνει να εργάζεται την απάλλαξε απο την ταπείνωση-υποχρέωση να ξαναπαντρεφτεί και οταν ακόμα δεν δεν ήθελε,προκειμένου να επιβιώση,μια και δεν ειχε δικό της εισόδημα.

Ο ραγιαδισμός-υποταγή-οκτώ και πλέον Αιώνων ειναι-γίνεται-ενας ανθεκτικός υιός,που δεν αποβάλεται εύκολα.Και καθώς ξέρουμε ο ραδιαδισμός-η υποταγή-εχει και αυτή δυό όψεις:Την μικροπρέπεια και τον εξευτελισμό μπροστά στον κρατούντα και την δυσπιστία-την έχρθα απέναντι σε κάθε εξουσία.Με το πέρασμα του χρόνου την ευτέλεια την αντικαθιστά η αντιθετικότητα.Το πνεύμα της ανυπακοής.Της ανταρσίας.Οσο για την δυσπιστία,αυτή αντιθέτως,συνεχίζει αναλλοίωτη,είτε το Κρατος ειναι Κράτος Βίας,είτε εινει Κράτος"δικαίου"

Ειναι φυσικό και δίκαιο οι ελεύθεροι Ανθρωποι και προπαντός αυτοί που αγωνίστηκαν-πολέμισαν-για να κατακτήσουν την Λευτερία τους,να θέλουν να εχουν γνώμη για τα κοινά.Να θέλουν να συμμετάσχουν στην διαμόρφωση της Πολιτειακής βούλησης και να μπορουν να προβάλουν ελεύθερα τις απόψεις τους.Αυτές οι αξιώσεις ειναι συμφυείς με την έννοια της Δημοκρατίας της οποίας τις βασικές αρχές οχι μόνο δέχεται,αλλά και απαιτεί η Ζωή,για την εύρυθμη λειτουργία ανάμεσα σε δυό Ανθρώπους,πολύ περισσότερο όταν πρόκειται για πιο πολλούς.Για την κοινωνία.

Η Δημοκρατία,η Ελευθερία,η ισότητα στα δικαιώματα και η ισοτιμία στην εργασία ειναι αδιαπραγμάτευτες αξίες της κοινωνικής,πολιτικής και ατομικής Ζωής του Ανθρώπου και αυτο γιατί η Ελεύθερη ανάπτυξη του κάθε

Ανθρώπου.αποτελεί προυπόθεση για την ανάπτυξη του συνόλου.

Οι ανδροκρατικές σχέσεις στην κοινωνία και την οικογένεια,διαποτίζουν την Ζωή κάθε Ανθρώπου,ανεξάρτητα από φύλο και αναπαράγουν στην Ζωή τον αυταρχισμό και το άκαμπτο Ιεραρχικό πλέγμα των ανδροκρατικων σχέσεων εξουσία και επιπρόσθετα αντιστρατεύεται την ισότιμη συμμετοχή στην κοινωνική Ζωή.

Η ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής προηγούμενα και η περιουσία τώρα ενώ από την μιά πλευρά με την μετακίνηση του άξονα της Ζωή απο την εργασία στην ιδιοκτησία έσπρωξε-ωθησε-την κοινωνία των Ανθρώπων μπροστά.Απελευθέρωσε την ανάπτυξη των μέσων παραγωγής.Απο την άλλη όμως το κόστος που η κονωνία των Ανθρώπων πλήρωσε στους οκτω και πλέον αιώνες ηταν και εξακολουθεί να ειναι τεραστιο και οι συνέπειες τραγικές.Και ηταν τραγικες γιατί το καθεστώς της ιδιοκτησίας απο την εμφανισή του ακόμα έπαψε να συνεργάζεται με την φύση και τους Ανθρώπους μεταξύ τους οπως γίνονταν στο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης. Εγκατέλειψε την άμυλλα και τα ηθικά κίνητρα που στο προηγούμενα σύστημα Ζωής εξέφραζε και λειτουργούσε την κοινωνική Αντίθεση.Το Νέο σύστημα την αντίθεση αυτή την λειτουργεί με την εκμετάλλευση Ανθρώπου απο Ανθρωπο και την αντιπαράθεση των δυό φύλων.

Η σλκαβιά,η Δουλεία,η Δουλοπαρικία και η προλεταριοποίησει της συντριπτυκής πλειοψηφίας των Ανθρώπων,με την σκληρή και μακρόχρονη δουλειά.Την στέρηση και την Απάνθρωπη μεταχείρησης αφαίρεσαν απο την Ζωή το Ανθρώπινο περιεχομενο της.Και το βασικότερο στέρησε απο την γυναίκα την Ανθρώπινη ιδιότητα.

Αν συμμετείχε.Συγκυβερνούσε και η Γυναίκα μαζί με τον άνδρα,θα ήταν άλλη η μοίρα της κοινωνίας των Ανθρώπων και πολλές ασχημές και κακές πλευρές θα ειχαν αποφευχθεί.Ισως ειναι λίγοι αυτοί που ειναι σήμερα σε θέση να αναμετρήσουν το μέγεθος της συμφοράς που έπεσε πάνω στην κοινωνία των Ανθρώπων,από την τέτοια θέση και μεταχείρηση της Γυναίκας.Και πολλοί ίσως λιγότεροι.ειναι αυτοί που μπορουν να εκτιμήσουν τα ασήληπτα ωφέλη που θα προέκυπταν απο την συμμετοχή και επί ίσεις όρεις συνεργασία της Γυναίκας με τον Ανδρά.

Για να γίνει αντιληπτό το μέγεθος του κόστους και της ζημιάς που εχει υποστεί η κοινωνία των Ανθρώπων,αρκεί να ειποθεί οτι ο Ανδρας,ιδιοκτήτης η

ανιδιοκτήτης εργάζεται και κάνει Ερωτα με το σώμα.Ενω η Γυναίκα με την καρδιά. και αν δεχθούμε την αρχή οτι αυτος που εργάζεται με τα χέρια ειναι Εργάτης. Αυτός που εργάζεται με τα χέρια και τον Νου ειναι Τεχνήτης.Ενώ αυτός που Εργάζεται με τα χέρια,τον Νού και την καρδιά ειναι Καλλιτέχνης.

Βλέπουμε λοιπόν,οτι το κόστος που πλήρωσε η κοινωνία των Ανθρώπων απο την τέτοια μεταχείρηση της γυναίκας ειναι τεράστιο και η ζημιά ανυπολόγιστη.Και ειναι ανυπολόγιστη γιατί με την στέρηση της ιδιότητας του Ανθρώπου απο την Γυναίκα,η κοινωνία των Ανθρώπων δεν στερήθηκε μόνο την Εργατική δύναμη.Ούτε τον Τεχνήτη,αλλά στερήθηκε τον Καλλιτέχνη.Στερήθηκε τον δημιουργό και πλαστη της Ζωής.

Αυτό ειναι το ένα.Το γνωστό κόστος.Εκείνο όμως που ειναι ανυπολόγιστο και αγνωστο σαν κόστος ειναι το κόστος Ανθρωπος.Η Ζωή.Το Ανθρώπινο περιεχόμενο της.Μα και αυτό που θα χρειαστεί να πληρώσει ακόμα προκειμένου να απαλλαγεί απο απανθρωπια.Να ξεχάσει την μακραίωνη ταπείνωση.Να μην θυμάται την κακομεταχείρηση και την Βία,που δέχτηκε στο"αφρόστο και αρμονικό"κορμί της Και το βασικότερο να αποβάλει-αποτοξινωθεί απο την δισαιδεμονία και τον σκοταδισμό που της εχουν διαποτίσει το συναιδεισιακό της ΕΝΑΙ.Πότε και πως θα απαλλαγεί απο αυτον τον φθοροποιό και καταστροφικό υιό.κλπ,κλπ.

Οπως ήταν φυσικό η τετοια συμπεριφορά και μεταχείρηση της γυναίκας απο το ανδροκρατούμενο και ανδροκενρτικό σύστημα διαμόρφωσε χαρακτήρες,νοοτροπίες και πιστεύω.Διαμόρφωσε συνειδήσεις και ενεργοποίησε δράση διαμετρικά αντίθετη απο τα γενικότερα,μα και τα ειδικά συμφέροντα της κοινωνίας:Οπως συμμετοχή και προβληματισμός του συνόλου της κοινωνίας των Ανθρώπων και οχι μόνο ενος μέρους της για παραπέρα πρόοδο και ανάπτυξη.Για λογική και ελεγχόμενη στα μέτρα των κοινωνικών δυνατοτήτων κατανάλωση.Αποφυγή σπατάλης.Και το βασικότερο να ξεπεραστεί-γεφυρωθει οχι μόνο τυχόν διαφορες που υπάρχουν η και την διάσταση ως αναφορά των δύο φύλων αλλά η αντιπαράθεση.Η θανάσιμη σύγκρουση που έντεχνα και συστηματικά καλλιεργει το αντροκεντρικό σύστημα Ζωής.Καθώς και μια σειρά περεπόμενες παρενέργειες που προκύπτουν απο τις τέτοιες αντιλήψεις και πιστεύω.

Ομως για να λύσει η κοινωνία των Ανθρώπων,τα

προβλήματα που την αποσχολούν δίκαια και σωστά και κυριως για να προχωρήσει ομαλά μπροστά,πρέπει να αλλάξουμε γυναίκες και ανδρες νοοτροπείες,πιστεύω και στάση Ζωής.

Βεβαια οι αλλαγές αυτές και κατά βάση η αλλαγή της στάσης Ζωής γενικά και των δύο φύλων ειδικά,θέλει παρα πολύ χρόνο να ξεπεραστεί.Πρέπει ομως να αρχίσει.Και πρέπει να αρχίσει γιατί και τον γύρω του κόσμου να θέλει να κάνει κάνεις το πρώτο βήμα ειναι οχι μόνο απαραίτητο,αλλά επιβεβλημένο.Αυτά γενικά.

Οσον αφορά τον ανδρα,που έπαιξε τον πρωτο,τον κυρίαρχο και καθοριστικό ρόλο,ασφαλώς θα κληθει να τον ξαναπαίξει Αυτήν την φορά ομως προς την σωστή και αντικειμενική με τα σημερινά δεδομένα κατεύθυνση.

Αν ο ανδρας και την φορά αυτή ξεκινήσει απο την λογική,οτι θα"χάσω"η με το πιό και πόσα"θα χάσω"η νοοτροπεία αυτή-μια και αυτός ακόμα διαμορφώνει τις κοινωνικο-οικονομικές δομές και θεσμούς-δεν θα αλλάξει ποτέ.θα συνεχίσει το κακό να γινεται χειρότερο.Αντι να αμβλινθούν οι διαφορές των δυό φύλων,θα οξυνθούν και θα συνεχίσει ο ακήρυκτος,αλλά αμίλητος και ψυχοφθόνως πόλεμος. Για να βοηθήσει και ο ανδρας,στην αλλαγή αυτής της καταστροφικής νοοτροπεις πρέπει το τεραστιο αυτο θέμα να το δεί,με το πόσο θα περάσει μέσα του η αποψη οτι οχι μόνο δεν πρόκειται να χάσει το παραμικρό,αλλά αντίθετα θα κερδίσει.Και θα κερδίσει πολλά.Και πρώτα απ όλα μια καλύτερη ποιότητα Ζωής αφου τώρα πιά οχι μόνο στις αποφάσεις αλλά και στην υλοποίηση των απο κοινου παρμένων αποφασεων θα συμμετάσχουν και οι γυναίκες.Και μια κοινωνία Ανθρώπων απαλλαγμένη οχι βέβαια απο τις φυσιολογικές Ανθρώπινες διαφυλικες και ενδοφυλικές διαφορες η και τριβες ακόμα,αλλά απο τις αφύσικες και έντεχνα καλλιεργημένες.Απο αυτές που ο ένας καταστρέφει αυτό που κάνει ο άλλος.Απο αυτές που ο ένας εκμεταλλεύεται τον άλλο Που τον χρησιμοποιεί σαν αντικείμενο.Απο αυτές που η Γυναικα δεν υπάρχει απο την ΜΕΣΗ και πάνω κλπ.κλπ.

Το σημερινό κοινωνικό σύστημα Ζωής ειναι ανδροκρατικό-ανδροκεντρικό.Με τήν διαφορά όμως οτι,η υποτίμηση,η καταπίεση και εκμετάλλευση της γυναίκας δεν γίνεται απο το σύνολο των ανδρων.Αλλα απο το μικρό εκείνο μέρος των ανδρων που ανήκουν η συμμετέχουν στο σύστημα.ολοι οι άλλοι ανδρες,που δεν ανήκουν η δεν συμμετέχουν στο σύστημα.όχι μόνο ειναι και οι ίδοι

καταπιεσμένοι και εκμεταλλευόμενοι απο το σύστημα που φαινομενικά και απο πρώτη όψη φαίνεται οτι ανήκει σε όλους τους ανδρες.Και δεν ειναι μόνο η καταπίεση και η εκμετάλλευση που επιβάλει στον ανιδιοκτήτη ανδρα το σύστημα.Με τους Νομικούς και ιδεολογικούς μηχανισμούς που εχει στα μέτρα του διαμορφώσει για"λεβεντιά,ηθική και αξιοπρέπεια"τον εχει φορτώσει και με τα βάρη της οικογένειας γενικά και της γυναίκας ειδικά.Και ενώ του φορτωσε τα βάρη,με τους ίδιους μηχανισμούς διατήρησε την αρμονική συνεργασία μαζί της στον χώρο της κατανάλωσης και την αναπαραγωγής της παράδοσης.

Η γυναίκα στο σημερινό σύστημα Ζωής,ειναι η πιό φτωχή ανάμεσα στους πιό φτωχους.Ειναι ο προλετάριος ανάμεσα στους προλετάριους.Και προκειμένου να Ζήσει έπρεπε.Ειναι υποχρεωμένη να κάνει τις πιό δύσκολες,σκληρές και ταπεινωτικές δουλειές.Και όμως με τον τρόπο που λειτουργεί συνεργαζόμενο το σύστημα μαζί της σπάνια η γυναικα δουλεύει σήμερα με το σκεπτικό να συμμετάσχει στα βάρη της οικογενειας.

Δεν ειναι μακρυά η εποχή που η γυναίκα τρέφονταν με λιγώτερη τροφή η και με τα αποφάγια,αφου το σύστημα την ήθελε νοικοκυρά και κλεισμένη μέσα στα τέσσερα ντουβάρια,συνεπώς δεν διέγραφε καμιά προοπτική να συμβάλει στην οικονομική βελτίωση της οικογένειας οπως συμβαίνει με το αγόρι.

Το ίδιο δεν ειναι μαρκυά η επόχη που και αυτοί οι γονείς ακόμα,λογω του οτι η οικονομική αξία ανάμεσα στο κορίτσι και το αγόρι ηταν διαφορετική η γέννηση του κοριτσιού,το θεωρούσαν συμφορά.Οταν δε μπορούσαν να διαπιστώσουν οτι το έμβυο ηταν θηλυκού γένους σε πολλά μέρη του κόσμου διέκοπταν την κύηση.

Η γέννηση ενός κοριτσιού η αγοριού,ειχε τεράστιες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις στην οικογένεια.Η γέννηση του αγοριού ειχε εκτος απο τις οικονομικές προσδοκίες και την κοινωνική,οικογενειακή και ατομική προβολή.Σε αντίθεση με την υποτίμηση και την περιφρόνηση που καταλάγιζε ο κοινωνικός περίγυρος,στην οικογένεια που εφέρε στον κόσμο κορίτσι.

Για να συλλάβουμε σε όλη την έκταση τις οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις η γέννηση αγοριού στην οικογένεια,αρκεί να πούμε-σε πολλά μέρη ισχύει και σημερα ακόμη-ποσο περήφανοι ένοιωθαν,μα και νοιώθουν οι γονείς,σε αντίθεση με αυτους που έκαναν κορίτσι.Ακομα την γέννηση του αγοριού την εχουν συνδέσει με τον

ανδρισμό,την ικανότητα και την καπάτσοσύνη.Την ξεχωριστή αγάπη και στοργή που δειχνει ο Πατέρας του αγοριού,σε αντίθεση με αυτήν που δείχνει του κοριτσιού. Ενώ για για το αγόπι ειναι όλο χαρά και περιφανεια.δέχεται βροντόφωνα τις ευχές και τα συγχαρητήρια,σε αντίθεση με την μελαγχολική διάθεση όταν προκειται για κορίτσι.

Η ανατροπή της Μητριαρχίας,ηταν κοσμοϊστορικη Ηττα του θηλυκού.Ητταν κοσμοϊστορική γιατί εκτός όλων των άλλων συνεπειών και επιπτώσεων,που ειχε ηταν και ο πρώτος ταξικός χωρισμός της τότε κοινωνωνίας.Ο χωρισμός που ξεχώρισε δυό διαφορετικές τάξεις την γυναικα και τον ανδρα,μα και πρώτος καταμερισμός εργασίας ανάμεσα στα δυό φύλα.Ο ανδρας θα έκανε αυτές και εκείνες τις δουλειές και η γυναίκα αυτές και τις αλλες.Χώρισαν τις δουλειες σε αρσενικές και θηλυκές. Αυτός όμως ο καταμερισμός της δουλειάς ανάνεσα στα δυό φύλα καθόρισε και τον καταμερισμό της ιδιοκτησίας ανάμεσα στον ανδρα και την γυναικα.

Μετά απο αυτούς τους δυό καταμερισμούς,η σπιτική δουλειά της γυναίκας,πρίν ήταν κυρίαρχη,έχασε πιά την σημασία της σε σύγκριση με την βιοποριστική δουλειά του ανδρα.Η δουλειά του ανδρα ηταν πιά το πάν και της γυναίκας ένα ασήμαντο εξάρτημα της.Αυτοί οι δυό καταμερισμοί εκτός απο τις δουλειές και την ιδιοκτησία προσδιόρισαν και προαποφάσισαν και την Νέα μορφή γάμου που θα αντιστοιχούσε σε αυτές τις νέες σχέσεις που διαμορφώθηκαν ανάμεσα στα δυό φύλα απο τους δυό καταμερισμούς.Η μορφή γαμου που αντιστοιχούσε σε αυτές τις σχέσεις ηταν η αυστηρή μονογαμία.Οι νέες σχέσεις ομως δεν προσδιόρισαν μόνο τις δουλειές, και σε ποιών θα ανοικούν τα περιουσικά στοιχεία και την μορφή του γάμου,αλλά σηματοδότησαν και το πέρασμα της κοινωνίας των ανθρώπων στον πολιτισμό και την γραπτή πιά ιστορία.

Αυτοί λοιπόν οι δυό βασικοί και καθοριστικής σημασίας για την Ζωή της κοινωνίας των Ανθρώπων,προσδιόρισαν και προαποφάσισαν την μοίρα-με την έννοια του μερτικού της Ζωής της-της γυκαίκας γιά οκτώ και πλέον χιλιάδες χρόνια. Αυτοί οι δυό καταμερισμοί και η μορφή του γάμου που αυτοί εκ των πραγμάτων επέβαλαν ειναι που έβαλαν στο περιθώριο την γυναίκα.Της αφαίρεσαν την Ανθρωπινη ιδιότητα.Αφου η Ανθρώπινη ιδιότητα μετά το πέρασμα της κοινωνίας των Ανθρώπων στο καθεστώς ιδιοκτησίας,εγινε

ταυτόσημη-συνώνημη με την ιδιοκτησία.Και αφου η γυναίκα δεν είχε ιδιοκτησία ηταν επόμενο να μην μπορεί να φέρει την και ιδιότητα του Ανθρώπου.

Ομως οποιός παραβιάζει τους Νόμους της φύσης,θα πληρώσει και το αντίστοιχο κόστος.Και οι άνδρες πρέπει να το παραδεχτούν οτί το κόστος που πλήρωσαν και εξακολουθούν να πληρώνουν ηταν και παραμένει μεγάλο,βάζοντας στο περιθώριο της Ζωής την γυναίκα και στερώντας της την Ανθρώπινη ιδιότητα.Και θα γίνει ακόμα μεγαλύτερο αν δεν αποφασίσουν να επανορθώσουν το συντομότερο δυνατό αυτό το τραγικό και εγκληματικό λάθος σε βάρος της φύσης.Οσόν αφορά το κόστος που πλήρωσε το σύνολο της κοινωνίας των Ανθρώπων και κύριο λόγω οι ίδιοι οι ανδρες εχει άμεση σχέση με τα υλικά και πνευματικά μέσα.Την ποιότητα και το μέγεθος της Ζωής.Ηταν αστείο,αγράματο και ανιστόρητο να νομίζει-πιστέψει το αρσενικό οτι σε αυτόν-τον φτωχό συγγενή της-εμπιστεύτηκε τις τύχες και την βίωση του ΕΙΔΟΥΣ η Μάνα Φύση και όχι στον ευνοούμενό της υπερφιάλο πλάσμα της το ΘΗΛΥ.

Αυτό ηταν το τραγικό και εγκληματικό λάθος πυ διέπραξε σε βάρος της φύσης. Το οποιό λάθος πλήρωσε πολύ ακριβά πηγαίνοντας στα περατα του κόσμου και μπαίνοντας στα έγκατα της κατω απο τις πιό ανίξοες συνθήκες,για να εξασφαλίσει την διατροφή.Την ένδυση και την υπόδεση.Την στέγαση και την μόρφωση των παιδιών που πόλλες φόρες δεν ηταν και δικό του.Ενω αν δεν το ειχε διαπράξει τα πράγματα θα ηταν εντελώς διαφορετικά.

Το ερώτημα ομως που μπαίνει και σήμερα ακόμα είναι αν μπορούσε να το αποφύγει.Σαν απάντηση θα έλεγα οτι οι ανδρες,βλέπουν δεν σκέφτονται.Εκτελούν δεν προγραμματίζουν.Κανούν επίθεση δεν ξέρουν απο άμυνα.Στρατηγικη εχουν τον στόχο και όχι τον σκοπό.Κάπως ετσι ενήργησαν τότε που διέπραξαν το λάθος.Με τον ίδιο τρόπο λειτουργούν στιν συντριπτική τους πληοψηφία και σήμερα ακόμα.

Αυτό ομως που κάποτε ήταν λογικό.Εγίνεται παράλογο.Και αυτό που κάποτε ηταν ευεργετικό και ωφέλιμο γίνεται καταστροφικό.

Ενώ ομως το έγκλημα κάθε μέρα που περνα πάει απο το κάκο στο χειροτερο οι ανδρες,όχι μόνο φορτωμένοι,αλλά μπαταρισμένοι απο τα κοινωνικο-πολιτικά αξιώματα και οικονομικά τακτοποιημένοι-οχι βάβαια το σύνολο-περίκλειστοι μέσα σε γυάλινα κλουβιά

τους,αγχομένοι απο τις αναμεταξύ τους κατηγορίες βυζαντινολογούν. βυθισμένοι μέχρι τον λαιμο στην Επαρχιακή περιέργεια,αγνοούν ο,τι εχει σημασία η ο,τι θα καθορίσει το μέλλον.Προσπαθούν να συγκαλύψουν με την θεολογία και την Ψευτοθεωρία για τα προβλήματα της Ζωής και την ισότητα των δύο φύλων.

Ενω στην Ζωή τα πράγματα εξελίσσονται με ραγδαίους ρυθμούς και η ακινησία γίνεται προκλητική και ανυπόφορη στον χώρο της γυναίκας η ακινησία ειναι απο πάντα καταθλιπτική και ανυπόφορη.Με τα προβλήματα που η Ζωή βάζει η ακινησία πάντα ήταν προβληματική,στην εποχή μας θεωρείται η χειρότερη περίπτωση μαρασμου και καταστροφης.Ενω ο κόσμος γύρω αλλάζει και αλλάζει ραγδαία οι γυναίκες συνεχίζουν να διατηρούν και να αναπαράγουν τις παλιές,ξεπερασμένες αντιλήψεις και Ταμπού και μάλιστα στην χειρότερη μορφή και έκδοση.Το γεγονός αυτό εκτός όλων των άλλων συνεπειων και επιπτώσεων δεν της επιτρέπουν να συνειδητοποιήσει τις αλλαγες που καθημερινά γίνονται και επιπρόσθετα να αποφασίσουν πως θα αντιδράσουν πάνω στις αλλαγες ωστε να τις βοηθήσουν στην ολοκλήρωση και παράλληλα να τις εκμεταλλευτούν και για δικό τους όφελος.Και το κακό γίνεται χειρότερο οταν και στον χώρο των Διανοουμένων Γυναικών δεν κινείται φύλλο προς την κατεύθυνση αυτή.

Η τέτοια στάση της γυναίκας γενικά και των Διανοουμένων ειδικά δείχνει οτι η γυναικά ξέχασε η δεν εχει ακόμα συνειδητοποιήσει παρά το τεράστιο κόστος που πλήρωσε,που καθημερινά πληρώνει και θα συνεχίσει να πληρώνει οτι το σύστημα ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής εμφανίστηκε,στηρίζεται και λειτουργεί στην σκλαβιά και την υποδούλωση την δικη της και θα διαρκέσει μέχρις ότου αυτή συνεχίσει να δέχεται και να ανέχεται την καταπίεση και τον εξωστρακισμό της απο την ενεργό Ζωή και δράση.Οτι έκτοτε κινείται στα πλαίσια αυτού του συστήματος αξιών,ιδεων και μεθόδων,που διατήρησαν αθικτες τις κατεστημένες αυτές σχέσεις και δομές μέχρι σήμερα.Οτι η όλη συμπεριφορά της στην καλύτερη περίπτωση προσπαθεί να δώσει την εικόνα μιάς δυναμης πανώ στην οποία μπορει να στηρίζεται το σύστημα και η ανδρική ολιγαρχία.

Φαίνεται οτι ακόμα η δεν μπόρεσε η δεν θέλησε να καταλάβει οτι όλες οι συντιρητικές ιδεολογίες και Κυβερνήσεις.Και κυρίως η κάθε αντεπανάσταση και τα στρατιωτικά δικτατορίκα κινήματα που γίνονται και οταν

γίνονται,τα πρώτα μέτρα που πέρνουν ειναι:Να περιορίσουν τα λίγα έστω ελάχιστα δικαιώματα,που κατόρθωσαν να αποσπάσουν με τον αγώνα των συνειδητοποιημένων γυναίκων.

Οι κοινωνίες ενεξάρτητα από το μέγεθος που αυτές έχουν και την ιστορική πορεία που αυτές διέγραψαν στο χρόνο,εχουν η καθε μία την δική της Ζωή. Βασίζονται στην υπαρξη ορισμένων παραγωγικών δυνάμεων.Σε γεωγραφικές και κλιματολογικές συνθήκες.Σε τεχνικές μεθόδους παραγωγής.Σε ιδέες και αξίες.Σε ήθη και έθιμα και σε έναν ορισμένο τύπου Ανθρώπινου χαρακτήρα που τον διαμορφώνουν οι λειτουργία αυτών των όρων.Ειναι οργανωμένες και δομημένες κατά τέτοιον τρόπο,που να ευνοεί την συνέχιση της υπαρξή τους,με την ιδιαίτερη εκείνη μορφή στην οποία εχουν προσαρμοστεί.

Οι Ανθρωποι της κάθε κοινωνίας,πιστεύουν συνήθως οτι ο τροπός της Ζωης τους ειναι φυσικός και αναπόφευκτος.Οτι ειναι ο καλύτερος.Δεν μπορούν να φανταστούν οτι ειναι δυνατόν να υπάρξει κάποια μορφή κοινωνικής οργάνωσης καλύτερη από την δική τους.Μαλιστα πιστεύουν οτι μια ριζική αλλαγή στον δικό τους τρόπο Ζωής. θα οδηγούσε στο χάος και την καταστροφή.Πιστεύουν πραγματικά οτι τροχός της Ζωής τους ειναι σωστά θεσπισμένος απο τους θεούς η απο τους Νόμους της Ανθρώπινης φύσης και οτι πέρα απο την ειδική μορφή της δικής τους Ζωής δεν υπάρχει παρά η καταστροφή.

Η πεποιθηση αυτή δεν ειναι απλά το αποτέλεσμα μιας ορισμένης προπαγάνδας αλλά οτι ειναι ριζομένη στον συναισθηματικό κόσμο των Ανθρωπου και αποτελει χαρακτηρολογική δομή διαμορφωμένη απο τους υπάρχοντες κοινωνικούς και πολιτικους θεσμούς με τέτοιον τρόπο ωστέ ο Ανθρωπός να θέλει να κάνει δίχως την παραμικρή πίεση η καταναγκασμό αυτό που πρέπει εθελοντικά.Να λειτουργήσει ετσι ωστε αυτό η δραστηριότητά του να κατευθύνεται κατά τετοιο τρόπο που να εξυπηρετεί την ιδιαίτερη αποστολη,που εχει να εκπληρώσει σαν χρήσιμο μέλος της έτσι δομημένης κοινωνίας.Αυτός ειναι ακριβώς ο λόγος οτι δηλ το πρότυπα σκέψης ειναι ριζωμενα σε πρότυπα συναισθήματος που κάνει,ωστε τα προτυπα αυτά σκέψης να αντιδρούν με μεγάλη επιμονη και μεγάλη ανθεκτικότητα στην όποια αλλαγή.θεωρουν οτι το δικό τους συστημα ειναι απο τους θεούς δομημενο.Και σαν τετοιο ειναι οριστικό και αναλώωτο και μια για πάντα δοσμένο.

Κι όμως η ιστορία πείθει και η Ζωή επιβεβαιώνει οτι οι κοινωνίες αλλάζουν. Πολλοί ειναι οι παράγοντες που οχι μόνο συμβάλουν,αλλά επιβάλουν την αλλαγή. Και πρώτα απ όλα οι νέες παραγωγικές δυναμεις που στο μεταξύ αναπτύχθηκαν. Οι Επιστημονικές ανακαλύψεις.Οι κοινωνικο- πολιτικές κατακτήσεις.Η πληθυσμιακή αύξηση και μια σειρα άλλοι παραγοντες που συντελούν και ευνοούν την αλλαγή. Εκτος όμως απο τους αντικειμενικούς αυτούς παράγοντες στην αλλαγή συμβάλει και η ολοένα μεγαλύτερη επίγνωση που αποκτά ο Ανθρωπός του εαυτού του και των αναγκών που αυτή η επίγνωση αποκτά και προπαντός η ολοένα μεγαλύτερη συνειδητοποίηση της ανάγκης γιά Ελευθέρια και Ανεξαρτησία.Για Δημοκρατία -συμμετοχη-και κοινωνική Δικαιόσυνη,οχι μόνο ευνοούν αλλά και την επιβάλουν. Επίσης η αδιάκοπη αλλαγή των ιστρικών δεδομένων της κοινωνικής Ζωής που αρχίζει απο την Ζωή των σπηλαίων και φτάνει ως τα ταξίδια στο Διάστημα στο κοντινό μέλλον.

Ειναι ιστορικά επιβεβαιωμένο οτι οι περισσότερες-αν οχι όλες-οι αλλαγές πραγματοποιήθηκαν με βίαιο και με καταστροφικό τρόπο και αυτό γιατί η κάθε φορά Αρχουσα Τάξη έδειξε ανικανότητα θεληματική-να συμμετάσχει και η ιδια στην αναγκαία και επιβεβλημενη κάθε φορά αλλαγή-και ειρηνική προσαρμογή στις Νέες κάθε φορά συνθήκες.

Εκείνοι που περισσότερο από όλους αντιδρούν στην όποια κοινωνική αλλαγή, ειναι πάντα οι εκλεκτοί και οι υψηλά ιστάμενοι που εποφυλούνται περισσότερο απο την υπάρχουσα κατάσταση και τάξη πραγμάτων και για αυτό ειναι απρόθυμοι να παραιτηθούν εθελοντικά απο τα προνομοιά τους.Αλλά και τα υλικά συμφέροντα των ομάδων που στηρίζουν την εξουσία τους.

Βεβαια τα προνομοιά δεν ειναι ο μόνος λόγος της αρνησης και της ανικανότητας που πάντα έδειξαν και εξακολουθούν να δειχνουν πολλοί Πολιτισμοί για προλυπτυκή εφαρμογή την αναγκαίων αλλαγών.Ενας άλλος βασικός λογος που συντελεί αν οχι επιβεβαιώνει την κυριαρχούσα αποψη της τάξης των ιδιοκτητών παλιά και περιουσιαρχών σήμερα ειναι οτι ορισμένους απο τους λόγους πάνω στους οποίους στηρίζουν αυτήν την άρνηση για αλλαγή,πρέπει να αναζητηθεί-βρίσκεται έναν ψυχολογικό παράγωντα.Ειναι η βεβαιότητα οτι στον ιδεολογικό χώρο εκαναν καλά την δουλειά τους καθως και στο γεγονός οτι έχουν τα υλικά μεσα και τους

κατασταλτικούς εκείνους μηχανισμούς που και οτάν ακομα χάσουν την επιρροή των ιδεολογικών μηχανισμών με τους κατασταλτικους μπορουν να ανακάψουν ακόμα και τις πιό μικρες αναγκαίες,ωριμες και καλά οργανωμένες αλλαγές.

Οπως σε ολες τις εκδηλώσεις της Ζωής,ο ψυχολογικός παράγοντας παιζει αν οχι πρωταρχικά,αλλά βασικά ρόλο.Ετσι και στην περίπτωση αυτή ο ψυχολογικός παράγοντας παίζει τον ρόλο του.

Αρχοντες,ιδιοκτήτες,περιουσιάρχες και αρχόμενοι ανιδιοκτήτες ειδωλοποιώντας και θεοποιώντας τον τρόπο της Ζωής τους.Τις βασικές έννοιες και την διατύπωση -Τυποποίηση-στις πιό απλές τους έννοιες των αξιών τους προσκολούνται άκαμτα σε όλα αυτά.Για αυτό και στις ελάχιστες ακόμα παραλλαγές απο τις βασικές τους έννοιες,αξίες-ρίζες τις λέμε σήμερα-και αρχές εκδηλώνους-με την προτροπή πάντα των Ανθρώπων της εξουσίας που πρώτοι πιάνουν τα σήματα κινδύνου-ανηχυχία και τις αντιμετωπίζουν σαν εχθρικές,δαιμονικές και εξωφρενικές.Επίθεση κατά του δικούς τους φυσιολογικού και σωστού τρόπου σκέψης και Ζωής.

Γιατί αν δεν συμβαίνει αυτό,πως αλλοιώς να εξηγήσει κανείς την Ταυτότητα Σκέψης,Δράσης,Αρνησης για αλλαγή και αντίδρασης του ανιδιοκτητη με εκείνη του ιδιοκτήτη παλιά και περιουσιάρχη τώρα;Αν οχι με τον ψυχολογικό παραγοντα; Ο οποίος βέβαια,δεν ειναι φύση και θέση ψυχολογικός-οπως θέλουν να μας τον παρουσιάσουν-αλλά αποτέλεσμα της μακρόχρονης ιδεολογικής,κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής αγωγής και συστηματικής διαπαιδαγώγησης που διαμορφώνει η Τάξη των ιδιοκτητο-περιουσιαρχών,προκειμένου να περιφρουρήσει τα συμφέροντα και τα προνόμοια που εχουν εξασφαλίσει οι παρακείμενοι σε αυτούς.Καθώς και στα άμεσα και έμμεσα ποικίλα μέτρα καταπίεσης και καταστολής που πέρνει παράλληλα με τα ιδεολογικά πολιτικά και άλλα συναφή μέτρα.

Υστερα απο το πέρασμα εκατομμυρίων χρόνων προσπάθειας για την επιβίωση και την ανάπτυξη των μέσων παραγωγής ο Ανθρωπός,είδε την φύση απο μια λλη σκοπιά. Απο ένα άλλο πρίσμα και γωνιά.Ήταν η πρώτη φορά που την είδε ολόκληρη.Που διαπίστωσε πως ητάν πάρα πολύ μεγάλη και στρόγγυλη.Για πρώτη φορά την είδε έτσι οπως ειναι στην πραγματικότητα.Ομορφη,πλούσια και φιλόξενη.Και το βασικότερο ικανή να του καλύψει πλουσιοπάροχα όλες του τις ανάγκες όσες και ειναι αυτές

αρκεί να συνεργαστεί σωστά και αρμονικά μαζί της. Ηταν η μόνη φόρα που την είδε σαν αντικείμενο θεωριτικού στοχασμού και αισθητικής, θα έλεγα απόλαυσης. Αλλα και που ειχε τον χρόνο και τα μέσα να ασχοληθεί μαζί της.

Στηριγμένος στις μέχρι τότε γνώσεις και την παραπέρα ανάπτυξη των μέσων παραγωγικών δυνάμεων. Βαθυνε και προέκτεινε τις παλιές και δημιούργησε νέες Επιστήμες, που εξελίχθηκαν μέσα σε λίγους Αιώνες, σε τέτοιο βαθμό στην νέα σύχγρονη Τεχνολογία, τις Επιστήμες και τις Τέχνες. Που θα διαμόρφωνε την συνεργασία με την φύση και την πρακτική Ζωή, κατά τρόπο που ούτε την ειχε ονειρευτεί μέχρι τότε ο Ανθρωπος.

Συνέπεια και απόρροια αυτής της ανάπτυξης, ήταν να ανακαλύψει-επικοινωνήσει ξανά με τον Εαυτό του-την επικοινωνία που ειχε χάσει-σαν άτομο, προικισμένο με απεριόριστες δυνάμεις και ικανότητες.

Αυτή η μια περίοδος γέννησε την καινούρια ελπίδα για την βελτίωση, μα και την Τελειωποίηση ακόμα του Ανθρώπου. Την ελπίδα να Τελειωποιηθει ο Ανθρωπος και να γίνει ικανός να οικοδομήσει την μιά Ανθρωπινη Κοινωνία, ητάν και ειναι ένα απο τα πιό μεγάλα και ξεχωριστά όνειρα του Ανθρώπου όπου Γής. Παράλληλα μετην εμφάνιση και ώθηση αυτής της ελπίδας. Της ελπίδα που ενσάρκωνε το απο καταβολής κόσμου Ανθρώπινο ορόμα ηρθε ο Διαφωτισμός και η Αναγέννηση. Υστερά απο την Αναγέννηση και την Μεταρίθμηση σημειώθηκε η εκκρικτική πνευματική ανάπτυξη στο χώρο της Μύησης και σε συνέχεια η οικονομική ανάπτυξη και η πρωτη Βιομηχανική Επανάσταση.

Η Επανάσταση αυτή μπορεί να μην ειχε την σημασία που ειχε η Αγροτική κοσμοϊστορική Επανάσταση, πάνω στην οποία στηρίχθηκε. Ωστοσω ηταν και αυτή μια εξ ίσου μεγάλη και αξιόλογη Επανάσταση. Μια Επανάσταση που έβαλε και αυτή την μεγάλη. Την τεραστια σφραγίδα της στην στα μακραίωνα ορόματα του Ανθρώπου.

Επειδή ενδέχεται να δημιουργηθεί κάποια σύγχιση ως προς την σημασία και την προσφορά της κάθε μιάς απο τις δυό μεγάλες αυτές Επαναστάσεις. Πρέπει να γίνει για άλλη μιά φορά η αποσαφήνιση για το τί εννοούμε οταν λέμε Επανάσταση γενικά και τι εννοούμε οταν λέμε Κοσμοϊστορική Επανάσταση ειδικά.

Οταν λέμε Κοσμοϊστορική Επανάσταση εννοούμε την Επανάσταση που αλλάζει ριζικά και εκ βάρθρων την Ζωή της κοινωνίας των Ανθρώπων. Που ανατρέπει εξ ολοκλήρου

τον τρόπο Ζωής της.Τέτοια Επανάσταση ηταν η Επανάσταση που μετακίνησε τον Άξονα της Ζωής της κοινωνίας των Ανθρώπων,απο την εργασία στην ιδιοκτησία. Και τέτοια Κοσμοϊστορική Επανάσταση ήταν το πέρασμα της κοινωνίας των Ανθρώπων απο το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής στο καθεστώς της ιδιοκτησίας.Αυτή η Κοσμοϊστορική Επανάσταση που μετακίνησε τον Άξονα της Ζωή απο την Εργασία στην ιδιοκτησία ειναι συνυφασμένη με την Γεωργική Επανάσταση. Και αυτη της Οκτωβριανης Επανάστασης ενεξάρτητα αν στην συγκεκριμένη αυτή φάση θα μπορέσει να ολοκληρώση-παίξει τον Ιστορικό της ρόλο.Η Επανάσταση αυτή εχει σαν σκοπο και στόχο να μετακινήσει-επαναφέρει τον Άξονά της Ζωής απο την ιδιοκτησία στην Εργασία.Οπως και η πρώτη Κοσμοϊστορική μετακίνησε τον Άξονα απο την Εργασία στην ιδιοκτησία.

Ανάμεσα σε αυτές τις δύο Κοσμοϊστορικες Επαναστάσεις υπάρχει μια τεράστια ειδοποιώς διαφορά την οποία πρέπει να διευκρινίσουμε.Η πρώτη μετατρέπει την Εργασία σε Δουλειά.Και Δουλειά σημαίνει Δουλεία και η δεύτερη επαναφέρει την Δουλειά-Δουλεία σε Εργασία.Με την πρώτη Επανάσταση απο Κύριως και Νομείες του Εαυτού του μετατρέπεται σε Σκλάβο-Δούλο και Δουλοκτητικό σύστημα και Δουλοπάρικο-Φεουδαρχικό συστημα.Και προλετάριος στο Αστικό.Ενω με την δεύτερη ξανα γίνεται μέσω της Εργασίας που την παράγει ο ιδιος και άρα του ανήκει Ανθρωπός.

Εκτός απο αυτές τις δύο Κοσμοϊστορικές Επαναστάσεις,ολές οι άλλες:Η Δουλοκτητική,η Φεουδαρχική και η Αστική ειναι κοινωνικές αλλαγές και οχι Επαναστάσεις και ας τις ονομάζουν ολοι οι"ειδικοι"Επαναστάσεις.Ειναι αλλαγές και ας ισχυρίζονται οι παρακείμενοι των αφεμτάδων οτι ολα ειναι δοσμένα μια γιά πάντα οριστικά και αμετακλητα.Και δεν ειναι Κοσμοϊστορικές Επαναστάσιες οι κονωνικές αλλαγές γιατί καμιά απο αυτες δεν αλλαξε την οικονομική βάση πάνω στην οποία στηρίζεται.Και στην συγκεκριμένη περίπτωση την ατομική ιδιοτησία στα μέσα μέσα παραγωγής.

Η οργάνωτική μορφη που πήρε αυτή η μετά τον Διαφωτισμό και την Αναγγένηση Επανάσταη-αλλαγή ηταν το σύστημα του καπιταλισμού,που το χαρακτηρίζει και το προσδιορίζει και αυτό οπως τα'δυό προηγούμενα Δουλοκτητικό και Φεουδαρχικό η ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής.Η υπαρξή ελευθέρων πολιτικά Μισθοτών. και η ρύθμιση όλων των οικονομικών δραστηριοτήτων απο

την αρχή του κερδοσκοπικού υπολογισμού και του μεγαλύτερου δυνατού Κερδους.Με όλα τα επακόλουθα που αυτά συνεπάγονται όπως η λειτπυργία του Νόμου της συγκέντρωσης και της συγκεντρωποίησης.Την Γραφειοκρατία.Την δημιουργία πολυεθνικών ενώσεων Την κατάκτηση και την υποδούλωση των λαών μέσω των κατακτητικών πολέμων και τον πρώτο και δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο.

Βέβαια ο χαρακτήρας του Καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής εχει υποστεί έκτοτε πολλες και βαθειές αλλαγές.Η φύση του ομως και τα βασικά του χαρακτηριστικά οχι μόνο δεν αλλαξάν,αλλά με την ανάπτυξη της Επιστήμης.Τις Νέες τεχνολογίες και ανακαλύψεις η έκταση της εκμετάλλευσης μεγάλωσε.Τα κέρδη αυξήθηκαν και ελάχιστοι Ανθρωποι έγιναν ιδιοκτήτες.Κύριοι,νομείς και κάτοχοι του συνόλου σχεδόν του Πλανήτη.Τα φυσικά και παραγώμενα αγαθά,ενω το υπόλοιπο 99%,έχασαν οχι μόνο το φυσικό δικαίωμα της συνιδιοκτησίας του Πλανήτη.Τα φυσικά και παραγώμενα απο αυτούς τους ίδιους αγαθά,αλλά και το δικαιωμα στην Ζωή. Ζούν μέσα στην φτώχια και την δυστυχία.Παλεύοντας νύχτα και μέρα με άδειο το στομάχι,να παράγουν την τεράστια Γκάμα αγαθών.Τα οποία αγαθά οχι μόνο δεν τους ανήκουν,αλλά ούτε και να τα γευτούν μπορούν.

Και επειδη πολλης θύριβος έγινε απο την πλευρά των ληστών του κόσμου για την εκ των ενόνδων Σοσιαλιστική συσώρευση με τις στερησεις του λαού και την ένταση της δουλειάς-εκμετάλλευση-αρκεί να ρίξουμε μιά ματια στην ιστορία και τον τροπο που το καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας την περίοδο της δικής πρώτα εμφάση σαν συστημα ιδιοκτησίας πρώτα και ειδικά την περίοδο της Βιομηχανικής ανάπτυξης για να δούμε την τεράστια διαφορα που υπάρχει ανάμεσα στις δύο μορφές συσώρευσης.

Η περίοδος αυτή με την ανάγκη που την διέκρινε να δημιουργήσει βαρειά Βιομηχανία σε βάρος της ικανοποίησης των υλικων αναγκών των εργαζομένων,ειχε οδηγήσει στην έσχατη φτώχια και την δυστυχία εκατομμύρια εγραζομενων:Ανδρων, Γυναικών και παιδιων.Παιδιών ανηλίκων που δούλευαν σαν σκλάβοι στις Μανιφατούρες με αντάλλαγμά για την πολύωρη και εξαντλητική δουλειά ενα κομμάτι ξερό ψωμί.

Εκεί στις Μανιφακτούρες-Εργοστάσια αργότερα,κατανάλωναν ανδρες,γυναίκες και ανήλικα παιδιά,κατανάλωναν οχι μόνο την μυϊκη και πνευματική

τους δύναμη, αλλά και την ίδια την Ζωή τους. Εκεί πέθαιναν και χιλιάδες απο την εξωντοτική δουλειά. Την πείνα και τις αρρώστειες. Αυτή ακριβώς η κατάντια και ο ξεφτελισμός της έννοιας του Ανθρώπου, ειναι το λίκνο που Κατιταλισμού για τον οποίο πολοί νοιώθουν περήφανοι. Βέβαια οι περισότεροι απο αυτούς ειναι χάρις στην άγνοια. Αν ειχαν διαβάσει και μόνο το βιβλίο του... Περιφράξεις που αναφέρεται που αναφέρεται ακροθειγώς στην εποχη εκείνη, οχι μόνο δεν θα έννοιωθε το ίδιο περήφανος, αλλά και δεν θα ειχε σε τόση υπόληψη στην προσφορά, που η φάση αυτή ανάπτυξης του συστήματος ιδιοκτησίας.

Βέβαια για την πρώτη ιδιοκτησιακή συσώρευση δεν έχουμε στοιχεια συγκεκριμένα προκειμένου να προσδιορίσουμε την σπατάλη-έγκλημα που διεπράχθηκε σε βάρος της Ανθρώπινης Ζωής. Αν κρίνουμε όμως την σκληρότητα, την έκταση και την αδιαφορία της Ανθρώπινης Ζωής, οταν ειχε προηγηθεί ο Διαφωτισμός και η Αναγγένηση. Που υποτείθεται η Ζωή του Ανθρώπου εχει πάρει κάποια αξια, αντιλαμβάνεται κανείς πια ηταν τότε η συμπεριφορά αυτών που φιλοδοξούσαν να γίνουν ιδιοκτήτες μέσω της αρπαγής την απάτης και του εγκλήματος.

Μόνο σαν αντιδραση, θα έλεγε κανείς στην εξαθλίωση και την ταπείνωση που εχει υποστεί η κοινωνία των Ανθρώπων, τόσο κατα την διάρκια της αρχικής ιδιοκτησιακής συσώρευσης. Οταν η κοινωνίας των Ανθρώπων μετακινούσε τον Αξονα της Ζωής απο την εργασία στην ιδιοκτησία. Μα και στα αλλά στάδια διαμόρφωσής της ιδοκτησίας. Μόνο σαν αντίδραση απο τους λίγους αφέντες του Πλανήτη και επιμονή που δείχνει μεγάλο ποσοστό της Κοινωνίας των Ανθρώπων, να πιστεύει οτι ο Σοσιαλιστικός τρόπος σκέψης και παραγωγής ειναι αυτός που θα δώσει στην κοινωνία των Ανθρώπων, την δυνατότητα να υπέρβει το συστημα εκμετάλλευσης Ανθρώπουυ απο Ανθρωπο και να ξανα-αρχίσει αυτό το Ζώο που ακούει στο όνομα Ανθρωπός να γίνει ουσία και περιεχόμενο Ανθρωπός.

Ο Σοσιαλισμός πρέπει να το δεχθούμε οτι δεν ειναι σημερινή ανακάληψη η σημερινά κομνωνικά φαινόμενο. Ακόμα πρέπει να δεχθούμε οτι η κοινωνία των Ανθρώπων έζησε εκατομμύρια χρόνια πρίν απο την μετακίση του Αξονα της Ζωής απο την Εργασία στην Ιδιόκτησία. Με Σοσιαλιστικό τρόπο παραγωγής, αφού τα μέσα παραγωγής ανηκέ στο σύνολο της κοινωνιας των Ανθρώπων.

Ο Σοσιαλιστικός τρόπος παραγωγης και Ζωής ειναι

συμμετοχικώς-συνιδιοκτησιακώς σε ο,τι εχει σχέση με τα μέσα παραγωγής και ατομικώς στην κοινωνική του μορφή και έκφραση.Ειναι ο τρόπος Ζωής που βλέπει την Ζωή και την δράση του Ανθρώπου απο δυό σκοπιές.Απο την ατομική κοινωνική και απο την συνιδιοκτησιακή -συμμετοχική στην παραγωγή των αναγκαίων-απαραιτήτων αγαθών,για την Ζωή του συνόλου της Κοινωνίας των Ανθρώπων.Στο Σοσιαλισμό εκτός απο την ατομική.Μεμονωμένη προσπάθεια υπάρχει και η συλογική κοινωνική προσπάθεια και μέριμνα για τα μέλη που συγκροτούν την Κοινωνία.

Στην συνείδηση κάθε Ανθρώπου η μέριμνα αυτήν.Η Κοινωνική μέριμνα ειναι έντονα αισθητή και απαιτητή απο τον συνάνθρωπο.Οχι μόνο στις δύσκολες στιγμές όπως την εννοούμε σήμερα,αλλά σαν επιβεβαίωση της Ανθρώπινης υπόστασης.

Βέβαια και το σύστημα ιδιοκτησίας απο αυτήν ακριβώς την διαπίστωση σκόρωσε και αυτό την δική του μέριμνα.Οπως η μέριμνα του παιδιού.Της απορης κορασίδας κλπ.Με συντονιστή την Κοινωνική Πρόνοια που σαν θεσμός αντιστοιχεί στην Κοινωνική μέριμνα του κοινωνικού τρόπο παραγωγής.Και ενώ ο θεσμός αυτό σαν θεσμός αποβλέπει στην αρωγή της Κοινωνιάς στον συνάνθρωπο.Ουσιαστικά ειναι εργαλείο-μηχανισμός που αποβλέπει στον ευνουχισμό της αγανάκτησης και οχι στην πραγματική κοινωνική αρωγή.Και ενώ απο μιά πρώτη ματια φαίνεται οτι πράγματι υπάρχει και λειτουργεί η κοινωνική μέριμνα στην πραγματικότητα κάθε αλλά παρά μέριμνα Ανθρώπινη ειναι αυτή που προσφέρει η σημερινή κοινωνική πρόνοια.

Υπάρχει και μάλιστα μεγάλη διαφορά.Και η διαφορά συτίσταται στο γεγονός οτι η κοινωνική μέριμνα και αρωγή δεν αποβλέπει μόνο στην ανακούφιση των αναξιοπαθούντων και προβληματικών Ανθρώπων.Θύματα του τρόπου λειτουργίας του συστήματος.Δεν ειναι μόνο η κατά καίρους η και ευκαιριακά υλική έκφραση Ούτε εχει την έννοια της ζητιανιάς.Η πραγματική Κοινωνική μέριμνα και αρωγή εχει την έννοια να προστρέξει και να συμπαρασταθεί μόνο στα άτομα με ειδικές ανάγκες,αλλά Δομική και θεσμική εννοια Ζωής.Ειναι το βάθρο πάνω στην οποία στηρίζονται οι Ανθρώπινες σχέσεις.Καλλιεργείται και αναπτύσεται η ανθρωπιά. Αποτελει βεβαιότητα,σιγουριά και εγγύηση οτι δεν εισε μόνος και έρημος.Οτι είσε μέλος μιάς κοινωνίας Ανθρώπων με τους οποίους έχεις σχέσεις Ζωής μαζί τους.Οτι Ζείς ανάμεσα σε Ανθρώπους.Και οχι οπως συμβαίνει με την κοινωνική

προνοια του συστηματος ιδιοκτησίας.Που ενώ με τους μηχανισμούς που εχει οδηγεί τους Ανθρώπους στο περιθώριο,οταν τολμήσεις να διαμαρτυρηθείς η θα σε στείλει στην φυλακή η αν δεν εχεις ανοίξει κάποιον προηγούμενο λογαριασμό με το σύστημα.Αν εισε τυχερός θα σε στείλει στην πρόνοια για κάποιο βοήθημα που θα δώσει την δυνατότητα να μην πεθάνεις αμέσως απο την πείνα.Πρόσεξε όμως οταν την πέρνεις πρέπει να έχει σκημένο το κεφάλι και σε μερικες περιπτώσεις αν συμβεί να πλησιάζουν οι εκλογές να εχει μαζί σου και το εκλογικό βιβλιαριο το οποίο με τρόπο πολιτισμένο να το βάλεις στο Γραφείο του Κυρίου διευθυντή.

Στον Σοσιαλιστικό τρόπο παραγωγή,οι Ανθρωποί στο σύνολό τους Εργαζόμενοι θα ειναι πλέον οι φορείς και οι δημιουργοί της Ζωής τους και η εγγύηση για την Ζωή του Ανθρώπινου Είδους στον Πλανήτη Γή.Ο Σοσιαλισμός πείθει τους Ανθρώπους της δουλειάς και του μόχθου οτι η μοίρα τους,δεν ειναι προκαθορισμένη απο τον Θεό,οπως προσπαθούν να τον πείσουν Αιώνες τώρα οι εκπρόσωποι του δυστήματος ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής η οι Νόμοι πάνω στους οποίους στηρίζεται και λειτουργεί η κινωνία.Ολοι οι Ανθρωποι,ξέρουν οτι τους Νόμους με βάση τους οποίους δρά και λειτουργεί η Κοινωνία τους διαμορφώνουν οι Ανθρωποι και στην συγκεκριμένη περίπτωση οι κάτοχοι της μεγάλης ιδιοκτησίας για να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συγκεκριμένα συμφέροντα.

Για να αντιληφθεί κάποιος πόσο ανασταλτική για την Ζωή,του κάθε ατόμου,της κοινωνίας γινικά και της προόδου ειδικά ετσι όπως εξελίχθηκε και λειτουργεί σήμερα η ιδιοκτησία και κατά κύριο λόγο η περιουσια.Η Νομική κατοχύρωση και προστασία αρκεί να μελετησει το Δικαιό που αυτή εχει διαμορφώσει.Ενω χιλιάδες Νόμοι και Διατάξεις μιλάνε για τα Ανθρώπινα δικαιώματα.Προσωπικά και κοινωνκά Την Ελευθερία,το Δικαιό και την Δικαιοσύνη,που πρέπει να διέπει τις ατομικές προσωπικές και Ανθρωπινες σχεσεις καθως και τις κοινωνικές.Στην πράξη τίποτε από ολα αυτά δεν εφαρμόζεται.

Οι Νόμοι και οι διάφορες διατάξεις ήταν παντοτε τα άλλοθι,για να διαπράτονται ανενόχλητα τα ποικίλα μικρά και μεγάλα εγκλήματα σε βάρος πάντα των ανιδιοκτητών η των μικρών και αυτά πάντα γινονταν στο όνομα της αληθειας,του Δικαίου και ττης προόδου.Το κύριο βάρος οι Νόμοι και οι διατάξεις,που έχει θεσπίσει μέχρι σήμε το καθεστώς ιδιοκτησίας ειχαν και εχουν στο κέντρο της

προσοχης πάντα την καταστολή και την ποινική δίωξη και όταν ακόμα πρόκειται να αντιμετωπίσει την Κοινωνική αγωνία,για την Ζωή της ίδιας της κοινωνίας των Ανθρώπων.

Ενώ γνωρίζει οτι καμία ποινική πρόβλεψη δεν ειναι ικανη απο μόνη της δεν μπορεί να επιλύσει κοινωνικά προβλήματα.Ωστόσο εχει θεσμοθετησει ενα τεράστιο ποινικό σύστημα καταστολής,που διακηρυσσει την συλλογική ενοχή και την οικογενειακή ευθύνη.

Στο σημερινό συστημα μοναδικός σκοπος,στόχος και φιλοδοξία κάθε Ανυρώπου, ειναι η συσώρευση υλικού πλούτου.Αφού ο στοκαρισμένος πλούτος ειναι αυτός που καταξιώνει κοινωνικά τον Ανθρωπό.Η αξία του Ανθρώπου ειναι συνώνιμη με το μέγεθος της στοκαρισμένης πλούτου-περιουσίας.Τα πλούτη-το χρήμα.Αυτό το γενικό ισοδύναμο της πνευματικής και χειρονακτητικής δουλειάς στο κεφαλαιοκρατικό συστημα ειναι το Πών.Κοινωνική καταξίωση,ανεση,λούσα,ευτυχία.Ολά αυτά και πολλά αλά αν έχει χρήματα τα εχεις στην διάθεση σου.Και επειδή το χρήμα δεν εχει γένος και της γυναίκας δεν της έχουμε μέχρι σήμερα το ελάχιστο επιτρέψει να μπορεί να πλουτίσει από μόνη της ειναι επόμενω να θέλει,σαν Ανθρωπος να ποθεί και αυτή αυτά τα"μαγικα"πράγματα που λύνουν ως διαμαγείας ολά τα προβλήματα.Και επειδή ο μόνος τρόπος να αποκτησει μια κοπέλα πλούτη-να αλλάξει η Ζωή της-ειναι ο γάμος.Κάθε κοπέλα ονειρεύεται εναν πετυχημένο γάμο με κάποιον που θα εχει αυθονα πλούτη.Φυσικά δεν τα καταφέρνουν όλες γιατί ειναι περισσότερες αυτές που εχουν ανάγκη απο πλούτη παρά εκείνοι που τα εχουν.

Ομως παρα την διαπίστωση αυτή.Κάθε κοπέλα,αφού δεν έχει άλλον τρόπο να αποκτήσει τα πολυπόθητα σήμερα πλούτη,βάζει έναν τέτοιο στόχο.Εγω ομως λέει στον εαυτό της και τους άλλους:Σας διαβεβαιώ πως θα πετύχω και ας ειναι λίγοι αυτοί που εχουν τα πλούτη.Αυτή μου την πεποίθηση την στηρίζω στο οτι κάνω πάντα εκείνο που θέλω.Και εκεί που θέλω το κατακτώ συνήθως.

Ειναι γεγονός οτι ετσι οπως ειναι σήμερα διαμορφωμένα τα πράγματα η Ζωή της γυναίκας αλλάζει με τον γάμο.Για αυτό και η Μανα σαν γυναίκα αυτό το γνωρίζει πόρα πολύ καλά και προετοιμάζει την κορούλα της να παίξει τον ρόλο της κατάλληλα οταν έρθει η κατάλληλη ώρα.Το κακό ομώς.Το μεγάλο κακό ειναι οτι μετατρέπουν την επιθυμία σε πραγματιότητα.Και τότε

αρχίζουν οι απαγοητεύσεις και τα δράματα.

Δεν μπορεις να Ζείς πάντα μέσα σε ένα όνειρο.Μπορείς όμως πάντα να Αγαπάς.Και να Αγαπάς πολύ και σωστά.Η Αγάπη δεν ειναι λόγια.Δεν υπαρχει με λόγια.Η Αγάπη σημαινει πράξη.Σηναίνει έργα και δράση.Σημαίνει έρευνα και γνώση.Και σημαίνει ερευνα και γνώση γιατί μόνο η έρευνα και η γνώση θα μας οδηγήσει στις πηγες της Αγάπης.Απο τιςν πηγές της θα μάθουμε γιατί Αγαπούμε και ποιών Αγαπούμε.

Μια έρευνα σε βάθος απαλλαγμένη απο προλήψεις,προκαταλήψεις και οργανωμένα συμφέροντα θα μας οδηγήσει στην πηγή την ΖΩΗΣ.Εκει στην πηγή της Ζωής θα βρούμε καις πηγές της Αγάπης.Και θα τις βρούμε εκεί γιατί η Ζωή και η Αγάπη ειναι άρηκτα δεμένες.Δεν υπάρχει η μιά χωρίς την άλλη.Οπού υπάρχει Ζωή,υπάρχει και Αγάπη.Και οπού υπάρχει Αγάπη υπάρχει και Ζωή.Η μιά αποτελεί προυπόθεση και συστατικό της άλλης.

Σήμερα όλες οι Επιστήμες συμφωνούν οτι στην Ζωή.Σε όλο τον Εμβιο κόσμο υπάρχει η Βιολογική Αλυσίδα,μέσα στην οποία συγκαταλέγεται και ο Ανθρωπος. Πλακτών,Νεροψιρα,Ψάρι και πάλι Πλακτών κοκ.Ο Ανθρωπος για να πετύχει τον Εξανθρωπισμό του έπρεπε να Βγεί απο αυτήν την αλυσίδα Ζωής.Γιά να κάνει αυτό το τεράστιο Αλμα και να πετύχει τον σκοπό του,αυτό το άοπλο Ζώο το μόνο που μπορούσε να χρησιμοποιήσει σαν εργαλείο ήταν η συνεργασία στην αρχή,η αλληλοβοήθεια στην συνέχεια και η αλληλεξάρτηση μετά.

Η ανάγκη να λειτουργήσουν σωστά και στο δυνατό αρμονικά αυτά τα δομικά στοιχεία οδήγησαν τον Ανθρωπο στο να μην ειναι Ζηλιάρης και αυτό με την σειρά του στον προφορικό Λόγο.Με την εξάλειψη της ζήλιας και τον προφορικό λόγο έπαψε πιά να ειναι Λεία και επέζησε.

Η συνεργασία,η αλληλοβοήθεια και η αλλλεξάρτηση,ειναι η κατ εξοχήν πηγές της Αγάπης.Ομως παρά το γεγονός οτι πραγματι αυτές ειναι οι βασικές πηγες της Αγάπης δεν μπορούσε να λειτουργήσει ούτε σωστά,ούτε αρμονικά οπως το απαιτουσαν οι τότε ανάγκες αν οι Ανθρωποι ζήλευαν πολύ ο ένας τον άλλο.Η ζήλεια θα εμπόδιζε τον προφορικό λόγο.Και χωρίς τον προφορικό λόγο δεν θα μπορούσε να εκφρασεί η Αγάπη.Η Αγάπη λειτούργησε τον προφορικό λόγο.Ανοιξε τον δρόμο για τον Διάλογο.

Η συνεργασία ομως η αλληλοβοήθεια και η αλληλεξάρτηση δεν ειναι μόνο τα συστατικά στοιχεία της

Αγάπης.Που καταπολέμησαν την ζήλεια και παρήγαγαν τον προφορικό λόγο.Ειναι και τα Δομικά στοιχεία που συγκρότησαν την Κοινωνία των Ανθρώπων.Στο βαθμό ομως που η κοινωνία αναπτύσσονταν.Η ανάπτυξη των μέσων παραγωγής που ηταν έργο και αποτέλεσμα της συναργασίας,της αλληλοβοήθειας και αλληλεξάρτησης η κοινωνία των Ανθρώπων μετακίνησε τον Αξονα της Ζωής απο την εργασία στην ιδιοκτησία.Η αλλαγη αυτή ειχε σαν αποτέλεσμα να αλλάξη και ενα αλλό δομικό στοιχείο της κοιννωνίας.Το Κίνητρο που ηταν ο συντονιστής της κοινωνικής ανάπτυξης και η κιτηρια δύναμη της συνεργασίας,της αλληλοβοήθειας και της αλληλεξάρτησης.Την θέση του κινήτρου την πήρε το Κέρδος.

Για όσους εχουν μελετησει ψυχολογία,ξέρουν την τεράστια διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στο κίνητρο και το κέρδος.Το κίνητρο ειναι στην φύση του Ανθρώπου,ενω το κέρδος ειναι έξω από την φύση-επίκτητο.Αλλη μια διαφορα που υπάρχει ανάμεσα στο κίνητρο και το κέρδος ειναι οτι η κοινωνία του κινήτρου αντιστοιχεί περισσότερο στην ψυχολογία της κοινωνίας του συνόλου και της Γυναίκας.Ειναι θα μπορούσε να πεί κανείς οτι ειναι το σύστημα Ζωής της γυναίκας.Ενώ το το κέρδος ειναι το σύστημα Ζωή του ανδρα.Ετσι ο ανδρας που δεν ολοκληρώνεται μέσα στην Ζωή προκειμενου να εκφραστεί υποταξε την γυναίκα.

Το κέρδος οδήγησε την κοινωνία των Ανθρώπων,στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής.Η αλλαγή του αξονα της Ζωή απο την Εργασία στην ιδιοκτησία εχει σαν αποτέλεσμα να αλλάξουν-ανατραπουν και οι υπόλοιποι άξονες της Ζωής.Ετσι το κίνητρο αντικαταστάθηκε με το Κέρδος.Η συνεργασία με τον ανταγωνισμό.Η αλληλοβοήθεια με την σύγκρουση,η αλληλεξάρτηση με την Εξέρτηση. και η αγάπη με το μίσος.Ξανά έκαναν την εμφάνιση τους η ζήλεια και ο φθόνος.Και ο διάλογος έγινε μονόλογος.Εγινε εντολή.Αντιστράφηναν οι όροι της διαλεκτικης Απο:Σύνολο Ατομο Συνολο,που ήταν.Εγινε Ατομο,Σύνολο Ατομο.

Με την αλλαγή αυτή του κινήτρου με το κέρδος η κοινωνία των Ανθρώπων εγκατάλειψε τον ηδονιστικό τρόπο ικανοποίησης της Ζωής.Ευχαρίστηση.Ειρηνη Αγάπη,ισότητα,δικαιοσύνη,ποιότητα και μέγεθος Ζωής και μπήκε στον ανταγωνιστικό τρόπο.Την σύγκρουση την καταστροφή.Το στοκάρισμα αγαθών την αδικία και το

έγκλημα.Αρχισε να λειτουργεί ξανά ο Νόμος της Ζούγκλας,που με τόσους κόπους και θυσιες κατόρθωσε υστερά απο χιλιάδες χρόνια να Βγεί ο Ανθρωπος.Και το βασικότερο προκειμένου να λειτουργήσει σαν κίνητρο το κέρδος-να αρχίσει η εκμετάλλευση Ανθρώπου απο Ανθρωπο επρεπε να υποταχθεί ο Ανθρωπος στον Ανρθρωπο και κυρίως η γυναίκα που εξέφραζε τον ηδονιστικό τρόπο Ζωής.Επρεπε με δύο λόγια να σταματήσει να λειτουργεί το στοιχείο της Δημιουργίας.

Αυτός ο τρόπος Ζωής έπρεπε να γίνει καθεστώς και για να γίνει καθεστώς επρεπε οι Ανθρωποι,οχι μόνο να δεχθούν,αλλά και να πειστούν.Και για να πειστούν οι ανδρες πρώτα σαν σύνολο και οι ιδιοκτήτες αργότερα,να διατυπώνουν και να διαμορφώνουν τις διάφορες θεωρίες.Μια απο τις οποίες ήταν και η θεωρία της επιθετικότητας.Θεωρα με την οποία προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν τις κλοπές τις απάτες και τα εγκλήματα που οι ανδρες σε βάρος της γυναικας και οι ιδιοκτήτες ανδρες αργότερα σε βάρος οχι μόνο των γυναικων,αλλά και των ανδρων.Θεωρία που τελικά επεβαλε τον Νόμο της Ζούγκλας και χώρισε την κοινωνια των Ανθρώπων σε Τάξεις.

Μια θεωρία γιά την οποία υπάρχει η μεγαλύτερη ίσως παρανόηση η και παραξήγηση ακόμα για ο,τι χαρακτηρίζουμε επιθετικότητα.Το καθεστώς ιδιοκτησίας με τον Νόμο της Ζούγκλας που επέβαλε εσπασε τον κοινωνικό ιστό.Αποσύνθησε τις Ανθρώπινες σχέσες.Δυσκόλεψε την Ζωή.Αυτά λοιπόν,που προσπαθούν να μας πείσουν οτι ειναι στην φύση του Ανθρώπου,δεν ειναι τίποτε άλλο παρά οι δυσκολίες που συναντούν δυό η περισσότεροι Ανθρωποι,στην προσπάθεια να επικοινωνήσουν και να λειτουργήσουν στα συφκεκριμένα προβλήματα της Ζωής.Οι δυσκολίες αυτές μπορεί να οδηγήσουν σε συγκρουση όταν φτάσουν σε αδιέξοδο.Αυτές οι δυσκολίες και τα αδιέξοδα οι διάφοροι Μέτρ,την βαφτίζουν επιθετικότητα.

Συχνά μιλούν-την ταυτίζουν-με μιά όψη βιολογικού πολέμου.Το μικρό παιδί αγαπά να παλέβει και αποσχολείται με τα όπλα.Αυτό το μαχητικό ένστιχτο συνεχίζεται και στον μεγάλο και ειναι λένε ο λόγος για τον οποίο δεν μπορούμε να απομακρυνθούμε οριστικά απο τον πόλεμο.Στην τέτοια οριστική και αμετάκλητη διατύπωση οι διάφοροι Μέτρ δεν παίρνουν υπόψη τους η ξεχνούν σκόπιμα την εξ απαλών ονύχως έντομη και πολύπευρη πολεμική αγωγή του παιδιού και ειδικά του

αγοριού.Και γίνεται-δίνεται αυτή η με όλα τα μέσα πολεμική αγωγή του αγοριού γιατί το περιουσιακό Ιερατείο με αυτούς που μέσα τους εχει περάσει τον πόλεμο σαν βιολογικό πρώτα προστατεύει τα ήδη στοκαρισμένα πλούτη και με αυτούς μέσω ενός επιθετικού-κατακτητικού πολέμου-ειναι ο μόνος άλλωστε τρόπος-να αυξήσει την εδαφική έκταση και τα ήδη υπάρχοντα πλούτη.

Ενα παράδειγμα που θα μπορούσε να επικαλεστεί κανείς ειναι το γεγονός οτι αν θεωρούμε και την γυναίκα Ανθρωπο,θα έπρεπε και αυτή να έχει οχι απλώς έφεση στην πόλη και τα πολεμικά όπλα.Αν πράγματι ο πόλεμος ειναι οπως ισχυρίζονται ο Μέτρ,βιολογικό συστατικό του μέρος,γιατί δεν την εκδηλώνουν έμπακτα αυτήν την βιολογική πολεμική έφεση και περιορίζεται μόνο στο να λειτουργούν μόνο το ένστιχτο της αυτοσυντήρησης και κανένα άλλο πολεμικό μαίνως,οπως"συμβαίνει με τους ανδρες".Γιατί οι γυναικες εξαντούν την βιολογική τους πολεμική υπόσταση στην αγάπη και την τρυφερότητα στις Κούκλες και την Ζωή.

Το οτι υπάρχει το ένστιχτο της αυτοσυντήσης ειναι βιολογικά συνδεδεμένο με μια εξ ίσου βιολογικη ώθηση ειναι αλήθεια.Το γεγονός αυτό ομως καθόλου δεν παρακινεί τον Ανθρωπο προς τοον πόλεμο.Το βιολογικό αυτό φαινόμενο εχει τις ρίζες του μεσα σε ένα υποσειδήτο αρχέτυπο.Ενα αρχέτυπο το οποίο προέρχεται και καταλήγει να ειναι η γραμμή της δύναμης.Της δυνανμης που σπρώχνει και οδηγεί τον Ανθρωπο σε μιά κοινωνία Γήϊνη με ενιαία γλώσσα και κοινους σκοπούς Μια κοινωνία που να ειναι για τον Ανθρωπο.Αυτο που ειναι ο Ανθρωπος,για το ζωντανό κύτταρο.Μιά κοινωνία της οποίας η υπαρξη εγγράφεται κατά αποφασιστικό και αμετάκλητο τρόπο στην εξέλεξη ολοκλήρου του Σώμπαντος.

Αυτό το αρχέτυπο που προορισμό να συμβάλει στην διατήρηση και την ποιοτική βελτίωση του είδους δεν οδηγεί αναγκαστικά και αναπόφευκτα στον πόλεμο.Αν αυτό κάνει κατά καιρους την εμφάνισή του σημαίνει η πόλη σαν μέσω αντιμετώπισεις των γλωσσών.Εχει επιβληθεί στον Ανθρωπο ακριβώς για αυτον τον σκοπό και προέρχεται απο το αρχέτυπο του Ζωντανού.

Σε αυτό βρίσκονται οι ρίζες του ενστίχτου της αυτοσυντήρησης.Το ίδιο το ένστιχτο της αυτοσυντήρησης που έσπρωχνε άλλοτε τον Ανθρωπο στην συγκρουση,τον παρακινεί σήμερα στον ειρηνικό δρόμο αναζήτησης της

κοινης γλώσσας η οποία θα εξαφανίσει τα αίτια της επιθετικότητας και της σύγκρουσης. Το ένστιχτο της αυτοσυντήρησης οχι φαίνεται, αλλά είναι αποδεδειγμένο οτι επιτάσει σήμερα στον Ανθρωπο να ρυθμίσει ειρηνικά την λύση των προβλημάτων.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 9/5/89

Αν κάποτε αποφασίσει κάποιος να βιαβάσει κάτι γύρω απο την κοινωνική συμπεριφορά των πρωτευόντων και για την σχέση τους με την εξέλιξη του Ανθρώπου,το πρώτο πράγμα που θα τραβήξει την προσοχή του ειναι οτι όλοι που έτυχε η θέλησαν να ασχοληθούν με το θέμα αυτό οχι απλώς να μιλάνε η να κάνουν και κάποια αναφορά στους Μπαμπουίνους και τους Μανάκους,αλλά όλα τους τα επιχειρήματα και τα παραδείγματα ακόμα.Μα και αυτοί οι παραλληλισμοί αναφέρονται σε αυτούς και μόνο σε αυτούς και κυρίως στους Μπαμπουίνους.

Στην αρχή αυτό φαίνεται λίγο και κάπως παράξενο.Και φαίνεται κάπως παράξενο γιατί Βιολογικά ο Ανθρωπός δεν ειναι τοσο συγκενής με τα ζώα αυτά,όσο θέλουν να το παρουσιάσουν.Οι Μπαμπουίνοι και οι Μανάκοι,δεν ειναι καν Ανθρωπόμορφοι πίθηκοι,ετσι που να μπορεί κανείς να τους επικαλεστεί σαν παράδειμα συμπεριφοράς η επιχείρημα προκειμένου για τον οποιοδήποτε παραλληλισμό.Οι Μπαμπουίνοι και οι Μανάκοι ειναι απλώς πίθηκοι.Και όμως όλα τα επιχειρήματα και όλες σχεδόν οι εκλαϊκευμένες εκδόσεις και συζητήσεις γύρω και πάνω στην στην κοινωνική κληρονομιά-συμπεριφορά του Ανθρωπου,αποκλειστικά σε αυτά τα δύο είδη πιθήκων,που ειναι σχεδόν άσχετα με τον Ανθρωπο εχουν συγκεντρωθεί.

Και το ερώτημα που μπαινει ειναι γιατί συμβαίνει αυτό και οι"Μελετητες"καταφεύγουν στην μελέτη του Μπαμπουίνου και του Μανάκου και όχι του Χιμπατζή και του Γορίλλα,έχουν πιό πολύ και πιό στενή συγγένεια και σχέση με τον Ανθρωπο.Βεβαια Μπαμπουίνος,ειναι ενα δημοφιλές και πετυχημένο είδος.Και επειδή μένει συνεχώς στο έδαφος,ειναι πιό εύκολο να μελετηθεί αυτός παρά μερικά άλλα πιό κοντινά στον Ανθρωπο είδη.Βασικά ομως απο που θα αντλήσεις τα επιχειρήματα και πιό ζώο θα μελετήσει ο"ερευνητής" εξαρτάται απο το τι επιδιώκει να εξηγήσει και κυρίως σε τι αποβλέπει γράφοντας η λέγοντας ορισμένα πράγματα.

Αν πχ ο Ερευνητής,ξεκινά απο την σκέψη και υπόθεση και κυρίως αν θέλει να αποδείξει οτι ο Ανθρωπός ειναι το πιό επιθετικό και αιμοβόρο πλάσμα πάνω στον πλανήτη,ασφαλώς τότε αυτα και ας ειναι τα πιό μακρυνά μας ξαδέρφια,ειναι το χρειάζεται ο ερευνητης αυτός για την συγκεκριμένη

Μια πολύ,ίσως την μεγαλύτερη παρανόηση η και παραξήγηση ακόμα για αυτό που χαρακτηρίζουμε επιθετικότητα προέρχεται απο τις δυσκολίες που συναντούν δύο η περισσότεροι Ανθρωποι στην προσπάθεια να επικοινωνήσουν και να λειτουργήσουν στα συγκεκριμένα θέματα ζωή.Οι δυσκολίες αυτές μπορούν να οδηγήσουν σε σύγκρουση οταν φτασουν σε αδιέξοδο.

Συχνά μιλούν για μια όψη του πολέμου Βιολογική:Το μικρό παιδι αγαπά να παλεύει και να αποσχολείται με τα όπλα.Αυτό το μαχητικό ένστιχτο συνεχίζεται και στον μεγάλο.Και ειναι λένε ο λόγος για τον οποίο δεν μπορούμε να το απομακρύνουμε οριστικά απο τον πόλεμο.

Αυτο ειναι αλήθεια.Αλλα πρέπει να προσθέσουμε οτι αυτή η Βιολογική ώθηση η οποία παρακινεί τον Ανθρωπο προς τον πόλεμο.Εχει τις ρίζες της μέσα σ ένα υποσυνείδητο αρχαίτυπο.Ενα αρχαίτυπο το οποιο στο φιναλε του ειναι η γραμμή της δύναμης,για να οδηγήσει τον Ανθρωπο,σε μια γειτνη με ενιαία γλώσσα.Σε μια κοινωνίας που να ειναι για τον Ανθρωπο,αυτό που ειναι ο ίδιος για το Ζωντανό κύτταρο.Μιας κοινωνίας της οποίας η ύπαρξη εγγράφεται κατά αναπόφευκτο τρόπο στην εξέλιξη ολοκλήρου του σύμπαντος.

Αυτό το αρχαίτυπο δεν οηγεί εξ άλλου αναγκαστικά στον πόλεμο.Αν αυτό γινεται σημαίνει η πάλη σαν μέσω αντιμετώπισης των γλωσσων,έχει επιβληθεί αμεσα στον Ανθρωπο απο τα αρχαίτυπα του Ζώου.

Το ερωτημα ομως που μπαίνει ειναι πιό εξηγηση και σε τι αποβλέπεις γράφοντας η λέγοντας ορισμένα πράγματα.Αν πχ ο ερευνητής ξεκινά απο την σκέψη η την υπόθεση και κυρίως αν θέλει να αποδείξει,οτι ο Ανθρωπος ειναι το πιό επιθετικό και αιμοβόρο πλάσμα επάνω στον πλανήτη.Ασφαλώς τοτε αυτά τα πιό μακρινά μας ξαδέρφια,ειναι αυτά που χρειάζονται οι"Ερευνητές"αυτοί για την δουλειά τους Μερικά μόνο παραδείγματα θα ήταν ίσως αρκετά για να πείσουν τον καθένα μας και να απαντήσουν στο ερώτημα γιατί οι διάφοροι"ειδικοί"ερευνητές,μελέτησαν τόσο προσεκτικά και επίμονα τον Μπαμπουίνο-τριτοξάδελφο-και δεν μελέτησαν τα αδερφάκια μας:τον Γορίλλα και τον Χιμπατζή.

Ο Γορίλλας μας λέει ο Αρντρεϊ,ειναι

ενα"ευγενικό,καθόλου επιθετικό υποτακτικό πλάσμα,στο οποίο η ελάχιστη τυραννία επιφέρει μέγιστα αποτελέσματα

-ώρα Ανθρωπος εκμετάλλευση-.Ο δε Ιβαν Ντε Βώρα,τον αποκαλεί"Πρώο φυτοφάγο.Ζωή που του αρέσει να κοιτάει την δουλειά του"και που ζεί"σε μιά κατάσταση ήπιας και άκακης γαλήνης"Η ομονοια βασιλεύει αναμεσά τους.Γι αυτόν αριβώς τον λόγο ο Χιμπατζής ειναι πολύ αποχητευτικώς σαν πρώτυπο για όσους ονειρεύονται χροθιές,πολέμους και αιματοχυσίες.Αρντρεϋ,για τον Χιμπατζή λέει ακόμα"ο άκακος Χιμπατχής φαίνεται πως στηρίζει την κοινωνιά του αποκλειστηκά σχεδόν στην αγαθή του φύση.Υπάρχει κάποια Ιεραρχία,αλλά δεν ειναι αυστηρή.Εχει ενα τεράστιο αποθεμα έμφυτης καλοσύνης αλλα και δυναμισμά για την ζωή μέσα του.Ειναι οι πιό καλόβολοι απο τους Ανθρωπόμορφους πιθήκους.Μεθά με την επιδοκιμασία και του αρέσει να τον προσέχουν(λειτουργούν με βάση το κίνητρο).Μαθαίνουν να ελέγχουν τις συγκινήσεις τους και τις φυσικές τους δυνάμεις ετσι ωστε να μην εξοργίζονται.

Οταν δυό κοπάδια συναντώνται στο Δάσος η στην Σαβάνα,γινεται βέβαια φοβερώς σαματας,χωρίς ομως έχτρα και κακία και σχεδόν πάντα καταλήγουν να Φάνε όλοι μαζί στα ίδια δέντρα.Και οταν η ομάδα αναπάυεται οι θηλυκές ζαρώνουν δίπλα η επάνω στα αρσενικά.Τα μικρά κεφάτα παίζουν και χορεύουν γυρω του.Οι Μητέρες περιποιούνται τα μωρά ετσι ωστε σε πλήρη αρμονία και συνεργασία απολαμβάνουν την χαρά της Ζωής

Τα δύο αυτά πρωτεύοντα ειναι οι κοντινώτεροι συγγενείς μας.Και ομως θα χρειασθεί να ψάξει κανείς όλες τις Βιβλιοθήκες του κόσμου προκειμένου να βρεί έστω και λίγα λόγια γύρω από αυτά τα πράα,ειρηνικά,σεμνά και άκακα.Μα και πιό πλησιέστερα προς τον Ανθρωπο ζώα.

Και ενω θα ψάχνει καποιος αναγνώστης για τον γορίλλα και τον Χιμπατχή,χωρίς να το θέλει,θα βρεί πολλά και διάφορα συγγράμματα επί συγγραμάτων και εκτεταμένες αναλύσεις για τους Μπαμπούϊνους και τους Μανάκους.Και αυτούς κατά τους απολογητές της επιθετικότητας πρέπει να μελετησει κάποιος που θέλει να ειναι μέσα στα πράγματα.Μα και γνώστης της σημερινης ανταγωνιστικής,σκληρης και αδυσώπητης Ζωής.Και δεν αρκούνται σε αυτά μόνο,αλλά και τα μοναδικά ισως

βιβλία,που γραφτηκαν για τον Γορίλλα και τον Χιμπατχή,τα συνοδεύουν και με ενα Σαρκαστικό και γεμάτο υπονοούμενα αποχαιρετηστήριο που πάντα καταλήγει:Πως ναι μεν ειναι πολύ κολά και ωραίο να ειναι άκακος,αλλά

ορίστε που κατάντησε. Είναι μια σκέτη εξελεκτική αποτυχία. Ενώ του Μπαμπούίνου και του Μανάκου τους πλέκουν διάφορα εγκώμια.

Φαίνεται πως οι Ανθρωποι αυτοί έχουν ασχοληθεί μόνο με την εξαφάνιση άκακων ζώων, λές και τα άλλα δεν εξαφανίζονται. Και με έναν πολύ έντεχνο τρόπο υποδείχνουν πως αν κάποιος θέλει πράγματι να μελετήσει την καταγωγή, την εξέλιξη και την επιτυχημένη συμπεριφορά και Ζωή του Ανθρώπου, θα την βρεί στην προσεκτική μελετη του Μπαμπούίνου. Για αυτούς ο Μπαμπούίνος ειναι το πιό διδακτικό και πανομοιότυπο είδος σε ο,τι εχει σχέση με την Ζωή και την συμπεριφορα με αυτήν του Ανθρώπου.

Και να ο λόγος που το κάνουν αυτό. Ανάμεσα στα πρωτεύοντα η επιθετικότητα του Μπομπούίνου γι αυτούς έρχεται αμέσως (έτσι το θέλουν) με αυτην του Ανθρώπου. Ειναι "γεννημενος παλληκαράς και εγκληματιας. Εχει αρπαχτικές διαθέσεις και τίποτε δεν τον ευχαριστεί περισσότερο παρά να σκοτωνει και να καταβροχθίζει το κάθετί που του αρεσει ανενόχλητος, μα και να κλέβει τα παντα".

Απο τα συγγράματα αυτά θα μάθει οτι ο Μπαμπούίνος, ειναι διλπάσιος σε μέγεθος απο την θηλυκιά. Οτι σέρνει πίσω του ενα κοπάδι-χαρεμι το λέμε εμεις-απο τρομοκρατημένες και υποτακτικές θηλυκές. Οτι τις ζηλεύει παράφορα οταν έχουν τον οίστρο τους. Και αν κάποια θελήσει να του κάνει λαδιά η να παραστρατήσει την τιμωρεί σκληρά και παραδειγματικά. Μα και οτι δεν δυστάζει να πολεμήσει κάθε παρείσακτο αρσενικό. Αν ειναι αρκετά δυνατός-πλούσιο τον λεμε εμεις-καταβροχθίζει-αρπάζει τα πάντα-άλη την καλή τροφή και επιβάλει κτηνωδώς την θέληση του στου ασθενέστερους-φτωχότερους-αρσενικους. Απαιτεί ακαριαία και αδιαμφισβήτητη υπακοή και όταν τους απειλει κάποιος κίνδυνος-οπως τον Ανθρωπο ο πόλεμος-κατευθύνει αυτός-ο δυνατος-το στράτευμα και στέκεται και πολεμάει σαν ήρωας πλάϊ στους πιστους και υποτακτικούς συντρόφους του.

Και ενώ ο αναγνώστης θα βρεί το κάθετί σε οτι αφορά την Ζωή, την συμπεριγορά και τους ηρωισμούς του αρσενικού Μπαμπούίνου, δεν θα βρεί ούτε μια λέξη για την Μπαμπούίνα. Εκτός του οτι ειναι υπάκουη και υποτακτικη.

Στα συγγράματα αυτά με εναν έντεχνο και γλαφυρό τρόπο προσπαθούν να ταυτίσουν τον αναγνώστη με τον

Μπαμπούινο. Θέλουν να πείσουν αυτόν που διαβάζει το βιβλίο να ταυτιστεί και να σκέφτεται πως όλη αυτή η δύναμη και το πάθος στην ίδια μορφή και έκταση κοχλάζουν μέσα του. Κατω ακριβώς απο τον δέρμα του και μετά βίας κατορθώνει να χαλιναγωγήσει τον ανδισμό του ο ενσυνείδητος έλεγχος της διάνοιας. Ετσι ώστε οταν κάποτε κατορθώσει να βρεί εκείνα τα λίγα, τα ελάχιστα που γράφτηκαν για τον Γορίλλα και τον Χιμπατζή, να αρέσει βέβαια στον αναγνώστη να διαβάζει τα όσα έχουν σχέση με αυτούς σε οτι αφορά την φυσιογνωμια τους και τα ουρλιαχτά τους, αλλά οσο πιο πολλά μαθαίνει γι αυτούς τόσο περισσότερο να υποψιάζεται-δεν λέω πως ειναι σκόπιμα διατυπωμένα-πως ειναι κααι οι δυό τους κομμάτι Νεράβραστοι, καλοκάγαθοι και εν πολυς λαπάδες.

Τους αρέσει το ραχάτι και η καλή Ζωή. Τους αρέσει πολύ να τους θαυμάζουν για τις καλές τους πράξεις, σκέψεις και κρίσεις. Εχουν μια αρχέγονη αθωότητα και τους αρέσει το ίδιο πολύ να τους προσέχουν. Μα και να τους επιδοκιμάζουν. Και το βασικότερο: Στηρίζουν την οργάνωση-διαβίωση της Ζωής τους σε άκεντρη κοινωνική δομή, που ειναι μεν ατομικιστική. Εχει ομως πολύ και μεγάλη χαλαρότητα. Οργανώνουν με δυό λόγια δημοκρατικά και αξιοκρατικά την κοινωνική τους Ζωή. Ειναι αποκεντρωμένη και συμμετοχική η εξουσία. Δεν ειναι κεντρομόλα και ως εκ τούτου δεν εχει πολλά απαγορεύεται. Ενω η κεντρομόλα κοινωνία εχει στέρεα και αμετάβλητη δομή. Ειναι οργανωμένη γύρω απο ένα η περισσότερους αρσενικούς Μπαμπούινους. Που ενεργούν σαν αρχηγοί. Παίρνουν ανεξέλεκτα τις αποφάσεις που τους αρέσει και τις επιβάλουν στην ανάγκη με την βία, τον Νόμο και την τάξη που αυτοί αποφάσισαν και πήραν.

Αυτές οι δύο μορφές διακυβέρνησης ειναι διαμετρικά αντίθετες και η κάθε μιά αντιστοιχεί σε μιά ιστορική περίοδο και σε αντίστοιχες παραγωγικές δυνάμεις. Η άκεντρη και η χαλαρή Δημοκρατική αντιστοιχεί στο πρωτόγονο κοινοτικό σύστημα οπου τα μέσα παραγωγής ήταν

κοινωνικοποιημένα και όπου τα δυό φύλα ητάν ίσια και ενεργά. Επαιρνάν μέρος ισότημα στην διαμόρφωση των αποφάσεων.

Ενώ αντίθετα η κεντρομόλα, ειναι αυτή οπού τα μέσα παραγωγής ειναι ατομική ιδιοκτησία, Και οι αποφάσεις πέρνονται απο τους λίγους κατόχους των μέσων παραγωγής, ενώ η τεράστια η συντριπτυκή πλειοψηφία εφαρμόζει και εκτελεί.

Η σημερινή διακυβέρνηση στο μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη ειναι κεντρομόλα γι αυτό ο αναγνώστης του βιβλίου-της άκεντρης κοινωνίας του Γορίλλα και του Χιμπατζή-αποστρέφει κατά κάποιον τρόπο το βλέμμα του από το οικογενειακό δέντρο των πρωτευόντων.Δησμονώντας πως κατάγεται απο ανθρωπόμορφους πιθήκους και λόγω διαπαιδαγώγησης και τον τρόπο συγγραφής των αντίστοιχων συγγραμμάτων απο τους "ειδικούς"ταυτίζεται με τον Μπαμπουίνο,έστω και να αυτό σημαίνει οτι πιθηκίζει.Και το κάνει αυτό,οχι γιατί δεν το πιστεύει η οτι δεν θα το ήθελε να ειναι έτσι οργανωμένη και η δική μας κοινωνική Ζωή,αλλά γιατί η σημερινή κοινωνική διάρθρωση,οργάνωση και δομή ειναι αρθρωμένη με βάση την Μπαμπουίνικη αντίληψη.Αρχές και ιδιότητες που μιά μικρή ελάχιστη ολιγαρχία βεβαια τους αποδίδει γιατί έτσι βολεύει ορισμένους και κυρίως τους κατέχοντες τα μέσα παραγωγής.

Βεβαια ειναι δύσκολο να συγκριθει,πολύ περισσότερο να ταυτιστεί η Ανθρώπινη κοινωνία τόσο η κοινοτική,αλλο τόσο και η καπιταλιστική με οποιουδήποτε άλλου ζώου.Γιατί τα πολιτισμικά στοιχεία της ειναι τόσο ισχυρα,ωστε κατα κανονα θολώνουν τα όσα κληρονωμημένα ένστιχτα ενδεχομένος υπάρχουν.

Να όμως που το καθεστώς ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής,βολεύει η Μπαμπουίνικη κεντρομόλα συγκεντρωτική αντίληψη.Ειναι αυτή ακριβώς που εκφράζει στο σύνολο σχεδον τα συμφέροντά της εξουσιαστικής ολιγαρχίας.Συνεκτική σαν ένας Ανθρωπος η ομάδα η η κοινωνία που να κατευθύνεται απο πολλοί λίγους Ανθρώπους η και Ενα άτομο-Δικτατορία.Και τους χρειάζεται αυτή η αντίληψη και ο παραλληλισμός της κοινωνίας με την μορφή κοινωνικής Ζωής του Μπαμπουίνου-και ας μην εχει καμιά απολύτος σχέση αυτή με την Ανθρώπινη-γιατί η θέση των δύο φύλων σε αυτήν

την μορφή κοινωνίας διαφέρει ριζικά.Στην μιά τα δύο φύλα ειναι συνιδιοκτήτες,άρα σαν συνιδιοκτήτες συναποφασίζουν και συγκυβερνούν.Ειναι αυτοδιαχειριζόμενοι και έχουν όλοι κίνητρα για πρωτοβουλίες,δράση και ευθυνη.Ενω στην άλλη υπάρχει η ολιγαρχία,που αποφασίζει και Κυβερνά η η μονοκρατορία του ενός ανάλογα με το μέγεθος της περιουσίας,που ο καθένας κατέχει και όλοι οι άλλοι ειναι υποτακτικοί και υπάκουοι.Δίχως λόγο,κρίση και σκέψη για το τι θα γίνει.Πώς θα γίνει.Που και πότε θα γίνει το ένα η το

αλλο έργο,πρέπει η απόφαση.

Το ίδιο ισχύει και για τα φύλα.Στην πρώτη η θεση της Γυναίκας ειναι ισότιμη σε όλη την κοινωνική κλίμακα και ιεραρχία.Στον χώρο της ευθύνης και παραγωγής αποφάσεων και δράσης.Το ίδιο συμβαίνει και στον χώρο της κοινωνικής Δικαιοσύνης και το Δίκαιο.Στην κατανομή των ρόλων και κυρίως στον επιμερισμό του αποτελέσματος Στο σύστημα αυτό ενώ η συμμετοχή ειναι κοινωνική ως προς το παραγόμενο αποτέλεσμα.Το προϊον της κοινωνικής δουλειάς μετατρέπεται σε ατομικό.Αυτό το αποτέλεσμα πετυχαίνεται μόνο με την οργάνωση της κοινωνικής Ζωής με βάση τις αρχές,την οργάνωση και την συμπεριφορά του Μπαμπουίνου.Οπού οι αρσενικοί ειναι οι αφέντες,οι παλληκαράδες και οι αναμφισβήτητοι ηγέτες και διαχειρηστες των πάντων.Οπου οι θηλυκές στρημώχνονται για προστασία δίπλα στον αφέντη,άβουλες και άπραχτες.Χωρίς καμιά δικη τους απόφαση,αντίδραση και δράση. Τα πάντα τα ριθμίζουν αυτοί.Ακόμα και για την Ζωή και τον θάνατο αυτός αποφασίζει.Κατά τον ίδιο τρόπο και το κοπάδι λαός θα συνταχθεί γύρω του.Και επειδή ούτε οι Μπαμπουίνοι γεννιουνται πειθαρχημένοι-αυτό ισχύει και για τον Ανθρωπο.Η πειθαρχία πρέπει να αποτυπωθεί με την διαπαιδαγώγηση-το Σχολείο,την Εκκλησία,την Αστυνομία.τον Στρατό τα Δικαστήρια,την εξορία και την Φυλακή.

Οι θηλυκές-γυναίκες-οι νεαροί και υποτακτικοί λαός-πρέπει να μάθουν ποιά ακριβώς ειναι η θέση τους-μοίρα-στην Ζωή και συχνά τους επενθυμίζουν ποιά ειναι η θέση τους με φοβερές Τιμωρίες και δαγκωματιές στο σβέρκο.Με την βία και τον φόβο τρομοκρατούν τους πάντες και τα πάντα.Και λέω με τον φόβο γιατί απο ο,τι εχει αποδειχθεί δεν ειναι η δύναμη αυτή που διαφθείρει

αλλά ο φόβος...

Σε ενα σύστημα που δεν αναγνωρίζει η αρνείται τα Ανθρώπινα δικαιώματα,ο φόβος παίζει τον βασικό και κύριο ρολο.Ειναι το βασικό εργαλείο με το οποίο το συστημα κάνει την δουλειά του.Ο φόβος για βασανιστήρια,δίκες και καταδικες. Με τον φόβο και την αβαιβεότητα που καλλιεργουν οι ιδεολογικοί και κατασταλτικοί μηχανισμοί γρήγορα οι γυναίκες,οι Νεοι και οι ανιδιοκτήτες άνδρες μαθαίνουν τι ειναι υποχρεωμένοι να κάνουν.Πως να το κάνουν και κυρίως τους γίνεται ειδικό μάθημα κομφορμισμού στον οποίο δείχνουν μεγάλη προσήλωση,απο τον φόβο και την αγωνία να μην

ειναι διαφορετικοί απο τους άλλους.Μαθαίνουν ακόμα πώς μπορουν και πρέπει να παραιτούνται απο τα δικαιώματα και πώς με την μεγαλύτερη προσφορά και λιγότερη η καθόλου διαμαρτηρία,θα περάσουν όλοι καλά,ειρηνικά και αγαπημένα.Ακόμα πρέπει να μάθουν αν δεν το ξέρουν,πως όταν ενας αφέντης δείξει τα δόντια του η ανασηκώσει τα φρύδια του,αρκεί αυτό και μόνο να πειθαρχήσουν οι πάντες και τα πάντα.Απο την ώρα λοιπόν που περιουσιάρχης ανασηκώσει τα φρύδια του:πάει κάθε αλλη σκέψη,κριση και δράση,όσο καλή και ωφέλιμη και αν ειναι για την κοινωνία των Ανθρώπων.Πρέπει να ειναι υπόδειγμα υπακουής και πειθαρχίας.Γιατί όσο παραμαίνουν υπήκοοι και πειθαρχικοί η βασιλεία του αφέντη θα ειναι αγαθοεργή και θα ασκείται πρωτόγνωρη-πρωτόγονη-Δικαιοσύνη και με τον ανάλογο υποτισμό και το βασικότερο στους καυγάδες και τις διαφορές των ανιδιοκτητών θα ταχθούν με τον ασθενέστερο,μια και αυτός ειναι για αυτούς ευκολότερο να γίνει ακόμα πιό πειθήνιο οργανό τους.Αν ομως ο καυγάς ειναι ανάμεσα σε μιά θηλυκιά και σε έναν αρσενικό υποτακτικό ο αρχηγός αφέντης οχι συνήθως,αλλά πάντα υποστηρίζει τον ασρενικό και ας ειχει ένα βουνό δίκαιο η θηλυκιά. Ετσι βλέπουμε οτι το πολιτικό σύστημα τύπου μπαμπουΐνου,ειναι μια θαυμάσια θεωρια,για αυτόν που θέλει να εξισάση την Ανθρώπινη κοινωνία με την κοινωνία των Μπαμπουΐνων,στο οποίο συστημά ενα πολύπλοκο σύστημα κανόνων οι οποίοι καθορίζονται απο προηγούμενα για το που θα βρίσκεται ο καθένας και πως θα συμπεριφέρεται σε σχέση με την κεντρική ιεραρχία και την εξουσία,ανάλογα με το φύλο,την ηλικία και το

μέγεθος της περιουσίας η την κοινωνική του θέση.

Και όμως οι Ανθρωποι,αυτοί στην προσπάθεια και την βιασύνη να εξηγήσουν τα ανεξήγητα και να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα και κυρίως στην αγωνιώδη προσπάθεια να βρούν ένα πρώτυπο,που να ανταποκρίνεται και να απαντά έστω και μερικά στην κοινωνική εκείνη μορφή και οργάνωση της Ζωής,που να εξυπηρετεί και να εκφράζει τα συμφέροντα μιας ολιγαρχίας του πλούτου.Ξέχασαν ομώς πως οι Μπαμπουΐνοι,ειναι κατά 100% σχεδόν φυτοφάγοι και οτι εκτος απο ελάχιστες-μηδαμινες- περιπτώσεις και αυτά σποραδικά και μόνο μικρής διάρκειας διαστήματα το κυνήγι τους γίνεται απο κοινού.Και όταν ποτέ συμπέσει δεν ειναι ποτέ συνεταιρικά οργανωμενο.

Γι αυτό και η προσπάθεια να συσχετιστεί η κοινωνική

διαθρωση με την εξασφάλιση απο κοινού των μέσων Ζωής των Μπαμπουίνων,όπως συμβαίνει με την κοινωνία των Ανθρώπων.Ειναι ένα από τα πιό μεγάλα και βασικά λάθη.Τόσο αυτών που πρασπαθούν να συσχετίσουν τον Ανθρωπο και την συμπεριφορά του γενικά και την εξασφάλιση των μέσων ζωής ειδικά.Αλλά και αυτων,που προσθαθούν να αποδώσουν στον Ανθρωπο επιθετικότητα.Μα και σε αυτούς ακόμα που προσπαθούν να μετατρέψουν το Κίνητρο Ζωής και την κοινωνική Αμυλλα αργότερα σε επιθετικότητα.Και γίνεται ακόμα πιό μεγάλο το λάθος-για να μην πώ εγκληματικό-όταν ξέρουν οτι ο Ανθρωπος βιολογικά ειναι Γορίλλα και Χιμπατζής κοινωνικά προσπαθουν να μας τον παρουσιάσουν και να μας τον επιβάλουν Μπαμπουίνο.

Και μπαίνει το ερώτημα,αφού ο Ανθρωπός,τοσο Βιολογικά,όσο και στην κοινωνική συμπεριφορά και σχέση συγκενεύει περισσότερο με τους Ανθρωπόμορφους Πιθήκους που ειναι ο Γορίλλας και ο Χιμπατχής.Πώς αυτοί προσπαθούν να τον ταυτίσουν με τον τον Μπαμπουίνο;Την στιγμή που γνωρίζουν οτι η συμπεριφορά τους διαφέρει συμαντικά του ενος απο τον άλλο;Και ένα αλλο ερώτημα που μπαίνει ειναι τα κοινωνικά μας ένστιχτα αναλογα με τα ένστιχτα του Μπαμπουίου,με τον οποίο προσπαθούν να μας ταυτίσουν;Και πώς τελικά τα καταφέρνουν να λειτουργήσει η κεντρομόλα κοινωνία τους,χωρίς όλα εκείνα τα Νταϊλικια,την τρομοκρατία και τους αυστηρούς βρυχηθμούς,που χαρακτηρίζουν τις κοινωνικές σχέσεις των Μπαμπουίνων;

Οπως αναφέρω και πιό πάνω,ειναι δύσκολο να συγκριθεί.Πολύ περισσότερο να ταυτιστεί η Ανθρώπινη κοινωνία,με οποιουδήποτε άλλου ζώου.Και δεν μπορεί να ταυτιστεί γιατί τα πολιτισμικά στοιχεία της ειναι τόσο ισχυρά ωστε κατά κανόνα θολώνουν τα όσο κληρονωμικά ενδεχομένως υπάρχουν.Ενώ ειναι ιστορικά αποδεδειγμένο οτι οι κοινωνίες των Ανθρώπων,σε όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη και εποχες Ενεργούν και συμπεριφέρονται κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο σε όλο τον κόσμο και σε κάθε τύπο πολιτισμού.

Από την προσεχτική μελέτη,όλων των συγγραμάτων,που προσπαθούν να δώσουν μιά κάποια απάντηση στον τροπο και την μορφή,που ειναι οργανωμένες οι διάφορες κοινωνίες των ζώων για να βρούν μέσα από αυτές ένα πρότυπο,που να ανταποκρίνεται στον τρόπο και την μορφή που ειναι οργανωμένη η από μερικούς αιώνες κοινωνία των Ανθρώπων

εχουν καταταλλάξει και μας δίνουν δύο πρότυπα κοινωνικής διάρθρωσης.

Έτσι λοιπόν,όλη αυτή η πληθώρα των συγγραφέων,έχουν καταταλλάξει οτι στην Ζωή του Εμβίου κόσμου υπάρχουν δύο μορφές και τρόποι οργάνωσης της Ζωής.Ο ένας ειναι αγωνιστικός και ο άλλος ειναι ο ηδονιστικός.Ο πρώτος ο αγωνιστικός εχει δομικά συστατικά τον ανταγωνισμό,την αντιπαράθεση.Την νίκη και την ήττα.Τον δυνατό και τον αδύνατο.Τον πλούσιο και τον φτωχό.Την ζήλεια και το μίσος.Την ταπείνωση και τον φθόνο.Ενώ ο δεύτερος ο ηδονιστικός,εχει σαν βάση και δονικά συστατικά στοιχεία του την άμυλλα,την συνεργασία και την αλληλεξάρτηση.Την αναγνώριση και την επιδοκιμασία.Την συμμετοχή και την ικανότητα να αποσπάς μέσω της προσφοράς την προσοχη των συντρόφων σου.

Ο πρώτος τρόπος οργάνωσης ανήκει στους Μπαμπουίνους και με αυτήν την μορφή οργάνωσης προσπαθούν να ταυτίσουν την κοινωνία των Ανθρώπων και ας μην εχουν καμιά απολύτως Βιολογική η άλλη σχέση μεταξύ τους.Και προσπαθούν να ταυτίσουν την μορφη οργάνωσης του Μπαμπουίνου με αυτήν του Ανθρώπου,γιατί αυτός ο τρόπος τους ταιριάζει καλύτερα προκειμενού να εξυπηρετήσουν τα κάθε είδους συμφέροντα και αυθεραισίες της κάθε φορά άρχουσας τάξης των ιδιοκτητών γενικά και των μεγαλο-περιουσιαρχών ειδικότερα.

Πρίν προχωρήσω θα πρεπει να πώ πως,ο Μπαμπουΐνος,δεν

ειναι όπως μας τον περιγράφουν οι διάφοροι"ειδικοί"Κυρίαρχος από την φύση του.Γι αυτό την κυριαρχία του προσπαθεί και την αποκτήσει-οχι βέβαια όλοι οι αρσενικοι-δαγκώνοντας και φοβερίζοντας με τους τεράστιους κυνόδοντες.Με την ταπείνωση και τον εξεφτελισμό. Με τον ίδιο τροπο προσπαθεί να αποσπάσει την προσοχή των συντρόφων του.Να επιβάλει την θέληση του.Να μετατρέψει την θέληση του σε Νόμο για του άλλους.

Αυτός ειναι ο Αγωνιστικός-ανταγωνιστικός-τρόπος Ζωής και οργάνωσης της κοινωνίας των Μπαμπουΐνων.Και ειναι αρκετά θεαματικός,πειστικός και παραδειγματικός ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας των Μπαμπουΐνων.

Αν κάποιος,σας εχει πετσοκόψει χθές τα χείλη η σπάσει το κεφάλι και ξεσχίσει το κορμί θα εχεται τουλάχιστο πλήρη γνώση της παρουσιας του την επόμενη φορά που θα τον ξανασυναντήσεται στο δρόμο.Προπάντος αν ξαναβγάλει το μαχαίρι η το πιστόλι και σου θύμιζε για

ποιών ακριβως λόγω σου φέρθηκε με τον τρόπο που σου φέρθηκε χθές και παράλληλα σου τονίσει με έμφαση οτι σε εχει υπόψη του,σαν τον υπ αριθμό ένα ανταγωνιστή,αντίπαλο και εχθρό.Και οτι στην παραμικρή κίνηση, άρνηση η και σκέψη-νόμος 375-εναντίον του θα εχει οχι την ίδια και χειρότερη τύχη,αλλά οι συνέπειες σε τυχόν αμφισβιτηση θα ειναι ανεπανόρθωτες.Και φεύγοντας σου υπογαμίσει οτι ο μόνος τρόπος να μην δωθεί συνέχεια και να μην εχει αλλές συνέπειες και να Ζήσει στο εξής ήσυχα και ανενόχλητος.Πρέπει να τον παραδεχθεί σαν τον αναμφισβίτητο αρχηγό και ηγέτη.Να πειθαρχεί στα όσα του λέει.Να υπακούει Να υποτάσεται και κυρίως να μην εχει καμιά,μα καμιά,έστω και την παραμικρή αξίωση,πέρα απο αυτά που πλουσιοπάροχα και απλόχερα!!! παραχωρεί ο ηγέτης και ο αφέντης βιομήχανος.

Ολοι σχεδόν οι Συγγραφείς που ειναι απολογητές του καθεστώτος της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής,νοιώθουν ενα πολύ μεγάλο και βαθύ θαυμασμό και σεβασμό,για τις κοινωνίες των πρωτευόντων,που ειναι οργανωμένες πάνω σε αυτήν την βάση και αρχή.Τις χρησιμοποιούν δε για να τονίσουν και να υπογαμίσουν στους παραστρατημένους και πλαδαρούς-Δημοκρατικούς-κοινωνικούς σχηματισμούς"θαρείς

λέει ο κ Μόργκαν,πως η αλήθεια της Ζωής,θαμμενη στο υποσυνειδητο του μπαμπουίνου δεν μπορεί σαν την σκιά να ξεκολήσει απο πάνω του...θεωρεί οτι οχι απλώς την εχει,αλλά και οτι την κατέχει ολοκληρωμένη και απόλυτη.Το μυστικό της επιτυχίας του-βρίσκεται οφείλεται-έγκειται στον ασήμαντο εγκέφαλό του.Στον εγκέφαλο που δεν επιδέχεται πλύση,μα και διεύρυνση,προσθέτω εγω.

Ο Μπαμπουίνος δεν θα πιστεί ποτέ και για τίποτε στον κόσμο οτι η επιθετικότητα ειναι καρπός απογοήτευσης και γενικότερης κοινωνικής αποτυχίας.Γι αυτό οι Νεαροί απόγονοι των ιδιοκτητών-περιουσιαρχών μπαμπουίνοι,δεν θα σκεφτούν ποτέ και ούτε θα αποδώσουν τις αποτυχίες τους στην έλλειψη στοργής και αγάπης και κυρίως απο τους γονείς τους κατά τα νηπιακά και νεανικά τους χρόνια.Στην έλλειψη Δημοκρατίας και διαλόγου.Την αυστηρή πειθαρχία και την αναντίρητη υπακοή.

Αν στο δρόμο τους οι μπαμπουίνοι-περιουσιάρχες-συναντήσουν κάποιον που να εχει απο την ίδια την Ζωή καταλύξει στην

διαπίστωσει,πώς ο ανταγωνισμός οχι μόνο ειναι κακός και καταστροφικός,αλλά και οτι αυτός ειναι που οδήγησε την κοινωνία των Ανθρώπων,στην σημερινή μορφή Ζωής.Μιά Ζωή όπου το σύνολο σχεδόν των Ανθρώπων να μην έχει το δικαίωμα,να πάρει μια χούφτα άμμο.Ενα κομμάτι ξύλο και μια πετρα ενα πράσινο φύλλο για κάποια του ανάγκη,χωρίς να του πεί κάποιος"κλέφτη"η χωρίς να του κόψει τιμολόγιο,προσδιορίζοντας αυτός καταβούληση πρόσβαρα την αξία της χούφτας του άμμου,του ξύλου η την πέτρα που ειχε ανάγκη να πάρει.Ξεχνώντας οτι οχι μόνο αυτά αλλά και όλα τα άλλα φυσικά αγαθά ειναι συνιδιοκτησία όλων των Ανθρώπων του πλανήτη και οχι μόνο αυτων που ανακήρυξαν τον εαυτό τους μοναδικούς ιδιοκτήτες του.

Οι μικρόμυαλοι οχι απλώς θα σαστίσουν,αλλά θα πάρουν και τα αντίστοιχα μέτρα εναντίον του για το ανουσιούργημα αυτό.Και αν κάποιος σωστά σκεπτόμενος μπαμπουίνος ιδεαλιστής,επιμένει πάνω σε αυτήν την διαπίστωση,θα τον χαιρετουν μεν αν τον χαιρετούν στο εξής με ανασηκωμενα τα φρύδια οχι με την έννοια της Ανθρώπινης έκπληξης,άλλα της πιθηκίσιας φοβέρας.

Το γεγονος αυτό μπορεί να πείσει και τον ποιό δύσπιστο οτι στην συγκεντρωτική και υποτακτική κοινωνία

των μπαμπουίνων ιδιοκτητών,δεν επιτρέπει και μιά αλλη δευτερη σκέψη και αποψη και ας ειναι αυτή που απαντάει καλύτερα στο πρόβλημα απο αυτήν του αρχηγού-ηγέτη-ιδιοκτήτη.

Εκτος απο αυτό υπάρχει και ενα ακόμα μεγαλύτερο μειονέκτημα στην ανταγωνιστική-αγωνιστική την λένε οι συγγραφείς-οργάνωση των μπαμπουίνων ιδιοκτητών.Ο εγκέφαλός τους ειναι μικρός και ασήμαντος και ως εκ τούτου δεν επιδέχεται πλήση και προσαρμογή στα κάθε φορά δεδομένα της ιστορικής ανάπτυξης. Σε έναν τέτοιο εγκέφαλο,καμιά προοδευτική η ανατρεπτική αίρεση δεν θα εισχωρησει ποτέ μέσα του,όσο οφέλιμη και ιστορικά αναγκαία και αν ειναι αυτή. Σε τετοιο βαθμό δεν επιδέχεται επέκταση και προσαρμογή,ωστε αποκλείεται να γίνει ποτέ λιγότερο ασήμαντος.Να κανει αυτό που λέμε στην γλώσσα του λαού ενα βήμα μπροστά.Η δε κοινωνική δομή τους ειναι τόσο στενή και άκαμπτη,ώστε η πραγματική επικοινωνία ειναι ελάχιστη αν οχι μηδαμική.Και αυτή η ελάχιτση,που τυχόν υπάρχει περιορίζεται στις τελετουργικές Μπάζες της σπουδαιοφανούς υπεροψίας και επίδειξης πλούτου απο την μιά μεριά και στην περίφοβη υποταγή και ταπείνωσης απο

την άλλη,μαζί με την συσωρευμένη φτώχια και δυστυχία.Σε τρόπο που να φαίνεται,να τονίζεται και να υπογραμίζεται η θέση,η σχέση και η διαφορά αναμεσά τους.

Οσον αφορά τις κοινωνικές Ανθρωπινες σχέσεις στην κοινωνία των μπαμπούινων ειναι εντελώς τυπικές και χωρίς κανένα Ανθρώπινο στοιχείο και ζεστασιά,που χαρακτηρίζει τις σχέσεις των Ανθρώπων του λαού και την Ζωή τους.Εκτός απο τα τυχών συμφέροντα που μπορεί να συγκλώνουν η να συμπίπτουν για κάποια χρονική στιγμή.Η συνάντηση ανωτέρου-πλουσιοτέρου-και κατωτέρου-φτωχοτέρου-ειναι σύντομη και καταλήγει πάντα σε φυγεί του δευτέρου η στην αποχώρησει του πρώτου σε κάποια σεβαστή και ανάλογη με την κοινωνική θέση και ιεραρχική απόσταση.

Αυτή ειναι η συμπεριφορά και η σχέση των Ανθρώπων του πλούτου.Κατ αυτόν τον τρόπο αρχίζουν και τερματίζουν τις δοσοληψίες τους.Αυτό ίσως να φαίνεται απλά απο μια πρώτη ματιά και άποψη.Στην ουσία ειναι περίπλοκο.Ολο αυτό το πολύπλοκο συστημα εξαρτάται και λειτουργεί,με βάση το γεγονός οτι όλοι εκτελούν τον

στερεότυπο ρόλο τους.Κανένας δεν ξεφεύγει ούτε κατά μια κεραία από αυτόν τον καθιερωμένο τύπο σχέσεων και συμπεριφορός ανάμεσα και κάθε νέος τύπος συμπεριφορός,που θα μπορούσε να τις διαταράξει ποτέ δεν ριζώνει έστω και αν αποδείχνωνταν ευεργετικότερος στην περίπτωση,που θα γινοταν γενικά αποδεκτός.

Εκείνο που μερικοί συγγραφείς όπως πχ ο Αρντρέι αποκαλούν"τρομερή εξελεκτική επιτυχία"του μπαμπούινου ιδιοκτήτη εχει γίνει-επιτευχθεί-με τα ίδια μέσα και με το ίδιο τίμημα χιλιάδες χρόνια χρονοτριβής επι τα αυτά.Εκατοντάδες χιλιάδες Πόλεμοι.Δισεκατομμύρια Νεκροί και Φόνοι για την χούφτα του άμμου,το κομμάτι του ξύλου και το πράσινο φύλλο.Με εργαλείο την διαφθορά,την απάτη και το έγκλημα. Με καταστροφή του πιό πολύτιμου αγαθού:Την συνεργασία και την συμμετοχή για παραγωγή και οχι κυνήγι.Την σκλαβιά και την εκμετάλλευση της πνευματικής και μυϊκής παραγωγής του Ανθρώπου.Οπως και η τρομερή εξελεκτική επιτυχία των τερμιτων.Οι τερμίτες καθώς ξέρουμε ενεργούν τέλεια,αλλά ενεργώντασ έτσι δεν επέτρεψαν ποτέ στον εαυτό τους την δυνατότητα καμιά εκλογής και σκέψης.Και ειναι απίθανο αν θα προχωρήσουν ποτέ σε κάτι άλλο εκτός από το να ενεργούν τέλεια και για λογαριασμό άλλων.

Αν δεν μπορούμε να διδαχθούμε αλλο τίποτε απο την

κοινωνία των Μπαμπουίνων μπορούμε τουλάχιστον να διδαχθούμε,πως ειναι αστήριχθη η ιδέα οτι οι Ανθρωποι αποκτησαν την ικανότητα να συνεργάζονται και να σχηματίζουν πειθαρχημένες και στερεά δεμένες κοινωνίες μόνο επειδή ο Χώμος Σάπερς αναγκάστηκε"να συνεργάζεται στο κυνήγη"αλλά στην κοινή προσπάθεια παραγωγής.Αυτή η κοινωνική δομή συναντιέται με σαφήνεια και στους Μπαμπουίνους.

Η ανάπτυξη ενός κοπαδιού Μπαμπουίνων,κατά τις μετακινήσεις καθορίζεται-λένε- απο ενα πολύπλοκο σύστημα κανόνων,που υπαγορεύουν που ακριβώς θα βρίσκεται ο καθένας σε σχέση με την κεντρική ιεραρχία,ανάλογα με την ηλικία,"πλούτο"το φύλο την κοινωνική θέση,την ικανότητα και πολλές άλλες μεταβλητές φόρμουλες.

Το γεγονός Βέβαια,οτι όσο περισσότερο συμμετέχει και προσφέρει στην κοινή προσπάθεια το κάθε άτομο,τόσο αναγνωρίζεται η αξία του και η κοινωνική του θέση

μεγαλώνει ειναι ενα γεγονός αναμφισβήτητο.Αυτό οφείλεται στο γεγονος οτι βλέποντας ο καθένας τον άλλο τι κάνει προκειμένου να τραβήξει την προσοχή των άλλων.Αρχίζει να θέλει.Να ποθει και αυτό να τον βλεπου οι άλλοι.Με τον τρόπο αυτό σιγά-σιγά και με το πέρασμα του χρόνου φτάνει η εποχη που η συμμετοχη γενικά και η πρόσθετη-ποσοτική και ποιοτική-ειδικά να θεωρείται η προσπάθεια αυτή κάτι το ξεχωριστό.Κάτι τιμητικό η εκτίμηση των άλλων.

Ετσι οποιός κανεί καλύτερα τόξα και βέλη.Καλύβες και δερμάτινα ρούχα.Οποιός σκαλίζει μονόξυλα και κάποιο έστω άτεχνο μουσικό όργανο.Οποιός τραγουδάει πιό καλά η χορεύει πιό επιδέξια.Εχει καλύτερη ευφράδια λόγου η κάποια αλλη αξιόλογη προσφορά προς τον άλλο η το σύνολο.Αυτός συγκεντρώνει την εκτίμηση και τον σεβασμό άλων των άλλων κλπ.

Κατ αυτό τον τρόπο άρχισαν οι Ανθρωποί,να εκτιμούνται μεταξύ τους.Ετσι μπήκε στο μυαλό τους η ιδέα οχι μόνο της εκτίμησης και της παραδοχής,αλλά και η έννοια της αλληλεξάρτησης.Μέσω της προσφοράς συνεπώς εχουν γεννηθεί τα πρώτα σπέρματά της Ανθρωπίας.Και αυτή ακριβώς η προσφορά προς τον συνάνθρωπο,με σκοπό και στόχο την απόσπαση της προσοχής και της εκτίμηση-και σημερά η εκτίμηση αποτελεί το μεγελύτερο κεφάλαιο-ειναι που γέννησε την Αμυλλα.Απο αυτό το σημείο και πέρα η κάλυψη των ολοένα μεγαλύτερων αναγκων,μέσω της

φμυλλας.Η φμυλλα εγινε το βασικφ κίνητρο Ζωης ανφμεσα στην τφτε κοινωνία των Ανθρωπων.

Με βφση την προσφορφ,την αμοιβαιφτητα και την συνεργασία σιγφ-σιγφ διαμορφφθηκαν διφφοροι κανφνες Ζωης.Ηθη και φθημα και διφφορες φλλες αξίες και αρχφς,πφνω στις οποίες για πολλφ εκατομμυρια χρφνια η κοινωνία των Ανθρφποων στηριξε την κοινωνικη της δομη και λειτουργία.

Και ηρθε μετφ η Γεωργία και σε συνφχεια η Μεταλλουργία.Με τις τφσες τεχνες και εφευρεσεις.Που συνεβαλαν ποικιλφτροπα στην εξελεξη του λφγου.Που και αυτφς με την σειρφ του συνεβαλε στην παραπφρα φσκηση των ικανοτητων του Ανθρφπου.

Η γνφση της Γεωργίας ειναι πολφ πιφ παλιφ απο την γεωργικη δουλειφ σαν παραγωγη.Μεσω της οπίας οι Ανθρωποι εδωσαν οχι μφνο μιφ νεα φθηση στα εργαλεία της

εργασίας,αλλφ και ενα τεραστιο φλμα στην ποιφτητα της Ζωης. Στο σημείο αυτφ πρεπει να υποθεί οτι με βφση αυτες τις αρχφς και αξίες.Και με κίνητρο μφνο την εκτίμηση και την αλληλεξφτρηση.Και με κεντρικφ Αξονα την προσφορφ μεσα απο την φμυλλα,μπφρεσε η κοινωνία των Ανρθωπων να κφνει φλους εκείνους τους ανεπανφλυπτους Αθλους και Ηρωϊσμους.Να κφνει τις τφσο μεγφλες και πολφτιμες για την Ζωη του Ανθρωπου Ερευνες,Ανακαλφψεις,και Εφευρεσεις,που και σημερα ακφμα οχι μφνο διατηρουν την αξία τους,αλλφ αποτελουν κατφ 90% την βφση πανω στην οποία στηρίζεται η δικη μας κοινωνία και Ζωη.

Οι Ανθρωποι τφτε ηταν Ελεφθεροι και Υγιείς.Απαλλαγμενοι απο"αγχοι και ψυχολογικφ".Ηταν καλοί και ευτυχισμενοι μεταξφ τους.Αδιφκοπο στφχο και σκοπφ ειχαν την Απφλαυση των Ηδονιφν που τους πρφσφερε η Ανθρφπινη Ελεφθερη Ζωη.

Και ενφ οι Ανθρωποι,απολφμβαναν τους καρποφς των χεριφν και του μυαλοφ τους μεσω και μφνο της εργασίας τους.Χωρίς αγχφς και συγκρουσεις και και απριστο χρφνο εργασίας.Ο Ανθρωπος τφτε εργαζονταν τφσο,φσο του ηταν απαραίτητο να εξασφαλίσει τα αναγκαία πρφτα για τον εαυτφ του και αργφτερα για ολφκληρη την κοινωνία μεσα στην οποία Ζοφσε.Ετσι που να καλφπτει και τις ανφγκες των ανίκανων για εργασία.

Ηρθε μετα η ιδιοκτησία.Και ο πρφσθετος κφπος και χρφνος εργασίας ηταν πιφ απαραίτητος.Και ο πρφσθετος ιδρφτας φχρισε να τρεχει ποτφμι προκειμενου να γίνουν

τα πλούσια και ευρύχωρα τότε δάση χωράφια και να αυξηθεί μαζί με τους καρπούς της Γης:Η σκλαβιά και η φτώχια,για τους πολλούς και ο πλούτος για τους ελάχιστους.Ετσι δίπλα στην φυσική ανισότητα προστέθηκε και η ανισότητα του πλούτου και λίγο αργότερα και η κοινωνική.

Απο την στιγμή που η Ζωή της κοινωνίας των Ανθρώπων οδηγήθηκε σ αυτό το σημείο εύκολο ειναι να φανταστούμε τα υπόλοιπα.Αρχισαν να αλλάζουν και να μεταβάλονται τα πάντα.Ηθη,έθιμη και αρχές.Δομές και κοινωνική συγκρότηση. Με γνωμονα πλέον την αύξηση του πλούτου.Και ο πλούτος αύξανε.Η αύξηση όμως του πλούτου μεγάλωνε την κινωνική ανισότητα.Πρίν εφευρεθει το χρήμα,ο πλούτος δεν ήταν παρά τα χωράφια,τα λειβάδια και τα δάση.Τα

μόνο την εποχη εκείνη για την Ζωή του Ανθρώπου αγαθά.Αγαθά που ενώ ηταν κοινά,έγιναν ιδιόκτητα.Για να γίνουν τα πολλά περισσότερα,άρχισαν οι αρπαγές.Οι ληστείες και τα εγκλήματα. Καταπνίχθηκε η φυσική συμπάθεια και η Ανθρώπινη εκτίμηση.Καταστράφηκε η όμυλλα και η συνεργασία και την θέση της πήρε η εξάρτηση και η σκλαβιά.Δολοφωνήθηκε η αλληλεξάτρηση και η φωνή της δικαιοσύνης και σαν επιστέγασμα όλων αυτών και πολλών άλλων,που η απορρίθμησή τους εκτός του οτι θα κούραζε δεν θα πρόσθεται και πολλά πράγματα την θέση πήραν ο Αποιτιστής,ο Καπιταλιστής,ο Χρηματιστής. Ο Φονιάς του Κόσμου με τους δυό Παγκοσμίους Πολέμους.Την Χιροσίμα και το Ναγκασάκι.Με μιά Μαλθουσιανή θεωρια για το απαραίτητο και αναγκαίο των Πολέμων,ώστε να μην αυξήθεί ο πληθυσμός της Γης.περα απο τα νοήμερα που αυτοί θέλουν Και θεωρίες για γενοκτωνία μέσω της πείνας και την δυστυχίας.Με εκατομμύρια νεκρά παιδιά την ημέρα.

Με Σκλάβους,Αρένες,Ιερά Εξέταση,Σταυροφορίες και Κάλαση.Με Μακιαβέλιδες. Με Βία στέρηση και καθημερινό πόλεμο.Με οργανωμένα Πογκρούμ και Γκέτα. Στρατόπεδα συγκέντρωσης,σαν αυτο του Λουσβίτσ και Μάυ Λαντ.Με εξορίες,φυλακές και εκτελεστικά αποσπάσματα.Γι αυτούς που άρχισαν να σκέπτονται οτι η Ανθρωπότητα απο αρκετούς Αιώνες τώρα και σήμερα ειδικότερα ειναι θύμα ενός συστήματος που οχι μόνο Σκοτώνει τους Ανθρώπους που σκέπτονται και αντιδρούν χαρακτηρίζοντας τους αντιπάλους και μειοψηφία,ξεχώντας οτι ιστορικά και στην πραγματικότητα οτι όλες οι σωστές ιδέες στην Πολιτική,στην φιλοσοφία,τη θρησκεία και την Επιστήμη

ηταν αρχικά ιδέες της μειοψηφίας.Και οτι αν κρίνονταν η αποφασίζονταν η Αξία μια ιδέας με βάση τους αριθμούς,θα εξακολουθούσαμε να Ζούμε ακόμα στα σπήλαια.

Ομως και εκεί στους Κρανίους τόπους και τα εκτελεστικά Αποσπάματα ακόμη οι Ανθρωποι αυτοί δεν πάβουν να φωνάζουν με όλη την δύναμη της ψυχής τους οτι οι Αφέντες-ιδιοκτήτες-Ηγέτες βρίσκονται σε λαθεμένο δρόμο και στοχο που μοναδικά σκοπά έχει το ΚΕΡΔΟΣ και μόνο το κέρδος.Σκοπός που αγιάζοντας ολα τα μέσα προκειμενου να λειτουργήσει-πετύχει μετατρέπει την Ζωή σε κόλαση και ο θάνατος τις περισσότερες φορές ειναι προτιμότερος απο την Ζωή.

Μια Ζωή οπου δεσπόζουν ο Κώδικας Μπουτσίντο,οι Σαμορτί,οι Καμικάζι,τα Τάγματα Αυτοκτονίας.Οι Ελεύθεροι Σκοπευτές.Οι Κομάντος,οι Λεγεώνες των Ξένων κλπ κλπ.Μια Ζωή και έναν κόσμο όπου όλοι οι πιά πάνω μηχανισμοί συμφοράς και ολέθρου για το Ανθρώπινο Γένος.Μαζί και οι και οι Στρατοί,τα Σώματα Ασφαλείας.οι Κρατικοί και οι Παρακρατικοι Μηχανισμοί:Πεθαίνουν με το Ζήτω ο Αφέντης.Ζήτω ο Αυτοκράτωρας. Ζήτω ο Αρχηγός κλπ.Και με διάφορους άλλους ιδεολογικούς μηχανισμούς που και αυτοί στόχο και σκοπά έχουν να καλλιεργήσουν και να επιβάλουν την πεποίθηση και την πίστη οτι"όσο πιά λίγο και όσχημα Ζεί κανείς σ αυτόν τον Κόσμο και όσοι και όσο πιά πολύ,υποφέρουν για το καλά και τον πλουτισμά του αφέντη-ιδιοκτήτη στην εδω Ζωή,τόσο πιά πολύ θα Ζήσουν άνετα και χαρούμενα,στον άλλο κόσμο.Και με μια θρησκεία,που απά τα γενοφάσια ακόμα,με χίλιους μύριους τρόπους προετοιμάζει τον Ανθρωπο,οχι για την Ζωή αλλά τον Θάνατο.Που ευλογεί τα Οπλα.Εύχεται και προσεύχεται να Νικά πάντα ο αφέντης-ιδοκτήτης σε βάρος των φτωχων και στην περαμικρή αντιπαράθεση η αρνησή τους να συμορφωθουν με τις απαιτήσεις του ιδιοκτήτη Αφέντη.Μιά θρησκεία που άμορφαίνει,εξωράίζει και δοξάζει τον θάνατο και ευλογεί τους υπέρ του αφέντη σκοτωμένους κλπ.

Βεβαια με το πέρασμα της κοινωνίας των Ανθρώπων,στο καθεστώς της ιδιοκτησία στα στα εργαλεία Δουλεία και σε συνέχεια στα φυσικά Αγαθά,αναπτύχθηκαν παρά πέρα τα μέσα παραγωγής-εργαλεία δουλείας,Τέχνες και Επιστήμες.Αποτέλεσμα αυτής της ανάπτυξης ηταν να κάνει την εμφάνισή του ο πολιτισμός.

Η εξέλιξη αυτή όμως φαινομενικά μόνο τελειωποίησε τον Ανθρωπο.Στην πραγματικότητα οδήγησε το Ανθρώπινο

Γένος στην Παρακμή.Και το οδήγησε στην στην παρακμή,γιατί αντικαταστώντας τον βασικό άξωνα της Ζωής που ηταν η εργασία με την ιδιοκτησία.Και καταργώντας εξολοκλήρου το προηγούμενο επικοδόμημα καθιέρωσε:Νέες Αξίες και αρχές.Νεα Ηθη και έθιμα.Θεσμούς και δομές που οχι μόνο προσβάλουν τον Ανθρωπο και την Ανθρώπινη ιδιότητα,αλλά τον κατεβάζουν και πέρα απο την Βαθμίδα του ζώου που ηταν πρίν αρχίσει να χρησιμοποιεί εργαλεία και να παράγει προϊόντα Ζωής.

Η αλλαγη του αξονα της Ζωής απο την εργασία στην

ιδιοκτησία και όλων των αξιών,ηθών,θεσμών και δομών που η εργασία σαν μέσω Ζωής ειχε καθιερώση ειχε σαν αποτέλεσμα να γίναι και οι αντίστοιχες αλλαγές και τις σχέσεις και την συμπεριφορά των Ανθρώπων.Χάθηκε η φυσική Ελευθερία,για φτωχούς και πλούσιους. Οι φτωχοί έγιναν Σκλάβοι,Δούλοι και Υπηρέτες των πλουσίων και οι πλούσιοι σκλαβοι,δούλοι και υπηρέτες του Κέρδους.Δεν έμεινε πιά θέση και χώρος για προσφορά,όμυλλα και συνεργασία.Παρά μόνο για εκμετάλευση και καταναγκασμά. Την θέση της Ζωής την πήρε ο θάνατος,αφού στο νέο σύστημα λειτουργούσε,μα και λειτουργεί ακόμα με την βασική του αρχή:Ο θανατός η Ζωή μου:Και τα πάντα για το Κέρδος.

Οι Σκλάβοι και οι Δούλου εχουν αφέντη και κύριο τον ιδοκτήτη και ο ιδιοκτήτης,εχει Κύριο και Αφέντη το Κέρδος.Αυτό το Κέρδος ειναι ο δικός τους Κύριος και Αφέντης.Ο Εξουσιαστής τους.Εξαπατούν διεφθείρουν.Κλέβουν και σκοτώνουν στο όνομά του.Στο όνομά του ορκίζονται,πιστεύουν και δοξολογούνται. Γι αυτόν δουλεύουν,πολεμουν,σκοτώνουν και δολοφωνούν.

Με βάση τις αρχές τα ήθη,τα έθιμα και τους θεσμούς,που καθιερώθηκαν με το πέρασμα της κοινωνίας των Ανθρώπων στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησία ολοκληρώθηκε σχεδόν και φάση της άμεσης ληστείας και αρπαγής και ο Νόμος του ιδιοκτήτη επιβλήθηκε εξολοκλήρου.Αρχισε να λειτουργεί κυρίαρχα πιό ο Νόμος του Κέρδους στην θέση του κινήτρου και της όμυλλας,καθώς και Νόμος του ανταγωνισμού στην θέση της συνεργασίας και της προσφοράς.Έπρεπε να βρεθεί τρόπος να κατοχυρωθεί σαν ακατάλυτο το δικαίωμα και η καμουφλαρισμένη πιό αρπαγή.Κλοπή και απάτη.Επρεπε ο ιδιοκτήτης να δικαιολογεί πλέον τις αρπαγές τις κλοπές και τις απάτες του.Να μην αρκεστεί στα προσωρινά και καταχριστικά δικαιώματα της Βίας και απο άμεση να γίνει

έμμεση κατοχείρωσή τους.Να γίνει αυτό που λέμε κατοχειρωμένη δια Νόμου η κλοπή,η απάτη και το έγκλημα.

Για τον σκοπό αυτό ανακηρύχθηκε σε ιερή και απαραβίαστη η ιδιοκτησία και θεϊκώς ο χωρισμός του Κόσμου σε αφέντες και Δούλους.Σε έξυπνους και κάλούς οι πλούσιοι και σε κουτούς και κακούς οι φτωχοί.

Από αυτήν την στιγμή και ύστερα τα πάντα αλλάζουν.Μεταβάλονταιστο αντίθετό τους.Ο πλούσιος

γίνεται πλουσιώτερος,εξυπνώτερος,ικανώτερος και ισχυρώτερος και ο φτωχός φτωχώτερος,κουτώτερος,κακώτερος,αδύνατος και ανίκανος.

Οι ιδιοκτήτες μόλις απόκτησαν την δύναμη του πλούτου και την ευχαρίστηση -ικανοποίηση της κυριαρχίας τις βάλανε αυτές τις απολαύσεις πάνω από όλες τις άλλες απολαύσεις και ηδονές.Χρησιμοποίησαν τους Δουλους που ειχαν για να υποτάξουν-αποκτήσουν καινούργιους.δεν σκέφτονταν τιποτε άλλο πιό παρά μόνο πως να αρπάξουν,να ληστέψουν και να υποδουλώσουν τους γειτονικούς λαούς,ως τα πέρατα του κόσμου.Δεν ξεχωρίζουν απο τους λύκους,που αφού γεύτηκαν μια φορά την Ανθρώπινη Σάρκα θέλουν να τρώνε πάντα Ανθρώπους.

Ετσι άρχισε η αχόρταγη φιλοδοξία.Η φλογερή,επίμονη και ασταμάτητη φροντίδα για την αύξηση της περιουσίας,οχι απο ανάγκη Ζωής,αλλά απο την κύριαρχου Νόμου του κέρδους.Του Νόμου που υποχρεώνει τον καθένα να υπερέχει στους άλλους. Αυτός ο αδυσώπητος Νόμος,που έβαλε στην θέση της συνεργασίας και της άμυλλας τον ανταγωνισμό και την αντιπαράθεση.Που κεντρίζει την αποτρόπαια επιθυμία να κάνει-εκτός απο το γενικό κακό-και κακό ο ένας ιδιοκτήτης στον άλλο ιδιοκτήτη .Να ζηλεύονται και να φθονούνται ενδόμυχα θανάσιμα.

Το φοβερό και αδυσώπητο πάθος για κέρδος απο την ζημιά και την καταστροφή του άλλου,ηταν μετα την επικράτηση της ιδιοκτησίας,τόσο ισχυρό,που κατέστρεφε ο ένας ο,τι καλό και πολιτιμο μπορει να έκανε ο άλλος και παράλληλα υποχρέωνε που δεν ειχε αρκετη δύναμη να υπερασπιστεί τα κλοπιμαία αγαθά του.Να συμπεριφέρεται σκληρά και απάνθρωπα,προς τους ανιδιοκτήτες και πονηρά και δουλικα προς τους ισχυρότερούς απο αυτόν και πολλές φορες φοράει και το προσωπείο της συμπάθειας.

Ο φοβερος Νόμος του Κέρδους απο την ζημία του άλλου ειναι αυτό που λέμε οτι ο Νόμος αυτός,κλείνει μέσα του την αυτοκαταστροφή του.Αν σ αυτό προστεθεί και η στέρηση του κινήτρου και της άμυλλας από την

συντριπτική πλειοψηφία του λαού βγαίνει αβίαστα το συμπέρασμα οτι το καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής οχι μόνο καταστρεψε την φυσική-φυσιολογική,δικαια και αμέριμνη Ζωή της κοινωνίας των Ανθρώπων.Αλλά για πολλές χιλιάδες χρόνια υποθήκευσε την φυσιολογική πρόοδο της κοινωνίας των

Ανθρώπων.Υποθήκευσε το μέλλον της και αν μείνει σε λειτουργία για πολύ ακόμα θα βάλει σε κίνδυνο και αυτήν την υπαρξή της.

Τα δυό δεδομένα που προσδιοριζουν τον κίνδυνο που διατρέχει η κοινωνία των Ανθρώπων,ήδη υπάρχουν και μάλιστα λειτουργούν πολλαπλασιαστικά και με ιλιγγυώδη ταχυτητα.Και ειναι πρώτα ο ψυχοσωματικός εκφυλισμός του ανθρωπου.Η καταστροφη του τρόπου σκέφτεστε που του γίνεται κάθε μέρα απο τους διάφορους μηχανισμούς του συστήματος.Και ο δεύτερο ειναι η αλόγιστη καταστροφή της φύσης.Του φυσικού περιβάλλοντος μέσα στον οποίο γεννήθηκε και έζησε εκατομμύρια χρόνια δίχως το περιβαλλον να διτρέξει απο τον παραμικρό κίνδυνο.

Απο την στιγμή όμως που μετακινήθηκε ο άξονας της Ζωής απο την εργασία στην ιδιοκτησία και μπήκε σε κίνηση και δράση ο φοβερός και αδυσώπητος Νόμος του κερδους η ψυχοσωματική σύνθεση-συγκρότηση του Ανθρώπου άρχισε να παρουσιάζει τα πρώτα συμπτώματα αλοίωσης.Και άρχισε γιατί έπρεπε για να λειτουργήσει ο Νόμος του κέρδους ο Ανθρωπος,να μην σκέφτεται πλέον Ανθρώπινα.

Απο την δράση του ίδιου Νόμου άρχισε και η καταστροφή του περιβάλλοντος. Στην περίπτωση της καταστροφής του περιβάλλοντος ο Νόμος αυτός λειτουργησε προς δυό κατευθύνσεις.Η πρώτη ειναι η αλόγιστη απόσπαση κέρδους από το περιβάλλον απο τον ιδιοκτήτη.Αν πράγματι λειτουργούσε κατ αυτόν τον τρόπο όσο αλόγιστη,υπέρμετρη και καταστροφική και αν ήταν η βουλιμία του ιδιοκτήτη σαν άτομο η καταστροφή του δεν θα ηταν ενεπανόρθωτη.Η καταστροφή του περιβάλοντος στην περίπτωση αυτή θα ηταν ότι θα συνέβαινε και με το κέρδος.Αν το Κέρδους ηταν κάτι που το παράγει ο ίδιος ο ιδιοκτήτης δεν θα υπήρχε κανένς ψόγος.Ολοι οι Ανθρωποι αναγνωρίζουν το αναφθαίρετο Δικαιο του παραγωγού-Δημιουργου. Σαν επιβεβαίωση οτι το Κέρδος δεν το παράγει ο ιδιοκτήτης,αλλά ο ανιδιοκτήτης και οτι το περιβάλον το καταστρέφει το κέρδος αποτελει το γεγονός οτι το Κέρδος έκανε την εμφάνιση του ταυτόχρονα με τον ανιδιοκτήτη.Το Κέρδος με τον ανιδιοκτήτη στην προκαπιταλιστική

κοινωνία και η υπεραξία με τον προλετάριο στην κεφαλαιοκρατική είναι διαλεκτικά συνδεδεμένα.Το ένα δεν μπορει να υπάρχει χωρίς το άλλο.

Με το Κέρδος όμως και την καταστροφή του

περιβάλοντος που η σχέση της δράσης τους ειναι ανάλογη.Οσο δηλαδη μεγαλώνει το Κέρδος τόσο καταστρέφεται η ψυχοσωματική σύνθεση του Ανθρώπου και η φυσική δομή του περιβάλοντος.

Το Κέρδος δεν αντικατέστησε μόνο την άμυλλα σαν λειτουργικό κίνητρο της κοινωνίας των Ανθρώπων,αλλά η λειτουργία του συνεβαλε στην εμφάνιση ένος νέου Νόμου.Του Νόμου της συγκέντρωσης.Ενάς Νόμος που οχι μόνο εντατικοποίησε τον Νόμο του Κέρδους,αλλά πολαπλασίασε τους τομείς δράσης του.Και το βασικότερο ο Νόμος αυτός έφερε οχι απλώς σε αντιπαράθεση,αλλά σε σύγκρουση.Σε θανάσιμη συγκρουση τους ιδιοκτήτες.Ηταν η κρεατομηχανή που άλεθε τους μικρους ιδιοκτήτες και τους μετέτρεπε σε ανιδιοκτήτες.

Η δράση αυτού του δεύτερου Νόμου,ειχε σαν αποτέλεσμα να συγκεντρώνεται το σύνολο του Κέδρος,που παρήγαγε η κοινωνία των Ανθρώπων,σε πάλυ λιγώτερα χέρια,άρα μεγαλύτερη και συστηματικώτερη καταστροφή της φύσης του Ανθρώπου και του φυσικού περιβάλλοντος.Ενας άλλος λόγος που συνέβαλε στην ταχύτερη καταστροφή του ανθρώπου και του περιβάλλοντος ειναι και το γεγονός οτι ο Νόμος αυτός λειτουργούσε σε βάρος των ίδιων των ιδιοκτητων.Τρέφεται απο τις σάρκες των ιδιοκτητών.Απο την ζημιά που οι ισοδύναμοι ιδιοκτήτες μπορει να πάθει ο ένας υπέρ του άλλου.

Οπως ο Νόμος του Κέρδους αποτέλεσε την υποδομή για την εμφάνιση και λειτουργία του Νόμου της συηκέντρωσης,έτσι και δράση του Νόμος της συκγέντρωσης δημιούργησε τις προϋποθέσεις για την εμφάνιση και λειτουργία του τρίτου Νόμου Του Νόμου της συγκεντρωποίησης.Ο Νομος αυτός ειναι ο πιο καταστροφικός και ολέθριος Νομος που λειτούργησε ποτέ στο σύστημα ιδιοκτησίας.Και ειναι ο πιό καταστροφικός και ο πιό ολέθριος γιατί δεν επιτρέπει μόνο την συγκέντρωση σε λιγώτερα χέρια τού συνόλου του Κέρδους,αλλά μέσω της δύναμης των μηχανισμών που έχει δημιουργήσει την επιβάλει.Ο Νόμος αυτος ειναι η φύση και η λογική– η πεμπτουσία του συστήματος.Ο Νόμος αυτός ολοκλήρωσε τις προδιαγραφές του συστήματος που δεν ειναι αλλες απο την μετατροπή της ιδιοκτησίας σε

περιουσία και την κοινωνική δομή στο πρότυπο της θρησκείας:Ενας θεος στον ουρανό.Ενας περιουσιάρχης και στην Γη.Και επειδή για λειτουργήσει:Ρύθμα,ομαλά και αρμονικά η θρησκεία της ειναι απαραίτητοι και ορισμένοι Αγιοι.Εχει και ο Νόμος της περιουσίας τους δικούς της Αγιους.

Βλέπουμε λοιπόν,πως η μετακίνηση του άξονα της Ζωής απο την εργασία στην ιδιοκτησίας οδήγησε στην αντικατάσταση της φυλλάς σαν κίνητρο Ζωής στον Νόμο του Κέρδους και αυτος με την σειρά αποτέλεσε την υποδομή να εμφανιστει και να λειτουργήσει ο Νόμος της συγκέντρωσης.Η διαφορά ανάμεσα στον Νομο του κέρδους και του Νόμου της συγκέντρωσης συνίσταται στο γεγονός οτι ο Νόμος του Κέρδους που στην αρχική του φάση δεν σήμαινε τίποτε άλλο από την κλοπή την απάτη και το έγκλημα παρήγαγε τον ιδιοκτήτη.Ο ιδιοκτήτης όμως και η ιδιοκτησία,δεν παρήγαγε Κέρδος.Απλώς έδινε εργασία στον εαυτό του.Και αν στερούσε και λίγο τον εαυτό του απο τα εντελως απαραίτητα για την Ζωή μεγάλωνε την ιδιοκτησία του.

Η ιδιοκτησία ομως αυτή καθ εαυτή για να αρχίσει να δίνει Κέρδος,έπρεπε να μετατραπεί σε Περιουσία,γιατί μόνο η Περιουσία δίνει εισόδημα δίχως την παρουσία και την δράση του ιδιοκτήτη.Και σαν ιδιοκτήτης στη αρχή ο Ανθρωπος ήταν υποχρεωμένος να συμμετάσχει στην παραγωγική διαδικασία ανεξάρτητα απο την θέση που αυτό θα ειχε.

Για να μετατραπει συνεπώς η ιδιοκτησία σε περιουσία έπρεπε να αρχίσει να λειτουργεί και κάποιος άλλος Νόμος.Και ο Νόμος αυτός δεν ήταν άλλος απο τον Νόμο της συγκέντρωσης της ιδιοκτησίας σε λιγότερα χέρια.Ετσι να μπορει να μετατραπεί απο ιδιοκτησία σε Περιουσία.Με την εμφάνιση και την λειτουργία του Νόμου αυτού η ιδιοκτησία μετατράπηκε σε περιουσία.Τώρα οι Περιουσιάρχες για να εχουν μεγαλύτερα Κέρδη και δύναμη-ο Νομος της συγκέντρωσης λειτουργεί στην βάση ποιός ποιόν.Ενω της συγκεντρωποίησης ποιός ποιούς-έτρωγε ο ένας τον άλλο.

Στην διάρκεια αυτού του αλληλοσπαραγμού ανάμεσα στους ιδιοκτήτες δημιουργήθηκαν οι προυποθέσεις να αρχίσει την λειτουργία του ο Νόμος της συγκεντρωποίησης,που είναι ο κατ εξοχήν ο Νόμος που εκφράζει την περιουσία.

Βέβαια το κακό στο φυσικό περιβάλλον και την

ψυχοσωματική καταστροφή του Ανθρώπου την άρχισε η ιδιοκτησία.Την ολοκλήρωσαν όμως οι άλλοι δυό Νόμοι του συστήματος και ειδικά ο Νόμος της συγκεντρωποίησης με την τεράστια,την κολοσσιαία και τρομακτική σε ισχύ εχουν συγκεντράση οι λίγοι-ελάχιστοι Ανθρωποι στα χέρια τους έδωσαν και εξακολουθουν να δίνουν την χαριστική βολή τόσο στον Ανθρωπο, αλλο τόσο και στο περιβάλλον.

Και ο ιδιοκτήτης κακοποιούσε τον Ανθρωπο,με την υπέρμετρη και εντατική δουλειά.Την στέρηση,την ταπείνωση και την Βία.Αυτά όμως έπρεπε να τα κάνει πράξη ο ιδιος.Δεν ειχε τους μηχανισμούς,που ειχαν αργότερα και κυρίως σήμερα οι περιουσιάρχες.Και το περιβάλλον το κατέστρεφε ο ιδιοκτήτης.Τα μέσα ομως που ειχε στην διάθεση του,δεν ηταν σε θέση να προκαλέσουν ανεπανόρθωτη ζημιά

Με την μετατροπή ομως της ιδιοκτησίας σε περιουσία και την δημιουργία απο τους Περιουσιάρχες των διάφορων Ιδεολογικών και κατασταλτικών μηχανισμών,που για την συγκράτηση και την συντήρησή τους και μόνο απαιτούνται τεράστια ποσά σε συνδιασμό με την ανάπτυξη των μέσων παραγωγής.Τόσο η ψυχοσωματική καταστροφή του Ανθρώπου,αλλά τόσο και η καταστροφή του περιβάλλοντος εχει φτάσει στο μη περετέρω.Με τις Ατομικές,τις υδρογονικές και τις Βόμβες Νετρονιου.Τους πυρσούς και την καταστροφή του όζοντος σε ο,τι αφορα το περιβάλλον.Με την πείνα,την φτώχια και την δυστυχία.Τους πολέμους και τα χιλιάδες παιδιών που πεθαίνουν την ημέρα απο την πείνα και τις αρρώστειες σε ο,τι αφορα τον Ανθρωπο.

Αν θελήσει κανείς να προσδιορίσει,μα και να αξιολογήσει την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στην άμυλλα και το Κέρδος καθώς και τις επιπτώσεις που το καθένα απο αυτά τα δυό κίνητρα ειχαν στην διαμόρφωση.οργάνωση και την λειτουργία της κοινωνίας των Ανθρώπων θα κατέληγε αβίαστα στο συμπέρασμα οτι η Αμυλλά δημιούργησε τον Ανθρωπο.Τον έβγαλε απο το Βασίλειο των ζώων.Εδωσε-Δίδαξε στον Ανθρωπο την εκτίμηση και την ευθύνη και εξάλλειψε την ζήλια.Συγκρότησε την κοινωνία των Ανθρώπων.Εστω στην έκταση της ομάδας.Καθιέρωσε τον Ζευγαρωτό Γάμο Και διατήρησε την Ανθρωπιά του ο Ανθρωπος σε όλη την διάρκεια της λειτουργίας της. Ερεύνησε τον περιβάλλοντα χώρο και έγιναν στην διάρκεια

της λειτουργίας της οι μεγαλύτερες ανακαλήψεις και οι

περισσότερες εφευρέσεις.Οι περισσότερες απο τις οποίες αποτελεσαν την βάση-υποδομή του σημερινού πολιτισμού.

Οσον αφορα τον τρόπο που αυτή λειτούργησε ηταν πολύ απλώς.Οταν κάποιος κατόρθωνε να κάτασκευάσει-κανει η βλέπει κατι που θεώρουσε οτι μπορει να βοηθήσει την Ζωή της ομάδας έλεγε στον συνάνθρωπό του-με τον οποίο βέβαια δεν ειχε τις σημερινές αντιθέσεις-"Μάντεψε τι Ειδα.Η κοιτα τι Εφτιαξα και αυτο που έκανα το έκανα Μόνος μου η χωρίς να αφαιρέσω η να στερήσω κάτι απο κάποιον.Αυτό που έκανα-κατόρθωσα,θεωρώ πως δεν εχει καμιά σχέση με την επιθετικότητα".Αρά το επιχείρημα της επιθετικότητας για να πετύχεις κάτι απλά η μεγάλο ειναι πρόσχημα για να πολεμας τον άλλο προκειμένου να αφαιρέσει αυτό που κατοθρωσε μα φτιάξει η να ανακαλύψει.

Βέβαια και η συμβολή του Κέρδους ειναι και παραμένει τεράστια στην παρα πέρα αναπτυξει της κοινωνίας των Ανθρώπων.Το κόστος όμως που πλήρωσε ηταν και εξακολουθεί να ειναι δισανάλογα μεγάλο με την προσφορά σε ό,τι αφορά την ίδια την Ανθρώπινη Ζωή.Με την έναρξη της λειτουρηίας του η Ζωή του Ανθρώπου,έχασε την αρχική υπόσταση και αξία.Και την έχασε γιατί μαζί του άρχισε να λειτουργεί και ο Νόμος της Ζούγκλας.Που δεν ειναι άλλος απο τον θάνατο σού η Ζωή μου. Και το βασικότερο στέρησε την ενεργό συμμετοχη απο την τεράστια πλειοψηφία των Ανθρώπων.Με τον Νόμο του Κέρδους αναπτύχθηκε το Εμπόριο και η Πόλη. Και σε συνέχεια ο Νόμος της συγκέντρωσης οδήγησε στην δημιουργία του Βασιλειου και αργότερα με τον Νόμο της συγκεντρωποίησης στις Αυτοκρατορίες:Ανθρώπων και τις οικονομικές Αυτοκρατορίες.Τους σημερινούς πολιεθνικούς οικονομικούς Γίγαντες. Τις σημερινές πολιεθνικές Εταιρίες,που ελέγχουν Εκτός απο τους ιδεολογικούς κατασταλτικούς και επιθετικούς μηχανισμούς και την Παγκόσμια οικονομία. Τους Γίγαντες αυτούς που περα απο την δύναμη που τους δίνει ο έλεγχος των μηχανισμών εχουν και την ακατανίκητη δύναμη της Τσέπης.Αυτήν την δύναμη,που και αυτό ακόμα το Μαντείο των Δελφών,Ιερό αλλά ρεαλιστικο,δεν το περιφρονούσε.Γι αυτό και όταν πήγε ο Φίλιππος,να ζητήσει την γνώμη του Μαντείου αν θα νικήσει στον Πόλεμο τον συμβούλευσε:"Αργυραίς λόγχαίς μάχου και πάντων κρατήσεις"Αυτος ηταν ο χρησμός που του έδωσε.Χρησμό που στην σημερινή απλοελληνικά σημαίνει:Πολέμα με αργυρές λόγχες-με χρήμα-και θα

νικήσεις τους πάντες.Κάτι παρόμοιο πίστευαν και οι Ρωμαίοι για την δύναμη του χρήματος οταν έλεγαν οτι το πιό πειστικό και το πιό πιεστικό επιχείρημα ειναι το χρήμα.Γι αυτό και το ονόμαζαν το"Επιχείρημα δια του Βαλαντίου"η κατα το Ελληνικώτερο το επιχειρημα του συμφέροντος.

Αυτές και πολλές αλλες ειναι οι συνέπειες της ιδιοκτησίας.Οι Ανθρωποι γίνανε πλεονέκτες,φιλόδοξοι και κακοί.Οι φιλονικίες και οι συγκρούσεις έγιναν καθημερινό φαινόμενο.Η Ζωή έγινε Ζούγκλα,για τους ιδιοκτήτες και κόλαση για τους ανιδιοκτήτες. Το Ανθρώπινο γένος εξαχρειωμένο και παραστρατημένο απο την φύση του,δεν μπορουσε να ξαναγυρίσει στην προ της ιδιοκτησίας κατασταση και ούτε ηταν εύκολο να αλλάξουν οι ιδιοκτήτες τις κακές-αλλά στα μέτρα τους-επίκτητες τάσεις.Και ενώ έλεγαν οτι με ολα αυτά που κάνει οτι θα πετύχει κάτι καλύτερο,δεν απόκτησε τίποτε άλλο παρά την Ντροπή απο την καταχρηση της δύναμης που του έδωσε ο κλεμένος πλούτος και η υποδούλωση του Ανθρώπου στην ιδιοκτησία.

Η υποδούλωση του Ανθρώπου στην ιδιοκτησία ηταν η συνέπεια του πρώτου βασικου και κυρίαρχου Νόμου.Του Νόμου του Κέρδους.Και σε συνέχεια του δευτερού έξ ίσου βασικού Νόμου,που ειναι ο ανταγωνισμός ματαξύ των ιδιοκτητων άρχισαν οι Πόλεμοι.Οι φόνοι και οι αντεκδικήσεις.Φόνοι και εγκλήματα που συντάραξαν την Ανθρωπινη φύση και που ποτέ οχι μόνο δεν τους δικαιολόγησε,αλλά ουτε και τους χώρισε ο Ανθρώπινο Νούς.

Αρχισαν την δράση τους οι φοβερές εκείνες προλήψεις,που θεωρούν έργο Ενάρετο και Θεάρεστο το χύσιμο:Ανθρώπινου Αίματος.Ετσι σε μια μέρα αρπαγής και λεηλασίας,γίνονταν τόσοι Φόνοι.Τόσα φρικτά και Απανθρωπα εγκλήματα και τόσες αποτρόπαιες πράξεις,για να μεγαλώσει η έκταση της ιδιοκτησίας του ενός σε βάρος του άλλου,που δεν θα γίνονταν στην φυσική Ζωή των Ανθρώπων ολόκληρους Αιώνες σ όλη τη Γή.Και τα Οσο ωφέλη αυτής της Ανθρωποσφαγής και αλληλοεξόντωσης ηταν αμφίβολα,γιατί την άλλη μέρα,κάποιος άλλος μπορούσε

κατα τον ίδιο τρόπο να τα ξανα πάρει απο τον χθεσινό νικητή.

Δίπλα σε αυτούς που ισχυρίζονται οτι ο Ανθρωπος απο την φύση του ειναι ζώο επιθετικό.Υπάρχουν και αυτοί,που οχι απλώς ισχυρίζονται,αλλα βλέποντας τον σημερινό

Ανθρωπο να υποφ#ρει αγ#γγιστα και με υπομονή τον ζυγ#,αλλ# και το πιστοποιούν κιθλα,οτι ο Ανθρωπος ειναι ζ#ο που εχει φυσική κλίση προς την υποταγή και την δουλεία.

Η προσεχτικ# μελ#τη της ψυχολογίας και της συμπεριφορ#ς του Ανθρ#που,παρ# την μακραίωνη αφύσικη και στρεβλή κοινωνικ# Ζωή,πείθει πως ούτε η μι#,ούτε η #λλη ειναι σωστή.β#βαια και η πρώτη και η δεύτερη #ποψη εχει τα επιχείματ# της. Και δεν ειναι γιατί οι πρώτοι στην προσπ#θεια τους να δικαιώσουν τα αφεντικ# τους,ξεχνούν οτι ο Ανθρωπος απο την φύση του,δεν εχει #ργανα επίθεσης.Το χ#ρι και το μυαλ# με την σημερινή μορφή και τρόπο χρησης,δεν ειναι φύση.αλλ# προϊόν Εργασίας.Οτι και σήμερα ακ#μα,παρ# την μακραίωνη-οκτ# και πλ#ον αιώνες-#ξ απαλών ονύχων επιθετική αγωγή και διαπαιδαγώγηση,δεν βρίσκουν Ανθρωπ# που να προσφ#ρεται για επιθετικ#ς πρ#ξεις-#μεσες ληστείες,πόλεμο κλπ-παρ# μόνο αφου κηρύξουν την χώρα σε κατ#σταση πολ#μου και πολιορκίας.Κηρύξουν τον Στρατιωτικ# Νόμο και αρχίσουν να λειτουργούν τα Στρατοδικεία και τα εκτελεστικ# αποσπ#σματα Τότε και μόνο τοτε πάει ο Ανθρωπος στον π#λεμο,και επιθετικ#ς πρ#ξεις ληστείας και λεηλασίας.Μα και τ#τε ακ#μα δεν πάει να ικανοποιήσει κάποια επιθετικ# του #ντσιχτα.Ούτε να σκοτώσει για κάποια προσωπική του ευχαρίστηση.Πάει απλώς να γλυτώσει την Ζωή του.Ξεκινώντας απ# την σκ#ψη πως το σύστημα για να επιβιώσει εχει ανάγκη απο τον π#λεμο.Και αφού ο πολεμος ειναι συστατικ# της στοιχείο εχει #τσι οργανώσει τις δομ#ς του,που αν αρνηθεί να πάει τον περιμ#νει β#βαιος ο θάνατος απο τους μηχανισμού,που εχουν στηθεί για αυτών ακριβώς τον σκοπ#.Μα και αν ακ#μα σκοτωθει στον π#λεμο,υπάρχει το πλεον#κτημα να σκοτωθεί σε ανύποπτο χρόνο και απ# αποσταση.Ενώ αν αρνηθεί,θα υποχρεωθει να αντικρίσει συνειδητ# το εκτελεστικ# απόσπασμα.

Στο σημείο αυτ# πρ#πει να προστεθει και να τονιστεί και η τελειωποίηση των μηχανισμών,δεν αρκούνται μόνο στο πώς θα κάνουν τον Ανθρωπο επιθετικ#.Εστω μονο και

για αυτ#ς τις περιπτώσεις,αλλ# και μετ# την λήξη αυτής της #ντεχνα σκηνοθετημ#νης επιθετικής φ#σης,αξιολογούν τον Ανθρωπο ανάλογα κατ# πως τους συμφ#ρει.Αυτός που πήγε πχ στον π#λεμο και για λόγους σύμπτωσης γύρισε Ζωντανός,ειναι ο Πατριώτης.Αυτός που σκοτώθηκε ειναι ο ήρωας και αυτός που #φερε κάποια μικρ#-αντίρηση για το #σκοπο του πολ#μου και τον σκ#τωσαν για αυτήν του την

άποψη ειναι ο δείλος και ο προδότης.Αυτή δε η αξιολόγηση δεν αφορά μονο το συγκεκριμένο άτομο,αλλά εχει επιπτώσεις και στα υπόλοιπα μέλη της οικογενείας και στο συγγενικό περιβάλλον.

Μα και αυτοί που ισχυρίζονται οτι ο Ανθρωπος,απο την φύση του εχει κλίση προς τον ζυγό και την δουλεία,ξεχνανε οτι Λευτεριά και την περηφάνεια συμβαίνει κάτι παρόμοιο με την αξιοπρεπεια,την αρετή και το δίκαιο.Οσο ο Ανθρωπος εχει αυτά τα ιδανικά νοιώθει και την μεγάλη τους αξία.Οταν τα χάσει για έναν οποιό δήποτε λόγο,χάνει μαζί τους και την διάθεση,μα και την αξία τους."Εγω ξέρω τις απολαύσεις της Πατρίδας σου"έλεγε ο Βρασίδας,σε κάποιον Σατράπη,που ήθελε να συγκρίνει την Σπάρτη,με την Σάπολη"Εσυ όμως δεν μπορεις να ξέρεις τις απολαύσεις της δικής μου"

Για να καταλάβουμε την πραγματική φύση του Ανθρώπου,και την αξία που αυτός δίνει στην Λευτεριά και την αξιοπρέπεια,θα πρέπει να δούμε την συμπεριφορά ενός άγριου ζωου.πχ του αλόγου.Το άγριο άλογο,μονάχα που το πλησιάζει το χαλινάρι επαναστατεί.Σηκώνεται την χαίτη χτηπάει τα πόδια του στην Γή. Ταράζεται ολόκληρο.Ενώ το ημερο δέχεται το χαλινάρι,υποφέρει τα χτυπήματα και το φορτίο.Το άγριο δεν σκύβει ούτε λίγο το λαιμό και το κεφάλι στον ζυγό Ούτε δέχεται το χαλινάρι,όπως συμβαίνει με το ήμερο,αλλά προτιμάει την πιό αμφίβολη και αγωνιώδη Ελευθερία απο την σίγουρη και ήσυχη υποδούλωση.

Συνεπώς,δεν πρέπει να κρίνουμε απο την σημερινή κατάντια του υποδουλουμένου Ανθρώπου,την φυσική κατάσταση του απέναντι στην δουλεία,αλλά απο τις υπέροχες πράξεις,που εχουν κάνει οι Ελεύθεροι λαοί για να αποφύγουν την Δουλεία και την καταπίεση.Βέβαια οι υποδουλωμένοι και οι καταπιεζόμενοι λαοί-αποικιακοι-κάτω και υστερα σφαγές και καταστροφες.Απο μακρόχρονη αγωγή και διαπαιδαγώγηση επαινούν πάντα την ειρήνη και

την γαλήνη που απολαμβάνουν-οχι ολοι-σαν δούλοι και οτι ονομάζουν -οι συνεργάτες των κατακτητών-ειρήνη και ευτυχία ακόμα και την άθλια σκλαβιά τους.Ολα αυτά ειναι γνωστά.

Ειναι όμως να θαυμάζει κανείς τους λαους και τους Ανθρώπους,εκείνους που δεν λογαριάζουν πλούτη και ισχύ,ανάπαυση και απολαύσεις και αυτή την ίδια την Ζωή τους για να διατηρήσουν η να αποκτήσουν την χαμένη λευτεριά και αξιοπρέπεια.Αγαθα που τα ξέχασαν η και τα

περιφρονουν ακόμα αυτοί που απο καιρό τα έχασαν.Ειναι να θαυμάζει κανείς διαβάζοντας απο τα λίγα,τα ελάχιστα που άφησαν να περάσουν στον γραπτό λόγο οι διάφοροι-καταστροφεις των μνημείων- και κατακτητές των Πρωτογόνων λαών,Των λαών της Λευτεριά και της Αξιοπρέπειας Πως και πόσο υπερασπίζονταν γυμνοί και ξυπόλητοι.Νυστικοί και διψασμένοι. Περιφρονώντας τις πολιτισμένες ανέσεις που του υπόσχονταν οι μέλλοντες κατακτητές.Ποσο δεν τους φόβισε η φωτιά και το σίδερο.Πόσο δεν λογάριζαν και την ίδια την Ζωή τους για την λευτεριά και την αξιοπρέπεια.

Σε πολλά εκατομμύρια φτάνουν τα θύματα της Λευτεριάς την εποχη της αποικιοκρατίας.Το γεγονός αυτό μας πείει οτι δεν ανήκει στους Δούλους να μιλάνε για Λευτεριά.Για την Λευτεριά αξίζει να μιλάνε μόνο οι Ελεύθεροι,οσοι αισθάνονται και μάχονται να ειναι Λεύτεροι.

Ομως και αυτοί ακόμα οι κατ εξοχήν υπέρμαχοι της επιθετικότητας και της συγκρότησης της κοινωνίας των Ανθρώπων,με βάση την ψυχοσύνθεση και την συμπεριφορα του μπαμπούίνου,οχι μόν στο βάθος του Ειναι τους αλλα και στην θεωρία και στην πράξη ακόμα δέχονται πως και αυτός ο μπαμπούίνος για να πετύχει τον σκοπό του και να ανέβει στην ιεραρχική κλίμακα ελίσσεται.Και ελίσσεται γιατι ξέρει,πως στην κορυφή της ιεραρχίας φτάνει τελικά και πάντα εκείνος απο τους μπαμπούίνους,που διαθέτει την μεγαλύτερη δύναμη,οχι να επιτείθεται,αλλά να ελέγξει και να αναστείλει την επιθετικότητα του.Εκείνος που δεν μπορεί να το κάνει αυτό δεν εχει καμιά ελπίδα να γίνει κάποια μέρα κυρίαρχο και να φτάσει στην κορυφή της ιεραρχίας.Επιβεβαίωση αυτής της αποψης αποτελει το γεγονός οτι στην εποχη μας ξεπεράστηκε η λαθεμένη αντίληψη οτι στον αγώνα για την ύπαρξη επικρατεί πάντα και μόνο ο δυνατότερος:Αρα ο μπαμπούίνος και οχι αυτος

που προσαρμόζεται εύκολα,γρήγορα και σωστά στα κάθε φορά νέα Νέα δεδομένα Ζωής,όπως το εχει απο δείξει η επιστήμη.

Ξέρει ακόμα πως αν δεν μπορει να την ελέγξει,θα υποχρεωθεί να πολεμήσει και οτι'όσο πιό συχνά αναγκάζεται κανείς να πολεμήσει,τόσο μεγαλυτερες ειναι

οι πιθανότητες να ηττηθεί και να χάσει την αυτοπεποίθηση και την θέση του. Αυτοί που φτάνουν στην κορυφή,δεν ειναι οι τυφλοί πολεμιστες και ούτε εκείνοι που πολεμάνε για να βγάλουν το άχτι τους,αλλά εκείνοι που ξέρουν να συγκρατούν τις αντιδράσεις τους κάτω απο αυστηρότατο έλεγχο.Που χρησιμοποιούν ολα τα τεχνάσματα:Οπως την διπλωματία,την χρονοτριβή,την παραπλάνηση κλπ.

Το γεγονός οτι και αυτοί οι μπαμπούίνοι που φιλοδοξούν να ανέβουν ψηλά ειναι υποχρεωνένοι να τιθασεύσουν την έστω φυσική επιθετικότητα ανατρέπει την δημοφιλή δοξασίας τους πως η τάση προς την θηριώδη και ανεξέλεγκτη ορμή ειναι κληρονομία απο τα προτεύοντα και οτι δεν έχουμε να της αντιτάξουμε τίποτε πέρα απο την φτωχή και ωχρή σύσταση της Διάνοιας.Πως ειναι φρονιμότερο να μην συμπεριφέρεσε κατ αυτόν τον τρόπο και αυτό το λένε με την έννοια της προτροπής και την υπομονή για ενα καλύτερο αποτέλεσμα.

Ο Ανθρωπος,ειναι ενα απο τα πλάσματα της φύσης,που σε τεράστιες εκτάσεις της εφηλίου και ηπείρους.Σε Χώρες και στα εκατομμύρια χρόνια που αγνοούν τα ιστορικά βιβλία και τα Κινηματογραφικά Ντοκιμαντέρ,επειδή εκεί δεν συνέβει τίποτε το"Ενδιαφέρον"κατέρθωσε,κάτω απο τις δύσκολες και σκληρες συνθήκες οχι μόνο να ζήσει την μετριοπαθή και κατ εξοχήν συνεταιριστική Ζωή,στηριγμένη στην αρχή του Ηδονισμού,δια της προσφοράς και της συνεργασίας.Αλλά και να δημιουργήσει-αναδείξει αξιόλογους πολιτισμούς.Ακατανόητους ίσως για μας. Μεστοί ομως απο Ανθρωπιά και αξιοπρέπεια.

Θα ήταν φυσικά παραλογισμός να ισχυριστεί κανείς οτι ο Ανθρωπος,δεν εχει μέσα του καμιά,μα καμιά απολύτως κατά φύση επιθετικότητα.Το πρόβλημα ομως ειναι να δούμε αν στήριξε και στηρίζει την υπαρξή του και την εξελεκτική ιστορική πορεία,που αυτός διέγραψε ανά τους Αιώνες.Αν αποτελει την βάση και την Πεμπτουσία της Ζωής του.Οπότε ειναι το βασικό.Το κύριο μέσω και εργαλείο

στην Ζωής.Αν ειναι το Αλφα και το Ωμέγα που λέμε,άρα και ποσοτικο-ποιοτικά κυρίαρχα στην Ζωή η την χρησιμοποιεί για την Ζωή.Αν δηλαδή εχει τάση,άση ακριβώς του χρειάζεται σαν βοήθημα και εφεδρία-σαν βοηθητική ταχύτητα-ωστέ να ανταπεξέρχεται σε στιγμές που σε κάποιο βαθμό του ειναι απαραίτητη.Αν σε αυτό προστεθεί,πως για ένα διάστημα αυτή η μερική-και μερικά ευδιάκριτη και σήμερα ακόμα-επιθετικότητα,αποδείχθηκε

της κοινωνίας των Ανθρώπων στο σύνολο και ομαλά-αρμονικά κοινωνικά γίγνεται Ειναι θα μπορούσε να πεί κανείς η συνισταμένη της Ζωής.Ειναι ο φύλακας Αγγελος προστάτης και η κοινωνική κριτική.Ειναι ο Κριτής της συμπεριφοράς των Ανθρώπων και ο προστάτης θα έλεγα των αδυνάτων.Ειναι ο υπέρτατος ελεγκής.

Η καταπίεση της γυναίκας στο πατρικό στίτι ειναι τόσο έντονη και τέτοιας μορφής που απο μόνη της να ζητά να φύγει από αυτό και επειδή άλλος τρόπο να βγει η κοπέλα από το σπίτι δεν υπάρχει παρά μόνο ο γάμος και επειδή πέρα απο την γενική ηθική καταπίεση και τα αδιέξοδα είναι και η οικομομική την αναντίρητη εκμετάλλευση που της γίνεται και που σε τυχόν αρνησή της να ν δεχθεί οι γονείς απαντούν:Κάνε λίγο κουράγιο ακομα κόρη μας έως ότου κάνεις και την προίκα.θα παντρευτείς και θα ξεκουραστείς.Και επειδή με τις δουλειές του σπίτι δεν παράγει,δεν δημιουργεί άρα δεν ικανοποιεί το ένστιχτο της δημιουργίας με αποτέλεσμα όταν μετά τον γάμο κάνει το πρώτο της παιδί θαυμάζει τον εαυτό της για το κατόρθωμα με το σκεπτικό:Είδατε και Εγω μπορώ. Ειμαι ικανή να κάνω κάτι και ας μου λέγατε ανίκανη και ανιπρόκοπη.αυτό είναι δικό μου,κατά δικό μου δημιούργημα.Κάτω τα χέρια από αυτό.Σαν το μοναδικό της δημιούργημα λοιπόν που της επιτρέπεται να κάνει και έχοντας πολυ χρόνο νεκρό το αγαπάει παράφορα.Το υποκαταστεί και το καταστρέφει.

Ο γάμος σωτήριο λιμάνι και μέσω καταφυγείς γιά την γυναικα.Ετσι τον βλέπει και τον περιμένει τον γάμο"κατοπισμένη"καθώς ειναι απο τους γονείς,τα αδέρφια και τον κοινωνικό περίγυρο.Εναν περίγυρο που μέσω των θεσμων και τα εθιμικά ταμτού όχι μόνο την ταπεινώνουν,εξευτελίχουν και κατάρακώνουν την αξιοπρέπεια,αλλά και την εξαπατούν σε τέτοιο βαθμό που δυσκολεύεται να ερμηνεύσει την αντίθεση ανάμεσα στην καθαρίστρια και την βασίλισσα.Αναμεσα στο τίτοτε και το όλο.Ενώ μεγαλώντας της γεμίζουν το κεφάλι οτι ειναι βασίλισσα υν άρα και θα ζήσει σαν βασίλισσα και σαν βασίλισα θα τα έχει όλα,τελικά όταν μεγαλώσει γίνεται καθαρίστρια.Το ίδιο περίπου συμβαίνει και με τον γάμο,που ενώ είναι μια καλοστημένη μηχανή και ωραιοποιημένη παγίδα,που ενώ υπόσχεται πολλά και λύσεις ουσιαστικά δημιουργεί προβλήματα και καταστρέφει τελικά την χαρά της Ζωής η σημερινή του μορφή.

Καποτε ανεξάρτητα από φύλο η ικανοποίηση των αναγκών της Ζωής ήταν ατομική υπόθεθη.Κάθε άτομο προσπαθούσε να εξασφαλίσει τα μέσα γιά να ζήσει.Αυτός ο τρόπος Ζωής αντιστοιχούσε στην εποχή της αγριότητας.Οταν ο Ανθρωπος Ζούσε όπως ζει Το κοπάδι.Αργότερα η διατροφή και η

ικανοποίηση όλων των όλλων αναγκών Ζωής έγινε υπόθεση του ζευγαριού.Ζευγατώς γόμος,ο τρόπος αυτός αντιστοιχεί στην εποχή που η κοινωνία των Ανθρώπων πέρασε στην βαρβαρότητα.

Με το πέρασμα της στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και σε συνέχεια όταν έφτασε στον κεφαλαιοκρατικό τροπο παραγωγής η διατροφή και όλες οι όλλες ανάγκες Ζωής τις εξασφάλιζε η οικογένεια.Η Μονογαμική οικογένεια.Και μόνο με τον αναπτυγμένο καπιταλίσμο η προσπόθεια αυτή έγινε κοινωνική και πογκόσμια σήμερα.Το ίδιο κοινωνική έγινε και η Ζωή.Κόποτε ο τεχνήτης ήταν ολοκληρωμένος.Μπορούσε να αρχίσει μόνος του ένα οποιδήποτε προιόν και να το τελιώσει μόνος του.Σήμερα το ποιό απλό εργο,εργαλείο και αγαθό Ζωής πχ η καρφίτσα,είναι προιόν συλλογικό,πογκόσμιο.Αλλοι παράγουν την πρώτη ύλη,όλλοι τα μηχανήματα εξώρυξης αυτής της ύλης,όλλοι την παραγωγή τροφίμων γιό αυτούς κοκ.

Το ίδιο αρκιβώς συμβαίνει και με τηνν Ζωή:κόποτε το νερό,το ψωμί και το μάζεμα των σκουπιδιών και η διατροφή,όπως αναφέρω πιό πάνω γιό να αρκεσθώ σε αυτήν,ήταν ατομική υπόθεση και αργότερα οικογενειακή,τώρα έγινε κοινωνική. Οπως με την παραγωγή,έτσι και με την Ζωή.Και τα δυό αυτά μεγόλα προβλήματα αντικρίζονται συλλογικό,παράγονται κοινωνικό.Ετσι έχουμε Βρεφοκομικούς σταθούς,Νηπιαγωγεία,Δημοτικό σχολεία,Γυμνόσια και Πανεπιστήμια.Εχουμε γεροκομεία.Οικους ευγερείας,Ασυλα κλπ,ανεξόρτητα αν δεν επαρκούν γιό τις ανόγκες της κοινωνίας.

Η ύπαρξη αυτών των κοινωνικών Ιδρυμότων,μαζί με την Ιατρική,Φαρμακευτική και Νοσοκομειακή περίθαλψη και η συνταξιοδότηση του συνόλου σχεδόν των γερόντων και αναξιοπαθούντων,ανεξόρτητα ανείναι μικρή η συνταξη και κακής ποιότητας η Ιατρική,Φαρμακευτική και Νοσοκομειακή περίθαλψη,απαλλόσουν σε μεγόλο βαθμό την οικογένεια και κυρίως την οικγένεια των έπομενων γενιών απο το οικονομικό,ηθικό και κοινωνικό βόρος.

Αυτή η κοινωνική υποδομή αν σωστό την ΔΕΙ και την ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΙ η γυναίκα, και αγωνιστή συλλογικό και

οργανωμένα γιά την επέκταση και την βελτίωση της ποιότητας τους εκτός του ότι θα την βοηθήσει να πάρει

ενεργά πλέον μέρος στην σφαίρα της υλικής και πνευματικής παραγωγής και μέσω της παραγωγής στα κέντρα που παίρμονται οι αποφάσεις και το βασικότερο θα την απαλλάξει και από την χρέωση που της έχει κάνει και επιβάλει το σύστημα να συμπαραστέκεται αυτή και μόνο αυτή υποχρεωτικά στην φροντίδα και την περίθαλψη όλων των ανικάνων να αυτοεξυπηρετηθουν.Θα πάψει να Ζει,γιά τους άλλους και μέσα από τους άλλους όπως θέλει και της επιβάλει μέχρι σήμερα το σύστημα.

Η υποδομή αυτή θα παρακάμψει τα κοινωνικά ταμπού και τις προλήψεις έτσι ώστε να μπορεί και η γυναίκα να Ζήσει ελεύθερη και μετά τον γάμο,όπως και "πρίν"από τον γάμο.Το ζευγάρι πρίν απο τον γάμο,είναι ερωτευμένο.Μετά τον γάμο όμως η παρεύμβαση της κοινωνίας,μεσω του γάμου δημιουργεί νομικά προβλήματα:προβλήματα ιδιοκτησίας κλπ.Η ύπαρξη αυτών των προβλημάτων εμποδίζει το ζευγάρι να συνεχίσει να είναι ερωτευμένο.

Στην περίοδο του αρραβώνα ή του δεσμού ο καθένας,τρέφεται,ντύνεται και ποδένεται από τα δικά του,δίχως να επιβαρύνει ο ένας τον άλλο,γιά αυτό και χαίρονται την Ζωή και τον Ερωτα.Εκτός από αυτό στην περίοδο του δεσμού και του αρραβώνα,μην έχοντας ο ένας πρόσθετα δικαιώματα ή υποχρέωση έναντι του άλλου η γλώσσα που χρησιμοποιούν είναι εντελώς διάφορη.Είναι η γλώσσα του έρρωτα και της αγάπης.Της στοργής και του ενδιαφέροντος.

Απο αυτό ακριβώς το γεγονός ότι την περίοδο αυτή η παρεύμβαση της κοινωνίας με τις προλήψεις και τα ταμπού δεν παρεμβαίνει αυστηρά.Γιά αυτό και η περίοδος του δεσμού και του αρραβώνα,είναι το πιό καλό,το πιό όμορφο και ευχάριστο,μα και αξέχαστο κομμάτι από την Ζωή κάθε Ανθρώπου.

Η κοινωνία όμως αγρυπνεί.Καρτερεί και υπομαίνει να ακολουθήσει το επόμενο βήμα,γιά να υπαγορεύσει τους αυστηρούς της όρους και να επιβάλει την θέληση της.Μόλις το ζευγάρι χορέψει τον Ισαία,δημιουργού όχι μόνο ο ένας προς τον άλλο υποχρεώσει,αλλά υποχρεώσεις και μάλιστα μεγάλες προς τρίτου και πολλές φορές και τέταρτους και αυτό είναι το σημείο από το οποίο αρχίζει η τριβή, πρώτα η αντιπαράθεση μετά και η σύγκρουση μετά.

Βέβαια το σύστημα και όταν ακόμα λειτουργήσουν στην εντέλεια,όλα τα πιό πάνω κοινωνικά ιδρύματα,η ανακούφιση που θα προκύψει απο τα βάρη των Γηρατειών κλπ να μεταφέρει νέα βάρη-και ήδη το έχει κάνει-στην οικογένεια με την επιμήκινση του χρόνου της μόρφωσης.Γιά να έχει μορφωμένους Δούλους και υψηλής τεχνολογίας φτηνη εργατική δύναμη,που όπως αναφέρω και σε άλλο σημείο η οικογένεια επιβαρύνεται με τα έξοδα με τον χρόνο εξάρτηση των παιδιών από την οικογένεια.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες η Νέα γυναίκα,βιώνει την συντηρητική στροφή σε πρότυπα εγωιστικά,ατομικιστκά,εξουσιστικά και καριερισμού,ταυτόχρονα και αντιφατικά με την επιβίωση των προτύπων της θηλικότητας,της υποταγμένης γυναίκας.Της γυναίκας σεξουαλικού αντικειμένου και της παιδοκομικής μηχανής.

Η σεξουαξική ελευθερία είναι η ελευθερία του Ανθρώπου.Ο άνδρας που εν μέρει έχει την σεξουαλική ελευθερία νοιώθει στον βαθμό που την έχει ελεύθερος. Δεν μένει παρά να ολοκληρωθεί του άνδρα,με παράλληλη επελευθέρωση και της γυναίκας.Και πρέπει ειναι άμεση ανάγκη να γίνει γιατί,ένα μεγάλο,το μεγαλύτερο η τεράστια πλειοψηφία των γυναίκων-μα και ανδρών-της προηγούμενων και της τωρινής ακόμα παρουσιάζουν,μερική ή ολική αναφροδίσια.Δεν φτάνουν σχεδόν ποτέ σχεδόν σε οργασμό παρ όλο που έκαναν ένα τσούρμο παιδιά.Συνέβαινε να νοιώθουν τις συνέπειες της εγκυμοσύνης και του τοκετού δίχως να συμμετάσχουν και στην χαρά της σύλληψης.Και όχι μόνο αυτά.Εδω πρέπει να ειπωθεί ότι από βιολογική που ήταν η σχέση της Μάνας με το παιδί,έγινε γιά λόγους συμφέροντος κοινωνική σχέση.Συνεπώς πέρα από όλα τα άλλα πέρνει και αυτό μέρος στο να αρχίση η αναφροδίσια ή να επεκταθεί και να βαθύνει.

Στο υποσυνείδητο της γυαίκας,λειτουργεί οπωσδήποτε ανασταλτικά η σκέψη ότι στην διάρκεια που αυτή κάνει αυτήν την πράξη.Αυτό το ύψιστο λειτούργημα να συμβάλλει γιά να φέρει στην Ζωή,Ζωήγιά να υπάρξη συνέχεια και που γιά την συνέχεια αυτή η φύση φόρτησε και τα δύο φυλα με το αποκορύφωμα της ευχαρίστησης και την κορωνίδα της ηδονής,παραβιάζεται αυτή η φυσική ψυχοσωματική λειτουργία που είναι σχέσης Μάνας-Παιδιού.Οταν δηλαδή από προηγούμενα ξέρει ότι

αυτό που πρόκειται να κάνει,δεν το κάνει γιά τον εαυτό της και γιατί το θέλει αυτή,αλλά γιά κάποιον άλλο συγκεκριμένο σκοπό,που δεν έχει καμιά σχέση με την ίδια,αλλά είναι έξω από αυτήν και πολλές τις περισσότερες και ειδικά τώρα σε αντίθεση και αντιπαράθεση με αυτήν,που ενώ θα υποστεί τις συνέπειες και θα συκώσει το βάρος μιάς πράξης,ενός φυσιολογικού λειτουργήματος γιά τον οποίο έχει αποστολή και υποτίθεται ότι κάνει αυτή και γιά λογαριασμό της.Την ώρα εκείνη λοιπόν.Εκείνη την μεγάλη,την Ιερή και ανεπανάληπτη από κάθε άποψη στιγμή,αν παρ ελπίδα,πρίν η κατά την διάρκεια περάσει από τον Νου της,αυτή η κοινωνική συμπαιγνία που γίνεται σε βάρος της είναι φυσικό να μην θέλει να συμβάλει να ολοκληρωθεί το έγκλημα που διαπράτεται σε βρος της.Αυτή και μόνο αυτή η σκέψη αρκεί να την αδρανοποιήσει και από θετική που ήταν στην φύση να την κάνει παθητική στην κοινωνική της συμμετοχή.

Αν σε αυτό προστεθεί η κοινωνιή και η οικογενειακή κατακραυγή,που και τα δύο μαζί λειτουργούν προς την ίδια κατεύθυνση.Η κοινωνία με το αυτη είναι η αποστολή σου και όποια από ΣΑΣ δεν την ολοκληρώνει είναι ανάξια και τιποτένια δεν είναι φυσιολογική κλπ.Και η οικογένεια που από τα γενοφάσια της ακόμα την έχει φορτώσει με ένα σωρό προλήψεις,ταμπου και ενοχές.

Αν δεν παίρνει μέρος στον οργασμό η γυναίκα,είναι όχι η φύση της,αλλά γιατί η κοινωνία και οι οικογενιακές ενοχές,είναι πολλές και καταπιεστικές Η κοινωνία γιά τον εαυτό της και η οικογένεια,γιά να αποδείξη,ότι στέκεται σωστά και τίμια στην διαμορφωμένη κοινωνική αντίληψη όσον αφορά τα καθιερωμένα και κοινωνικά παραδεκτά.Τα ΜΗ και τα ΟΧΙ.Τα δεν πρέπει γιατί θα εκτεθούμε. Θα γίνομε ρεζίλι.Θα μπούμε στα στόματα του κόσμου και θα χάσουμε την εκτίμηση του.Γιά να ακολουθήσει το περιβόητο σλόγκαν του συστήματος:Καλύτερα φτωχοί αλλά αξιοπρεπείς και τίμιοι,παρά πλούσιοι και ατιμασμένοι,λές και οι πλούσιοι είναι τίμιοι,άστε να τους μιμηθεί κανείς

Οπως ο καθένας μας θα έχει διαπιστώσει στο σκεπτικό αυτό γίνεται ακριβώς η αντιστροφή της πραγματικότητας που επικρατεί και εκφράζει σαν ιδανικό σκοπό και επιδίωξη το σημερινό υπαρχον σύστημα

ιδιοκτησιο-περιουσίας.Του συστήματως που η πρακτική του εφαρμογή δεν είναι άλλη απο το καλύτερα πλούσιος και άτιμος παρά φτωχός και τίμιος ή στο καθ αυτό και κύριο περιεχομενό του.Ειναι πάρε να Φας και κλάψε να έχεις.

Ενα σύστμα λοιπόν,που στηρίζεται στο πάρε να Φας και κλάψε να έχεις ανδροκρατικά,δεν μπορεί παρά να διαμορφώσει και να επιβάλει μιά αντίστοιχη νδροκρατική ιδεολογία.Μιά ιδεολογία που θα κάνει και την ανάλογη πλύση εγκεφάλου,γιά να γίνει δεχτή και αποδεχτή η ανδροκρατική πυραμίδα της κοινωνίας.

Το ιδιο έκανε το σύστημα προκειμένου να εδρεώσει το"σωστο"και το"Δικαιο" της λειτουργίας του και στην θρησκευτική πυραμίδα.Πυραμίδα που υποδείχνει και θα υποστηρίζει πάντα ότι ο άνδρας είναι κύριος και αφέντης της Ζωής και σαν κύριος και αφέντης,αυτός καθορίζει και αποφασίζει πώς αυτή θα λειτουργήσει. Γιά αυτό εκείνο που δεν θα πρέπει να ξεχάσει ποτέ η γυναίκα,είναι ότι ο θεός που εξουσιάζει τα πάντα και είναι πανταχού παρών καιτα πάντα πληρών εναι :άνδρας.Το ίδιο και ο Χριστός ειναι άνδρας.Οτι άνδρες είναι και οι Αγιοι. Και οι επρόσωποι του Θεού στην Γη,είναι το ίδιο άνδρες.Μα και οι Αγγελοι είναι μόνο αρσενικοί.

Κατι παρόμιο έκανε το σύστημα και με το πολιτιστικό πρόβλημα.Αυτό το τεράστιο και καθοριστικής σημασίας για την Ζωή του Ανθρώπου θέμα.Ενα θέμα που περιέχει ολοκληρο το επικοδόμημα.Δημιουργησε και στον χώρο αυτόν την κοινωνική πυραμίδα.Την πυραμίδα που διαμορφώνει,στηρίζει,εδραιώνει και συγκρατεί με τα ιδεολογικά,κοινωνικά και πολιτικά πιστεύω την λειτουργία της οικονομικής βάσης του συστήματος

Επειδή οι αλλαγές στο κοινωνικό γιγναισθε ειναι αργές και κυρίως στην μακρόχρονη πορεία της ποσοτικής συσώρευσης είναι αθέατες και η διάρκεια της Ζωής είναι πολύ μικρή-σήμερα μόνο στην ευρώπη και την Αμερική ο μέσος όρος έχει φτάσει στα εβδομήντα-καμιά γενιά δεν μπόρεσε να δεί και να συμμετάσχει στην ποσοτική συσώρευση και την ποιοτική αλλαγή.Αφου κάποια άλλη ή κάποιες άλλες γενιες έκαναν τις ποσοτικές συσωρεύσεις και κάποα αλλή η άλλες έκαναν την ποιοτική αλλαγή,είναι πλύ δύσκολο αν όχι στο σύνολο αδύνατο-γραφτά-να μεταφέρει η μια γενιά την πρακτική εμπειρία στην άλλη ώστε να υπάρχει μιά συνεχής και αδιατάρακτη συνέχεια,μα

και συνέπεια στην προσπάθεια αλλαγής τόσο του τρόπου σκέψης,άλλο τόσο και του τρόπου δράσης απο γενιά σε γενιά. Μα και αν ακόμα μπορούσε να γίνει αυτό πάλι δεν θα μπορούσε να περάσει παρά ένα μικρό ελάχιστο μέρος από αυτό το πολιτισμικό στοιχείο αλλαγής,που κατόρθωσε να δώσει η γενιά του Παππού μας ή και του Πατέρα μας ακόμα.Αν δε δεχθούμε ότι το επικοδόμημα το διαμορφωνει η τάξη των ιδιοκτητών και επειδή το επικοδόμημα το διαμορφώνει-κατασκευάζει η τάξη των ιδιοκτητών Και επειδή το επικοδόμημα δεν είναι τίποτε άλλο,παρά το πολιτισμικό στοιχείο που κάθε φορά διαμορφώνεται ανάλογα με το ποιά είναι τα συμφέροντα των ιδιοκτητών-και γιά να μην γίνει καμιά παρεξήγηση,λέγοντας ιδιοκτήτες εννοώ παντά των μέσων παραγωγής και όχι την ιδιοκτησία που συντηρεί και ομορφαίνει την Ζωή.Την εμπόγματη ιδιοκτησία την κατεκτημένη με την εργασία μα και την παραλληλη διαμόρφωση της ιδιολογίας των ανιδιοκτητών γιά την ανατροπή της υπάρχουσας οικονομικής βάσης των ιδιοκτητών-τα διάφορα μαγειρία του συστήματος θα προσπαθήσουν,με διάφορες προσταφαιρέσεις,παραποιήσεις και πλαστογραφίες να διαμορφώσουν κατά τέτοιον τρόπο το επικοδόμημα-πολιτισμικά στοιχεία-που οχι μόνο να αποδέχεται και να δικαιολογεί τον τρόπο λειτουργίας του,αλλά και να γίνει πιστευτό-πεποίθηση στους ανιδιοκτήτες άνδρες και γυναίκες-πώς το σύστημα ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής υπάρζει σαν τέτοιο από καταβολής Κόσμου και κυρίως ότι δεν θα αλλάξει ποτέ και γιά τίτοτεστον κόσμο.Γιά αυτό και πρέπει να θεωρήται ανάφελη και μάταια κάθε προσπάθεια ανατροπής του.Και γιά να γίνουν πιό πιστικοι και πιστευτοί λένε ότι η τέτοια διαμόρφωση του συστήματος δεν είναι αποκλειστικά δικά τους έργο-όπως ισχυρίζονται οι Βέβηλοι- αλλά ότι στην διαμόρφωση του συνέβαλε και ο ίδιος ο Θέος.Μα και το αποδέχονται και οι εκπροσωποί του στην Γη.Αν δεν πιστεύουμε αυτούς,δεν έχουμε παρά να δεχθούμε και να σεβαστούμε,την θέληση και την προσταγή του Θέου και να κάτσουμε στα αυγά μας.

Μιά λοιπόν,και το πολιτισμίκο στοιχείο δεν κληρονωμήτε,από τους γονείς όπως γίνεται με το κουφάρι,αλλά μεταβιβάζεται,κάθε νέα γενιά βιώνει αυτά τα πολιτισμικά στοιχεία,που έχει διαμορφώσει η τάξη των

ιδιοκτητών.

Το κάθε παιδί.Κάθε Νέα γενιά μαθαίνει από το άλφα τα είκοσι τεσσερα γράμματα του προφορικού και γραπτού λόγου.Κατά τον ίδιον τρόπο μαθαίνει και σε συνέχεια βιώνει το πολιτισμικό σύστημα Ζωής,που έχει ετοιμάσει γι αυτήν η τάξη των ιδιοκτητών.

Το πολιτισμικό επικοδόμημα όπως είναι γνωστό,περιέχει όλο το σύστημα ιδεών που αντανακλά κάθε φορά τον τρόπο Ζωής και ανάπτυξης των μέσων παραγωγής.Ήθη και έθιμα,αξίες και αρχές.Θρησκεία κλπ,που δεν είναι παρά η έκφαση των Ανθρώινων σχσεων μέσα και κάτω από ένα συγκεκριμένο σύστημα Ζωής.

Ετσι λοιπόν,απο την σύλληψη ακόμα το παιδί υποχρεώνεται να υποστεί-αν δεχθούμε ότι υπάρχει επικοινωνία και σχέση Μάνας-Παιδιού-τιις συνέπειες μερικές στην αρχή και ολική αργότερα την προσπάθεια προσαρμογείς του στο υπάρχων σύστημα Ζωής και σε συνέχεια την οικογενειακή πρώτα και της κοινωννικής ύστερα μέρχις ότου αφομοιώσει και βιώση σωστά και κατά πώς το θέλει η οικογένεια,με βάση πάντα την δική της όποψη-τοποθέτηση-και την κοινωνική επιβολή και θέληση,προκειμένου αυτή να λύσει τα δικά της υπαρξιακά προβλήματα και να μπορέσει να σταθεί,με μία κάποια αξιοπρέπεια στην κοινωνία.

Στην περίπτωση που κάποιο από αυτά τα παιδιά,δεν θέλησει να συμορφωθεί με τις αντιλήψεις της οικογένειας,όσον αφορά τα πιστεύω της γιά την κοινωνία,θα αναλάβει η ίδια η κοινωνία να παίξει τον συμπληρωματικό ρόλο και να ολοκληρώσει το έργο της προσαρμογείς πρώτα,της αποδοχής ύστερα και της ένταξης μετά.Βέβαια όλη αυτή η προσπάθεια μσω της πειθούς στην αρχή.Με τον Νηπιαγωγο,τον Δάσκαλο,τον Καθηγητή και τον Πρίτανη.Τον Επιλοχία,τον Λοχαγό και τον Στρατηγό.Τον Παππά,το κατηχητικό και τον Δεσπότη.Και αν όλα αυτά τα μέσα δεν αποδώσουν τους αναμενόμενους καρπούς προσαρμογής και υποταγής υπάρχουν και οι κατασταλτικοί και καταναγκαστικοί μηχανισμοί:Ο Χωροφύλακας, το κρατητήριο,το Δικαστήριο,η Εξορία η Φυλακή και τα Βασανιστήρια.Και αν όλα αυτά δεν αποδώσουν υπάρχει και το Εκτελεστικό Απόσπασμα.Στο οποίο αποσπασμα δεν δυστάζει να στείλει και γυναίκες και όταν είναι και έγγυες ακόμα.

Το ιδιοκτητο-περιουσιακό σύστημα έχει διαμορφώσει κατά τέτοιον τρόπο την οικονομικό-κοινωνικό-πολιτικό και ιδεολογικό σύστημα ιδεών,που σου επιτρεπει να το αποδεχθείς και να Ζήσεις κάτω από του όρους που αυτό υπαγορεύει.Και για να μην είμαστε άδικοι μαζί του,σου επιτρέπει αν θέλεις να μην το αποδεχθείς,φτάνει να συμμετάσχεις αδιαμαρτύρητα στην λειτουργία του Εκείνο που δεν επιτρέπει σε κανένα-ούτε και στον εαυτό του-είναι να το αμφισβητήσεις ή να το απορρίψεις και κυρίως να στραφείς εναντίον του ή να το καταπολεμίσεις,Σαν αναχρονιστικό,άδικο και καταπιεστικό.Οποιος τολμήσει και να σκεφτεί ακόμα κάτι τέτοιο,θα στρέψει εναντίον του ολόκληρο τον καταπιεστικό μηχανισμό και αφού τον περάσει από τα σαρώντα κύματα,προκειμένου να"πειστεί- αναγνωρίσει ότι είχε άδικο να συνεχίζει να σκέφτεται όπως σκέφτονταν μέχρι τώρα"και δεν θελήσει να πειστεί γιά το δίκαιο του συστήματος και το δικό του άδικο,θα του στείλει τον Παππό,λίγο πριν τον Πάει στο απόσπασμα.

Αυτό είναι το σημεινό σύστημα Ζωής.Και με αυτό πρέπει να Ζησουμε,μέχρις ότου το αντικαταστήσουμε-τροποποιήσουμε.Φέρουμε δηλαδή,σε αρμονία τις παραγωγικές δυνάμεις και κατ επέκταση τις Ανθρωπινες σχέσεις.Η ανάγκη προσαρμογής-εναρμόνισει των παραγωγικων σχέσεων με τα μέσα παραγωγής διατυπώνεται και διαπιστώνεται με το ερώτημα:Σε ποιών ανήκουν σήμερα τα μέσα παραγωγής.Η απάντηση είναι οτι τα μέσα παραγωγης σε αυτό το σύστημα ανήλουν σε άτομα.Σε ορισμένα συγκεκριμένα και επώνυμα άτομα.

Οπως είναι φυσικό,ύστερα από την απάντηση αυτή θα πρέπει να ακολουθήσει ένα δεύτερο ερώτημα:Από που τα βρήκε αυτός ο συγκεκριμένος Ανθρωπος τόσα πολλά σε όγκο και αξία μέσα παραγωγής;Τα απόκτησε-παρήγαγε ο ίδιος με την δουλειά του μέσα στα λίγα χρόνια Ζωής που απαρριθμεί ή τα κληρονόμησε; Και αν τα κληρονόμησε από τον Μπαμπά του,αυτός από που τα βρήκε.Βέβαια μπορεί και δικαιολογημένα να πει ότι ο Μπαμπάς του τα κληρονόμησε από τον Παππού του κ,ο,κ Υστερα από την απάντηση αυτή είναι επόμενο να σκεφθεί ο καθένας:Γιατί ο δικος του Παππούς και Πατέρας,μπόρεσαν και έκαναν με την δουλειά τους-Δουλειά που ίσως ούτε καν γνωρίζουν τι ακριβώς σημαίνει-όπως ισχυρίζεται ο συγκεκριμένος ιδιοκτήτης

τόσα πόλλα σε όγκο και αξία περιουσιακά στοιχεία και ο δικός μου Παππούς και Πατέρας,που δεν τον βλέπει το σπίτι δουλεύοντας απο τα χαράματα μέχρι τα μαύρα μεσάνυχτα δεν μπόρεσε να αποκτήσει ούτε μιά καμαρούλα,ώστε να βάλουμε και εμείς το κεφάλι μας κάτω απά το δικά μας κεραμύδι έτσι που να μην πληρώνουμε το πανάκριβο νοίκι και να τρέχουμε απά την μιά άκρη της πόλης στην άλλη και ένα κομμάτι Γής,την στιγμή που άλλοι έχουν τεράστιες εκτάσεις και πάμπολες αξυσσίδες απά καταστήματα και πολυκατοικίες.

Προχωρώντας τον συλογισμά,θέλοντας και μη θα προκύψει ένα άλλο ερώτημα. Αν τα δουλεύβουν οι ίδιοι αυτά τα τεράστια σε όγκο και αξία μέσα παραγωγής; -γιά μερικούς απά αυτους ισχύει και το εάν ξέρου που είναι,μα και πόσα είναι- η τα δουλεύουν άλλοι και πόσοι είναι αυτοί.Η απάντηση θα είναι οτι τα δουλεύουν άλοι και μάλιστα πολλοί και άγνωστοι.Μιά κοινωνία ολάκληρη,που ξεκινά απά τα πέρατα του κάσμου γιά να βάλουν σε κίνηση και λειτουργία αυτούς τους Γίγαντες που
λέγονται:Εργοστάσια,Καταστήματα,Φάρμες,Μεταλλεία,Καράβια κλπ.

Ετσι λοιπάν,ακολουθώντας αυτον τον συλογισμά,φτάσαμε σε ένα απά τα πιά κρίσημα ερωτήματα:Και ποιός πέρνει το αποτέλεσμα-το κέρδος-εισάδημα-απά αυτήν την συνολική και συλλογική ξένη προσπάθεια;Η απαντηση θα είναι:Μα ο ιδιοκτήτης ασφαλώς την πέρνει.υστερα απά την απάντηση αυτή ασφαλώς θα αναρωτιέτααι ο καθένας:Πως είναι δυνατόν,να παραγούν άλλοι,οι πολλοί,η κοινωνία και να παίρνει το ένα συγκεκριμένο άτομο ή τα λίγα,τα μερτημένα στα δαχτυλα άτομα το αποτέλεσμα της προσπάθειας των πολλών;

Αυτά είναι που λέμε άτι υπάρχει διαφάρα-αναντιστοιχία το χαρακτηρίζει η πολιτική οικονομία-ανάμεσα στις παραγωγικές δυνάμεις-που είναι τα μέσα παραγωγής-εργαλεία,μηχανήματα,Γή κλπ-και τις παραγωγικές σχέσεις.Ενώ δηλαδή οι παραγωγικές σχέσιες είναι κοινωνικές.Συμμετέχει ολάκληρη σχεδόν η κοινωνία κάθε χώρας και οι ανά τον κάσμο εργαζόνενοι για την παραγωγή ενός προιόντος,τα μέσα παραγωγής είναι ατομικά.Αφου λοιπόν τα μέσα παραγωγής είναι ατομικά είναι επόμενο και το αποτέλεσμα να είναι ατομικά.Να

ανήκει σε κάποιο συγκεκριμένο και επώνημο άτομο.Σε κάποιο συγκεκριμένο και επώνημο άτομο,που στις περισσότερες περιπτώσεις,δεν συμμετέχει κάν στην παραγωγική διαδικασία ή ειναι εντελώς άσχετος με αυτην.Και όχι στο σύνολο των εργαζομένων που το παράγουν αναλογικά.

Αυτοί οι πολλοί,το σύνολο των εργαζομένων,θα πάρει γιά την πεοσφερόμενη πολύωρη δουλειά ο καθένας,τόσα χρήματα όσα του είναι εντελώς απαραίτητα γιά να επιβιώσει-και οχι να Ζήσει-την ημέρα αυτή,ώστε να μπορέσει να δουλέψει και την άλλη μέρα και κοκ.

Με βάση τον συλογισμό αυτό,καταλήγουμε σε ένα βασικό συμπέρασμα:Οτι ο παραγωγός,ο δημιουργός και πλάστης του προιόντος-οποιοώδήποτε προιόντος-δεν έχει καμία,μα απολύτως καμία σχέση με το προιόν που αυτός παράγει.

Αντί λοιπόν το παραγόμενο από αυτόν προιόν,να ακολουθήσει τον δρόμο που θα πάρει ο Δημιουργός του το βράδυ,παίρει τον δρόμο,μιάς αποθήκης πρωτα,ενός Χρηματοκυβωτίου ύστερα και μιάς Τράπεζας μετά,γιά να οδηγηθεί στο τέλος σε ένα θυσαυροφυλάκειο,στο όνομα ενός συγκεκριμένου Ανθρώπου,γιά να καθίσει εκεί Νεκρό όσο χρόνο θελήσει ο κάτοχος,Κύριος και αφέντης του.Ενώ οι εργαζόμενοι,θα πάει ο καθένας το βράδυ σε κάποιο φτωχικό γιά να μοιράσει στα δύο,τα τριά,τέσσερα ή και περισσότερα μερίδια αυτά τα λίγα-ελάχιστα-που δεν φτάνουν ούτε γιά τον ένα καλά-καλά-χρήματα που του έδωσαν σαν αντάλλαγμα της πολύωρης και εξοντωτικής δουλειάς που αυτός πρόσφερε.

Αυτήν την σχέση προσφοράς απο τον εργαζόμενο,που ενσωματώνεται σε αξία στο προιόν και αποτελέσματος,που Πάει στο συγκεκριμένο επώνημο άτομο,οι εργαζόμενοι και το σύνολο της κοινωνίας των Ανθρώπων,με εξαίρεση αυτούς τους λίγους ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής και κάτοχοι των καταπιεστικών ιδεολογικών, πολιτικών και κοινωνικών μηχανισμών το λένε εκμετάλλευσει Ανθρώπου,από Ανθρωπο. Ενώ αυτοί που παίρνουν το αποτέλεσμα το ονομάζουν ευεργεσία,ευσπλαχνία και αναμφισβήτητη κοινωνική δικαιοσύνη.Και τεκμεριώνουν την άποψη αυτή με το δικαιολογία,ότι γιά την πιό πάνω προσφερόμενη από τον εργαζόμενο δουλειά και τα αντίστοιχα χρήματα που παίρνει,έχει προηγηθεί κάποια"ΣΥΜΦΩΝΙΑ"που έγινε"αποδεκτή"και απο τα δυό μέρη και ότι η συμφωνία

αυτή τηρείται ευλαβικά απο τους εργοδότες,ξεχνώντας ή παραβλέποντας το γεγονός ότι οι όροι της συμφωνίας που κατα αυτούς τηρήθηκε στο ακέραιο,είναι προκαθορισμένοι από τους διάφορους μηχανισμούς που αυτοί έχουν στην διάθεση τους,καθώς και το γεγονός ότι οι συμβαλόμενοι στην"συμφωνία"είναι όχι απλώς άνισοι,αλλά στο πολλαπλάσιο άνισοι και στην χειρότερη ακόμα περίπτωση γιά τον ένα και τραγικά δυσμενείς γιά τον άλλο.Τον εργαζόμενο.

Ευεργεσία γιατί αν δεν ήταν αυτοί,να διαθέσουν τα χρυσά τους τα λεφτά :Να χτίσουν εργοστάσια,πολυκατοικίες,μεταλλεία,ναυπηγεία,φαρμες και καταστήματα δεν θα είχε που να δουλέψει αυτός ο "κύριος,που τίποτε άλλο δεν ξέρει από το να σηκώνει βάρη,να διαμαρτύρεται και να ζητάει περισσότερα",θα βλέπαμε πόσα απίδια θα έπιανε ο σάκκος του και πώς θα ψώφαγε από την πείνα,αυτός και τα κουστούμπελα του.Ναι ευσπλαχνία,γιατί η δημιουργία θέσεων δουλειάς ξεκινά από την σκέψη ότι οι Ανθρωποί αυτοί,που δεν έχουν δικά τους περιουσιακά στοιχεία πρέπει κάπου να δουλέψουν,γιά να κερδίσουν το ψωμί τους και όχι γιατί σκέφτηκαν-προς Θεού-να κερδίσουν εκμεταλλευόμενει την ξένη δουλειά.Οπώς ισχυρίζονται μερικοί-μερικοί.

Ενας ακόμα λόγος εξ ίσου σοβαρός για τον οποίο δημιουργούν τις θέσεις δουλειάς οι περιουσιάρχες είναι ότι πρέπει πέρα από όλα τα άλλα να λειτουργήσει και η κοινωνική δικαιοσύνη. Αφου από το αποτέλεσμα αυτής της τιτάνιας"κοινής" προσπάθειας ο ιδιοκτήτης βάζει τα μέσα παραγωγής και ο ανιδιοκτήτης την δουλειά και ο καθένας παίρνει αυτό που προσφέρει.Αυτό που του αναλογεί.Αυτό που του ανήκει.

Και μπαίνει το μεγάλο,το τεραστιο και τραγικό πλέον ερώτημα:Είναι κουτοί αυτοί του δεν κατόρθωσαν να έχουν Τσιφλίκια,ορυχεία,Εργοστάσια και καράβια ή μήπως ήταν τεμπέλιδες οι ανιδιοκτήτες και οι άλλοι οι λίγοι οι ελάχιστοι ήταν οι πιό έξυπνοι,ανάμεσα στους έξυπνους και οι πιό εργατικοί ή μήπως αυτοί είναι η αίτια,που οι ανιδιοκτήτες υποφέρουν χιλιάδες χρόνια τώρα ή μήπως ο δικός τους,πρόσθετος πλούτος είναι η Απανθρωπη φτώχια και δυστυχία αυτων των Ανθρώπων ή μήπως,είναι αυτοί,που γιά να γίνουν πλούσιοιοχι μόνο δεν δούλεψαν περισσότερο,αλλά αυτοί που έκλεψαν,εξαπάτησαν,διέφθηραν

και σκ@τωσαν ακ@μα προκειμ@νου να ληστ@ψουν τα εδαφικ@ δικαι@ματα και τα φυσικ@ αγαθ@ απο τους ανιδιοκτ@τες στην αρχ@-@μεσοι κλ@φτες και φονι@σες-και αργ@τερα @καναν τ@τοιους Ν@μους,που να μπορο@ν πι@ να κλ@βουν-@μμεσα- Νομοθετικ@την δουλει@ και σε περ@πτωση αμφισβ@τηση τους η απειλ@ς του συστ@ματος και την ζω@ ακ@μα και παρ@λληλα να ε@ναι και ευεργ@τες,τ@μιοι και δ@καιοι Ανθρωποι.Ευπρεπε@ς και ευυπ@ληπτοι.Ανθρωποι αξιοθαυμαστοι γι@ την εξυπν@δα,την δ@ναμη και την ισχυρ@ θ@ληση.

Αυτ@ς ε@ναι μερικ@ς απ@ τις ιδι@τητες,που τους αποδ@δουν οι δι@φοροι καλοπληρωμ@νοι καλαμαρ@δες.Απ@ μι@ @ποψη β@βαια,@χουν και δικαιο οι Ανθρωποι αυτοι.Στην προσπ@θεια τους να φανο@ν αρεστοι στα αφεντικ@ τους @θελα τους @σως λ@νε μια μεγ@λη,παμ@γιστη"αλ@θεια"@τι:Αυτ@ς οι ξεχωριστ@ς ιδι@τητες δεν π@νε μαζ@ με τον πλο@το.

Σ@μερα η Ζω@ απαιτε@,@χι μ@νο απ@ κ@θε εργαζ@μενο,@λλα και απ@ αυτ@ν που δουλε@ει-τον δο@λο που μ@νο εκτελο@ν-Ανρωπο,ειδικ@τητα και ψυλ@ επαγκελματικ@ επ@πεδα,ανεξ@ρτητα απ@ φ@λο.Η σημερινη Ζω@ δεν μπορε@ να προχωρ@σει,χωρ@ς συγχρονη γν@ση και ολ@κληρη προετοιμασ@α,χωρ@ς βαθει@ γν@ση της παραγωγ@ς,της επιστ@μης,της οργ@νωσης και των κιν@τρων,της ψυχολοφ@ας.Ολα αυτ@ και πολλ@ @λλα εξ @σου σοβαρ@ και βασικ@ προβλ@ματα που σχετ@ζονται με την καθημερινη Ζω@,δεν μαθα@νονται στο σπ@τι και απ@ το σπ@τι.Ο@τε απ@ τις συντροφι@ς,που κ@νουν οι γυναικες,@στερα απ@ τις δουλει@ς του σπιτιο@.Αυτ@ προυποθ@τουν:Μ@θηση,Συμμετοχη και πρακτικη δρ@ση εκε@ που διαμορφ@νονται και λειτουργο@ν κ@τα τομε@ς.

Ειναι γεγον@ς,πως @νας μεγ@λος αριθμ@ς γυναικ@ν,@ρχισε να πα@ρνει τις αναγκα@ες αποφ@σεις τ@σο γι@ συμμετοχη στην δουλει@ και στον αγ@να γι@ την βελτ@ωση των @ρων Ζω@ς.Αλλα οπως και πρ@ν δεν τις εκληρ@νουν πλ@ρως και @φκαιρα με αποτ@λεσμα να χ@νουν την επικυρ@τητα τους οι αποφ@σεις τους. Αυτ@ συμβα@νει γιατ@ δεν @χουν ακ@μα απαλλαγε@ απ@ το β@ρος των παλι@ν συνηθει@ν,την ανε@θυνη στ@ση απ@ναντι στις υποχρε@σεις της Ζω@ς,μα και απ@ το κ@στος και τις τυχ@ν συν@πειες που θα @χει στην εφαρμογ@ της αυτ@ η απ@φαση.

Ωστοσο η ανα@γκη γι@ συμμετοχη και συν@πεια παραμ@νει

επιτακτική.Και ακόμα επιτακτικότερη παραμένει η ανάγκη όχι μόνο να καταπολεμηθούν, αλλά να κτηπηθούν στην ρίζα τους όλες οι παλιες αναχρονιστικές συνήθειες που με τον ένα ή το άλλο τρόπο μπαίνουν εμπόδιο στην προσπάθεια που κάνει η γυναίκα να βρεί τον χαμένο και αλοτριωμένο εαυτο της.Και πρέπει να το κάνει γιατί η χαλαρή θέληση,η ελαττωμένη αίσθηση ευθύνης και η μειώμενη προσθπάθεια αν όχι η άρνηση συμμετοχής έχουν πολύ βαθειές ρίζες,για αυτό και νοιώθουν οδυνηρά και στην σκέψη ακόμα,οτο θα χρειασθεί να εκτεθούν και να κονταροκτηπηθούν με τα πολλά και μεγάλα προβλήματα της Ζωής.Ειναι ακριβώς η εγκληματική ανευθυνότητα και η αμέλεια που επί αιώνες τώρα καλλιεργεί το σύστημα,είναι οι κύριες αιτίες τέτοιων τραγικών γεγονότων,όπως η πλήρης αδιφορία,φια το που πάει την Ζωή το σύστημα.Τι είδους κόσμο αυτό προετοιμάζει γιά τα παιδιά,που με τόσο πόνο και κίνδυνο της Ζωής τους φέρνουν στον κόσμο κλπ.

Δεν ειναι συμπτωματίκο το ότι οι γυναίκες,δεν κάνουν καμιά απολύτως προσπάθεια γιά το που πάει η Ζωή γενικά-αρκούμε στο προσωπικό-ενώ η Ζωή σήμερα αντιμετωπίζει οδυνηρά αντιφατικά φαινόμενα σε όλες τις σφαίρες και επίπέδα:Στις αρχές,τις αξίες και τις αρετές.Στην ηθική:Με καταχρήσεις, δωροδοκίες καταχρήσεις εξουσίας κλπ.

Σήμερα,μπορούμε να πουμε ότι πολλές γυναίκες,άρχισαν την μορφωτίκη και επαγγελματική προσπάθεια,με μεγάλο αίσθημα ευθύνης και ειλικρινή επιθυμία να αλλάξουν τρόπο σκέψεις και συμπεριφορές και να προσαρμοστούν στα σημερινά δεδομένα Ζωής.Βέβαια ενδεχομένως,δεν ίσως σε θέση να ανταποκριθούν σωστά και στο σύνολο σε πολλά πράγματα ακόμη,αλλά κάθε μέρα που περνά συγκεντρώνουν γνώσεις και πείρα και δρούν πιό αποφασιστικά και πιό αποτελεσματικά.

Αυτές οι αλλαγές και οι πολύπλερες εντατικές προσπάθειες δημιουργούν,όχι μόνο αξιόλογες και αξιόπιστες προυποθέσεις,την βεβαιότητα οτι θα συνεχίσουν την προσπάθεια,αλλά και θα επιταχύνουν την πορεία προς τα εμπρός.

Είναι φυσικό,να υπάρχει ένα χάσμα ανάμεσα σε αυτές που προχωρούν αποφασιστικά προς τα εμπρός και σε αυτές κάνουν βήματα αργά ή σημειωτών,που έχουν αναστολές και

πισογυρίσματα ακόμα.Ομώς η Ζωή κάθε μέραπου περνά πιέζει και βάζει καινούρια προβλήματα ενώ παράλληλα μεγαλώνει την αποσταση που χωρίζει τις αναποφάσιστες ή τις προσωρινά βολεμένες απο τα προβλήματα:Τα προβλήματα που βέβαια πάντα υπάρχουν,αλλά κάποιο άλλος τα λύνει.Ως πότε όμως αυτό ο άλλος θα είναι υποχρεως να τα λύνει και γιατί να αναθέτουμε να μας τα λύνει κάποιος άλλος τα δικά μας προβλήματα και όχι ΕΜΕΙΣ οι ίδιοι,ώστε να ωοιώθουμε και την χαρά.Την μεγάλη και αναντικατάστατη χαρά της συμμετοχής μας στην λύση τους;

Αν δεν πάρουν την απόφαση,να κάνουν τα πρώτα βήματα έστω και δειλά στην αρχή,θα ξεκόψουν από αυτό και την Ζωή,και θα ξανακλειστούν στο καβούκι της ντροπής,της ταπείνωσης και της εθελοντικής σκλαβειάς.Εκείνος που δεν είναι πρωτοπόρος,ανεξάρτητα από φύλο στις επιστημονικές ιδέες και αντιλήψεις στην Ζωή,κινδυνεύει να υστερήσει σε όλα.Σε μιά εποχή βαθειών και καθημερινών θα έλεγα αλλαγων,στην επιστήμη και την τεχνολόγία,που πρώτη φορά αντικρίζει η Ανθροπότητα.

Το γεγονός αυτό κάνει όχι μόνο αναγκαίο,αλλά και επιβεβλημένο και γιά τα δύο φύλα,κυρίως όμως γιά τις γυναίκες,αν θέλουν να σταθουν αντάξιες της αποστολής του Ανθρώπου,να συνδέσουν την Ζωή τους με την Ζωή.Να Ζού την καθημερινότητα στο ατομικό και κοινωνικό γιγναίσθε και όχι να στοχεύουν στην βεβαιότητα,την σιγουριά και την διασφάλιση μέσω ενός πλούσιου γάμου. Σε μιά βεβαιότητα και σιγουρία που δεν στηρίζεται στην δική της θέληση και προσπάθεια,αλλά στην προσφορά και καλή θέληση ενός άλλου Ανθρώπου.

Οι γυναίκες σήμερα,αποτελούν τον κεντρικο-βασικό κρίκο της ανάπτυξης και της προόδου σε όλους τους τομείς της κοινωνικής Ζωής.Γιά αυτό και πρέπει να αναζητήσουν και να ανακαλύψουν τις τεράστιες ικανότητες και τα δικαιώματα τους και έτσι να αυξήσουν την συμβολή και την συμμετοχή τους στην υπόθεση της κοινωνικο-οικονομικής ανάπτυξης και την πρόοδο.Και πρέπει να το κάνει όσο το δυνατόν γρηγορότερα γιατί,πρέπει να αναγνωρίσουν και να ομολογήσουν ακόμα ότι στους τομείς αυτούς δεν έχουν πετύχει πολλά πράγματα.

Βέβαια τις τελευταίες δεκαετίες κάτι έχει κινηθεί.Κάτι πάει να γίνει. Οι καιροί όμως και η

Ζωή,έχουν ακόμα μεγαλύτερες απαιτήσεις από όλους και ειδικά από τις γυναίκες.Στις νέες συνθήκες Ζωής όμως που διαμορφώθηκαν και θα συνεχίζουν να αδιαμορφώνονται στην χώρα μας,την οικογένεια και τα άτομα η γυναίκα,θα έλεγα περνά από το Τέστ δυναμισμού,ικανοτήτων και προσφοράς,γιά αυτό και πρέπει να επιταχύνει τους ρυθμούς συμμετοχής και προσφοράς ώστε να ανεβάσει γρηγορότερα τα σκαλιά της προόδου.

Πρέπει να δράσουν,Να δράσουν και πάλι να δράσουν:Σθανερά,Τολμηρά, Δημιουργικά και με Δεξιοτεχνία προς όλες τις κατευθύνσεις,οπως ακριβώς :Σκέφτονται,ενεργούν και αποφασίζουν στα παρασκήνια. αυτές τις ικανότητες και τα τεράστια πλεονεκτήματα με τα οποία είναι προικισμένη η γυναίκα πρέπει να τις βγάλει στο προσκήνιο,ώστε να σταματήσει πιά η πράγματι σωστή διαπίστωση που επικρατεί,από αιώνες τώρα στην κοινωνία των Ανθρώπων και που συχνά επικαλούμαστε λέγοντας:Οτι πίσω από κάθε επιτυχημένο άνδρα ψάξε και θα βρείς μιά καλή και έξυπνη γυναίκα.Αλλά ως πότε και γιατί να είναι πάντα πίσω από τον άνδρα η γυναίκα,και να μην είναι δίπλα ή και μπροστά από αυτόν,αφου αυτής τις σκέψεις,κρίσεις και αποφάσεις όχι μόνο συμμερίζεται,αλλά και τις βάζει σε εφαρμογή.Τις κάνει πράξη αν όχι πάντα τις περισσότερες όμως φορές ισως και τροποποιημένες αυτές αποτελούν την βάση της δράσης του.

Επειδή οι προοπτικές και οι ανάγκες της κοινωνικό-οικονομικής,της επιστημονικής,τεχνολογικής και της πολιτιστικής προόδου της κοινωνίας και κάθε Ανθρώπου,χαριστά καθορίζονται από πολλές απόψεις και κατά κύριο λόγο από το εκπαιδευτικό σύστημα και την ποιότητα της εκπαίδευσης γενικά και σε αυτήν που δίνουμε στην γυναίκα ειδικά.Αν σε ολόκληρη την ιστορική πορεία της κοινωνίας των Ανθρώπων η εκπαίδευση ήταν και παραμένει η βάση γιά την διαμόρφωση του Ανθρώπινου χαρακτήρα και του πολιτισμού,σήμερα αποτελεί το Αλφα και το Ωμέγα.

Βέβαια έχουν γίνει αρκετές μεταρυθμίσιες στο εκπαιδευτικό σύστημα σε σχέση με προηγούμενα όσον αφορά την γυναίκα.Εξακολουθεί όμως η βασανιστική κοινωνική και οικογενειακή,όσον αφορά το ασυμβίβαστο με την"Ζωή"και την "συγκεκριμένη"αποστολή της γυναίκας η μόρφωση και κυρίως η επανάσταση που η μόρφωση

πρεσβεύει, γεγονός που ως ένα μεγάλο βαθμό, κυρίως στην ύπαιθρο παίζει καθοριστικό ρόλο. Ο λοι ξέρουμε ότι για να φτάσουμε στην πραγματική μεταρρυθμιση χειάζεται πολλής κόπος. Ακόμα ξέρουμε ότι η μεταρρύθμιση δεν είναι ένα απλό πράγμα. πολύ περισσότερο όταν

υπάρχουν δυνάμεις που τους είναι ασύμφορη και επιβλαβής ακομα και όταν μάλιστα συμβαίνει να ελέγχεται η εκπαίδευση από αυτές ακριβώς τις δυνάμεις τις συντηρητικές, καθυστερημένες και τις οπισθοδρομικές. Και επειδή τα συμφέροντα αυτων των δυνάμεων είναι συνδεδεμένα άρηκτα με την αμάθεια, την άγνοια και τον σκοταδισμό προκειμένου να μην μπούν εκ νέου τροχοπέδη στα μερικά ανοίγματα που έγιναν χρειάζεται μεγάλη προσοχή και προσπάθεια από όλες τις πλευρές και κυρίως από τις γυναίκες, να μην απογοητεύονται με τις πρώτες δυσκολίες και το βασικότερο να μην ανεξηπτούν και μιά άλλη παράλληλη ευκολότερη λύση όπως ο γάμος.

Στην σημερινή μεταβατική εποχή και τα δυό φύλα έχουν προβλήματα. Η γυναίκα όμως έχει τα περισσότερα. Και το βασικότερο έχει το μεγάλο, το τεράστιο γιά την Ζωή της πρόβλημα, που το σημερινό σύστημα ιδιοκτησίας δεν της αναγνωρίζει την Ανθρώπινη ιδιότητα, με όλη την σημασία και το περιέχομενο, που περιέχει η λέξη Ανθρωπος. Από αυτήν ακριβώς την άρνηση της αναγνώριση, πηγάζουν όλα τα βάσανα και η δυστυχία της γυναίκας. Το γεγονός αυτό πρέπει να πείσει και την γυναίκα ότι ένας και μόνο τρόπος υπάρχει: ο Αγώνας και πάλι αγώνας και μόνο αγώνας γιά δημιουργία στην αφαίρα της υλίκης και πνευματικής παραγωγής, δεδομένα που θα της δώσουν την δυνατότητα να συμμετασχει στα κέντρα που πέρνονται οι αποφάσεις. Αυτό σημαίνει ότι πέρα από το κορμί πρέπει να χρησιμοποιήσει και το πλούσιο και σύνθετο μυάλο της.

Αν λοιπόν, θελήσει η γυναίκα, να επαναποκτήσει την Ανθρώπινη ιδιότητα και την Ελευτερία της μπορεί. Με τα εφόδια που την έχει προικίσει η φύση μπορεί. Αρκεί να το θελήσει. Και θα το θελήσει μόνο όταν πειστέψει και βάλει σε εφαρμογή την από αιώνες τώρα επιβεβαιωμένη αρχή ότι τίποτε δεν χαρίζεται, αλλά ότι όλα, από το μικρό και ελάχιστο, μέχρι το πιό μεγάλο κατακτώνται. Καθώς και από την σκέψη, ότι και γιά το παραμικρό και ελάχιστο πραγματάκι που θα δώσει κάποιος πρέπει να πάρει κάποιο αντίστοιχο αντάλλαγμα.

Αφού λοιπόν, αυτός είναι ο βασικός και κύριος Νόμος της Ζωής, δίχως να παραμελεί ή να παραγνωρίζει τον Γάμο, να φροντίσει. Να της γίνει βίωμα ότι: Ναι και ο γάμος θα είναι μιά φιλοδοξία, και μια επιδίωξη. Δεν θα έχει όμως σαν σκοπό και στόχο μετά τον γάμο να μπεί η

γυναίκα κάτω άπο την αναμφισβήτητη κηδεμονία ενός αρσενικού, που θα αναλάβει να της λύσει εφόρου Ζωής όλα της τα προβλήματα. Αλλά προυπόθεση για τον γάμο και πριν από αυτόν θα έχουν επίγνωση το τι σημαίνει Γάμος. Ποιά προβλήματα λύνει και ποιά δημιουργεί, ενώ παράλληλα πρίν απο αυτόν ο κάθε Ανθρωπος και κυρίος η γυναίκα, στο κορμί που κληρονωνήσαμε από τους γονείς, όσο καλλίγραμμο και αρμονικά και αν είναι δεν μπορεί να αποτελέσει ανταλλακτικά ισοδύναμο, ώστε να λύνει όλων των ειδών τα προβλήματα που έχει να λύσει ο ανθρωπος καθώς και αυτά που προκείπτου από τον γάμο. Με δυά λόγια θα έλεγα ότι και ο γάμος και κυρίως αυτός περνά μέσα από την Γνώση. Μέσα από την Μόρφωση.

Η Μόρφωση, η Γνώση και η εργασία, είναι αυτά που θα της εξασφαλίσουν τα αντίστοιχα εκείνα ανταλλάγματα. Τα βασικά και απαραίτητα εργαλεία γιά να μπορέσει να διατηρηθεί ελεύθερη, αξιοπρεπης και αυτεξούσια και μέσα στο γάμο. Η γυναίκα, πρέπει να ξέρει. Το έχει Ζήσει αίωνες τώρα στο πετσί της: Γάμος χωρίς Μόρφωση, Γνώση και Δουλειά, ισοδυναμεί με κάτι μεγαλύτερο και περισσότερο από σκλαβιά. Ο γάμος βέβαια λύνει, μα και δημιουργεί προβλήματα. Προβλήματα πολλά και μεγάλα. Προβλήματα σύνθετα, πολύπλοκα και δυσεπίλυτα. Ενώ λύνει λίγα, απλά και εύκολα. (σεξ, στέγη, διατροφη κλπ). Λειτουργεί και στο γάμο αυτό που λέμε: οτι οι γυναίκες χρησιμοποιούν στην αρχή κανόνια γιά να χτηπήσουν σπουργίτια και αργότερα, όταν συσωρεύτουν τα προβλήματα και στο μεταξύ θα έχουν εξαντληθεί –Ανάψει– τα κανόνια, θα χρησιμοποιούν βέλη γιά να χτηπήσουν Ελέφαντες.

Προς αυτήν λοιπόν, την κατεύθυνση πρέπει η γυναίκα να συντονίσει όλη της την Ζωτικότητα και προσπάθεια, ώστε να μπορέσει να μορφωθεί, να χειραφετηθεί και να ολοκληρωθεί και αυτή σαν Ανθρωπος με όλη την σημασία της λέξης. Πρέπει ειναι ανάγκη, να βοηθήσουν όλοι και με όλα τα μέσα γιά να μπορέσει η γυναίκα να εκπληρώσει τους στόχους αυτούς και να δημιουργήσει τις συνθήκες ισότιμης συμμετοχής της στα κέντρα που πέρνονται οι αποφάσεις σε όλα τα επίπεδα.

Η τάξη των ιδιοκτητών στην σημερινή εποχή, έδειξαν και δειχνούν, ανικανότητα να ελέγξούν και να διευθύνουν με άνεση την διαδικασία έντασης, με τρόπο που θα συνέφερε την διεύρυνση και την αναπαράγωγή της κυριαρχίας τους

και ταυτόχρονα θα ήταν πειστικοί γιά την "Δημιουργική"ένταξη και προοπτική των νέων γενικά και της γυναίκας ειδικά.

Το γεγονός αυτό βέβαια,δεν σημαίνει ότι παρετούνται από αυτόν τον στόχο και έχουν κάθε φορά συγκεκριμένες επιλογές,γιά την εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους και την αναπαραγωγή των κυρίαρχων σχέσεων τους.Γιά τον σκοπο αυτο δείχνουν όπως πάντα,επιδεξιότητα,υποκρισία και ελαστικότητα,ώστε να αποφορτίσουν πρώτα και σε συνέχεια να απορροφήσουν τις αντιδράσεις και την αυθόρμητη τάση των Νέων και των γυναίκων γιά αμφισβήτηση.

Γιά τον σκοπό αυτό εντίνουν τις προσπάθειες,μπλοκάρουν την διαδικασία ένταξης με την τεχνητή παράταση του μεταβατικού χρόνου,κυρίως σε βάρος των Νέων κοριτσιών,με την ελπίδα πάντα ότι απαγοητευμένες από την απέλπιδα προσπάθεια θα καταφύγουν στον Γάμο.Στο απάνεμο και ασφαλές λιμάνι,που δεν είναι άλλο από την αγκαλιά του αφέντη ανδρα και μέσω του γάμου-μονογαμία στην μέγκαινη και το θανατηφόρο αγκάλιασμα του συστήματος.

Σήμερα το περιουσιακό σύστημα,χρησιμοποιεί κάθε μέσο γιά την κυριαρχία και τον έλεγχο του πάνω στους ιδεολογικούς θεσμούς-θρησκεία,παιδεία,τέχνη κλπ-που έχουν ιδιαίτερη σημασία στην οργάνωση της διαδικασίας ένταξης στην παραγωγή,στην κοινωνικοποίηση και την καθημερινότητα της γυναίκας και των Νέων.Δημιούργει και οξύνει τα προβλήματα.Οδηγεί τους Νέου γενικά και την γυναίκα ειδικά σε αδιέξοδα.Καλλιεργεί το έδαφος γιά να έκφραστούν συναινέσεις,που οδηγούν στην ατομική αντιμετώπιση και την παθητική προσδοκία.Καλλιεργεί όλα εκείνα τα στοιχεία,που παραλύουν τους κοινωνίκους ιστούς και τους θεσμούς της συλλογικότητας μέσα στην κοινωνία και αναπτύσσουν τον ανταγωνισμό και εκτρέφει συστηματικά τον παρασιτισμό.

Χρησιμοποιούν τον αυταρχισμό και κάθε μέσο πίεσης και παραπλάνησης γιά να αφομοιώσουν τις αυθόρμητες αντιστάσεις και καταπολεμούν κάθε οργανωμένη κίνηση.Και γιά να μετατρέψουν τον ριζοσπαστισμό,την ανάγκη και την διάθεση των γυναίκων,γιά κοινωνική συμμετοχή και αγωνιστική διεκδίκηση σε γενικευμένη απολιτικοποίηση και περιθωριοποίηση.Και οταν κάποτε δεηθή να αναφερθεί

στην γυναίκα,εννοεί την νοικοκυρά,την σύζυγο,την Μητέρα και αργά και που στην εργαζόμενη,αλλά ποτέ στην γυναίκα Ανθρωπο-Πολίτη.

Είναι γεγονός,ότι η είσοδος της γυναίκας στην παραγωγή,η εξάπλωση του Φεμινιστικων ιδεών στην σωστή τού πιά βάση,σε συνάρτηση με την αναπτυξη του γυναικείου κινήματος,ανοίγουν τον δρόμο να δημιουργήσουν κάποια νέα δεδομενα με βάση τα οποία αρχίζει να ασκείται μιά πίεση γιά ανακατονομή των ρόλων στο σπίτι και γενικότερα.Δεδομένα που θα επιρρεάσουν οπωσδήποτε την συμπεριφορά των παιδιών,που στην εποχή μας πιά νωρίς πλέον απαγγιστρώνονται από τους γονείς και απαιτούν κάποια νέα και έξω από τα καθιερωμένες εμπειρίες και ερεθίσματα.Τα κλεισε και τα καταπιεστικά ταμπου

Η κρίση που αντιμετωρίζει σήμερα ο θεσμός της οικογένειας ειναι βαθειά και πολύπλευρη-η δουλειά του ενός δεν φτάνει γιά δύο-.Οι νέοι όλο και περισσότερο αμφισβητούν το μοντέλο της παροδοσιακής οικογένειας,χωρίς αυτό να σημαίνει ότι στην πλειοψηφία να φτάνουν στην συνολική άρνηση της.Μέσα από αυτήν την βαθειά κρίση που περνά η οικογένεια,προβάλει η ανάγκη να δημιουργηθούν καινούριες σχέσεις και ευρύτερη αναγνώριση των ελευθέρων σχέσεων γιατί,οι Ανθρωποί αγαπούν την δημιουργία,τον έρωτα-έρωτας δεν σημαίνει μόνο Σέξ-την ποίηση,την χαρά,την ίδια την Ζωή.

Πέρα όμως από τις μορφές συμβίωσης που μπορούν να πάρουν και θα πάρουν οι καινούριες σχέσεις,εκείνο που πρέπει να μας ενδιαφέρει και να προσεχθεί πολύ,μα πάρα πολύ,είναι η ισοτιμία ανάμεσα στα άτομα,ο αλληλοσεβασμός και η δυνατότητα ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας.Υστερα από την σημερινή κατάσταση,που επικρατεί στην οικογένεια,όπου από χώρος χαράς,αγάπης και αλληλοσεβασμού,που έπρεπε να είναι έχει μετατραπεί,υπό την αιγίδα και την προτροπή της τάξης των ιδιοκτητών σε ΑΡΕΝΑ,που διαμελίζει-αλέθει-την προσωπικότητα στα γρανάζια της βαθειάς κρίσης της.Που διαψεύδει καθημερινά τα οράματα,τις ελπίδες και τις προοπτικές με τις οποίες ο καθένας πλάθει στο ξεκίνημα.Που βρωμίζει καθημερινά την Ζωή με την προσποίηση και τις κάθε λογείς έντριγκες και τα ψεματα.Που την κάνει οχι μόνο δύσκολη και

κουραστική,αλλά αφόρητη.

Η σημερινή μονογαμική οικογένεια,είναι ο χώρος όπου μεταφέρονται και μεταφέρει στην Ζωή της επόμενης γενιάς,τις φθαρμένες,αναχρονιστικές και αντιδραστικές αντιλήψεις και αξίες.Χώρος που αντί να λειτουργήσουν και να αναπτυχθούν η Ανθρωπιά και η αλληλοκατανόηση. Συντρίβει την θέληση,σκοτώνει την διάθεση για προσφορά και δράση.Ειναι το θερμοκήπιο της αδράνειας,της μοναξιάς,της ανασφάλειας,της αβεβαιότητας και του αγχους,την βουβαμάρα και την βαρβαρότητα.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες όμεση προκύπτει η ανάκγη,του επαναπροσδιορισμού των σχέσεων του ζευγαριού,που στο κλειστό μικρό σύνολο των δύο Ανθρώπων ξεκόβει την Ζωή του από το κοινωνικό σύνολο.Η κοινωνία αυτή πιστό αντίγραφο σε μικρογραφία της,είναι η οικογένεια.Είναι έντονα εχθρικοί στις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα της Ζωής.Ριζικά διαφορετική από την σημερινή θα έπρεπε να είναι η αντιμετώπιση των ζευγαριών που συμβιώνουν.

Η πολιτική ένταξη και η συνειδητοποίηση των δεδομένων που συνθέτουν την Ζωή Η οργανωμένη πόλη,είναι έμπρακτη αμφισβήτηση της κοινωνίας και των αδιεξόδων της.Είναι μιά στάση απέναντι στην Ζωή.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ να μπει στην θεση που πρέπει.Μέχρι σήμερα τον Ανθρωπο,καμιά επιστήμη δεν τον είδε όπως είναι στην πραγματική του φύση.Στην πραγματική του κατάσταση και διάσταση.ολοι όσοι ασχολήθηκαν ή και έγραψαν-επιστήμονες και μη,τον είδαν και τον περιέγραψαν,όπως είναι σήμερα ύστερα από μερικές χιλιάδες χρόνια καθεστώς ατομικής ιδιοκτησίας και μιάς μακρόχρονης προπαρασκευαστικής διαδικασίας για το περασμα σε αυτήν την ιστορική φάση-πορεία Ζωης της κοινωνίας των Ανθρώπων.

Ολοι όσοι γράφουν,για τον Ανθρωπο και την συμπεριφορά του-επιστήμονες και μη-τον βλέπουν ή τον περιγράφουν,μέσα σε αυτό το προκατασκευασμένο σύστημα ιδεών και αντιλήψεων.Μέσα σε αυτό το σύστημα αξιών,ηθών και εθίμων.Κοινωνικής ιεραρχίας,μορφών οργάνωσης και εξουσίας.Κανένας δεν τον είδε ή τον περιέγραψε πώς θα λειτουργούσε και θα συμπεριφέρονταν,αν η κοινωνία με τους πολλούς και διάφορους ιδεολογικούς οικονομικούς και πολιτικο-κοινωνικούς μηχανισμούς δεν του είχε

αλλιώσει-νοθεύση την φύση του.Κανένας δεν μπόρεσε ή δεν θέλησε να τον ΔΕΙ,ελεύθερο και απαλλαγμένο από τις προλήψεις,προκαταλήψεις και τα ταμπού,που του έχει περάσει το σύστημα.Οχι μόνο δεν τον είδαν όπως είναι στην φύση του,αλλά αυτοί οι ίδιοι του έχουν προσάψει και αρκετά ελαττώματα και παρορμήσεις,με βασικά την "επιθετικότητα"κλπ.

Μόνο όταν κάποτε θα κοτορθώσουμε να τον δουμε στην φύση και το συσικό του περιβάλλον,τότε και μόνο τότε θα μπορέσουμε να μιλάμε γιά δολοφονικές τάσεις,τις έμφυτες παρορμήσεις και ό,τι άλλο του προσάπτουμε.

Ο σημερινός Ανθρωπος,δεν λειτουργεί σαν φύση,παρά μόνο στις βασικές κυρίως βιολογικές του ανάγκες,που γιά την απόκτηση τους δεν έχει το αναφθέρετο φυσικό δικαίωμα να συνεργασθεί με την φύση.Το φυσικό του περιβάλλον,όπως συμβαίνει με όλα τα άλλα Ζώα,αλλά είναι υποχρεωμένος να ανταγωνιστεί με τον συνάνθρωππο του.Με τον ιδιοκτήτη της φύσης.Με μιά μικρή,ελάχιστη μειοψηφία ιδιοκτητών,που ανακήρυξαν τον εαυτό τους ιδιοκτήτες που πλανήτη.Και το υπόλοιπο.Το σύνολο της κοινωνίας των Ανθρώπων,δεν έχουν καμιά απολύτος σχέση και συνεργασία μαζί της.Μόνο οι ιδιοκτήτες της φύσης λειτουργούν άμεσα με την φύση.Οι ανιδιοκτήτες λειτουργούν έμμεσα με την φύση και πάντα γιά λογαριασμό των ιδιοκτητών της φύσης.Αν πχ ένας ανιδιοκτήτης θελήσει,έχει ανάγκη από πέτρες,άμμο,νερό και ξύλα γιά να κτίσει ένα καλύβι,δεν μπορεί να πάρει κανένα από αυτά τα φυσικά αγαθά,χωρίς την άδεια των ιδιοκτητών και κυρίως χωρίς να πληρώσει το αντίτιμο που θα καθορίσει ο υποτιθέμενος"ιδιοκτήτης".Η μη αποδοχή και συμόρφωση με τους όρους που θα καθορίσει ο υποτιθέμενος ιδιοτκήτης,κανει αδύνατη την εξασφάλιση αυτών των φυσικών αγαθών.Ομως και αν ακόμα εξαγωράσει αυτά τα φυσικά αγαθά γιά το καλύβι,χρειάζεται και Γή.Το οικόπεδο που και αυτό δεν το έχει ο ανιδιοκτήτης,συνεπώς πρέπει και αυτό να το αγοράσει.Η δε αυθερεσία τιμωρείται με βαρύτατες ποινές.Χρηματικές και μη.

Οσόν αφορά την γυναίκα,γιά να λειτουργήσει με την φύση,εκτός από τον ιδιοκτήτη της φυσης παρεμβάλλεται και ο άνδρας.Ο άνδρας γενικά και όχι μόνο ο ιδιοκτήτης ανδρας,έτσι όπως είναι κατασεύασμενος απο τους

μηχανισμούς του συστήματος.

Το Ανθρώπινο είδος,έχει μέσα του δυό ένστιχτα δυνατά.Αρηκτα δεμένα μαζί του που κυριαρχούν σε ολόκληρη την Ζωή του και του δίνουν την πρώτη ώθηση σε όλες τις ενέργειες,σκέψεις και πράξεις.

Το ένα απο αυτά είναι το ένστιχτο της αυτοσυντήρησης και το άλλο το ένστιχτο της διαιώνισης του είδους ή το Σεξουαλικό ένστιχτο όπως το λέμε στην καθημερινη γλώσσα.Το πρώτο εκδηλώνεται μέσα από την πιό απλή του έκφραση.Με την Πεινα και το άλλο με τον Ερωτα.

Δεν θα αναφερθώ στις δυνάμεις που επενεργούν μέσα στις δυνάμεις της διατροφης και της αναπαραγωγής και αυτό γιατί θεωρώ πώς δεν μας είναι ίσως στο σύνολο τους γνωστές οι δυνάμεις αυτές.

Καθε ιδεολογία ειναι ενα σύστημα ιδεων.Και το σύστημα ιδιοκτησίας σε ο,τι εχει σχέση με τον Ανθρωπό διαμορφωσε το δικο του σύστημα ιδεών γενικά.Για το δικό του συμφέρον δεν αρκέστηκε μόνο στο γενικό σύστημα ιδεών.Διαμόρφωσε και αλλα επιμέρους συστήματα ιδεών,που αφορούν την προέλευσή του.Τον προορισμό του.Την υποταφή στο σύστημα και την αδιαμαρτηρητη δουλεια.Τις ανάγκες του. Λίγες και μικρές.Αυτες που του δημιουργεί και επιτρέπει το σύστημα.Οσο τέλειο όμως και αν ειναι το σύστημα ιδεών που διαμόρφωσε προκειμένου να τιθασεψει πρώτα,υποτάξει υστερά και να ληστέψει μετά,δεν θα ήταν ολοκληρωμένο αν δεν συμπεριέλαμβανε και την συμπεριφορά του.

Για να αποδώσει ομως τοσο το γενικό σύστημα ιδεών, αλλο τοσο και τα επι μερους συστήματα,να αποδώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα,έπρεπε οχι μόνο να γίνει αποδεκτό,αλλά και πιστευτο.Γιά να γίνει ομως αποδεκτο και πιστευτό απο αυτους στους όποιους απευθυνονταν έπρεπε κατα κάποιον τρόπο να απαντα σε ορισμένα βασικά ερωτήματα που απασχολουν τον Ανθρωπό γενικά και τον καθένα χωριστά.Ετσι για την προέλευση του Ανθρώπου το σύστημα ιδιοκτησίας απαντησε οτι προέρχεται απο τον Θεό.Και μέσω της Αγιας Γραφης περιεγραψε πώς και γιατί. Για τον προορισμό του αντι για Ζωή,για το δικό του συμφέρον,οχι μονό απάντησε οτι εχει τον θάνατο,αλλα και τον προετοιμάζει πριν την ώρα του για αυτό. ενω παράλληλα προσδιόρισε το μέρος που πηγαίνει μεταθάνατο ο Ανθρωπος.Και σε συνέχεια χώρισε τον χώρο αυτο σε

κάλαση και παράδεισο.Και αμέσως μετά καθόρισε και προαποφασισε ποιος θα παει στον παράδεισο και ποιος στην κόλαση.Οσον αφορά την υποταγή που του ζητά και την αδιαμαρτήρητη δουλειά,του απάντησε οτι αυτό δεν το ζητά η επιβάλει το σύστημα,αλλά οτι αυτό ειναι το θέλημα του θεου συνοδεβομενο με το"Εγώ ειμαι Κύριως ο θεός σου" και με τον"ιδρώτα του προσώπου σου θέλεις Φαει το Ψωμί σου".Οσο για τις ανάγκες,του είπε οτι όποιος θέλει να Ζήσει στον"αλλο κόσμο ζωή αιώνια και στον παραδεισο,πρεπει να τηρεί και να εφαρμόζει κατα γράμμα τις εντολές του θεού.

Επειδη ομως ολα αυτά σχετίζονται με την Ζωη και την ιδια την ύπαρξη του,ήταν επόμενω να τα δεχθεί αδιαμαρτήρητα ανακάλυψε την επιθετικότητα την οποια συνέδεσε με την ανυπακουεί στο σύστημα,την άρνηση να εφαρμόσει κατά γράμμα στις"Θεικες"και μη εντολές και την αντίδραση του να πειθαρχίσει στην υλοποίηση τους.

Ομως το σύστημα επρεπε να λειτουργήσει.Και για να λειτουργήσει έπρεπε,εκτός απο την διαμόρφωση θεωριών,ιδεολογιων και ιδεολογημάτων,να παρθούν και τα αντιστοιχα πρακτικά μέτρα.Και οχι απλως μέτρα, αλλά μέτρα αποτελεσματικά.Δεν αρκέστηκε ομως μόνο στην διαμόρφωση γενικών και επι μέρους ιδεολογιών.Για την σωστη και ευρυθμή λοιπόν,λειτουργία του συστήμα,ολες τις ιδεολογίες και τα ιδεολογήματα τα συνέδευσε με όλων των ειδών κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Βεβαια,ο Ανθρωπος εχει πάθους και πάθη,που εχουν βαθειά τις ρίζες τους στην Ανθρώπινη φύση του και σε αυτες ακόμα τις συνθήκες υπαρξης του.

Οι έμφυτες αυτές Ανθρώπινες ανάγκες,δεν ειναι τίποτε αλλά παρά η ανάγκη για Ελευθερία,για Ισότητα,Δικαιοσύνη,Αγάπη και Ευτυχία.Οταν αυτές οι βασικές ανάγκες μένουν ανικανοποίειτες διαστρέφονται και γίνονται παραλογα Πάθη:Οπως επιθυμία για υποταγή,για δύναμη,επιθετικότητα και καταστροφή.

Εδω πρέπει να τονιστεί οτι αυτό που πολλοι αποκαλούν επιθετικότητα τπυ Ανθρώπου,δεν ειναι τίποτε άλλο παρά η σκόπιμη Διαστροφή των πιο Ευγενέστερων Παθών του για Ζωή.

Στο καθεστώς της ιδιοκτησίας τα πάθη αυτά εντεχνά διαστρέφονται.Και διαστρεφόμενα αποτελούν πια κυρίαρχες Ροπές.Ροπές που ανοιχτά πλέον διακυρήτουν:Οτι θέλουν

σου δίνω δουλειά και τρώς ενα κομμάτι ψωμί διαμαρτήρεσε κιόλας Η αν δεν ήμουν"εγω"να οργανώσω αυτην την επιχείρηση,εσείς θα ψωφούσατε απο την πείνα.Και το πιο νόστιμο,αλλα και πιο σκληρό:Αν Ζείς το οφείλης σε μένα και μόνο σε μένα κλπ.

Οσο για τα θύματα αυτά τα εχουν αναλάβει οι διάφοροι μηχανισμοί αγωγής και διαπαιδαγώγησή να τα πείσουν οτι που σήμερα θεωρούμε σαν αδικία δεν ειναι σημερινό φαινόμενο.Υπάρχει απο καταβολής κόσμου. Και οτι αν ο κόσμος ειναι χωρισμένος σε πλούσιους και φτωχους αυτόν τον χωρισμό.Αυτήν την διάκριση δεν την έκαναν οι Ανθρωποί αλλα ο θεος.Συνεπώς αν φταίει καποιος αυτός ειναι ο θεός και οχι οι Ανθρωποί.Σαν θέλημα του θεου λοιπόν,πρέπει οχι μόνο να το ανεχθούμε,αλλά να το αποδεχθούμε-παραδεχθούμε και να τον υπερετούμε αφου αυτό ηταν το θέλημα του θεού.

Κατά τον ίδιο τρόπο προσπαθεί να λύσει-δικαιολόγησει και την επιθετικότητα η οποία ενω εχει την προέλευση της απο ανάγκη να λειτουργήσει το σύστημα της ατομικής ιδιοκτησιας στα μέσα παραγωγης και που για την διατηρησή του ειναι υποχρεωμένο να κατασκευάζει δικαιο στα μέτρα του και πλούτο για την τάξη των Ανθρώπων του συστήματος.Που δεν επιτρέπει στον Ανθρωπό στον κάθε Ανθρωπό να γίνει αυτό που ειναι και μπορεί ο καθένας.Να αξιοποιήσει ο κάθε φέρνει απο την γέννηση μαζί του σε εμβρυώδη κατάσταση:ικανότητες ψυχοσωματικές,πνευματικές κλπ,αλλά αντί για αυτό μέσω των ιδιολογικων μηχανισμών κατασκευάζει-ταξινομή-ταξικά τους Ανθρώπους.Και οχι μόνο αυτό αλλά σαν κύριο αντικειμενικό σκοπό,και στόχο εχει να μετατρέπει τους ικανούς σε ανικάνους και μεταποιεί-κατασκευάζει τους ανικάνους σε ικανούς.Να κατασκευάζει έξυπνους και κουτούς.Πλούσιους και φτωχους.Να εκφυλίζει και να παραποιεί την φύση του Ανθρώπου. Να του ενσταλαζει μέσω της στέρησης,της άδικης και απάνθρωπης μεταχείρησης του ερεθίζει-οξύνει-και προκαλει το ισχυρότερο βιωματικό -υπαρξιακό ενστιχτο.Το ενστιχτο της αυτοσυντήρησης.Την ίδια την υπαρξιακή του υπόσταση.Την ίδια την Ζωή του Ανθρώπου.

Αφου λοιπόν,του τα πηραν όλα,του στερήσαν τα πάντα: Ελευθερία,Δικαιώματα και τα μέσα για μια έστω στοιχειώδη Ανθρώπινη Ζωή Τον οδήγησαν στο ηστατο σκαλοπάτι της

Ανθρώπινης υπόστασης και του δημιούργησαν όλων των ειδών τα αδιέξοδα και δηλήματα οχι μόνο του ζητουν να αποδεχθεί και υποταχθεί στο σύστημα,αλλά και δεν του επιτρέπουν να διαμαρτυρηθεί για αυτή του την κατάντια.Να βάλει σε κίνηση τον βασικότερο ΝΟΜΟ της υπερόσπισης της Ζωης.Τον ΝΟΜΟ της αυτοσυντήρησης και της αυτοάμυνας.Τον νομό που και η πιο υποτυπώδη μορφή Ζωης στην παρά μικρή στέρηση απειλή και κίνδυνο τον βάζει σε κίνηση.Πολύ περισσότερο οταν βρεθεί σε παρόμοια θέση.Και οχι μονό ν
τον βαζει σε κίνηση άλλα και την υπεσπίζεται μέχρις εσχάτων.

Αυτό λοιπόν,το βασικο,κύριο και αναφθέρετο δικαίωμα του κάθε Ζωντανου οργανισμού να υπερασπιστεί την Ζωή του.Και που το ασκούν χωρίς κανένα δυσταγμό και τα πιο υποτυπώδη Εμβια ζώα και φυτά.Το σύστημα ιδιοκτησία οχι μόνο δεν το επιτρέπει στον Ανθρωπό,αλλά ούτε καν του το αναγνωρίζει.Την στέρηση αυτού ακριβώς του δικαιώματος εχουν σαν κύριο αντικείμενο-περιεχόμενο οι ιδεολογικοί μηχανισμοί του συστήματος.

Προσπαθούν μεσω της διαπαιδαγώγησης,να πιστέψει ο ανιδιοκτήτης Ανθρωπός,οτι πρέπει να ειναι υπομονητικός και Στωικά καρτερικος ακομα και στις πιο μεγάλες δυσκολίες και"αναποδιές"που θα συναντήσει στο διάβα της Ζωής του στον μάταιο,εφήμερο και προσωρινό αυτό κόσμο.Αν θέλει να Ζήσει αιώνια στον άλλο"Παραδεισενιο"κόσμο που εχει ετοιμάσει ο καλός Θεός για αυτούς που στερούνται και υποφέρουν στον εδώ κόσμο υπακούοντας στις"Εντολές"του.Και για να το πετύχει αυτό πρέπει να ειναι έτοιμος να δεχθεί όλων των ειδών τις στερήσεις,ταπεινώσεις και αδικίες αγόγγιστα και κυρίως αδιαμαρτήρητα.Γιατί αν τολμήσει να διαμαρτηρηθεί υπάρχουν και κατασταλτικοί μηχανισμοί,που θα τον"Πείσουν"οτι δεν εχει"δίκαιο" να διαμαρτήρεται και οτι για το"Καλό"του,πρέπει οχι μόνο να δέχεται τα πάντα,αλλά να τα δέχεται και αδιαμαρτήρητα.

Αυτήν ακριβώς,την διαμαρτηρία οι κοντυλοφόροι του συστήματος την αποκαλούν Επιθετικότητα.Αυτην την έντεχα παραγώμενη αγανάκτηση-διαμαρτηρία Βαφτίζοντάς την επιθετικότητα λύνει πολλα προβλήματα το σύστημα,για αυτό και σκόπιμα δημιουργεί τις προυποθέσεις:Στερήσεις κλπ,που επιβαλουν την εκδήλωση της αγανάκτησης και την

διαμαρτηρια.Πολλοί ειναι οι λόγοι που τα σύστημα επιδιώκει,προκαλεί και επιβάλει-οδηγεί-στους ανιδιοκτήτες Δούλους του την στέρηση με σκοπό την διαμαρτηρία.Θα αναφέρω μόνο τους τρείς πιο βασικούς.Ο πρώτος ειναι οτι η στέρηση μέσων Ζωής απο τον ανιδιοκτήτη,μετατρέπεται σε πλούτο-κέρδος-του ιδιοκτήτη.Ο δευτερός δικαιολογεί τους κάθε λογείς ιδεολογικούς μηχανισμούς.Και ο τρίτος ειναι να γίνουν αποδεκτοί σαν απαραιτητοι απο τους ιδιούς τους ανιδιοκτήτες αυτοί οι τόσοι πολλοί σκληροί και απανθρωποι κατασταλτικοί μηχανισμοί.

Να τι λέει γιά τους ιδεολογικούς μηχανισμούς ο Πλάτων,ενας απο τους Πατέρες των ιδεολογικών μηχανισμών σαν εργαλεία τιθάσευσείς και υποταγης της τεράστιας πλειοψηφια της κοινωνίας των Ανθρώπων στα συμφέροντα Μιάς Μικρης-ελάχιστης μειοψηφίας της:Στους Νόμους(659 δ),δίνει τον ορισμό ενός απο τους μηχανισμούς αυτούς:Την Παιδεία."Παιδεία μέν έστθ ή των παίδων άλκή τε και αγωγή προς τον υπό του Νόμου Λόγον όρθόν ειρημένον" που στην απλοελληνική σημαίνει:Παιδεία ειναι προσελκύσουμε και να οδηγήσουμε τα στιες αρχές που ο νόμος θεωρεί Σωστές.Το ιδιο στόχο-ισχύει και για την συμπεριφορά των Παιδιών.Παιδεία συνεπώς κατά τον Πλάτωνα ειναι η διαδικασία εκείνη που σαν σκοπό εχει να καθοδιγήσει τα παιδιά στην εξοικείωση με του ορθούς,συμφωνά με την κρατούσα αντίληψη της κοινωνίας,κανόνες συμπεριφορας.Ούτε καν της εκάστοτε κρατουσας δεν πρόστεσε ο μεγάλος μας Δάσκαλος,ξεχνώντας η παραγνωρίζοντας οτι τίποτε δεν μένει αμετάβλητο.Τα πάντα μεταβάλονται.Στην φύση και την κοινωνία και που ο Ηράκλητος το συμπύκνωσε σε δυό μονο λέξει:"Πάντα Ρεί"

Βεβαιά,ο όρος"Παιδεία"στον Πλάτωνα χρησιμοποιείται σε συνδιασμό με τον όρο"τροφη"."Παιδεία και Τροφή"ανεφέρει στον Φαιδρο(107 δ)και δεν την περιορίζει μόνο στην έννοια της αγωγής που παίρνει ο Ανθρωπός στην Παιδική του ηλικία,αλλα της δίνει ευρύτερο περιεχόμενο,σαν καλλιέργια της Ανθρωπινης ψηχής στο συνολο της."Παιδεία...δύναμίς θεραπευτική της ψυχής"αναφέρει στους όπους(416).Επεκτείνεται συνεπώς σε όλες τις ηλικίες,τάξεις και κοινωνικά στρώματα.Και σε όλα τα στάδια της Ανθρώπινης Ζωής.Αυτό ακριβώς το νόημα έδινε στην αγωγή ο Σόλων οταν έλεγε εκείνο το

περίφημο"γηράσκω άει Διδασκόμενος"

Ο Ανθρωπός γεννιέται,έρχεται στον κόσμο μέσα απο την οικογένεια. Μέσα σε αυτήν Ζεί και πεθένει.Μέσα σε μιά κοινότητα σε μιά κοινωνία. Στον Πλανήτη μας δεν μπορεί να υπαρξει Ζωή μόνη της.Και αν ακόμα ηθελε δεν θα μπορούσε να επιβιώσει.Και αυτό γιατί απο την φύση φέρνει μέσα του την Τάση της ανακοίνωσης και της συνομιλίας.Δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς να επικοινωνήσει-συνεργαστεί με τον συνάνθρωπό του.

Ο ανθρωπός ειναι Πομπός και Δέκτης.Σε κάθε πιθανή μορφή πολιτισμού του ειναι απαραιτητη η συνεργασία με τους αλλους.Να δίνει και να παίρνει. Σαν Πομπος και Δέκτης λοιπόν,ο Ανθρωπός μέσα στην κοινωνική σφαίρα που Ζεί τα πνευματικά αγαθά του ειναι τόσο απαραίτητα όσο και τα υλικά.Και παραφραζοντας τον Καντ,και έλεγα πώς νεμέν "η ύλη χωρίς το πνεύμα ειναι τυφλή,αλλά και το πνεύμα χωρς την ύλη ειναι ένα απέραντο κενό" Μια κοινωνία που φροντίζει μόνο για τα υλικά αγαθά,ειναι κοινωνία ζώων.Αλλά και μια κοινωνία όμως που φροντίζει μόνο για τα πνευματικά αγαθά ειναι κοινωνία ασκητών.Ειναι Αγιο Ορος.Αλλα ο Ανθρωπός ο κοινωνικός Ανθρωπός δεν ειναι ούτε ζωο,ούτε Ασκητής.Χρειάζεται και τα υλικά αγαθά για να υπάρξει,και τα πνευματικά για να υπάρξει σωστά και Ανθρώπινα.Τα υλικά θα του εξασφαλίσουν το"Ζήν"και τα πνευτικά το "Εύ Ζήν".

Το οτι ο Ανθρωπός εκτος απο την υλική τροφή,εχει ανάγκη και απο την πνευματική ειναι αναμφισβήτητο.Το πρόβλημα ομως ειναι πώς,πόση και τι είδους πνευματική τροφή του δίνους.Και κυρίως σε ποιους σκοπους και στόχους αποβλέπει αυτή η πνευματική τροφή που τόση ανάγκη την εχει ο Ανθρωπός.

Ο Ανθρωπός οπως αναφερωκαι σε αλλό σημείο εχει πάθους μα και πάθη που εχουν βαθιές τις ρίζες στην Ανθρώπινη φύση.Ομως τόσο οι πάθη αλλά τόσο και τα πάθη του ειναι

Ο Ανθρωπός οπως αναφερω και σε αλλό σημείο εχει πόθους μα και πόθη που εχουν βαθιές τις ρίζες στην Ανθρώπινη φύση. Ομως τόσο οι πόθη αλλό τόσο και τα πόθη του αλλά και αυτός ο "φθόνος" που του αποδίδουν σε συνδιασμό με την επιθετικότητα ειναι και ευγενικά και Ανθρώπινα. Το οτι ειναι ευγενικά τα πόθη και οι πόθοι, φαινεται και απο το γεγονός οτι παρά τα τερόστια και πολυλόμορφα μέσα και μέτρα που χρησιμοποίησαν επι αιώνες τώρα -ιδεολογικούς, καταπιεστικούς και καταστολτικούς μηχανισμούς- δεν κατόρθωσε το σύστημα να τα διαστρέψει εξ ολοκλήρου οπως πολύ θα το ήθελε. Οσό για τον φθόνο που οι απολογητές του συστήματος τον θεωρούν προπομπό-κινητρο-της επιθετικότητας. Ειναι και πράγματι λειτουργούν σαν κίνητρο αχι ομως για την αρπαγή, την κλοπή και το "μίσος" για αυτούς έχουν υλικό πλούτο η για να πάρουν πίσω τα κλεμένα-κάτι που και αν ακομα λειτουργούσε κατ αυτόν τον τρόπο θα ηταν δικαιολημένα αλλα, λειτουργεί σαν κίνητρο για δράση και δημιουργία.

Ειναι γεγονός αναμφισβήτητο, οτι ο Ανθρωπός, ο κάθε Ανθρωπός, εχει μέσα του ενα δυναμικό. Ενα στοιχείο δημιουργίας, Στοιχεία που τα ενσωματώνει στα όποια έργα του. Το σύστημα ιδιοκτησίας καταλογίζει στους ανιδιοκτήτες "επιθετικότητα" και "φθόνο" σαν κίνητρα-εργαλεία-για να κλέψουν τα περιουσιακά τους στοιχεία.

Για να σταθεί αυτό το βαρύτατο κατηγορό σε βάρος τών θυμάτων του ανιδιοκτητών οτί θέλουν οποιοδήποτε να τους λητέψουν, ας πουν αυτοί τους ανιδιοκτήτες- χωρίς βέβαια να καταφύγουν στα μέχρι τώρα φτηνα και τριμμένα επιχειρήματα "επινα, ικανοτητά, καλοσύνη και εργατικότητα κλπ- με πια εργαλεία κατόρθωσανν να χαπατίσουν αυτές τις τερόστιες περιουσίες. Και αφού αυτοί χρησιμοποίησαν, την επιθετικότητα και τον φθόνο να λήστέψουν απο τους συνανθρώπους τους πράτα τα φυσικά αγαθά- που ισαμερός και συμμετοχικά ανήκουν σε όλους- και σε συνέχεια τα απο κοινού παραγώμενα αγαθά;

Και αφού αυτοί τα χρησιμοποίησαν γιατί δεν επιτρέπουν και στους άλλους να λειτουργήσουν αυτά απο την φύση κίνητρα για να παρουν πίσω τα κλεμένα; Και ας δεχθούμε προς στιγμήν τα επιχειρήματα οτι τοσο η "επιθετικότητα", άλλα τόσο και ο "φθόνος" αποβλέπουν στο

να αρπάξουν η και να καταστρέψουν τον υλικό τους πλούτο. Πως όμως θα ληστέψουν τον πνευματικό πλούτο απο τον πνευματικό πλούσιο συνανθρωπό τους η μήπως "επιθετικότητα" και "φθόνο" τα εχουν προνόμιακα μόνο οι ανιδιοκτήτες; Συνεπώς ειναι και λειτουργούν σαν στοιχεία όμιλλας και συγκρισης για παραπέρα προσθετή προσπάθεια.

Το πόσο ευαίσθητο ειναι το σύστημα στο θέμα της ιδιοκτησίας και πόσο ραφηνάτη ειναι η ιδεολογικη της καλυψη φαίνεται και απο το γεγονός οτι λόγω της ανασφάλειας και αβεβαίοτητα που το ιδιο το σύστημα νοιώθει για την υπαρξή του εχει δημιουργήσει στον Ανθρωπο, γενικα και στους εκπροσώπους του ειδικα, τον υποχρωσε να στοκάρει-ακινητοποιήσει-τεράστιο κοινωνικό πλούτο, προκειμένου να ανταπεξέλθει στις τυχών δύσκολες στιγμές, οχι βεβαια απο θεομηνιες και άλλες φυσικες καταστροφές αλλα απο την ληστρικη εκμετάλλευση που ασκεί το σύστημα και τα διέξοδα που του δημιουργεί. Για να διαιολογήσει αυτην ευαισθησία-απληστεία-προσπαθει να πείσει οτι και τα ζώα έχουν πολύ, μα παρα πολυ αναπτυγμένο το αισθημά της ιδιοκτησίας. Ολα τα ζώα γενικά και ορισμένα ειδικά. Και χωρίς ντροπη και τσίπα αραδιάζει μια σειρά "επιχειρήματα" προκειμένου να γινουν πιστευτά οτι πράγματι τα ζώα εχουν αναπτυγμένο τα αισθημα της ιδιοκτησίας.

Ετσι λοιπόν, με την επιθετικότητα, τον φθόνο και το αναπτυγμένο αίσθημα ιδιοκτησίας-αφου εχουν τα ζώα δεν μπορει παρα να το έχει και ο Ανθρωπός-που του αποδίδουν οι εκπρόσωποι του

δεν μπορει οπωσδήποτε κάποια στιγμή θα αποπειραθει να την αφαιρέσει από αυτόν που έχει.Συνεπώς προκειμένου να προστατευθει η περιουσία,οχι μόνο δικαιολογούνται αλλά και επιβάλονται οι ιδεολογικοί,καταπιεστικοί και ανασταλτικοί μηχανισμοί.

Αφου λοιπόν,έγιναν πρέπει και να χρησιμοποιήθουν.Δεν μένει παρά να δούμε πως χρησιμοποιούνται.Οι μηχανισμοί αυτοί που αποτελούν το βασικό επικοδόμημα του συστήματος ιδιοκτησίας,ενω υποτίθεται έγιναν να προστατεύσουν,ουσιαστικά χρησιμοποιούνται για να αφαιρέσουν:Ελευθερία,δημοκρατία και συμμετοχή.Να στερήσουν δίκαιο και Ανθρώπινα δικαιώματα και να επιβάλουν την θέληση των ολίγων στους πολλούς.Να σωρεύσουν στον ένα πόλο τεράστια-μυθικά -πλούτη και στο άλλο φτώχια,πείνα,δυστυχία και σκοταδισμό.Με αποτέλεσμα μια κατάθληψη και μια αίσθηση κενού.Αναπλήρωτου κενού να βασιλεύει στην Ζωή κάθε ανιδιοκτήτη.Και το βασικό να μην λειτουργεί αμφίδρομα η πληροφόρηση,η συμματοχή και η δράση του συνόλου της κοινωνίας των Ανθρώπων.

Μέσω των μηχανισμών αυτών η Βία,ο πλούτος και η γνώση έγιναν οι τρεις πιο συμαντικές πηγές δύναμης.Οσό για την γνώση,τείει να γίνει,σήμερα,ο πιο σημαντικός παραγωντας της δύναμης και του πλούτου.

Αυτός λοιπόν,ο Γίγας,που πριν απο πολλά εκατομμύρια χρόνια κατόρθωσε με εκείνα τα πενιχρά,ως ανώπαρτα μέσα μπόρεσε στηριζόμενος στον ίδιο τον εαυτό να κάνει εκείνο το ΥπερΑνθρωπο ΑΛΜΑ και από ζώο έγινε Ανθρωπός.Αυτόν λοιπόν τον Γίγαντα,που για πολλά εκατομ μύρια χρόνια προιστορίας και ιστοριας,το σύστημα ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής τον μετέτρεψε σε Νάνο.

Απο την αυγή του πολιτισμού ο Ανθρωπός,άρχισε να ψάχνει τον εαυτό του.Να δώσει εναν πιστικό ορισμό του εαυτού του.Η προσπάθεια αυτή μέσα στους αιώνες προκάλεσε τις πιο πολλές και ποικίλες απόψεις για την ουσία του,την αποστολή του και τον τελικό προορισμό του καθως και ποιες ειναι οι δυνατότητες του.

Για τον πολιτισμό ο Ανθρωπός,ειναι και παραμαινει,ενα αίνιγμα μέσα στην ιστορια παρά την διαπιστωμένη υπεροχή του:Την αγεφύρωτη ποιοτική

διάκριση του απο τα ζώα.Ετσι εξηγείται το γεγονός οτι παρά το πέρασμα τόσων αιώνων,πολιτισμού εξακολουθεί να ειναι ένα μυστήριο και μια σχετικα-απόλυτη άγνοια.Οσον αφορά την προέλευση του,την ουσία του και τον τελικό προορισμό του.Και η τραγική ειρωνία ειναι -βρίσκεται στο γεγονός οτι ενώ ειναι αυτός ο ίδιος που ψάχνει και ψάχνεται εξακολουθει να ειναι ο ίδιος στον εαυτό του άγνωστος και μακρινός

Η αυτογνωσία της υπαρξής του,στάθηκε

πρωταρχικός στόχος και ολοί οι πνευματικοί φιλόσοφοι και μύστες-θρησκεία,προσπάθησαν να δώσουν μια κάποια απάντηση ολοκληρωμένη.Και οι μεν Φιλόσοφοι με πρώτους τους Ελληνες φιλοσόφους,προσπάθησαν να δώσουν μια κατά προσέγκιση απάντηση.Ενώ ολες οι θρησκείες με προεξέχοντα τον Ιουδαισμό και αργότερα ο Χριστιανισμός μεταφυσικές απαντήσεις.Ο Χριστινισμός μάλιστα στηριγμένος στην Θεική αποκάληψη,που η αποδοχή της προυποτέτει μια αφηρημένη και αδριστη πίστη και μια εκ των πρωτέρων παραδοχη και αποδοχή.Και η μέν τις θρησκείες και ειδικά ο Χριστιανισμός ο Ανθρωπός θεώνεται"ξεπερνά"τα Ανθρώπινα.Γίνεται εικονα του θεού πάνω στην Γη.Και θεοποιούμενος χάνει και την λίγη απο την Ανθρωπιά που του ειχε απόμηνει μετατρέποντας τον σε συγχρονο δούλο.Δεν αρκέστηκε ομως μόνο σε αυτο να τον θεοποιήσει.Ανακάλυψε οτι ο ανθρωπός αποτελείται απο ένα εσωτερικό διχασμό,απο μια αντιθεση σώματος και ψυχής και εξ ίσου αντίθεση-σύγκρουση Καλού και Κακού.Υστερά απο αυτες τις"ανακάλυψεις"η θρησκεία γενικά και ο Χριστιανισμός ειδικά δεν μπορουσε να αφήσει τον θεοποιημένο απο αυτών Ανθρωπο,δεν έπρεπε να τον αφήσει"απροστάτευτο"για αυτό και ανέλαβε έναντι πολλών και διαφόρων προνομίων για λογαριασμό του συστήματος να καταπολεμήσει το"Κακο""Ανακάλυψαν"και οι θρησκεία αυτό που αργότερα"Ανακάληψαν"οι ανθρωπολόγοι:Την επιθετικότητα,ξεχνώντας και παράβλέποντας οτι στον ανιδιοκτήτη Ανθρωπό,με τους ιδεολογικούς,καταπιεστικούς και κατασταλτικούς μηχανισμούς το σύστημα ιδιοκτησίας πρώτα του στρέβλωσε-αλλοίωσε και παραποίησε οτι εχει σχέση με τον ΑΝΘΡΩΠΟ-ευγένεια,αρετές και αξιες και σε

συνέχεια μέσω των μηχανισμών τον παραγέμισε με Κακία,μίσος,φθόνο και επιθετικότητα.

Ετσι οι Φυσιολόγοι εβλεπόν τον Ανθρωπό σαν ενα φυσικό φαινόμενο,οι Σοφιστές τόνιζαν σαν κύριο χαρακτηριστικό του τον υποκειμενισμό και το ψυχικό του υπόβαθρο.

Τον πέμπτο πχ αιώνα οι Ελληνες,ανακαλύπτούν το ΑΤΟΜΟ.Την ατομική συνείδηση.Αντιλήφθηκαν τις δυναμείς που κρύβει μέσα του το κάθε άτομο.Απέκτησαν αυτογνωσία και εμπιστοσύνη στον Εαυτό τους,αλλά και τρόμαξαν μαζί και πρώτος απ όλους ο Σοφοκλής,ο πρόγονος του Ολγουελ,που μπόρεσε οχι μόνο να προβλέψει,αλλά και να πορσδιορίσει τα δεινά,που θα προκύψουν για το σύνολο-και για τους ιδιοκτήτες-της κοινωνίας των Ανθρώπων,αν τις δυνάμεις αυτές που κρύβει μέσα του τις τιθασέψουν-τις υποτάξουν και τις στρέψουν εναντίον του με εκείνο το περίφημο:"Ουδέν Ανθρώπου δεινότερον πέλει"

Την εποχή εκείνη ο Σωκράτης και ο Πλάτωνας,στην

αρχή ανακαλύπτουν τον πνευματικό Ανθρωπό.Τον Ανθρωπό που ειναι πέρα απο τον Ανθρωπό των Σοφιστων.Ο τύπος αυτου του Ανθρώπου περιγράφεται αναγλυφα και αριστουργηματικά απο τον Θουκυδίδη στον Επιτάφιο,οπου ξεχωρίζουν και προσδιορίζονται πολύ καθαρά τα κύρια χαρακτηριστικά του εσωτερικού πνευματικού Ανθρώπου.

Η μακρόχρονη ερευνα τους οδήγησε στην διαπίστωση οτι ο Ανθρωπός ειναι γεμάτος-μεστός απο καλλοσύνη.Απο ενα απροσμέτρητο Κάλλος.Το Κάλλος της ψυχης,από οπου πηγάζουν οι Αρετές και οι Ανθρώπινες Αξίες. Προσδιόρισαν που φωλιάζει ο Ανθρωπός και η Ανθρωπία του.Η διαπίστωση αυτή γίνεται πίστη,με το Σωκρατικό"Γνώθι σ Αυτό"μπορεί ο Ανθρωπός να οικοδομήσει ως ενα βαθμό τον εσωτερικό του κόσμο,με εναν γόνιμο τρόπο και κατα αυτόν τον τρόπο να αντιμετωπίσει τα βασικά του προβλήματα και τελικά να πραγματώνει την Ανθρώπινη φύση του.

Ο Σωκράτης πίστευε πως ο Ερωτάς για την αλήθεια ειναι η πραγματική ουσία του Ανθρώπου,και οτι ο Ανθρωπός,εχει και ενα ΗΘΙΚΟ πρόσωπο και οχι μόνο το ψυχολογικό.Οτι διαθέτει τον κριτικό στοχασμό.Οτι αναζητά μόνιμα την αλήθεια και κυρίως οτι επιδιώκει-εχει όλα τα εφόδια απο την φύση-να

κάνει ΕΛΛΟΓΗ την ΖΩΗ του.Επιβεβαίωση του γεγονότος αυτου ειναι η Ρήση του Σωκράτη"Οντως Αγαθόν"που αποτελει ομολογία της συνείδησης με τον εαυτό του.Οτι εχει την δύναμη να αυτομορφωθεί-επιδραση περιβάλλον και αντίστροφα-και οτι αυτή η δύναμη,δεν ειναι τίποτε αλλό παρά το μυαλό του ο ΝΟΥΣ.

Να μερικές απο τις κύριες ιδιότητες του Αρχαίου προγόνου μας,όπως μας τον περιέγραψαν οι τότε πνευματικοί ΑΝΔΡΕΣ:Αγαπή για την Ζωή.Ηρεμο αντίκρισμα του θανάτου.Καλλιέργια του Νου και του κορμιού. Αρμονία Νου και Σάρκας.Αγάπη για την Ελευθερία,ειρήνη και το δίκαιο.Χαρούμενο Ρίζωμα στην Γη,χωρίς λαχτάρα αλλου καλύτερου κόσμου.Ας σημειωθεί οτι την εποχή που οι Ελληνες Φιλόσοφοι,καταστάλαξαν σε αυτες τις διαπίστωσεις ειχε ήδη επικρατησει ως ενα βαθμο το καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής.Γι αυτό και οι διαπιστώσεις ειχα και εξακολλουθούν να εχουν και πρέπει να τους δίνεται η μεγαλύτερη αξία.

Στην θέση όλων αυτών οταν επιβλήθηκε τελικά το ιδιοκτησιακό σύστημα και η θρησκεία ενσωματώθηκε,εγινε συστατικό μερος του συστήματος και της Εξουσιας καταλύθηκε η Λαικη κυριαρχία που διασφάλιζε την άμεση Δημοκρατια.Τα πράγματα έγιναν ακόμα χειρότερα οταν ο Χιστιανισμός έγινε πια επίσιμη θρησκεία του συστήματος και έγιναν ακόμα πιο χειρότερα οταν πια άρχισε και η θρησκεία να συμμετάσχει στην νομή και την άσκηση της εξουσίας.Στην θέση όλων αυτών οταν επικράτησε ο Χριστιανισμός και κυρίως μετά την συμμετοχή του στην εξουσία,στην θέση ο"Ανθρώπου φυσικά φιανόμενο".Του"Γνώθι σ αυτόν" και του"Οντως Αγαθο"η θεοκρατία,Η Φεουδαρχία ο Ασκητισμός και η Αηδία για την Ζώη.Ο μυστυκισμός και η απαισιοδοξία.Η περιφρόνηση της επίγηας Ζωής.Ο Ανθρωπος,λόγο του τρόπου Ζωής που του επέβαλαν θέλει να φύγει.Λαχταρά εναν καλύτερο Ανθρώπινο κόσμο.Εκμεταλλευτηκαν αυτον ακριβώς τον Πόθο για εναν αιωνιότερο κόσμο.Και επειδή οπώς του ειχαν επιβάλει την θεοκρατική καταγωγή του και σε συνέχεια μετέτρεψαν την Ζώη του σε κόλαση για να μπορεί να αντέξει τα τόσα δεινά και για να εκτονώσουν-να ελέξουν την θέληση και την αγανάκτηση του απο την τέτοια Ζωή.Του έδειξαν τον

Ουρανό και τον Παράδεισο καθώς και Αιώνια Επουρανια-Παραδεισένια Ζωή,παντα υπο τον όρο οτι ο μέλον να τον απολαύσει,πρέπει να αποδεχτει αδιαμαρτήρητα τους όρους του συστήματος.

Οταν λοιπόν το σύστημα ιδιοκτησίας και με την συνεργασία της θρησκείας κατόρθωσε να του σκοτώσει και να του αλλοιώσει όλες τις Ανθρώπινες ιδιοτητες που εχει μέσα του ο Ανθρωπός,δεν αρκέστηκε σε αυτό το καταστροφικό μονό έργο."Ανακαλυψε"για να ελέγξει έσαει την θέληση του και για να μπόρεί να τον κρατό δέσμιο στην αποκλειστικη διάθεση του,μα και να τον μεταχειρίζεται κατό πως του αρέσει"ανακάλυψε και του καταλόγισε και την κατηγορία οτι δεν Ειναι Αυτός που Ειναι.Και που θέλει η προσπαθεί να δείχνει.Αλλό οτι ειναι γεμάτος"κακό"και κακούργα ένστιχτα.Οπως επιθετικότητα,φθόνο,ζήλεια και κακία.Που οι ρίζες κατό τους κοντυλοφόρους του συστήματος ειναι πολλές.Και οφείλενται στην θεικη του προέλευση και οχι οπως ισχυρίζονται οι αντίχριστοί οτι τον έχτισε ετσι το σύστημα.Σαν θεικη εντολη πρεπει να γινει αναντήρητα αποδεκτό απο τους ανιδιοκτήτες οτι πράγματι ειναι απο τον θεό προικισμένοι με αυτό τα κακούργα ένστιχτα.Οπως και οι ιδιοκτήτες απο τον θεό,ειναι φορτωμένοι με εγωισμό,με την μανία του να τα εχουν ολα για τον εαυτό τους.Με την έντονη έφεση να επικρατήσουν και να επιβληθουν.Με μια ακόρεστη αρχομανία με ματαιοδοξία και υπερεκτίμηση του εαυτού τους.

Βεβαιό οι ίδιοι σε καμιό περίπτωση δεν θα ήθελαν να ειναι προικισμένοι με αυτό τα ένστιχτα που συνεπάγονται τερόστια ευθυνη.Ομως μιό και ο καλός θεός οταν χώρισε τους Ανθρώπους σε πλούσιους και φτωχούς.Τους φτωχούς,μαζί με την φτώχια τους προίκισε και με αυτό τα κακούργα ένστιχτα,ετσι ώστε να παραμείνουν για πάντα φτωχοί και κουτοί.Ενώ στους πλούσιους μαζί με τα πλούτοι τους έδωσε τα"ευγενικα"και"Δημιουργικό"ενστιχτα,ετσι F
[illegible] κατό τέτοιον οριστικό και αμετάκλητο τρόπο τα Ανθρώπινα ένστιχτα σε καλό στους πλούσιους και κακό στους φτωχους υπάρχει ενα ανεξήγητο κενό.Το κενό που αφήνει ανεξήγητο ειναι οτι αυτή η κατό τα αλλα"ξυπνη"εξηγηση να φοορτώσουν στον"Πανάγαθο"και "ακριβοδίκαιο"θεό,την τέτοια κατανομή των φυσικών και τα απο κοινού παραγώμενα

F να παραμείναν για πάντα πλούσιοι και έξυπνοι. Φυσικά στη προσπάθεια να τα καταφέρουν

αγαθά σε λίγα και συκγεκριμένα άτομα η εξήγηση που δίνουν δεν καλύπτει το κενό.

Στο δουλοκτητικό σύστημα και την Φεουδαρχία, η εκάστοτε άρχουσα Ταξη αυτών των δυό κοινωνικών συστημάτων ειχαν ρυθμίσει κατά τέτοιων τρόπο το ιδιοκτησιακό καθεστώς, που δεν άλλαζε ευκολα χέρια. Δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να γίνει ο Δούλος Αφέντης και ο Δουλοπάροικος Φεουδάρχης. Μετα όμως οταν το καθεστώς ιδιοκτησίας πέρασε στην Αστική του μορφή τα πράγματα αλλαξάν. Η περιουσία άρχισε να αλλάζει κάπως πιο εύκολα χέρια. Συνεπώς-και στο σημείο αυτό ειναι η θεική εξήγηση δεν πληρώνει το κενό-έπαψε πια να ισχύει-πείθει η απάντηση που ειχαν δώσει πάλαι ποτέ οι διάφοροι κατά καιρούς κοντυλοφόροι: Οτι ο πλούσιος, ειναι πλούσιος γιατί ειναι έξυπνος εργατικός και τίμιος. Και ο φτωχός ειναι φτωχος, γιατί ειναι κουτός τεμπέλης και κλέφτης, αφου δεν δουλευει τίμια και σωστά τις ώρες δουλειάς που συμφώνησε με τον εργοδότη του. Βεβαιά η θρησκεία και για την περίπτωση αυτή έκανε μια ανακάλυψη, προκειμένου να εγκαταλήψει παρηγορώντας τους πρώην Αφέντες και να ταχθεί με τους Νέους. Με εκείνο το περίφημο "Το πλούσιοι εφτώχευσαν και επείνασαν η δε ανυψουντες τον κύριο κλπ". Δεν απαντά ομως στο ερώτημα; Πως γίνεται όταν ειναι κανείς πλούσιος να ειναι και έξυπνος και μάλις χάσει τα πλούτοι του γίνεται αμέσως κουτός; Πως αλλάζουν ως δια μαγείας τα έναντιχτά του απο την μια στιγμή στην άλλη; Τι ειναι αυτο που μεσολαβεί και μαζί με τα πλούτοι χάνει και την εξυπνάδα και την εργατικότητα, μα και την τιμιότητα. Και το βασικότερο μαζί με τα πλούτοι χάνει και τα "ευγενικα και δημιουργικά" ένστιχτα που ειχε σαν πλούσιος; Μήπως τα πλούτοι του ηταν αυτά που του έδιναν την δυνατοτητα-τον έκαναν "έξυπνο, εργατικό και τίμιο"

Στο σημερινο συστημα Ζωής ο πλούσιος ειναι συνώνιμος και ταυτοσημος με το έξυπνος. Και αν συμβει να μην ειναι κάνει τον έξυπνο. Οσο για εργατικός υπάρχει ενσταση: Για το αν δουλεύει, που δουλευει και πόσο δουλευει. Ο πλούσιος δεν δουλεύει. Ο πλούσιος εργάζεται. Ο φτωχός δουλεύει. Και για το αν εργάζεται υπαρχει ένσταση. Δεν μένει παρά να δουμε και πόσο "τίμιος" ειναι ο πλουσιος που αποκαλει κλέφτη

τον Δούλο του.Οτι δεν δουλεύει τιμια και συνειδητα

το συμφωνημενο ωράριο.

Το σύστημα ιδιοκτησίας σήμερα με τις δομες που έχει καθιερώσει επιτρέπει να πλουτίσουν οι έμποροι και οι βιομήχανοι.Ολοι οι αλλοι ανεξάρτητα με το τι ασχολουνται ειναι δικά τους εξαρτήματα στην καλοκουρδισμένη μηχανη,που ο εμπορος και ο βιομηχανος έχουνε στήσει.Και επειδη φτωχός:κουτός,τεμπέλης και κλέφτης.Πλούσιος:έξυπνος.εργατικός και τίμιος.Και αφού το σύστημα ουσία και περιεχόμενο ειναι οι έμποροι και οι βιομήχανοι.Ας δουμε ποιος ειναι ο έμπορος και το αντικείμενο της εργάσιας του και πιο το περιεχόμενο της.Το αντικειμενο της έργασίας του ειναι να προσελκύσει-αναζητήσει πελατες.Ει ναι η αρέχνη που στήνει τον ιστό για να πιάσει τα θύματα ως προς το αντικείμενο.Οσο για το περιεχόμενο ο έμπορος σαν περιεχόμενο και εκφραστης του συστήματος ειναι αυτός που λέιε:Ομορφά,καλά και γλυκά λόγια και κάνει άσχημες,κακές και εγκληματικες πράξεις.Παράμια ειναι και η συμπεριφορα του βιομηχάνου απο πλευράς κόστους,ποιότητα,αξία κλπ των προιόντων που παράγουν.

Και επειδή οι Αστοι,οχι απλώς ισχυρίζονται,αλλά και το πιστεύουν κιόλα οτι το Αστικό σύστημα Ζωής ειναι το πιο Ελεύθερο,το πιο Δημοκρατικό, και το πιο Δίκαιο και ως εκ τούτου και το πιο Ανθρώπινο.Ειναι αλήθεια και πρέπει οχι μόνο να το ομολογήσουμε,αλλά και να το αναγνωρίσουμε οτι το Αστικό σύστημα σε σχέση με το Δουλοκτητικό και Φεουδαρχικό λογω της αλλαγής των παραγωγικών δυνάμεων,έκανε δυό επαναστατικά βήματα.Το πρώτο ειναι οτι διεύρυνε την αριθμητική βάση των Ανθρώπων να συμμετάσχουν στην εξουσία.Αυτό ειναι που οι Αστοι αποκαλούν θεωρούν:Ελευθερία και Δημοκρτία.Και το δεύτερο βήμα ειναι οτι σαν χρηματικό-κεφαλαιοκρατικό πλέον και οχι έγγυο -Γεωκτησία-επέτρεψε την μετακίνηση-αλλαγή των μέσων παραγωγής ανάμεσα τους Ανθρώπους.Το γεγονός αυτό ειναι που δίνει-επιτρέπει στους Αστους να θεωρουν το σύστημα Δικαίο και Ανθρώπινο.Εκείνο ομως που δεν μας λέν οι θεωρητικοί Εκπροσωποί του συστήματος ειναι το γεγονός οτι και τα βήματα αυτά που έκανε οσο επαναστατικά και αν ειναι-φαινονται

έγιναν για να λειτουργήσει καλύτερα το συστημά και αφορουσε τους ίδιους και οχι τον Λαό.

Πρέπει κάποτε να πειστούν οι Αστοι οσο σκληρά και αν ειναι αυτό οτι και το Αστικό σύστημα ειναι το ίδιο με τα δυό προηγουμενα.Δεν διαφέρει απο αυτό ουτε στην Δομή μα ούτε και στους σκοπούς :Εχει βάση και στηρίζεται στην Ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής.Ούτε και στο περιεχόμενο:Αφου σαν περιεχόμενο εχει και αυτό οπως και τα δυό προηγουμενα την Εκμετάλλευση Ανθρώπου απο ανθρωπό.Συνεπώς για τον σύγχρονό Δούλο,ούτε

Ελεύθερο και Δημοκρατικό ειναι.Ούτε Δικαίο και Ανθρωπινότερο ειναι.Και δεν ειναι γιατί διατήρησε την ιδιοκτησία σαν Αξόνα Ζωής.Δεν μετακίνησε τον βασικό άξονα Ζωης απο την ιδιοκτησία στην εργασία ωστε να ανοίξει διάπλατά ο δρόμος της συμμετοχής στην Ζωή ολόκληρης της κοινωνίας των Ανθρώπων.Να αρχίσουν οι Ανθρωποί να εργάζονται και οχι να Δουλεύουν οπως συμβαίνει σήμερα.Να εργάζεται ολόκληρη η κοινωνία των Ανθρώπων και οχι μόνο οι μεγαλοιδιοκτήτες οπως ισχυρίζονται.

Αφου λοιπόν,δεν μετακίνησε τον ΑΞΟΝΑ της Ζωής απο την ιδιοκτησία στην ΕΡΓΑΣΙΑ,δεν ήταν κοινωνική Επανασταση,οπως θέλουν να την παρουσιάσουν.Κοινωνική Επανασταση ειναι αυτή που θα μετακινήσει τον Αξονά της Ζωης της κοινωνίας των Ανθρώπων απο την Ιδιοκτησία στην εργασία.Η πρώτη κοινωνική Επανάσταση ήταν αυτη που μετακίνησε τον αξόνα της Ζωής απο την εργασία στην ιδιοκτησία.Ολες οι αλλες δεν ήταν κοινωνικές.Αφορούσαν εσωτερικές ανακατατάξεις και προσαρμογες στα κάθε φορά νεα δεδομενα.Κοινωνική ηταν και παραμένει η Επανάσταση του χιλια εννιακοσια δέκα εφτα.Μόνο ο Σοσιαλισμό με Ανθρώπινο πρόσωπο και αυτοδιαχείρηση στην αρχή και ο Κομμουνισμό στην συνέχεια θα ολοκληρώσουν την δεύτερη κοινωνική Επανάσταση στο ανθρώπινο κοινωνικό γίγναιστε.

Και ομως η επιθετικότητα οπως και ο Ερώτας ειναι ανάγκη και οτι ειναι ανάγκη ειναι τραγικό.Και ειναι τραγικό γιατί δεν μπορεις να υπάρχεις σαν οντότητα.

Δεν θα αναφερθώ στις δυνάμεις που ενεργούν στις λειτουργίες της διατροφής και της αναπαραγωγής.Και αυτό γιατί θεωρώ οτι δεν μας ειναι ισως στο σύνολο

γνωστές οι δυνάμεις αυτές.

Οι όροι ένστιχτο αυτοσυντήρησης και αναπαραγωγής ιεναι ευρύτατοι. Εχουν πολυμέρεια.Ειναι πολύπλοκοι στην έκφραση και τις εκδηλώσεις. Δυο ειναι οι βασικές και κύριες πλευρές τους.Το ένστιχτο της αυτοσυντήρησης για παράδειγμα έχει το σκέλος,διατροφή του σώματος :Πείνα,Δίψα κλπ.Και το σκέλος προστασία και υγεία αρτημέλια κλπ. Το ίδιο συμβαίνει και με το ένστιχτο της ανπαραγωγής τον Ερωτα. Οπως το ένστιχτο της αυτοσυντήρησης εχει και αυτός δύο βασικά σκέλοι:Το στοιχείο του Σέξ και το στοιχείο της Δημιουργίας.

Ο Ερωτας δεν εκδηλώνεται μόνο με την μορφή και περιεχόμενο το Σεξ,αλλα και τον Ερωτα για Δημιουργία.Ερωτας για την Τέχνη, για την Μάθηση,τον Αθλητισμό κλπ.Ερωτας ειναι η φλόγα εκείνη που κλείνει μέσα του ο κάθε Ανθρωπος και άσβεστη Καίει-φλωγίζει τα σωθικά του.Και που έκφραση αυτής της άσβεστης φλόγας,ειναι όλα τα μεγάλα έργα Τέχνης,οι διάφορες επιδόσεις και τα

Αριστουργήματα που έχουν βγεί απο τα Ανθρώπινα Χέρια.

Και δεν θα ήταν καθόλου υπερβολή και εκτός πραγματικότητας αν έλεγα οτι το σκέλος Δημιουργία ειναι το ισχυρό σε σχέση με το σκέλος Σέξ.Και ειναι γιατί το σκέλος:Δημιουργία αρχίζει απο την Αυγή της Ζωής του Ανθρώπου,και διαρκεί μέχρι τον θάνατο.Το σκέλος Σέξ αρχίζει απο μια ηλικία και έπειτα και σταματά πριν απο τον θάνατο του Ανθρώπου,αν συμβεί να εξαντλήσει τα κάθε φορά όρια Ζωής Και επι πρόσθετα.Ενω το στοιχείο της Δημιουργίας ειναι ανά πάσα στιγμή σε δράση και για ολόκληρη την Ζώη,το Σέξ και στο αρσενίκο-ανδρα-παρουσιάζει μια περιοδικότητα.Οχι βέβαια όπως η περιοδικότητα της γυναίκας.Ωστοσο ομως υπάρχει.Δεν ειναι ολόκληρο το εικοσειτετρ αωρο σε διέγερση οπως με την δημιουργία.

Ας πάρουμε για παράδειγμα την πράξη της συνουσίας,που ειναι η πιό υπέροχη λειτουργία του οργανισμού,δεν μπορει να την εκτελέσει ο οργανισμός πριν απο την τέλεια ωριμότητα και σταματά η μειώνεται αισθητά απο κάποια ηλικία και μετά.Ενω η Δημιουργία Δρά απο την πρώτη μέχρι την τελευταία στιγμή.

Επειδή ομως εχει γίνει πολλής λόγος για την Επιθετικότητα και τους Ανθρώπινους Πόθους και ο καθένας τους ερμηνεύει οπως θέλει, του αρέση και τον συμφέρει.Καλά θα ηταν με την ευκαιρία να πούμε λίγα λόγια,ετσι ώστε να γίνουν σωστά κατανοητές αυτές και πολλές αλλες ξεχωριστές πολύτιμες ιδιότητες που εχει και στο μεταξύ απόκτησε-επίκτητες-ο Ανθρωπός στο διάβα της Ζωής.

Στην προιστρία,μα και την ιστορία του παρελθόντος ο Ανθρωπός δαπανούσε-κατανάλωνε-τον περισσότερο χρόνο του να μαζέει την τροφή με την ευρύτερη βέβαια έννοια του όρου.Για τα Ζώα μάζεμα τροφης σημαίνει,την ποιότητα και την ποσότητα της τροφής που επιβάλει ο μηχανισμός των εστίχτων.Και που για ενα αρκετά μεγάλο διάστημα ίσχυε και για τον Ανθρωπο.Με το πέρασμα του χρόνου και με την δημιουργία ορισμένων προυποθέσεων ο ανθρωπός άρχισε,να εχει μεγαλύτερη ευχέρια και ευλυγισία στο είδος της τροφής,που μπορει να διαλέξει. Περα απο αυτό ομως,οταν άρχισε η πορεία του Πολιτισμού ο Ανθρωπός έγραζεται,οχι μόνο να μαζέβειτροφή,αλλά και για να φτιάχνει Ρουχα να κάνει χώρους-καταφύγεια-μέσα στα οποια θα Ζούσε,πιό ασφαλής.Αλλα και πιό άνετα και οταν πια πέασε στο πιό αναπτυγμένη φάση πολιτισμού εργαζόταν να παράγει και αλλά πολλά πράγματα,που δεν ηταν πιό αυστηρά απαραίτητα για την φυσική του επιβίωση.Πράγματα που του εχουν πιό με τον χρόνο καθιερωθεί σαν πραγματικές ανάγκες και αποτελούν την υλική βάση για μια Ζωή,που θα του επέτρεπε να αναπτύξει και την Ανθρώπινη Κουρτούρα.

Αν τον Ανθρωπό τον ικανοποιούσε να διαθέσει την Ζωή του για να κερδίζει μόνο την Ζωή του,δεν θα υπήρχε πρόβλημα.Οπως δεν υπήρξε πρόβλημα με τα Ζώα.

Ο Ανθρωπός ομως απο ο,τι αποδείχτηκε μέσα στις προδιαγραφές του -στο NTI} ENEY-υπάρχει μια χαρακτηριστική για τον Ανθρωπό σφαίρα που δεν ικανοποιείται μόνο με την κάλυψει της βιολογικής-υλικής επιβίωσης.Την σφαίρα αυτή θα μπορούσαμε να την ονομάσουμε μεταβιωσιακή η μεταφελιμιστική,όπου ενα μεγάλο μέρος της ικανοποίησης βρίσκεται εξω απο την φυσική επιβίωση.

Ο Ανθρωπός μέσω της εργασίας κατόρθωσε να

δομήσει την ψυχολογία εκείνη που του επέτρεψε να λειτουργήσει-δράση πάνω απο τις παρορμήσεις εκείνες,που εξυπηρετουν μόνο την επιβίωση. Η υπαρξη αυτης ακριβώς της ξεχωριστής μεταβιωτικής σφαίρας,σημαίνει οτι ο Ανθρωπός,εχει επίγνωση και φαντασία.Και επειδή κλείνει μέσα του ενα δυναμικό που δεν μπορεί παρά να συμποσούται σε στοχείο Ελευθερίας σημαίνει οτι εχει και μια έμφυτη τάση να μην θεωρεί τον εαυτό του σαν καμένο Χαρτί.Θέλει οχι μονάχα να ξέρει τι ειναι απαραίτητο για την επιβίωση,αλλά και να κατανοηεί τι αρκιβώς ειναί η Ανθρώπινη Ζωή. Ειναι οπως σας έγραφα και άλλοτε η μοναδική περίπτωση Ζωής,που εχει επίγνωση της υπαρξής-εαυτού της.Για αυτό και θέλει να ικανοποιήσει ολες τις ικανότητες,που ειχε αναπτύξει στο διάβα της ιστορίας.Και που οι ικανότητες αυτές εξυπηρετούν κάτι παραπάνω απο την απλή πορεία της βιολογικής επιβίωσης.Η πείνα και το Σέξ,σαν καθαρά βιολογικά φαινόμενα ανήκουν στην σφαίρα της επιβίωσης.Συνεπώς θα πρεπει να δεχθούμε,πως ο Ανθρωπός,εχει πάθη που ξεπερνούν την λειτουργία της επιβίωσης.Και επειδή πάθος-πάθη με δύο λόγια,ειναι οι ξεχωριστές εκείνες ικανότητες του Ανθρωπου,που προσθαθουν να αποκτήσουν το αντικείμενο που θα ικανοποιήσει το πάθος τόσο στον χώρο του Ερωτα, αλλο τόσο και στον χωρο της Δημιουργίας,που προυποθέτει συμμετοχή, συνεργασία και αυτοσεβασμό.

Ο δύναμισμός της Ανθρώπινης φύσης στο βαθμό που ειναι Ανθρψπινη εχει πρωταχρικά τις ρίζες του,οχι τόσο στην ανάγκη του Ανθρώπου, να χρησιμοποιήσει τον Κόσμο σαν μέσω για την ικανοποίηση των ψυχολογικών αναγκών του,όσο την ανάγκη του να εκφράσει την ικανοποίηση του,σε σχέση με τον Κόσμο.Το γεγονός αυτό σημαίνει οτι αφού εχω Μάτια,εχω ανάγκη να βλέπω.Εχω Αυτιά,εχω ανάγκη να ακούω. Επειδή εχω Μυαλά και Καρδιά,εχω ανάγκη να σκέπτομαι,να αισθάνομε Και επειδή ειμαι Ανθρωπός οχι απλώς εχω ανάγκη αλλά χρειάζομαι τον συνάνθρωπο και τον Κόσμο γύρω μου.

Υπάρχουν λόγοι να πιστεύουμε οτι αυτά τα

αποκλειστικά Ανθρώπινα συναισθηματικά βιώματα:Οπως η αγάπη,ητρυφερότητα,η συμπάθεια και όλα τα αλλά συναισθήματα,που δεν εξυπηρετούν την λειτουργία της επιβίωσης.Τα βιώματα αυτά βασίζονται στην

αλληλοεπίδραση ανάμεσα στον Νεο και τον Παλιό εγκέφαλο.Συναπώς ο Ανθρωπός,μπορούμε να πούμε οτι δεν ξεχωρίζει απο τα άλλα Ζωα,μονάχα απο την Νοημοσύνη του,αλλά και με τις Νέες συναισθηματικές ιδιότητες.Ο Ανθρωπός συνεπώς εχει ενα πλούσιο ψυχικό και συναισθηματικό Κόσμο.Ειναι αυτός που λέμε αποκλειστικά Ανθρώπινα βιώματα.Βιώματα,που δεν ειναι,ούτε πνευματικού χαρακτήρα,ούτε ταυτόσημα με τα αισθηματικά βιώματα τα οποία ειναι σε μεγάλο βαθμό όμοια με αυτά που βρίσκουμε και στα Ζώα.

Ενα απο αυτά τα βιώματα Ανθρωπιάς ειναι το βίωμα της"απληστίας".Η απληστία ειναι μια κοινη ιδιότητα επιθυμιών,με την οποία ο Ανθρωπός Παρορμάται-σπρώχνεται-να πετύχει εναν συγκεκριμένο σκοπό και στόχο. Δίχως την ιδιότητα αυτή ο Ανθρωπός,δεν παρορμάται.Δεν ειναι παθητικός αλλά ελεύθερος και δραστήριος.

Η απληστία υποκινείται με δύο κυρίως τρόπους:1)Απο μια φυσιολογική διαταραχή της ισορροπίας που δημιουργεί την απληστη επιθυμία για τροφή, ποτό κλπ.Οταν ικανοποιηθεί αυτή η φυσιολογική ανάγκη η απληστία Παβει να υπάρχει,εκτος και αν η διαταραχή ειναι χρόνια:2)Με μια διαταραχή της ισορροπίας,ιδιαίτερα με την παρουσία αυξημένου Αγχους,μοναξιάς,ανασφάλειας ,ελλειψη ταυτότητας κλπ,που ανακουφίζεται με την ικανοποίηση ορισμένων επιθυμιών:Οπως η επιθυμία για τροφή,Σεξουαλική ικανοποίηση,δύναμη,φήμη ιδιοκτησία κλπ.Η απληστία αυτού του τύπου,ειναι κατ αρχήν ακόρεστη.Εκτός εαν το αγχός κλπ ενός προσώπου παβει η εχει περιοριστεί σε μεγάλο βαθμό. Η απληστία του πρώτου τύπου ειναι αντίδραση στις περιστάσεις.Του δευτερου ειναι σύμφυτη με την δομή-το χτίσιμο-του χαρακτήρα.

Το αισθημα της απληστίας,ειναι εξαιρετικά Εγωκεντρικά,είτε ειναι πείνα ,δίψα η Σεξουελική επιθυμία.Το άπληστο άτομο,επιθυμεί κάτι αποκλειστικά για τον εαυτό του.Και αυτό με το οποίο ικανοποιεί την επιθυμία του,δεν ειναι παρά μονάχα το μέσο για τον σκοπό του.Αυτό ειναι ολοφάνερο οταν μιλάμε για πείνα και δίψα,αλλά το ίδιο συμβαίνει και όταν μιλάμέ και για Σεξουαλική διέγερση,στην άπληστη μορφή της.Οπου το άλλο πρόσωπο γίνεται κατά κύριο λόγο αντικείμενο.

Στο αίσθημα της μη απληστίας,υπάρχει πολύ λίγος

Εγωκεντρισμός.Αυτο το βίωμα στην περίπτωση αυτή δε χρειάζεται για την διατήρηση της Ζωής του ατόμου.Την καταπράυνση του αγχούς η για την ικανοποίηση και την εξύψωση του Εγω του.Στο μην άπληστο αίσθημα το άτομο μπορεί να αφήσει

αδέσμευτο τον εαυτό του.Δεν επιμένει πεισματικά σε αυτό που εχι και σε αυτό που επιθυμεί να εχει,αλλά ειναι ειλικρινης και ευαίσθητος.

Η αυξημένη έμφαση που δίνεται-κατα την διάρκεια του χτισίματος του Ανθρώπου απο το σύστημα-στο Εγωιστικό ΕΓΩ σε βάρος του πραγματικού εαυτού του.Το ξεχωριστό εκείνο βάρος που έντεχνα δίνει το σύστημα στο:ΕΧΩ σε βάρος του ΕΙΜΑΙ,βρίσκει την πιο έντονη έκφραση στην εξέλιξη της Γλώσσας, και τον τρόπο που την χρησιμοποιούμε,στο χτίσιμο του Εγώ.

Εχει γίνει συνήθεια για τους Ανθρώπους να λένε:"Εχω αυπνία",αντί να πούν"δεν μπόρω να κοιμηθώ".Η"Εχω ενα πρόβλημα"αντί να πούν"νοιώθω λύπη ,συγχιση"η οτιδήποτε αλλο συμβαίνει.Η πάλι έκανα ευτυχισμένο γάμο,αντί να πούν,η γυναίκα μου και εγώ αγαπάμε ο ένας τον άλλο.Ετσι βλέπουμε οτι όλες οι κατηγορίες του-προτσές-κοινωνικού γιγναισθέ που ΕΙΜΑΙ,έχουν μετατραπεί-μεταφερθεί-σε κατηγορίες του ΕΧΩ.Το Εγωιστικό ΕΓΩ στατικό και αμετακίνητο,παραβλέπει το γεγονός οτι συνδέεται άρηκτα με τον Κόσμο του προτσές της συμμετοχής.

Αφού ετσι και αλλοιώς η Ζωή μέσα στην κοινωνία κάνει τον Ανθρωπό -μέσω του χτισίματος που σκόπιμα του γίνεται-να νοιώθει τον εαυτό του σαν πράγμα.Η αίσθηση ταυτότητας ειναι σπάνιο φαινόμενο.Μερικοί Ανθρωποί έχουν μερατραπεί συνειδητά σε πράγματα.Με την τέτοια κατασκευή που το σύστημα ιδιοκτησίας επέβαλε στο Ανθρώπινο είδος,οι Ανθρωποί,σαν Ανθρώπινα Οντα δεν εχουν πλέον αλλούς σκοπούς απο το να παράγουμε και να καταναλώνουμε,ολά ένα και πιό πολλά.Δεν επιτρέπει στον Ανθρωπό,να θέλει,να κάνει και να επιθυμεί τίποτε αλλό και ούτε να θέλει και να μπορεί να επιθυμεί και κάτι αλλό πέρα απο αυτό που του επιτρέπει και του επιβάλει το σύστημα.

Βεβαιά μεσά της παραγωγής και της καταναλωσης.ο Ανθρωπός ξεπέρασε το πρόβλημα της φυσικής επιβίωσης.Και εφόσον Ο Ανθρωπός δεν προσαρμόζεται -υποκύπτει απο τον φόβο,την αδυναμία,τον ναρκισισμό,την εξάρτηση κλπ και το βασικότερο αν

κατορθώσει να απελευθερωθεί απο τον φόλογο και φθοροποιό καταναλωτισμό.Απο αυτον τον σύγχρονο"θεό"και την λατρεία του Φετιχισμού. Τότε και μόνο τότε η Αγάπη,η Τρυφερότητα,το Ενδιαφέρον,η Ακεραιότητα και η Ταυτότητα,που ειναι Παιδία της Ελευθερίας θα ξανα κάνουν την εμφάνιση τους

Η Πολιτική Ελευθερία,ηταν και παραμένει η προυπόθεση για την Ανθρώπινη Ελευθερία,εφόσον προωθεί την αναπτυξη αυτού,που ειναι ιδιαίτερα Ανθρώπινο

Στο καθεστώς της ιδιοκτησίας ομως οι επίσημες συνειδητές αξίες ειναι οι αξίες της:θρησκευτικής παράδοσης.Οι Ανθρώπινες ΑΞΙΕΣ,που υποκινούν άμεσα την Ανθρώπινη συμπεριφορά,ειναι εκείνες που

κατασκευάζονται και επιβάλονται απο το κοινωνικό συστημα.Την Γραφιοκρατική βιομηχανική σημερινή κοινωνία ειναι η αξίες της ιδιοκτησίας,της κατανάλωσης της κοινωνικής θέσης,της διασκέδασης,των συγκινήσεων κλπ.

Ειναι φανερό,οτι η Ελίτ που Κυβερνά μια ιδιάκτητη κοινωνία χρησιμοποιεί όλα τα μέσα,που εχει στην διάθεση της για να κάνει κοινωνικά προγράμματα που να εξυπηρετούν τα δικά της συμφέροντα,μα και να στηρίζεται και ενισχύεται η εξουσια της και παράλληλα να φαίνονται Ιερείς και απαραβίαστες.Καθολικά αποδεκτες,που να ειναι είτε δοσμένες με αποκάλυψη απο τον Θεό,είτε έμφυτες -συμφυής με την Ανθρώπινη φύση.

Ακόμα και είδη που εχουν αναπτύξει ειδικές φονικές μεθόδους και οπλισμό για την εξοντωση του θηράματος,σπάνια τις χρησιμοποιούν οταν ο αντίπαλος ακήκει στο ίδιο είδος.Και όμως στην περίπτωση του Ανθρώπου το ιδιοκτησιακό συστημα προκειμένου να δικαιολογήσει τα κάθε είδους σκληρά και Απάνθρωπα μέτρα που παίρνει σε βάρος σε βάρος της γυναίκας και του ανιδιοκτήτη ανδρα οχι μόνο διαστρέβλωσε,παραποίησε και αλλοίωσε την φύση και την ψυχοσύνθηση του Ανθρώπου,αλλά άλλαξε την φυσική λειτουργία των ενστίχτων ετσι ωστε αποδίνοντας του"κακούργα ενστιχτα"επιθετικότητα,φθόνο άπληστία κλπ,να τον υποτάξει.Στην προσπάθεια αυτή βοηθήθηκε και απο τα σοβαρά-αθελα-και κυρίως τα σκόπιμα λάθη που έκαναν οι καλοπληρωμενοι κοντυλοφόροι του συστήματος.

Λάθη που οφείλονται,για μεν τους πρώτους στην λαθεμένη εκτίμηση,της σχέσης μεταξύ της κυνηγητικής επιθετικής δράσης και της ανταγωνιστικής,μέσα στα πλαίσια του είδους,επιθετικής συμπεριφοράς.Και της ανενδίαστης και χωρίς ντροπή εκμετάλλευσης,απο τους δεύτερους αυτής της άθελα λαθεμένης εκτίμησης Εκτίμηση που διευκόλυνε τα μέγιστα τους κοντυλοφόρους του συστήματος,στην βρώμικη και εγκληματική προσπάθεια να πείσουν για την"ορθότητα"της υπαρξης αυτών των"κακούργων ενστίχτων".

Ομως παρά την μακρόχρονη προσπάθεια και τα Απάνθρωπα μέσα που χρησιμοποίησαν,η Ζωή απέδιξε οτι οι δύο αυτές δραστηριότητες διαφέρουν ριζικά μεταξύ τους,τόσο απο άποψη κινήτρων,αλλο τόσο και απο άποψη εκτέλεσης. Στην περίπτωση του ανταγωνισμού,μόλις ο ένας αντίπαλος δείξει σημεία υποταγής,πάυει να αποτελεί απειλή και αγνοείται απο τον άλλο.

Δεν συμφέρει να σπαταληθεί(και αυτά τα Ζώα σκέφτονται πιό σωστά απο τον Ανθρωπό)άσκοπα πρόσθετη ενέργεια!!!για χάρη του και αφήνεται ελεύθερος να εγκαταλήψει το πεδίο της μάχης,χωρίς να του προξενήσουν!!!την παραμικρή ζημία και χωρίς να επιχειρηθεί η καταδιωξή του(γεγονός που δείχνει έλλειψη κακίας)και προηγούμενα οπώς σωνέβαινε και με τους Ανθρώπους.

Και ενω τα Ζωα οχι μόνο στην φύση,αλλά και αυτά τα κατοικίδια παρά την μακραίωνη υποταγή στην θέληση και την υποταγή του Ανθρώπου,δεν καταδέχθηκαν να ανταλλάξουν η να απαρνηθούν τα φυσικά τους ένστιχτα.Εμεις οι Ανθρωποι αν οχι χάσαμε ολοκληροτικά των κώδικα λειτουργιας των ένστιχτων και των σημάτων Ζωής.Επιτρέψαμε ομως σε ένα μεγάλο βαθμό την παραποίηση και τον εκφυλισμό τους.

Πρέπει να αρχίσουμε να θυμόμαστε οτι η πιό απλή μορφή υποταγής ειναι η ακόλητη αδράνεια,αφου η επιθετικότητα προυποθέτει βίαιες κινησεις.Τότε η επιθετικότητα,οχι μόνο χάνει την ένταση,αλλά και υιοθετει μια στάση προστατευτική και ένα σωρο αλλές περιποιήσεις.

Βλέπουμε λοιπόν,οτι με ελάχιστη έστω θυσια πετυχαίνεται το πιό μεγάλο αποτέλεσμα.Λύνει το πιό μεγάλο και δυσκολό προβλημα.Το πρόβλημα της

συνεργασίας και η Ζωή,ρυθμίζουν τις σχέσεις τους σε περίπτωση σύγκρουσης.

Η Παροιμία Κόρακας,Κοράκου Μάτι δεν Βγάζει ειναι πολύ Σωστή. Γεγονός που σημαίνει οτι:Αν ενα είδος θέλει να επιβιώσει,δεν πρέπει να χύνει άσκοπα το ΑΙΜΑ του.

Η επιθετικότητα-διαφορές-στα πλαίσια του είδους πρέπει να αποθαρύνεται και να ελέγχεται.Και όσο πιό ισχυρά και φονικά ειναι τα όπλα,που εχει στην διάθεση του ενα είδος για την εξόντωση της λείας του,τόσο αυστηρότεροι πρέπει να ειναι και οι φραγμοί,που εμποδίζουν την χρήση τους για την διευθέτηση των διαφορών ανάμεσα σε αντιπάλους του ίδιου είδους.Αυτός είναι ο"Νομός της Ζουγλάς"συμφωνά με τον οποίο ρυθμίζονται οι εδαφικές και οι Ιεραρχικές διεκδικήσεις και διαφορές.

Τα είδη που δεν συμορφώθηκαν προς τις επιταγές αυτού του Νόμου,εχουν ήδη προπολλού εξαντωθεί.Αυτά σε Σχέση με τα Ζώα.

Πώς ομως αντιμετωπιζουμε Εμεις σαν είδος αυτήν την κατάσταση;Ποιά ειναι το δικό μας οπλοστάσιο σε ειδικά σήματα απειλής και κατεύνασμου;Ποιές ειναι οι μέθοδοι που χρησιμοποιούμε κατά τις συγκρούσεις και πως τις ελέγχουμε.Και αν συνειδητοποιήσουμε πόσο μεγάλη και ποσο φονική ειναι η δυναμή που εχουν τα Τεχνικά όπλά που έθεσε στην διαθεσή μας η ανάπτυξη του Πολιτισμού.Δεν επρεπε να υπάρχουν και τα αντίστοιχα επίσης οπλοστάσια κατευναστικών σημάτων.Να διαθέταμε σε τεράστιο επίσης βαθμό αναπτυγμένα τα σήματα κατευνασμού για να αποφεύγεται η σύγκρουση;

Και επειδή κάποτε υπήρξαμε και Εμεις Ζώα,δεν μπορεί παρά να δεχθούμε οτι κάτι παρομοιο συμβαίνει και με Εμας σε σχέση με τα σήματα

επίθεσης και κατευνασμού,οπως τα άλλα Ζώα.

Οπως η πραγματική απειλή για ένα Ζωο,προέρχεται απο τον γείτονα που ανήκει στο ίδιο είδος και που θέλει να Φάει τα ίδια με αυτόν πράγματα και οχι απο ξένο και άσχετο με το είδος του πλάσμα,που έχει εντελώς διαφορετικές ανάγκες.Ετσι και ο Ανθρωπός δεν έρχεται σε προστιβές και σύγκρουση με τον ξένο πχ τον Κινέζο,τον Αμερικανό η τον Ρώσσο-και αυτό το επιχείρημα με τα σημερινά δεδομένα δεν αποδίδει την πραγματικότητα- αλλά

μέσα στην ίδια την οικογένεια πρώτα,τον συγγενίκο η τον φιλικό κύκλο προκειμένου να υπερασπιστεί τα υπαρξιακά και Ανθρώπινα δικαιώματα.

Και ενώ οταν μας αδικούν μας κακομεταχειρίζονται μας κλέβουν ασπρίχουμε σαν Πανί απο το κακό μας.Κοκκινίζουμε σαν Αστακοί απο τον θυμό μας η χλωμιάζουμε απο τον φόβο μας,δεν αντιδρούμε σωστά και ανάλογα με την περίπτωση.Και δεν αντιδρούμε σωστά και ανάλογα με την περίπτωση γιατί το σύστημα ιδιοκτησίας αμέσως μετά την επικράτηση αντιλήθφηκε οτι η υπαρξη αυτων των ενστίχτων θα έμπαίναν εμπόδιο στην παραπέρα πορεία ανάπτυξης του.Για αυτό και έκαιρα,μεθοδικά και έντεχνα άρχισε την διαστρέβλωση και παραποίηση πρώτα και τον ολοκληρωτικό εκφυκισμό τους υστερά.Δεν αρκέστηκε ομως μόνο στο καταστρέψει τον κώδικα λειτουργίας των ενστίχτων,αλλά με τους ιδεολογικούς μηχανισμούς στην αρχή,τους κατασταλτικούς μετά και την Βία αργότερα επέβαλε-χρέωσε-τον Ανθρωπό όσον αφορά την στάση του στην Ζωή,με τις αντιλήψεις εκείνες,που μόνες τους πλέον λειτουργούσαν κατά πως επιθυμούσε και ήθελε το σύστημα.

Αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας ηταν να χάσει ο Ανθρωπός τον κώδικα λειτουργίας των ενστίχτων και των σημάτων Ζωής.Να μετατραπεί σε ενα άβουλο πλάσμα.Ενα πλάσμα έρμαιο στην διάθεση του συστήματος Ενα πλάσμα που δουλεύει και δεν εργάζεται.Που παράγει και δεν καταναλώνει.Που έχει στερηθεί και αυτά ακόμα τα Ζωώδη δικαιώματα να τρέφεται σωστά και να υπερασπίζεται την Ζωή του.

Με την αλλοίωση και τον εκφυλισμό του Ανθρώπινου περιεχομένου που του έγινε και την προσθήκη των χαρακτηριστικών εκείνων,μα και της προσκήμενης συμπεριφοράς προς τα συμφέροντα του συστήματος,μετατράπηκε σε ενα καλό κουρδισμένο Ρομπότ.

Το Ρομπότ ομως,μπορεί να εκτελεί εντολές.Να παράγει και μάλιστα υψηλής ποιότητας προιόντα.Δεν σκέφτεται ομως.Δεν αισθάνεται.Δεν αποφασίζει Ο Ανθρωπός ομως για εξακολουθεί να ειναι Ανθρωπός,πρέπει και να αισθάνεται Ανθρωπός.Να σκέπτεται Ανθρώπινα.Να συμμετάσχει και κυρίως να αποφασίζει για όλα όσα αφορούν τον εαυτό και τους συνανθρώπους του.

Και ενώ έφτασε ο Ανθρωπός στο ίστατο σκαλοπάτι της υπαρξής του.Σε αυτό που συχνά λέμε στο μη περετέρω.Ενώ η Γίγας έγινε συντρίμια.Εμείς ολοι Εμείς περνάμε:Αλλοι την εποχη του Σιωπης και άλλοι συνεχίζουμε να του πετάμε ακόμα Πέτρες.Ε,λοιπόν,Οχι!Γιατί,αν σιωπούμε στο όνομα κάποιας αλληλέγγυας ενοχης,θα του δώσουμε την χαριστική βολή στην Ηθική Απελπισία και την κοινωνική απόγνωση που διακατέχει τον συγχρονο Ανθρωπό.Και για όσους συνεχίζουν να του πετάνε πέτρες,χωρίς να νοιώθουν έστω κάποια Ανθρώπινη συντριβή.Μια συντριβή που να φτάνει ως τα έγκατά της ύπαρξη σου.Η μήπως ξεχνάνε αυτό που είπε σε ενα διστιχό του για τον Ανθρωπό ο Πέρσης Ποιητής Ικμπάλ:"Αυτό που περιέχεται μέσα στον Ανθρωπο ειναι ο Κόσμος/αυτό που περιέχεται μέσα στον Κόσμο ειναι ο Ανθρωπός"

Και αναρωτιέμαι πόσοι απο τους κάθε είδους επιστήμονες και ειδικοί αισθάνονται σήμερα ντροπή,οχι μόνο για τα οσα κατά καιρούς του έσυραν αλλά για αυτήν καθ εαυτήν την κατάντια του Ανθρώπου.Για αυτό το άδειο Πουκάμισο που άλοι το επικαλουνται και άλοι το πυροβολούν.Να μη συνειδητοποίησε,άραγε,κανείς απο αυτούς οτι πέρα απο το εφήμερο ατομικό συμφέρον υπάρχει και μια κάποια"δεσμευτική αρχή",που επιβάλει συγκεκριμένη συμπεριφορά και απαιτεί και μια συγκεκριμένη Ανθρώπινη στάση Ζωής;

Ενεργώντας κατ αυτον τον αδιάφορο και ανεύθινο τρόπο ο Ανθρωπός οδηγήθηκε σε αδιέξωδα και δηλήματα με αποτέλεσμα η αυξανόμενη δυσαρέσκια απο τον σημερινό τρόπο Ζωής.η παθητικότητα και η σιωπηρή βαριεστημάρα.Η έλλειψη ιδιοτικής Ζωής και η απροσωποποίηση,που την χαρακτηρίζει,καθώς και η επιθυμία για μιά χαρούμενη και γεμάτη νόημα ύπαρξη ποτυ να ικανοποιεί τις ειδικές εκείνες ανάγκες τις οποίες ο Ανθρωπός εχει αναπτύξει τις τελευταίες χιλιετιρίδες της ιστορίας του κ,οι οποίες τον κάνουν να διαφέρει απο τα Ζωά,τα Ρομπότ και τα κουμπιούτερ.Ευτυχώς για τον Ανθρωπό η τάση αυτή γίνεται κάθε μέρα και πιό έντονη επειδή το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού έχει κιόλας γευτεί την υλική ικανοποίηση και εχει ανακαλύψει οτι ο παράδεισος του Καταναλωτή,οχι μόνο δεν του χαρίζει

την αναμενόμενη ευτυχία,αλλά στην προσπάθεια να γίνει άξιος Καταναλωτής καταστρέφει την Ζωή του οχι μόνο για να αποκτήσει τα προιόντα,που θα τον καταστήσουν άξιο του ονόματος του,αλλά και με την χρήση των προιόντων που αγοράζει.

Αυτη η έστω εν τη γεννέσει υπό διαμόρφωση Νέα αντίληψη για το περιεχόμενο που πρέπει να έχει η Ζωή του Ανθρώπου,πρέπει να γίνει ενα Νέο κίνημα που να συνδιάζει την επιθυμία για βαθιές αλλαγές στην οικονομική και κοινωνική πρακτική του σκέπτεσθε.Με αλλαγές στην ψυχολογική και

πνευματική θεώρηση της Ζωής.Πρεπεί την προσπάθεις αυτή να την ενστερνιστούν και οι επιστήμονες,ετσι ώστε Επιστημονικά επιξεργασμένη και με ευλεπτό τρόπο δοσμένη να εμφυσίσει την ελπίδα και να εδραιώσει την πεποίθηση,δεδομένα που ειναι το πιό αποφασιστικά στοιχεία σε κάθε προσπάθεια πραγματοποίησης κοινωνικής αλλάγης προς την κατεύθυνση της μεγαλύτερης συμμετοχης,επίγνωσης και λογικής.

Ελπίζω σημαίνει οτι Είμαι έτοιμος κάθε στιγμή για εκείνο που δεν εχει ακόμα γεννηθει,αλλά που ωστόσο δεν απελπίζομαι αν δεν γεννηθει στην διάρκεια της δικής μου Ζωής.Δεν υπάρχει νόημα στο να ελπίζω για κάτι που ήδη υπάρχειη για κάτι που δεν μπορεί να υπάρξει.Εκείνων που η ελπίδα τους ειναι αδύναμη,τα παρατάνε όλα αναζητώντας την ανεση η και μπροστά στην βία. Εκείνων όμως που η ελπίδα του ειναι και παρανέει ισχυρή,βλέπουν,υποθάλπτουν εκαλάπτουν ολες τις ενδείξεις,δείδματα και σκιρτήματα της Νέας Ζωής και ειναι πρόθυμοι κάθε στιγμή να συμβάλουν και την Ζωή τους ακόμα στην γέννηση αυτού που ειναι έτοιμο να γεννηθεί.Το να ελπίζει ειναι μια καταταση ύπαρξης.Ειναι μια εσωτερική ανάγκη.Μια εσωτερική ετοιμότητα της έντονης αλλά οχι ξοδεμένης ακόμα δραστηριότητας.

Σκεπτόμενοι,λειτουργώντας και ενεργώντας κατ αυτών τον τρόπο πρέπει οχι μονο να ελπίζουμε ,αλλά και να πιστεύουμε οτι όλες οι πάραδοσιακές Ανθρώπινες Αξίες όπως η Αγάπη,η τρυφερότητα,η φροντίδα,η αλληλοβοήθεια και η συνεργασία, ευθύνη και ο αλληλοσεβασμός παντά είχαν και θα εχουν νόημα πάντα γιατι αποτελουν τα κυρίαρχα ιδανικά της Ζωής.

Αυτός λοιπόν,ο Γιγαντας.Αυτός ο"Οντως Αγαθός"πως εγινε Νάνος;Και Τέρας; Αυτός που ενω δεν σηκώνει το ανάστημα του,την ώρα που τον αδικούν τον κλέβουν και τον σκοτώνουν οχι μόνο με τον αργο θανατο των στερήσεων,αλλά και οταν του στερουν την ελευθερία,τον κρατουν στα ανήλια και σκοτεινα μπουντρούμια και τον σκοτώνουν στα εκτελεστικά αποσπάσματα.Αυτός που οταν ειναι μόνος αισθάνεται τον εαυτό του αδύνατο και παράλυτο,ενω οταν συναντήσει ενα συνάνθρωπο του τότε και μόνο τοτε νοιώθει δυνατός.γεγονός που σημαίνει οτι το Εγώ ψάχνει να Βρεί το Εσυ,τόσο μέσα στην κοινωνία μας,αλλά τόσο και γενικότερα μέσα στον κόσμο.Αυτός που ψάχνει τον συνάνθρωπο να συσκευφθει, να συμμετάσχει και να συνεργαστει με τον συνανθρωπο,χαρακτηρίστηκε για λογαριασμό του συστήματος απο τους Λακέδες του επιθετικός και κακούργος.

Αυτό σε ο,τι αφορα την μεταχείριση του Ανθρώπου απο το συστημα ιδιοκτησίας γενικά.Δίπλα σε αυτήν την γενική και Απανθρωπη μεταχείρηση του Ανθρώπου υπάρχει και η ιδιάμορφη και ξεχωριστή μεταχειριση του ανιδιοκτήτη ανδρα και κυρίως η εγκληματική απο το συστημα μεταχειριση της Γυναίκας.

Στον Εμβιο κοσμο η φύσηπροκειμένου να πετύχει την αποστολή της ύπαρξης που υπάρχει με την γέννηση απογόνων,διατηρεί κάποια αδιατάρακτη σχέση ισορροπίας ανάμεσα στα δύο φύλα.Το ίδιο περίπου συμβαίνει και στο Ανθρώπινο είδος.Βεβαιά στα κατοικίδια ζώα προκειμένου να πετύχουμε την φτηνώτερη παραγωγή απογονων κρατάμε-τρέφουμε περισσότερα θηλυκά,αφού η γονιμοποίησης μπορεί να γίνει με ελάχιστα αρσενικά.Ενας τεράστιος αριθμός απο τα οικόσιτα ζώα δεν Ζούν Ζευγαρωτά:Πρόβατα,άλογα,βοδιά κλπ.

Στην φύση του έμβιου κόσμου υπάρχουν απο τα όσα εχει πιστοποιήσει η επιστήμη τρία βασικά είδη γενικής συμπεριφοράς:Τα μονόκλινα,τα δίκλινα και τα ετερόκλινα σε σχέση με τον φυτικό κόσμο.Για τα ζώα:Τα ωοτόκα και τα θηλαστικά.Τα ωοτόκα επειδή,ειναι απαραίτητη η συνεχής επάσση τα είδη αυτά Ζούν κατά Ζεύγη.Ενω τα θηλατσικά,που η Μητέρα Κυοφορεί,Τίκα,Γαλουχεί και διαπαιδαγωγεί τα Νεογνά απά Μόνη της,δεν Ζούν κατάΖεύγη.Με εξαίρεση εδω και μερικές χιλιάδες χρόνια το Γένος των Ανθρώπων και αυτό μονο στον πολιτισμένο λεγόμενο Κόσμο.

Η Γυναίκα εχει υποστεί απο το σύστημα ιδιοκτησίας ολών των ειδών τις ταλαιπορείες,ταπεινώσεις και εξευτελισμούς χωρίς ποτέ να υπολογήσει τον Ανθρώπινο και το κοινωνικό κόστος.Βεβαιά και η ίδια δεν ειναι άμοιρη ευθυνών για τους εξευτελισμούς και τις ταπεινώσεις που εχει υποστεί και θα υποστεί ακόμα αν δεν αποφασίσει να απαλλαγεί απο αυτό τον θανάσιμο εναγκαλισμό Και για να το πετύχει αυτό ενας και μόνος τρόπος υπάρχει:Να ψάξει να Βρεί τον εαυτό της.Και αφού τον Βρεί να τον μελετήσει σωστά και σε όλη την έκταση.οχι πρόχειρα και επιφανιακά.Αλλα σε βάθος.Και κυρίως να μελετήσει προσεκτικά ολόκληρη την ιστορική και προιστορική πορεία που διέγραψε η κοινωνια των Ανθρώπων απο καταβόλης κόσμου.

Οταν θα αρχίσει να σηκώνει εναν-έναν τους

ογκώλιθους,που το σύστημα της ιδιοκτησίας της εχει ρίξει στο Τάφο,που εδώ και μερικες χιλιάδες χρόνια,θα δεί να ξετυλήγονται μπροστά στα έκφαμβα Μάτια της,η τεράστια σε μέγεθος προσφορα της στην Ζωή και τον πολιτισμό.Τον ανεκτίμητο πλούτο σε αισθήματα συναισθήματα.Σε αγαπη και τρυφερότητα που κλείνει μέσα της.Το Ανθρώπινο μεγαλείο σε όλη του την έκταση.Θα Δεί την συμμετοχη της στην έρευνα,τις τέχνες και τις επιστήμες.Την συνεισφορά της στον υλικό και πνευματικό κοινωνικό πλούτο.Και το βασικότερο θα διαπιστώσει επιτέλους τα τεράστια, ειδεχθή και απάνθρωπα εγκλήματα που εχεί διαπράξει σε βάρος της το σύστημα σε συνεργασία πάντα με την θρησκεία.Την λάσπη και τον βούρκο που της εχουν πετάξει και με πια εργαλεία και μέσα της εχουν στερήσει το δικαίωμα να λέγεται Ανθρωπος.Τις μέθοδες που χρησιμοποίησαν συτσημα και θρησκεία για να της στερήσουν την χαρά της Ζωής.Αλλά και την δική της συμμετοχη και συνεργασία στο να συλληφθεί,να εφαρμοστεί και να αποδώσει αυτή η προσπάθεια στους εμπνευστές,οργανωτές και αποδέκτες.

Μόνο οταν μελετήσει σωστά και σε βάθος εστω τα λίγα ίχνη και Μνημεία που ξέφυγαν απο την καταστροφική μανία των δύο ασπονδων συνεργατών της θα μπορέσει να καταλάβει η Γυναίκα,πόσο στοίχισε σε κόπο.πόνο,δάρκυ και Αιμα αυτός συμβιβασμός της με το σύστημα και η άκριτη υποταγή της στην θρησκεία.Τότε και μόνο τότε θα αντιληφθεί και το μέγεθος της ευθύνης που την βαρύνει.

Επειδή και αυτά τα λίγα στοιχεία που θα κατορθώσει να βρεί,θα ειναι οπωσδήποτε παραποιήμενα και διαστρέβλωμενα,αφου οσα δεν εχουν γραφτεί απο τους εκπροσώπους του συστήματος εχουν ελεγχθεί απο τους ίδιους εκείνο που πρεπει να προσέξει η γυναίκα,ειναι να μην αξιολογήσει τα στοισεία αυτα με προκατάληψη και σαν δεδομένα που θα τα χρησιμοπιήσει ενάντια στον ανδρα κατα τον ίδιο τρόπο που τα χρησιμοποίησε αυτός.Και μόνο να σκεφθεί κάτι τέτοιο θα κάνει οχι απλώς μεγάλο λάθος.Αλλά λάθος τραγικο.Και το λέω αυτό γιατί στο βαθμό που θα μελετά τα στοιχεία και η ίδια θα διαπιστώσει οτι η σημερινή κοινωνία των Ανθρώπων,ετσι όπως ειναι δομημένη εδώ και μερικές χιλιάδες χρόνια βρίσκεται σε τρείς σκληρούς,αιματηρους και ανειρήνευτους πολέμους.Εναν Διαφυλικό και δύο

ενδοφυλικούς.Ο ανδρικός ενδοφυλικός ανάμεσα στους ιδιοκτήτες και τους ανιδιοκτήτες.Και Γυναικείος ενδοφυλικός.Ο πολεμος αυτός επειδή δεν εχει συγκεκριμένους στόχους οπως ο ανδρικός,ειναι πιο έντονος και πιο εκτεταμένος.Ειναι ο πολεμος που εμπόδισε την Γυναίκα,να αντιληφθεί με ποιών τρόπο ποιά εργαλεία και κυρίως πόσο στοιχισε,μα και θα στοιεί σει σε περίπτωση που δεν θα αποφασίσει να τον σταματήσει.Βεβαία και ο ανδρικό ενδοφιλικος πόλεμος,οπως κάθε πόλεμος εχει το κόστος του.Υπάρχει όμως μια διαφορά ανάμεσα σε αυτούς τους δυό ενδοφυλικούς πολέμους και η διαφορά συνίσταται στο γεγονός οτι ο μεν ανδρικός ενδοφυλικός εχει κατα κύριο λόγο κοινωνικό περιεχόμενο.Ο Γυναικείος,με εξαίρεση τον τελευταίο αιώνα και μερικές δεκαετίες προηγούμενα που αρχισε να παίρνει,έστω και απο εναν μικρό αριθμό γυναικών και κοινωνικό περιεχόμενο εξακολουθεί να ειναι ενδοφυλικός καθοδηγούμενος ως προς την έκταση και την ένταση απο τα συμφέροντα του συστήματος.Οσο για τον διαφυλικό πόλεμο,αφου και αυτός καθοδηγείται και αποβλέπει στον ίδιο σκοπό και στοχό απο το σύστημα δεν μπορεί παρά να ειναι καθημερινός,σκληρός και αδυσωπητος.Ετσι ώστε να εμποδίζει και τα δυό φύλα να συλλάβουν το περιεχόμενο του.Για να μην αντιληφθουν οι εμπόλεμοι για λογαριασμό πιανού γινεται αυτό ο πόλεμος.Ποιός κερδίζει και ποιό χάνει απο αυτον.Και κυρίως πως το κόστος του ενός μετατρέπεται σε κέρδη του αλλου. Τον τροφοδοτεί κατα τέτοιον τρόπο που δυσκολεύει τον εντοπισμό του περιεχομένου του.

Οι εκπρόσωποι του συστήματος γνωρίζουν πολυ καλά οτι απο την ώρα που οι γυναίκες στο σύνολο και το σύνολο των ανιδιοκτητών αντιληφθουν το περιεχόμενο και προσδιορίσουν τα μέσα που χρησιμοποιεί προκειμένου να τον διατηρήσει εν ενεργία,οχι μόνο θα σταματήσουν να ειναι τα θύματα και τα εργαλεια με τα οποία τον κάνει.Οι εκπρόσωποι του συστήματος οχι μόνο το γνωρίζουν αυτό,αλλα παίρνουν και όλα εκεινα τα απαραίτητα μέτρα που εμποδίζουν ,να γίνει αντιληπτό το πλέγμα μέσα στο οποίο εχουν περιτυλήξει το περιεχόμενο του

Βεβαιά μερικά απο τα μέτρα που παίρνουν κατά καιρούς περιέχουν και μερικά στοιχεία"προόδου"και αλλαγής.Αυτά

ειναι τα μέτρα με τα οποια προσπαθουν να εκφράσουν την δηθεν"προοδευτικότητα"του πετε ομως σε βάρος του,αλλα πάντα με αντικειμενικό σκοπό να περιπλέξουν τα περιπεπλεγμένα και να θωρακίσουν το συστήμα απο τα νέα συγχρονα κενα που κάθε φορά αυτό παρουσιάζει.Και παίρνει αυτά τα μέτρα γιατι ξέρει οτι όσο συμαντικές και αν ειναι οι αλλαγές στο ανδροκρατούμενο σύστημα,η τελευταία φτιαριά χώμα στον τάφο του δεν εχει πέσει ακόμα.Ετσι απο την πλευρά των θεσμών δεν εχουν αλλάξει και πολλά πράγματα. Οι διάφοροι Νόμοι και Νεοι θεσμοί,που εχουν ψηφιστεί-να απαλύνουν κάπως τα πράγματα-μέχρι τώρα σε Ανατολή και Δύση,δεν αντιπροσωπεύουν,παρά μόνο ενα πολύ μικρό μέρος απο το σύνολο,των Νόμων και των θεσμών που πρέπει να γίνουν προκειμένου να αρχίσει να διαγράφοται,μια κάποια προοπτική πραγματικής αλλαγής.Το πολιτικό σύστημα κυριαρχείται πάντοτε και στο σύνολο απο τους ανδρες,οι οποίοι μάλις τώρα αρχισαν να Δημοκρατικοποιούνται στο εσωτερικό και να κάνουν αποδεκτή την μοιρασία της εξουσίας,με ενα εστω μικρό μέρος των γυναικών.

Υπάρχουν στιγμές,που ντρέπεται κανεις γιατί απολαμβάνει,εστω και σε μικρό βαθμό την Δημοκρατία,χωρίς να θυμάται αρκετά εκείνους που ακόμα την στερούνται.Συνεπώς για αυτούς-ανδρες και γυναίκες-που θα συνεχίσουν να σκέπτονται με το Μυαλό της Γιαγιας.Στο προσεχές,το πολύ προσεχές μέλλον τους επιφυλάσει μια θέση δίπλα στα απολιθώματα των Γιαγιάδων τους.

Οσο για την σημασία,που εχουν οι αλλαγές αυτές για το παρών και το μέλλον μπορεί κανεις να το αντιληφθεί μόνο αν τις συνδέσει με την σημερινή και μελλοντική Ζωή.

Συνεπως απο αυτήν την έρευνα και την προσεχτική μελέτη των στοιχείων που θα βρεί πρέπει να αρχίσει να διαχωρίζει την θέση και την σχέση με το σύστημα.Και πρέπει γιατί αυτό το βάλεμα της απο το συστημα που ειναι το αντάλλαγμα που της παραχωρεί για την συνεργασία της μαζί του.Αυτή η αδιαφορία στην αλλοτρίωση απο το κατεστημένο και την Βιομηχανική παραγωγή,θα την καταστρέψει.Και θα την καταστρέψει γιατί εκτός των άλλων,θα ξεχάσει την τέχνη της

παραγωγής πρώτα, την τέχνη της συμμετοχης και την συνεργασία στην κοινή παραγωγή μετά και σε συνέχεια και την τέχνη της Ζωης.Θα της μείνει μόνο το κορμί και αυτό μόνο για τα λίγα χρόνια που θα διατηρεί την δροσιά του.

Η Γυναίκα βρίσκεται ακόμα κάτω απο το βαρύ-μολυβένιο πέπλο των Νόμων και των θεσμών,που της αρνούνται την συμμετοχή στην Ζωή.Γι αυτό και η προσπάθεια να ερευνήσει σε ολη την εκταση την ιστορική της πορεία.Ειναι ομως ο μόνος τρόπος να συνειδητοποιήσει την τεράστια προσφορά της και τον πρωταρχικό, αποφασιστικό και καθοριστικής σημασίας ρόλους που αυτή έπαιξε στην επίπονη και κουραστική πορεία της κοινωνίας των Ανθρώπων και ειδικά τις τελευταίες λιγες χιλιετερίδες.Στην προσπάθεια πρέπει να προσέξει πολύ και τα πάντα.Εκείνο ομως πρέπει να προσέξει και στην πιο μικρή λεπτομέρεια ειναι ο τρόπος και τα μέσα που το συστημα ιδιοκτησίας χρησιμοποίησε για να της αλλοτριώσει οχι μόνο την αναλογία των περιουσιακών στοιχείων που σαν Ανθρωπος της αναλογουν αλλά και την Ανθρώπινη υπόσταση.Ποιούς συγκεκριμένους μηχανισμούς χρησιμοποίησε να τον ανήκει το κορμί και να της ελάγξει την θέληση.Το ιδιο προσεχτικά πρέπει να μελετήσει και την δομή της Γλώσσας.Και τις ξεχωριστές ιδεολογιες.Και λέω πρέπει να προσεξει τις ιδεολογίες γιατί πραγματί υπάρχει η ιδεολογία του ανδρα και η ιδεολογια της γυναίκας.Οπως υπάρχει και η ιδεολογία της θρησκείας.Το ίδιο υπάρχει και η θρησκευτική γλωσσα και η γλώσσα της γυναικός και του ανδρα.

Στην διαμόρφωση των ξεχωριστων ιδεολογιων και γλώσσας για το κάθε φυλο εκτος απο την ιδιοκτησία,μεγαλο και πρωτεύοντα ρόλο έπαιξε και η θρησκεία.

Ετσι η ιδεολογία του ανδρα,ειναι με την βοήθεια της θρησκείας Δομημένη κατά τέτοιον τρόπο που να μην"αμφισβιτείται"ποτέ και απο κανέναν:Ο ανδρας δεν εχει απλως θεική καταγωγή,αλλα ειναι ο πρώτος Ανθρωπος και τον έπλασε ο Ιδιος ο θεός.Ενω η γυναίκα,εκτος του οτι ειναι δευτερη,μετά απο τον ανδρα,αλλα ειναι και κομμάτι απο τον ανδρα.Αφου και ο ίδιος ο θεος,προκειμένου να την πλάσει υποχρεώθηκε να παρει τα δύο πλευρα του ανδρα για να μπορέσει να την πλάσει. Ο ανδρα ειναι σωστος και δίκαιος.Σαν τέτοιος ποτέ δεν θα

έτρωγε τον απογορευ μενο καρπό.Ενω η γυναίκα,σαν γυναίκα οχι μόνο τον έφαγε,αλλα έδωσε και στον ανδρα να φάει.Και όμως ενω έφαγε και ο ανδρας,αυτή ευθύνεται και αυτή βαρύνει το προπαρορικό Αμαρτημα.Το"αμαρτημα"για το οποίο τόσο και τόσα της επιδίκασε ο Πανάγαθος Θεος.Για να απαλύνει κάπως αυτό το τεράστιο εγκλημα που διέπραξε πρέπει σε ολόκληρη την Ζωή της να υπακούει αναντίρητα τις εντολες που"αυτος" απαιτεί σαν αντάλλαγμα και στέλνει προς αυτην με τους εκπροσώπους του στην Γή.Ο ανδρας πρέπει σαν"Εξυπνος"Δικαιος και καλός-οχι βεβαιά ολοι-πρέπει να του ανήκουν τα πάντα.Να τον υπακουν και να υποτάσσονται ολοί και κυρίως η γυναίκα που αν υπάρχει αυτό το οφείλει σε αυτόν,που έδωσε τα δυό του πλευρά στον Θεό,για να την πλάσει Ανθρωπο-υπηρέτη του εφ όρου Ζωής και ανέφορων. Ο ανδρας σαν"Ικανος"και δυνατος θα παράγει και αυτή θα γεννά.θα κυνηγάει την σκύνη,την λιγδά και τις αράχνες.θα παρακολουθεί την Μόδα και θα αγοράζει αλάγιστα τα κάθε είδους προιόντα που παράγει το σύστημα.Προιόντα,που ορισμένα απο αυτά,οχι μόνο δεν χρησιμεύουν πουθενά,αλλά πολλά απο αυτά οδηγουν με μαθηματική ακρίβεια στην καταστροφή και τον θανατό.Ομως πρέπει να τα αγοράζει μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει το στοιχείο του ΕΧΩ,αφου δεν προσπαθεί-την αφήνουν-να γίνει το ΕΙΜΑΙ κλπ.

Το ίδιο συμβαίνει και με την δομη της γλώσσας.Ο λόγος συμβολισμός και η κωδικοποίηση της αντικειμενικής πραγματικότητας,συμβολίζεται και κωδικοποιείται ανδροκεντρικα και κατά κύριο λόγο με το τι συμφέρει στον ανδρα και το σύστημα Ζωής,που αυτός διαμόρφωσε.Με την τέτοια δομή της η η γλώσσα αποδίδει όλα τα θετικά στον ανδρα και όλα τα αρνητικά στην γυναίκα. Προβάλει τον ανδρα και μειώνει-υποτιμα την γυναικα.Η σχέση που έχει διαμορφωθει στην γλώσσα ειναι τρία προς ένα.Τρείς λέξεις απευθύνονται στον ανδρα και μια στην γυναίκα.Στον χώρο του Σεξ υπάρχει πληθώρα,λέξεων που ειναι οχι μόνο υβριστικές,αλλά και ταπεινωτικές.Λέξει του εξεφτιλίζουν την γυναικα.Ενώ οι ίδιες αυτές λέξει κολακεύουν,εξυψώνουν και καταξιώνουν τον ανδρα.

Οσο για την θρησκευτική γλώσσα οχι μόνο αποδίδει όλα τα θετικά στον ανδρα και τα αρνητικά στην γυναίκα,αλλα προσθέτει και τα δικά της αναθέματα και αφορισμούς κατά της γυναίκας και τους μύριους καλακευτικούς επαίνους

για τον ανδρα.Η θρησκευτική γλώσσα ομως δεν αρκειται μόνο στο να επαινεί τον ανδρα και να υποτιμά την γυναίκα.Εχει προσθέσει και το δικό της ξεχωριστό θεικό λεξιλόγιο όπως το:Βρέχει,χιονίζει,αστράφτει κλπ.Λέξεις-Ρήματα-σε τρίτο πρόσωπο.Που σημαίνει οτι αυτός που βρέχει,χιονίζει και αστράφτει δεν ειναι άλλος απο τον παντοδύναμο θεό.Γιατί ποιός αλλος απο τον Πανάγαθο θεό θα έβρεχε"επι δικαίων και αδίκων",εκτός απο τον θεό;

Στο κατώφλι της Νέας χιλιετερίδας.μέσα σε συνθήκες βαθύτατου μετασχηματισμου των παραγωγικών σχέσεων και δυνάμεων.Αλλαγης Νοοτροπιών ,αξιών και τρόπων Ζωής,η γυναίακα πρέπει να εντύνει τις προσπάθειες και χέρι με χέρι σε ισοτιμη βάση με τον ανιδιοκτήτη ανδρα,να ανακάψει-ατρέψει οχι μόνο τα νέα σύγχρονα δεσμά που της ετοιμάζουν οι εκπρόσωποι του συστήματος.αλλα και να αλλάξει πολλες απο τις συντιρητικές,αναχρονιστικές και ξεπερασμένες Δομές,Θεσμούς,Ηθη,Εθιμα και Νόμους.Δίχως μια τέτοια προσπάθεια η γυναίκα,δεν μπορεί να διαδραματίσει τον αποφασιστικό εκείνο για την αποκοπή απο το παραλυτικό παρελθόν και να ανοίξει μια νέα εποχη για την Ζωή της.Ετσι ωστε να αρχίσει και αυτή να βάζει την δική της σφαγίδα στις Νεες ατομικες,κοινωνικές και Παγκόσμιες που εγκυμονεί η εποχή μας.

Να συντονίσει τις προσπάθειες με αυτους που αγωνίζονται για την διαμόρφωση της Νεας Ανθρωκεντρικής ιδεολογιας,που σαν κύριο και βασικό άξονα Ζωής την εργασία και οχι την περιουσία.Να συνδεθεί με τα υπόγεια ρεύματα στην σφαίρα της νεας Ιδεολογίας και της αντίστοιχης συνείδησης.Βεβαιά στο θέμα αυτό εχει συντελεστεί μια καταπληκτική αλλαγη.Δεν αρκεί ομως να ειναι ρεύματα.Πρέπει να γίνουν τεράστια ποτάμια,που θα αρδεύσουν πλούσια ολους τους Ζωτικούς χώρους. Ετσι ώστε να ατονήσουν χωριστές ιδεολογίες των φύλων και η ξεχωριστή ιδεολογια της θρησκείας,και στην θέση τους να πάρει η μιά και μόνο ιδεολογία.Η ιδεολογία του Ανθρώπου.

Για την διαμόρφωση όμως της ιδεολογια του Ανθρώπου,πρέπει να αλλάξει και η γλώσσα.Η γλώσσα που κατά κεραυνωνει και Μηδενίζει την γυναίκα.Για να αλλαξει ομως η γλώσσα στα σημέία που αφορά την γυναίκα.Πρέπει η γυναικα,να παράγει έργο.Εργο που θα

Γ' Λάθος.

του δώσει ονομα που αυτή θέλει.Που θα το βαφτίσει με οποιό όνομα αυτή κρινει σκόπιμο.Αφου αυτή θα το παρέχει.αυτή θα το πολιτογραφησει.

Οπως ειναι γνωστό η ιδεολογια της θρησκείας,εχει σαν περιεχόμενο:Την Πίστη και την Λατρεία.Η θρησκευτική ιδεολογια απευθύνεται προς όλους βέβαια. Κατά κυριο ομως λογό απευθύνεται στην γυναίκα.Αυτήν εχει βασικό πελάτη και κύριο αποδεκτη.Η θρησκευτική ιδεολογία εκτός απο την πίστη και την λατρεία στο περιεχόμενο της υπάρχουν και ολες εκείνες οι παραλυτικές αντιλήψεις για τον Ανθρωπό και την Ζωή.Ζητά απο ολους και απαιτεί απο την γυναικα να απιστεύει ακρητα στην υπαρξη και τις"Εντολες"του θεου,και να τον αγαπα και να τον λατρεύει μέρα και νύχτα.

Και το θέτει σαν ορο αυτό η θρησκεία,γιατί μέσω της πιστης και της λατρεία μπορει να ελέγξει την σκέψη και τις πράξεις των Ανθρώπων.Και για να μπορεί να ελέγξει σκέψη και πράξει,τις εχει συνδέση-επενδύσει και με κοινωνίκο περιεχόμενο και εκδηλώσεις.

Ασφαλώς θα συμφωνούμε οτι τόσο η πίστη,αλλο τόσο και η λατρεία,δεν ειναι απαραίτητα προιόν αγάπης.Μπορει κάλιστα να τις γεννήσει και να τις θρέψει η ανισότητα ικανοτήτων,ο φόβος,το δέος μπροστα στην μεγαλοσύνη και την παντοδυναμία του λατρευόμενου συμβόλου.Η αίσθηση της απουσίας οποιουδήποτε διεξοδου.Αυτή η θεοκρατική λατρεία,που εχει σκόπιμα και έντεχνα καλλιεργηθεί με αδυσώπιτη μεθοδικότητα επί Αιωνες τώρα ειναι το αποκορύφωμα της προπαγαντας που μέρα και νύχτα περνα μέσα απο το σχολείο,στον τόπο δουλειάς,στο σπίτι,το Ραδιόφωνο,την τηλεόραση,τον τύπο,το Βιβλιο,τον Κινηματογράφο,το θέατρο κλπ. Ακόμα και μεσω ολων των Εργων Τέχνης,οπου προβάλονται τα κάλλη και οι Χάρες της Σάρκας και το ψευδεπίγραφο,που δεν ειναι παρά η διαστροφή της Αλήθειας και της πραγματικότητας οτι η γυναίκα,μπορεί να μην εχει"Μυαλό"εχει ομως πολλές και πλούσιες και αφράτες καμπύλες.Οτι η υπαρξή της προέρχεται απο τον ανδρα.Και αν υπάρχει,υπάρχει για να ευχαριστεί και να ανακουφίζει τον ανδρα. Οτι απο μόνη της ειναι ένα ΤΙΠΟΤΑ και σαν τίποτα πρέπει να πιστεύει και να λατρεύει τον Πανάγαθο θεο,για να την εχει κάτω απο την σκέπη του και τον ανδρα για να την προστατεύει και να της παρέχει την συμπαράσταση που η ιδια απο μόνη

της δεν ειναι ικανή να την εξασφαλίση στον εαυτό της.

Αυτες και πολλές αλλες πολύ χειρότερες ειναι οι απόψεις της θρησκείας για την γυναίκα.Τις ίδιες απόψεις εχει και ο ανδρο-περιουσιαρχης.

Η γυναίκα ομως δεν ειναι ούτε αυτή που περιγράφει-προσδιορίζει η θρησκεία και θέλει ο περιουσιάρχης ανδρας,στο έμπα της τρίτης χιλιετιρίδας.Οπως ο ανδρας,ετσι και η γυναίκα,εχει την δικη της Ανθρώπο γέννηση.Την δικη της προιστορία και ιστορία.Την δικη της ξεχωριστή και μεγάλη συμμετοχή και προσφορά στο Εξανθρωπισμό και το κοινωνικό γίγναιστε.Την δικη της συνεισφορά στην παραγωγή που παγκόσμιου υλικού και Πνευματικού Πλούτου.

Στα έργα και την ιστορική δράση της γυναίκας-παρά την αντιστροφή,την κατασρτοφή και την παραποίηση των έργων και της προσφοράς της-βλέπουμε να ξετυλίγεται μπροστά στα μάτια μας η εικόνα της μεγαλειώδους δημιουργίας της. Τις ανακαλύψεις και τις εφευρέσεις και όλο τον πολύμορφο Πευματικό Πλούτο. Η γυναίκα ανέπτυξε και ανύψωσε σε απροσμέτρητα ύψη την Τέχνη και την χαρά της Ζωής.Αυτή ειναι ο μεγάλος οικοδόμος της Ζωής

Απο το παλαιολιθικό Γυναικείο Είδωλο,μέχρι την Αφροδίτη της Μήλου και την Δεσποινίδα της ΑΒινιόν,η Μορφή της γυναίκας,κατέχει μια δεσπόζουσα θέση στον χώρο της Τέχνης.Οταν ομως κάποτε και κατά κύριο λόγο μετά την μετακίνηση του Αξονά της Ζωής απο την εργασία στην ιδιοκτησία και την περιουσία μετά προσπάθησε η ίδια,να μπεί στον χώρο της Τέχνης,σαν Δημιουργός τα πράγματα άλλαξαν.Και έγιναν χειρότερα απο την στιγμή που εντελως φυσιολογικά-θέλησε να εκφράσει μέσω της τέχνης τους προβληματισμούς στενότερα δεμένους με το φύλο της.Τον Ρόλο της μέσα στην Ζωή και την προσφορά της και τους αγώνες του Γυναικείου κινήματος.Επίτέτε οχι μόνο τα πραγματα άλλαξαν,αλλά μπήκε και εκείνη η μεγάλη και αμετακίνητη τελεία και Παύλα.Μπήκε η οριστική και αμετάκλητη Ταφόπετρα για τέτοιου είδους δράση μα και σκέψη ακόμα.

Ειναι γεγονός οτι η γυναίκα,γενικά ασχολείται πάρα πολύ με τα Βιώματα της, σχετικά με την μορφή που πέρνουν και τους χώρους που γίνεται αυτά και μετα θέματα όταν τα εξωτερικεύει.Απο το σημείο ομως αυτό μέχρι του να θεωρηθεί το κάθε τι που Λέιε η Κάνει η

γυναίκα,ειναι λάγια,πράξεις και έργο υποδιέστερης Τέχνης πάει πάλυ.Μαλιστά θα έλεγα,πως οι Ανθρωποί αυτοί οι επικριτές και οι κριτικάιτης Ζωής,της δρασης και κυρίως της τέχνης της γυναίκας στην βιασύνη τους να απορρίψουν η να μειώσουν το κάθετί που βγαίνει απο το Στόμα,τα Χέρια και το Μυολό,μα και τοΣώμα της γυναίκας,στην βιαγώνη τους ξεχνούν πως οταν ο ανδρας,ηταν ακόμα άσχετός με την κοινωνική Ζωή και τον πολιτισμό η γυναίκα ηταν ήδη καλλιτέχνης.Ακόμα ξεχνούν οτι όλες οι Εφευρέσεις Επιστήμες και Τέχνες εχουν Παρτάτητα Γυναικεία.

Και εχουν αναμφισβιτητά την δική της Πατρότητα,γιατί αυτή λόγω φύσης και αποστολής εχει πρόσθετους λόγους και ειδίκες ευθύνες για προβληματισμούς και αναζητήσεις προκειμένου να λύσει προβλήματα πέρα απο το άτομο της. Ακόμα η άποψη αυτή δείχνει πως οι επικριτές της γυναίκας γενικά και των έργων της ειδίκα,δεν έχουν διδαχθεί τίτοτε σχεδόν απο την προιστορία και την ιστορία για το πιά ηταν η πορεία της κοινωνίας των Ανθρώπων,απο το Ζώο στον Ανθρωπό και απο τον Ανθρωπό στον Πολιτισμό.Τον Πολιτισμό που με πρωτεργάτη και πρωταγωνιστή την γυναίκα,χτίστηκε περταδάκι το πετραδάκι και που στην πορεία του κοινωνικού γίγναιγθε,για ιστορικούς λόγους καρπώθηκε,κακοποίησε και σπατάλησε αλόγιστα–οπως σπαταλά ανεύθυνα και πάλι για ιστορικούς λόγους– ο ιδιοκτήτης ανδρας στην αρχή και ο περιουσιάρχης στην συνέχεια.

Διαχωριστική γραμή–εποχή που καθορισε την Μοίρα της γυναίκας στάθηκε για αυτήν η κυνηγητική–συλεκτική περίοδο.Ειναι η περίοδο που αρχίζει ο πρωτος καταμερισμος της εργασίας και ο πράτος οικογενιακός πυρήνας.Μέχρί την εποχή εκείνη η γυναίκα δεν ηταν λιγότερο ελεύθερη,αυτοδύναμη και επινοητική απο τον ανδρα.Και η συμβολή της στην οικονομική και κοιμωνική Ζωή δεν ηταν μικρότερης σημασίας.Καμιά γυναικα την εποχή εκείνη καμιά γυναίκα,δεν μπορούσε να ειναι απλως και μόνο νοικοκυρά,αφου δεν ειχε εφευρεθεί το σπίτι.Μα και οταν ακόμα εφευρέθηκε το σπίτι δεν υπήρχε το νοικοκυριό–σπιτομάζωμα,που να προυποθέτει την αποκλειστική αποσχόληση ενός Ανθρώπου με αυτό.

Αυτός ο πρώτος καταμερισμός της εργασίας ανάμεσα στον ανδρα και την γυναίκα ειναι αυτός που αργότερα οχι

μόνο χώρισε την εργασία σε εργασία αρσενική και θηλυκή εργασία,αλλά με την πρόοδο του χρόνου μετέτρεψε την εργασία σε δουλειά και σε συνέχεια αυτός ο ίδιος καταμερισμός ειναι που επέτρεψε στον ανδρα να μετατρέψει-γίνει και η γυναίκα μέρος της περιουσίας-του.

Ο καταμερισμός αυτός έκανε πιο εύκολη την υποδούλωση της γυναίκας και σε συνέχεια να της στερήσουν τα αναφθέρετα δικαιώματα,που και αυτή εχει σαν Ανθρωπος,πάνω στα φυσικά αγαθά πρώτα και στα απο κοινου παραγώμενα προιόντα. Προιόντα στα οποία ενώ συμμετείχε στην διαδικασία της παραγωγη,με την ολοκλήρωση της παραγωγικής διδικασίας.Οταν πια το προιόν τελειωποιείται και πρέπει να ανήκει σε αυτόν που έβαλε ολόκληρο το ΕΙΝΑΙ του για την ολοκλήρωσει του αντί το προιόν αυτό να ανήκει ολοκληρό η κατά το μέρος-ποσοστό που συνέβαλε στην παραγωγή του.Σε αυτόν που το γέννησε,το γαλούχισε,το ανάθρεψε και του έδωσε την τελική μορφή και σχήμα,δεν του ανήκει πιά,οχι μόνο το συνολικό του προιόντος αλλα ούτε κατα το μέγεθος-ποσοστο-συμμετηχης του.Το τελικό προιόν ανήκε ολοκληρωτικά στον ανδρα.Η γυναίκα απο την συμμετοχή της στην διαδικασία της παραγωγής του η και όταν ακόμα ήταν αποκλειστικά εργο των δικών της χεριών και μόνο.Χωρίς καμιά απολύτως σχέση και συμμετοχή του ανδρα σε αυτό και πάλι το προιόν αυτο δεν ανήκε στην γυναίκα,αλα αποκλειστικά και μόνο στον ανδρα. Η Γυναίκα,για την παραγωγή του προιόντος η την συμμετοχή της στην παραγωγή του σαν αντίτιμο έπερνε ενα μικρό ελάχιστο κομματάκι-μέρισμα.Ενα μέρισμα που μόλις εφτανε να Ζήσει και να δουλέψει-γιατί τώρα πιά δουλευε και δεν εργάζονταν-και την άλλη μέρα.Αυτό το μικρό ελάχιστο κομματάκι της έδινε σα αντίτιμο ο ανδρας και πολύ-πολύ προστασία,η οποία αργότερα μετατράπηκε-βαφτίστηκε σε προσφορά και ευεργεσία.

Η περίοδος αυτή που διαδράματιζονται αυτά τα γεγονότα στην κοινωνία των Ανυράπων,ειναι η εποχή που η γυναίκα,αλλοτριώνεται δημιουργικά,εργασιακά παραγωγικά.Ειναι η εποχή που η γυναίκα,απο ενεξάρτητος,αυτόνομος και αυτοδύναμος παραγώγος,μετατράπηκε σε προλετάριο και ο ανδρας σε εργοδότη της γυναίκας.

Ηταν θα μπορούσε να πεί κανείς η εποχή που η κοινωνία των Ανθρωπων μετακινούσε τον άξονα της Ζωής απο την εργασία στην ιδιοκτησία. Συνέβαινε την εποχή εκείνη αυτό που εφτασε ολκληρωμενο μέχρι και την δική μας γενιά.Με μόνη την διαφορά οτι την εποχή εκείνη ο κάθε ανρδας ηταν εργοδώτης και εκπρόσωπος του νέου προς διαμόρφωση συστήματος ιδιοκτησίας και η γυναίκα ο μόνος προλετάριος στο αρχικά ιδιόμορφο ιδιόκτητο κατα ανδρα σύστημα.Ενώ σήμερα στην αναπτυγμένη του πιό φάση,δεν είναι κάθε ανδρας και εργοδώτης της της γυναίκας οπως συνέβαινε τότε,αλλά η έννοια ουσία και περιεχόμενο εργοδώτης συγκεντρώθηκε σε έναν μικρό ελάχιστο αριθμό ανδρων.Οι υπόλοιποι ανδρες.Η συντριπτυκή πλειοψηφία των ανδρων,αργότερα σε μια παρόμοια

Αυτος ο μικρ@ς ελαχιστος αριθμ@ς ανδρων ¢κτοτε εκπροσωπεί και εκφρ@ζει, μα και για λογαριασμ@ των οποί@ν λειτουργεί το συστημα ιδιοκτησί@ς. Η συντριπτικ@ πλειοψί@ των ανδρων,με μια παρ@μοια διαδικασί@ αργ@τερα αλλοτρι@καν και αυτοί με τον ί@ιο τρ@πο που αλλοτρι@θηκε και η γυναί@κα Με την ολοκλ@ρωση της αλλοτρί@σης και του ανδρα,το συστημ@ επαψε να ειναι ανδρο-ιδι@κτητο οπως ηταν πρί@ν την αλλοτρί@ση και προλαταριοποί@ηση της συντριπτικ@ς πλειοψηφί@ας των ανδρων.Παρ¢μηνε μεν ανδροκρατικ@-ανδροκεντρικ@ δεν ανηκε @μως και ο@τε εξ¢φραζε το σ@νολο των ανδρων,αλλα σε εκεί@νη την μικρ@ ελ@χιστ@ μειοψηφια κ@θε φορ@ κατ@ρθωνε να ελ¢γχει τον κοινωνικ@ πλο@το.Ολοι οι @λλοι αντρες,γυναί@κες και παιδί@α δο@λευαν πλ¢ον.Κανε@νας δεν εργ@ζονταν.Και δο@λευαν μακρ@χρονα,επί@πονα και κουραστικα για ¢να ξερ@ κομματι ψωμί@.Που και αυτ@ δεν το καλοχ@ρταιναν και ας δο@ευαν απο την νυχτα ως την νύ@χτα.Απο την

Η μετατροπ@ της τερ@στιας πλειοψηφί@ας των ανδρων σε αν-ιδιοκτ@ητε-προλεταριους μπ@κε σε μι@ αλλη φ@ση το συστημα,που θα μπορο@σεμε να την ονομ@σουμε δε@ερη φ@ση.Φ@ση που ολοκλ@ρωσε τις εσωτερικ¢ς του διεργασί@ες.Που διαμ@ρφωσε τις απαραί@τητες Δομ¢ς και θεσμο@ς.Που καθι¢ρωσε τις δικ¢ς του αξί@ες και αρχ¢ς. Τα δικ@ του ηθη και ¢θιμα.Την δικ@ του ιδεολογί@α,θεωρί@α και πρακτικες,που θα εφ@ρμοζε.Ιδεολογί@α και θεωρί@α που,θα δικαιολογο@σε και θα κ@λυπταν @λων των ειδ@ν τις κλοπ¢ς,τις απ@τες και τα εγκλ@ματα και αυτους τους πολ@ αί@μακτους πολ¢μους που οργ@νωναν οι δι@φορες ολιγαρχί@ες που διαμορφ@νονταν σε δι@φορες Γεωγραφικες περιοχ¢ς,προκειμ¢νου να αρπ@ξει η μι@ ολιγαρχί@α απο την @λλη τον πλο@το που αυτ@ ειχε συγκεντρ@σει απο την αλλοτρί@ωση της γυναί@κας πρ@τα και του ανδρα στην συν¢χεια.

Η προσεκτικ@ μελ¢τη της πορεί@ας που ακολο@θησε η κοινωνί@α των Ανθρ@πων στο δι@βα των αι@νων,οδηγεί στο συμπ@ρασμα οτι @λοι οι π@λεμοι.Που τ@σο π@νο,δ@κρυα και Αί@μα στοί@χισε στην Ανθρωπ@τητα.Οι π@λεμοι που προκαλο@σαν τερ@στιες καταστροφ¢ς που μετ¢τρεπε σε σωρους απο ερεί@πια ο,τι με υπερ@νθρωπες θυσί@ες,στερ@σεις και ποτ@μια ιδρ@τα δημιουργο@σαν οι θηλυκοί και αρσενικοί προλετ@ριοι και αποδεκ@τιζε την

Ανθρωπότητα,αρχισάν μετά την ολοκλήρωση της αλλοτρίωση τόσο των γυναικών αλλο τόσο και των ανδρων.Αφού πλέον ολοκληρώθηκε η αλλοτρίωση του δικού τους περιβάλλοντα χώρο.Οταν γυναίκες και ανδρες,της περιοχής τους εμείναν ενα σκέτο κουφάρι.Αν η ολιγαρχία που επικράτησε στην περιοχή έννοιωθε ισχυρή και ήθελε να μεγαλώσει τα πλούτη του.Η ολιγαρχία που δεν αρκούνταν στον καθημερινό υλικό και πνευματικό πλούτο που του παρήγαγαν οι ανδρες και γυναίκες προλετάριοι της περιοχης που αυτή η ολιγαρχία ειχε βάλει κάτω απο τον δικό της ελεγχο,δεν είχε παρα να διαλέξει το θύμα του αναμεσα απο τις γειτονικές ολιγαρχίες που με τον ίδιο η περίπου τον ίδιο τρόπο και αυτές σχηματίστηκαν και να της κηρύξει τον πόλεμο.Αλλος τρόπος να μεγαλώσει τα πλούτη της,να διευρύνει την περιοχή και την επιρροή της να αυξήσει τους:Σκλάβους,Δούλους,Δουλοπάροικους και προλετάριους,δεν υπήρχε απο τον πόλεμο.

Με βάση λοιπόν,αυτό το σκεπτικό και με επιδιωκόμενους τους πιό πάνω σκοπούς και στόχους αρχισαν οι Πόλεμοι.Τοπικοί στην αρχή,Εθνικοί μετα και Παγκόσμιοι αργότερα και πυρηνικοί σήμερα. Κάθε πόλεμος όμως γίνεται ανάμεσα σε Ανθρώπους και απο Ανθρώπους.Συνεπώς χρειάζονται Ανθρωποί,για να κάνουν τον πόλεμο.Απο την άποψη αυτή.Των Ανθρώπων,οι ολιγαρχίες δεν αντίκριζαν κανένα πρόβλημα.Ας ειναι καλά οι υποτακτικοί και υποτακτικοί υπάρχουν πολλοί.Ανδρες και γυναίκες.Αυτοί ειναι η πρωτη υλή,για τον κάθε πόλεμο Αυτοί και με αυτούς γινονταν πάντα και γινονται οι πόλεμοι.Οι ολιγαρχίες απλώς τους οργανώνους και τους κηρύτουν για συγκεκριμένους και προκαθορισμένους σκόπους και στόχους,ασκούν και την εποπτεία της διεξαγωγής μέχρις ενός σημείου Την πρακτική της διεξαγωγής του πόλεμου,την αναθέτους στην πρώτη ύλη.Στους κάθε υποτακτικούς ανδρες και γυναίκες.

Οι πόλεμοι ομως και οι πιο μικροί σε μέγεθος και διαρκεια,προκαλούν θύματα και καταστροφές.Για τις συνέπειες αυτές καθόλου δεν ανηχηχουν οι ολιγαρχίες. Για εντελώς αλλα πράγματα ανησυχούσε η κάθε ολιγαρχία,που κήρυται εναν πόλεμο. Κάθε πόλεμος που αρχίζει,οπως κάθε αρχη εχει και τέλος,εστι και ο πόλεμος εχει αρχή και τέλος.Κάι τελειώνει με δύο μόνο τρόπους:Με νίκη του ενός και ηττα του αλλου η με

κάποιον συμβιβασμό στην διάρκεια της διεξαγωγής του. Αφού λοιπόν ο καθε πόλεμος με Νίκη και Ηττα σημαίνει οτι η μιά από τις δύο ολιγαρχίες θα ηττηθεί. Και ήττα προυποθέτει αλλοτρίωση της ηττημένης ολιγαρχίας. Και επιπρόσθετα και κίνδυνο για τα πολύτιμα κεφάλια της ολιγαρχίας.

Αυτό και μόνο αυτο ειναι που αποσχολει τις ολιγαρχίες. Ολα τα αλλα δεν εχουν σχέση με αυτούς. Αφορούν την πρώτη ύλη του πόλεμου. Τους υποτακτικούς. Αυτοί βάζουν πάντα και σε κάθε πόλεμο το Αιμα. Οσο για τις υλικες καταστροφές ας ειναι καλά τα μπράτσα των υποτακτικών. Αλωστε αυτοί ηταν οι παραγωγοί τόσο του υλικού, αλλο τόσο και του πνευματικό πλούτο. Από τα δικά τους Χέρια και Μυαλό ειχαν χτιστεί τα καλλιμάρμαρα οικοδομήματα μέσα στα οποία Ζούνε πλούσια και άνετα οι ανα τον Κόσμο ολιγαρχίες. Αυτοί οι υποτακτικοί παράγουν και τα έργα Τέχνης. Ολα Τα Αριστουργήματα, υλικά και πνευματικά απο τα δικά τους χέρια ειναι δουλεμένα. Αυτοί παράγου πολύτιμα ρούχα και βαρύτιμα κοσμήματα που οι ολιγαρχίες φοράνε Αυτοι ειναι που παράγουν τα εκλεκτα για την Τροφή-Ζωή τους προιόντα. Οι ίδιοι ειναι που χτίζουν και Ζούν στις χαμοκέλες. Που κατασκευάζουν και τα κατώτερης μέχρι και κουρέλια ρούχα. Που παράγει το πολύ και καλής ποιότητας ψωμί, αλλα τρέφενται με μαύρο και ξερό οι ίδιοι. Και ειναι αυτοί που θα κλειθουν να αποκαταστήσουν τις ζημιές. Να ανορθώσουν τα ερείπια. Και να παράγουν το Αίμα για τον καινουργιο πόλεμο που ετοιμάζουν οι ολιγαρχίες. Η Ηττημένη να πάρει το "Αιμα" πίσω. Οτι έχασε με την ήττα και να αποκαταστήση την προσβεβλημένη της "αξιοπρέπεια" και η Νικήτρια, με την πρόσθετη δύναμη και επιρροή που απόκτησε να επεκτείνει χωρικά το βιλαέτη της. Να μεγαλώσει παραπέρα πλούτη και επιρροή.

Απο αυτήν την μικρή ελάχιστη αναφορά που έγινε γιά το πότε περίπου, αρχισάν οι πόλεμοι. Οι λόγοι για τους οποίους γίνονται. Ποιός βάζει το Αίμα και επανορθώ νει τις υπόλοιπες υλικές καταστροφές. Δεν μένει παρά να δούμε ποιές μπορεί να ειναι οι τυχών συνέπειές που προκύπτουν για τις άρχουσες ολιγαρχίες.

Αφού λοιπόν, ολα τα υλικά για την διεξαγωγή του κάθε πόλεμου πάντοτε και τα βάζουν οι υποτακτικοί, οι άρχουσες ολιγαρχίες τους οργανώνουν και εκ του μακρόθεν

υποπτ#βουν,δεν μπορεί παρ# να διατρ#χουν και οι εμπ#λεμες ολιγαρχίες κ#ποιους #στω και μικρους κινδ#νους.Και πρ#γματι διατρ#χουν και αυτοί κ#ποιους κινδ#νους,οχι ομως στην #κταση που τους παρουσι#ζουν οι ολιγαρχίες.

Ενας απο τους κινδ#νους που διατρ#χουν οταν κηρ#τουν η δ#χονται #ναν π#λεμο ειναι να ηττηθο#ν.Και η ήττα προυποθ#τει και την δικ# τους αλλοτρ#ωση απο τον νικητ#.Ενας αλλ#ς κ#νδυνο που διατρ#ουν και αυτ#ς ο πι# μεγ#λος ειναι καμι# φορ# να χ#σουν και κ#ποιος απο αυτο#ς το κεφ#λι η κ#ποιο απο τα μ#λη της οικογενείας τους.Και #νας #λλος εξ ίσου σοβαρ# κ#νδυνο που διατρ#χουν ειναι οτι μαθαίνοντας την τ#χνη του πολ#μου τους υποτακτικο#ς και διαπιστ#νοντας κατ# την διάρκει# του οτι αυτοί είτε κερδίσει,είτε χ#σει τον π#λεμο η #ρχουσα ολιγαρχία στην οποία ειναι υποτακτηκοί.Μπορει απο αυτην την διαπίστωσει να οδηγηθο#ν στην σκ#ψη να γυρίσουν τα #πλα εναντίον τους η ακ#μα χειρ#τερο για την ολιγαρχία,να οργαν#σουν και αυτοι εναν π#λεμο οχι β#βαια κατακτητικ# οπως αυτο#ς που οργαν#νουν,κηρ#τουν και επιστατο#ν μονο οι ολιγαρχίες.Αλλα #ναν π#λεμο επελευθερωτικ#.Π#λεμο με κοινωνικ# περιεχ#μενο.Εναν π#λεμο που θα π#ρει π#σω τα κλεμ#να.Εναν π#λεμο που ανοίξει δι#πλατα τον δρ#μο για την ομαλή και απρ#σκοπτη σε #λους τομείς της κοινωνίας των Ανθρ#πων γενικ# και του κ#θε Ανθρ#που ειδικ#.Εναν π#λεμο που θα εξασφαλίσει σε #λους τους ανθρ#πους,ανδρες και γυναίκες τις ίδιες ευκαιρίες για πλ#ρια και πολ#πευρη ανάπτυξη στον καθ#να Εναν π#λεμο που εκτος απο την ισοτιμια,ισονομία και ισοπολιτεία.Την δημοκρατία και την κοινωνικ# δικαιοσ#νη,θα αποκαταστ#σει την Γυναίκα,στην αρχικ# της θ#ση θα την κ#νει απο γυναικα:Ανθρωπ#.Εναν π#λεμο που θα ξαναδωσει στον Ανθρωπο την χαμ#νη Ανθρωπι# και τις Ανθρ#πινες αξίες οπως:Αγ#πη,συμμετοχ#,συνεργασία και αλληλοβο#θεια κλπ:Δεδομ#να που οχι μ#νο προυποθ#τουν,αλλ# και διασφαλίζου την ειρηνικ# συμβίωση των Ανθρ#πων #που Γ#ης.Εναν π#λεμο που θα β#λει οριστικ# τ#ρμα στον π#λεμο.Εναν π#λεμο που θα εξαλ#ψει τις αιτίες οσες και #ποι#ς και εινα# αυτ#ς που εδ# και μερικ#ς χιλι#δες χρ#νια τ#ρα τους προκαλο#ν και τους #χουν επιβ#λει σαν φυσικ# φαιν#μενο.Εναν π#λεμο που θα μετακιν#σει τον #ξονα της Ζω#ς απο την περιουσία στην

εργασία,γεγονός που θα επιτρέψει στον Ανθρωπο να Ζήσει άνετα,ευχάριστα και πλουσιοπάροχα την Ζωή του.Γιατί πράγματι ο Ανθρωπός. Ο κάθε Ανθρωπός,ενώ γεννιέται πλούσιος στο καθεστώς την περιουσίας πεθαίνει οχι απλώς φτωχός,αλλά πάμφωχος,κουρελής και δεν ειναι λίγες οι φορές που πεθαίνει και Ζητιάνος.Και το τραγικό ειναι οτι πεθαίνει Ζητιάνος οχι γιατί δεν πρόσφερε η ηταν"Τεμπέλης"οπως τον αποκαλεί η άρχουσα Τάξη-και τον περιγράφουν οι κάθε λοφείς λακέδες της-για την οποία ξοδεύει ολόκληρη την Ζωή του στα έγκατα της Γής και τα πέρατα του κόσμου οχι για να Ζήσει καλά ο ίδιος αλλά για να αυξήσει τα κέρδη-πλούτη στην τάξη των "Ανθρώπων που τον καταπιέζει.

Επειδή ομως τα κεφάλια της οποιας ολιγαρχίας και σε όλα τα γεωγραφικά μήη και πλάτη.Το ιδιό και τα πλούτη που με τόσο"κόπο"και"ιδρώτα"κατόρθωσε η κάθε ολιγαρχία να συγκεντρώσει,έχουν για αυτους εξ ίσου μεγάλη σημασία για αυτό και πρέπει να διαφυλαχθουν σαν κόρη οφθαλμου.Κυρίως να διαφυλαχθεί απο ολες τις ανά τον κόσμο άρχουσες ολιγαρχίες μην τύχων και κάποιο ψίγμα του πέσει στα χέρια των δούλων-υποτακτικών και τους ανοίξει η όρεξη να διεκδικήσουν την επιστροφή ολοκλήρου του πλούτου που δικαιωματικά τους ανηκει.Και τους ανήκει γιατι ειναι παραγώμενος απο τα δίκα τους χέρια και απο τα δικά τους μυαλά.

Για να μην μπούν συνεπώς σε κίνδυνο τα κεφάλια-γιατί αν μπούν θα χαλάσει ο κόσμος-και για να μην επιστρέψει κάποιο ψίχουλο απο τα κλεμενο-συσωρευμένα πλουτη της ανά τον κόσμο αρχουσά ολιγαρχία.Απο πολύ νώρις.Απο την επόχη που πρωτο-διαπίστωσε οτι πράγματι υπάρχουν τέτοιοι η παρόμοιοι κίνδυνοι και φοβούμενοι μήπως ο κινδυνος αυτό κάποτε υλοποιηθεί και τα χάσουν όλα,καθισαν σε κάποιο τραπέζι και συμφώνησαν απο κοινού-θα έλεγα-οτι κακό πράγμα ειναι να επιβουλεύβεται η μια ολιγαρχία την αλλη.Επρεπε συνεπώς να διασφαλιστεί η σωματική ακεραιότητα και τα πλούτη της ανα τον κόσμο άρχουσας ολιγαρχίας.Και Για αυτό αφού ο πόλεμος ειναι το βασικό και μοναδικό μέσω μεγάλου και γρηγορου πλουτισμού.Και αφού το κόστος σε υλικά μέσα και Αίμα τα βάζουν οι υποτακτικοί ας γίνονται.Αρκεί να μην διακινδυνεύουν-θίγουν-τα δικά τους κεφάλια και τα πλούτη ανεξαρτητα απο την έκβαση του πολέμου να

παραμένουν οπωσδήποτε στο εταιρικό της άρχουσας ολιγαρχίας.

Υστερά απο αυτην την άτυπη συμφωνία.Συμφωνία κυριών,που λέμε έχουμε αρκετές αλλαγές της άρχουσας στην εξουσία ανα τον κόσμο.Αμετακίνητη όμως της οικονομικής βασης,πάνω στην οποία στηρίζεται η εξουσία της ιδιοκτησίας παλιό-Δουλοκτητικό Φεουδαρχικό μα και αστικό στην αρχή-και της περιουσίας σήμερα.Η συμφωνία αυτή έστω και άτυπη την Διεθνή αλληλεγγύη της και την αλληλοβοήθεια που προσφέρει -με κάποιο κόστος βέβαια-η μια αρχουσα τάξη στην αλλά οταν διατρέχει κάποιον κίνδυνο.Και όμως αυτή που έχει δημιουργήσει πρώτη αυτούς τους μηχανισμούς της αλληλοσυμπαράστασης αναμεσά τους προκειμένου να διασφαλίσουν κεφάλια,εξουσία και πλούτη.Κατηγορούν και τιμωρουν αυστηρά και την σκέψη ακόμα να κάνουν κάτι παρόμοιο και οι καταπιεζόμενοι από αυτους.

Το πόσο βάρβαρη,σκληρή και απανθρωπή στην κυριολεξία ειναι η συμπεριφορά και η μεταχείριση των Ανθρώπων,που έχει υπο την"υψυλή προστασία της"η άρχουσα τάξη θα προσδιοριστεί μόνο αν μελετηθεί σε βάθοος και σε όλη την έκταση η φυσικές προδιαγραφές που έχει κάθε Ζωντανός οργανισμός.

Αν πράγματι επιτρέψει η άρχουσα τάξη να γίνει μια τέτοια μελέτη.Η μελέτη αυτή θα αποδείξει,οτι οι φυσικές προδιγραφές του Ανθρώπου,όπως και κάθε αλλου Εμβιού Ζώου η φυτού,έννοια εργασία μόνο σε σχέση με τον χρόνο που χρειάζεται κάθε Ζωντανός οργανισμός να προμηθευτεί την ποσότητα και την ποιότητα της τροφής που του ειναι απαραίτητα για την επιβίωση.Την φροντίδα του σώματος και την ομαλή λειτουργία-ικανοποίηση ολων των ενστίχτων για την φυσιολογική επιβίωση θεωρειται αναγκαίος εργάσιμος χρόνος.Περα απο αυτην την άρηκτα συνδεδεμενη με την επιβίση εργασία-και οχι δουλειά.Η εργασία δημιουργεί,ενώ η δουλειά σκοτώνει-ολος ο αλλός χρονος ειναι χρόνος ελεύθερος.

Και πράγματί για πολλά εκατομμύρια χρόνια πριν η κοινωνία των Ανθρώπων περάσει στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής ο κάθε Ανθρωπός αυτον τον εργάσιμο χρόνο διέθεται για την επιβίωση του.Ολον τον αλλά,τον αφιέρωνε τις χαρές και τις απολαύσεις.

Τι έγινε ομως μετά το πέρασμα στο καθεστως

ιδιοκτησίας;Ο ιδιοκτήτης ανδρας πρωτα και η ολιγαρχία των ανδρων αργότερα διαπίστωσαν οτι ο Ανθρωπος,πέρα απο τον αναγκαίο για την επιβίωση του χρόνο,εχει και εναν αρκετό μεγάλο κομματι χρόνου ελεύθερο.Αυτή ηταν η πρωτη διαπίστωση που έκαναν.Σε συνέχεια έκαναν μια δεύτερη διαπίστωση,οτι ο χρόνος,μπορεί να μετατραπεί σε προιόντα Ζωής και εργαλεία δουλειας.Η διαπίστωση αυτη με την σειρά της οδήγησε σε μια άλλη εξ ίσου σοβαρή διαπίστωση.Οτι αν οργανωθεί ο αναγκαίος για την Ζωή χρόνος σε συνδιασμό με τον ελεύθερο.Τα προιόντα που θα παράγει δουλέβοντας πια και τον ελεύρερο χρόνο-αντί να"κοπροσκυλιάζει"ειναι πολύ περισσότερα από αυτα που του χρειάζονται για την επιβίωση του.Αρα ο χρόνος ειναι κέρδος,ανεξάρτητα με την . μορφή που το έπαιρναν τότε.Ο χρόνος ειναι χρήμα λέμε σήμερα.

Να την λοιπόν η πρώτη μεγάλη ανακάλυψη.Ο ελεύθερος χρονος που εχει ο Ανθρωπος για Ζωή και ψυχαγωγία,αν τον υποχρεώσουμε να τον δουλέψει θα τον μετατρέψουμε σε δικό μας κερδος.Το κέρδος αυτό ειναι η άμεση μορφή εκμετάλλευσης.Δεν αρκέστηκαν ομως μόνο σε αυτήν την μορφή εκμετάλλευσης.Εκαναν ενα ακόμα παρά πέρα συλλογισμό.Αν του αφαιρέσουμε και μερικά απο τα απαραίτητα για την επιβίωση του προιόντα.Τότε το κέρδος θα ειναι ακόμα μεγαλύτερο.Να την και η δεύτερη ακόμα μεγαλύτερη αυτην την φορά ανακάλυψη.Η στέρηση θα μετατραπεί και αυτή σε κέρδος.Αυτη η δεύτερη ανακάλυψη ειναι η σχετική μορφή εκμετάλλευσης Μα και ούτε και σε αυτήν την δευτερη ανακάλυψη αρκέστηκαν.

Σαν πρακτικοί Ανθρωποι,που ήταν σκέφτηκαν-αφου αλλοι δουλεβάν για αυτούς ειχαν ολο τον χρονο να σκεφτούν-πως αν τα προιόντα αυτά που τα παρήγαγαν αυτοι που δούλευαν για αυτούς.Που ειχαν βέβαια ενα κοστος,τα πουλούσαν σε πολύ μεγαλύτερη τιμή απο αυτήν του κόστους.Τότε θα προκύψει και αλλο ενα κέρδος το τρίτο κατα σειρά.Αυτή ειναι η έμμεση μορφή εκμετάλλευσης.Και επειδή τρώγοντας ανοιγει η όρεξη σκέφτηκαν.Αν τα προιόντα που παράγουν τρείς-βεβαιά θα χρειαστεί λίγη καταπίεση ακόμα-τα παράγουν δύο,τότε εκτός που θα προκύψει άλλη μια πηγή μεγάλου κέρδους.Θα μας εξ οικονομήσει και πολλά Ανθρώπινα κορμία τα οποία θα τα κάνουμε χωροφύλακες,στρατιώτες,υπαλλήλους και υπηρέτες.Ετσι ώστε και ασφάλεια θα εξασφαλίσουμε,απο τυχών

εξωτερικούς,μα και απο εσωτερικούς εχθρους και υπηρεσίες αυφθονες θα έχουμε.Αυτή η τετάρτη ανακάλυψει,ειναι η πρόσθετη μορφη εκμετάλλευσης.Και ειναι πρόσθετη γιατί δυό Ανθρωποί κατω απο την πίεση υποχρεώνονται να παράγουν τα προιόντα που θα παρήγαγαν τρείς.

Φυσικά αυτή η πολύπλευρη εκμετάλλευση του Ανθρώπου,δεν έγινε απο την μια μέρα στην αλλη.Ούτε και με τον τρόπο που την περιγράφεται.Η ουσία ειναι οτι σήμερα οχι μόνο υπάρχουν αυτές οι τέσσερες φόρφες εκμετάλλευσης,αλλά καθημερινά δημιουργουνται οι προυποθέσεις και για άλλες και μάλιστα πολλές μορφες ακόμα.

Εκείνο που πρέπει να τονιστεί ειναι το γεγονός οτι όλες αυτές οι μερφές εκμετάλλευσης εινα τόσο καλά συγκεκαλυμένες-καμουφλαρισμένες και περίπλοκες και προστατευονται απο τόσους μηχανισμους που ειναι δύσκολό αν όχι αδύνατο να τους τις αντιληφθεί ο δουλευτής.Γιά αυτό και ενας μεγάλος αριθμός δουλευτάδων οχι μόνο δεν δυσανασχετεί,αλλά ειναι και ευχαριστημένος που του δίνουν οι Αφεντες του δουλειά.Στους οποίους νοιώθει και υποχρεωμένος που μπορεί και τρώει ενα κομμάτι έστω μικρό και ξερό ψωμί.Ο λαος μας προκειμένου να σατηρίσει αυτό το φαινόμενο της πείνας του Ανθρωπου,που δουλεύει και πεινάει λέει την εξης παριμοία:"Έχει ο σκύλος την πείνα.Εχει ομως και το χουζούρι του".Και εννοεί τον δεμένο σκύλο και όχι τον ελεύθερο.Στο σύστημα περιουσίας δυστυχώς,ούτε αυτό που ισχύει φια τον σκύλο.Δεν ισχύει για τον Ανθρωπό.Ο σκύλος πεινάει αλλα απολαμβάνει την ξάπλα του.Ενω ο ανθρωπός δουλεύει και η πείνα ροκανίζει τα σωθικά του.

Και επειδή ενδέχεται να βρεθουν και κάποιοι που μπορεί να εχουν καταλάβει και τις μορφές και την έκταση της εκμετάλλευσης και κάνουν το λάθος και δεν το κρατήσουν μόνο για τον εαυτό τους,αλλά το πούν και σε αλλούς.Ε!για αυτούς υπάρχουν οι διάφοροι μηχανισμοί που με ποικίλους τρόπους και μέσα θα προσπαθήσουν να τους κλείσουν το στόμα.Και αν δεν θελήσουν να το κλείσουν υπάρχουν οι φυλακές και τα εκτελεστικά αποσπάσματα.

Για να δεχθούν να δουλέψουν αδιαμαρτύρητα οι δουλευτάδες επρεπέ να υπάρχει κάποιο κίνητρο εστω και μικρό-ελάχιστο.Το κινητρό αυτό ηταν η δημιουργία νέων

αναγκων.Βεβαιά η δημιουργία νεων αναγκων,ηταν ενα μεγάλο βήμα προόδου.Ενα τεράστιο αλμά προς τα εμπρός.Το κόστος όμως που πλήρωσάν και εξακολουθούν να πληρώνουν ακόμα και θα συνεχίσουν να πληρώνουν ήταν,ειναι και θα ειναι τεράστιο.Και ειναι τεράστιο γιατί εκτός απο κόπο,χρόνο και ιδρώτα που προαπαιτεί η εξασφάλισει εστώ και μικρό ελάχιστο μέρος,των καθε φορα νεων αναγκών που ο ίδιος με τα χέρια και τον ιδρώτα του παράγει.Το κίνητρο αυτό ειναι ένα απο τα βασικότερα επιχειρήματα με τα οποία η εκάστοτε αρχουσά τάξη συγκαλύπτει όλες τις μορφές εκμετάλλευσης,μα και την εκταση που αυτή γίνεται.

Επειδή πολύς λόγος και αναφορά έγινε,για την"ανάγκη ενός πολέμου"που θα εξαλύψει τους λόγους-εκμετάλλευση Ανθρώπου απο Ανθρωπο ο βασικότερος-που που τους προκαλούν και άρα θα βάλει τελεία και παύλα στον πόλεμο,σε καμια περίπτωση η άποψη αυτή δεν σημαίνει οτι οι ανά τον κόσμο καταπιεζόμενοι προτιμούν η επιλέγουν οπωσδήποτε τον πόλεμο,σαν την μοναδκή λύση προκειμένου να απαλλαγούν -απελευθερωθούν απο τα θανάσιμα δεσμά της περιουσίας.Και δεν επιλέγουν τον πόλεμο σαν το μοναδικό μέσω απελευθέρωσης τους,γιατί γνωρίζουν καλύτερα απο τον καθένα τόσο το κόστος που συνεπάγεται ένας πόλεμος,άλλο τόσο και τις επιπτώσεις που θα έχει στην κοινωνία των Ανθρώπων,ενεξάρτητα απο την έκταση που αυτός θα πάρει.

Ξέρει ακόμα πόσο σκληρός και αδυσώπητος θα ειναι ένας τέτοιος πόλεμος.Τα ποτάμια Αιμά του θα χρειαστεί να χυθουν και τις τεράστιες υλικές καταστροφές που θα προκαλέσει.Και το βασικότερο γνωρίζει,οτι η άρχουσα τάξη δεν θα χύσει ούτε μια στάλα απο το δικό της Αίμα.Το ίδιο και για τις υλικές καταστροφές που για την παραγωγή και την δημιουργία τους,δεν εχει κουνήσει και το μικρό της δακτυλάκι.Καθώς και το γεγονός οτι οποιαδήποτε εκβαση και εχει ενας τέτοιος πόλεμος:Νικη η Ηττά για τους καταπιεζόμενους.Αυτοί θα κληθούν-υποχρεωθούν να αποκαταστήσουν-επανορθώσουν όλες τις ζημιές που αυτά θα προξενήσει.

Γιά αυτούς και πολλούς ακόμα λόγους ειναι υπέρ ειρηνικού κοινωνίκου μετασχηματισμού.Της ειρηνικής μετακίνησης του άξονα της Ζωής απο την περιουσία στην εργασία.Και προτιμάει την ειρηνική μετακίνηση απο την

πολεμική,γιατί εκτός των πλεονεκτημάτων που έχει ο ειρηνικός τρόπος μετακίνησης από τον πολεμικό,εχει και το μεγάλο,το τεράστιο πλεονέκτημα οτι θα παραμένει άθικτη η παραγωγική μηχανή γεγονος που θα επιτρέψει την απρόσκοπτη λειτουργία της με αποτέλεσμα την γρηγορότερη και ευκολότερη υλοποίηση των οραμάτων της δεύτερης μεγάλης κοινωνικής επανάστασης.Μια Επανάσταση,που θα βάλει οριστικό τέρμα στην εκμετάλλευση Ανθρώπου απο Ανθρωπό.Και να σταματήσει αυτό που συμβαίνει στο περιουσιακό συστημα:Η Δόξα να ανήκει στους Ψεύτες.Τα Πλούτη να ανήκους στους Κλέφτες.Ο Ελεγχός στους Λύκους.Η Ηθική στους Ανηθικους. Και για όλους τους Αλλους λογια.Λόγια πολλά.Λογιά κούφια.Λογιά που προσπαθουν να κάνουν το μαύρο άσπρο.Τον νιστικό χορτάτο.Και τον κουρασμένο Ξεκούραστο.

Με τον ειρηνικό τρόπο εκτός του οτι θα υλοποιήθουν συντομότερα τα οράματα της κοινωνίας την Ανθρώπων.Θα διασφαλίσει και το ενδεχόμενο και μιας πιθανής ηττας η και αποτυχίας ακόμα.Μιά ενδεχόμενη απότυχία.Οχι μόνο θα απογοήτευε τους προλετάριους,αλλά και θα μετακινήσει σε μεγάλες χρονικές αποστάσεις την επαναδημιουργία των προυποθέσων που να ξανα ειναι σε θέση να κινηθεί προς την ίδια κατεύθυνση.Να βάλει το πρόβλημα της μετακίνησης του άξονα της Ζωής.

Η γυναίκα,εχει υποστεί τις περισσότερες στερήσεις,ταπεινώσεις κα ι πιέσειςΕχει υποστεί Αψυχολογική και σωματική Βία προκειμένου να πάψει να ειναι Ανθρωπός και να γίνει γυναίκα.Και αντιστάθηκε να γίνει απο Ανθρωπός γυναικά γιατί κατάλαβε οτι απο την ώρα που γινόταν αυτό,που ήταν ο βασικός και κυριότερος σκοπός του συστηματός.Ολα τα αλλα θα ηταν εύκολα πιά.Σαν γυναίκα πλέον θα μπορούσε να την μεταχειριστεί οπως ήθελε.Θα ηταν η πιό εύκολη λεία και το πιό χρήσιμο εργαλείο στη αποκλειστική διάθεση της ολιγαρχίας των ανδρων.Ενα εργαλείο που μετά το χάσιμο της Ανθρώπινης υπόστασης,θα λειτουργούσε νύχτα και μέρα απο μόνο του και χωρίς την παραμικρή αμοιβή για λογαριασμό του συστήματος.Θα ήταν η βασιότερη κινητήρια δύναμη του συστήματος.

Και τι δεν εκανε η ολιγαρχία των ανδρων,προκειμένου να πετύχουν τον πιο πάνω σκοπό.Να την μετατρέψουν,απο Ανθρωπό σε γυναίκα.Της απογορευσαν τα πάντα. Της έδεσαν

τα πόδια-στην Κίνα-για να μην μπορει να μετακίνειται! Ελευθυρα. Της φόρεσαν ψυλά-θεόρατα τακούνια. Της φόρεσαν Φερετζέ και Ζώνη αγνοίας και μύρια αλλά ταπεινά και Απάνθρωπα μεσα που η απαρίθμησή τους και μόνο προκαλεί φρίκη.

Οπως ήταν φυσικά, σαν Ανθρωπός που λησταύεται, οχι μόνο έπρεπε να αμυνθεί αλλά ιεχε και υποχρέωση να το κάνει. Στην στοιχειώδη αυτή Ανθρώπινη αυτοάμυνα αντίκρισε την πιό ελεεινή μεταχείρηση. Την αποκάλεσαν Μέγαιρα, Στρίγλα, Γλωσσου, Φλίαρη, Ελαφρόμυαλη, Περίεργη, Στενοκέφαλη, Ανίκανη, Υστερόβουλη, Ψυχρή, Αδιάφορη, Κακιά, Πονηρή, Χυδαία, Πεισματάρα, Ακαρδή Ανήθικη και πολλά αλλα κοσμητικά επίθετα και βομωλοχίες. Και ολα αυτά την ξεγυμνώσουν από την Ανθρωπινη υπόσταση και να την αφοπλίσουν απο τα αμυντικά της μέσα για να μπορέσουν έτσι ανυπερόσπιστη πλέον να την ληστέψουν άνετα και στο σύνολο.

Ολο αυτό το ιβρυολόγιο όσο ταπεινά, βάρβαρα και εγκληματικά τα μέσα που χρησιμοποίησαν δεν μπόρεσαν να καρποφορήσουν και να ποθούμενο αποτέλεσμα, αν δεν προσφέρονταν κάποιο ανταλλαγμα. Κάποιο αντίτιμο, που θα αναπλήρωνε το κενό που θα η δικαιωμάτων της να ειναι Ανθρωπός. Τα δικαιώματα που και αυτή ειχε πάνω στα φυσικά αγαθά και την αρπαγή των περιουσιακών της στοιχείων.

Σαν αντίτιμο λοιπόν, για την αφαίρηση-στέρησει-του δικαιώματος να ειναι Ανθρωπός. Της είπαν ότι στο εξής θα ειναι μεν γυναίκα, αλλά σαν γυναίκα πλεον θα μπορεί να ασχολείται, με όλα τα άλλα, πολλά και διάφορα. Εκτος απο τον εαυτό της. Αυτό ηταν το πρώτο "αντιτιμο" που της έδωσάν σαν αντάλλαγμα. Σε συνέχεια της Είπαν, αφού μπορεί να κάνει παιδία. Οργανώνει, Εξοπλίζει και λειτουργεί το νοικοκυρό και ένα σωρό αλλές αποσχολήσεις-αξσ σημειωθεί οτι αυτή ειναι ο Εφευρέτης όλων σχεδίων των οικιακών συσκευών και αντικειμένων χρήσης για την οργάνωση της Ζωής -τι τα θέλει τα φυσικά δικαιώματα στα φυσικά αγαθά και αλλά Ανθρώπινα δικαιώματα; Νοικοκυρό λοιπόν. "Αφεντρα" του σπιτιού. Αυτό ηταν τα δεύτερο "αντίτιμο" που της παραχωρήθηκε.

Οσο για τα περιουσιακά στοιχεία που της έκλεψαν, ο ανδρας στην αρχή και το σύστημα: Φωλιά, Παιδιά και οτι

άλλο κατορθωσε με κόπου και βάσαμα να αποκτήσει μέχρι την εποχή,που η κοινωνία των Ανθρώπων στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής σαν"αντίτιμο"της έδιξαν το Κορμί της,τον Θεό και το Πιπί και την δευτερη σε συνέχεια μεγάλη εφεύρεση της ιδιοκτησίας και του ανδρα τον διάβολο.Της είπαν ακόμα:Τι τα θέλεις εσύ η γυναικά τα περιουσιακά στοιχεία οταν έχεις ενα τόσο Καλλίγρμο,Αφρόδιτο,Αρωματισμένο και Λαχταριστό Κορμί.Ενα κορμί γεμάτο πρόκληση και γεμάτο ευοδιαστούς χυμούς.Ενα κορμί που θα το ντύνει με δαντέλες.φρουφρού και αρώματα.Διαμάντια και μεταξωτά.Θα ντύνεσε και θσ φέρεσε έτσι που θα σκανταλίζει και τους Αγίους,θα υποτάσης και τον διαβολο ακόμα.Ηρωες,Αρχηγοί,Στρατηγοί και Βασιλειάδες,θα σε προσκηνουν.Ο λόγος σου θα ειναι Νόμος και επιπρόσθετα θα έχει την πρώτη θέση στην άλλη Ζωή και στον παράδεισο.

Ολα αυτά θα τα έχει με την προυπόθεση οτι θα δίξει και αυτή την ανάλογη κατανόηση.Και κατανόηση απο την πλευρά της σημαίνει οτι πρέπει να :Να πιστέψει και να αποδεχθεί την υπαρξή του Θεού,την μεταθανάτια Ζωή και οτι υπάρχει πράγματι παραδείσος ώστε να μην πάει χανένη η προσπάθεια.Οτι θα γίνει ο ακούραστος κήρυκας.σε οτι εχει σχέση με τον Θεό.Την μεταθανάτια Ζωή.Τον παράδεισο.Την κόλαση και την ανάσταση.Οτι θα δεχθεί και θα εγγράψει βαθεία στην μνήμη της,ολες τις υποθήκες που ο κλέφτης ιδιοκτήτης της υπαγορεύει- επιβάλει για το"δικό της καλό"οχι μόνο θα τις διαφυλάξει σαν κόρη οθφαλμού αλλά και θα τις μεταφέρει αναντήρητα και χωρίς παρέκλιση η παραποίηση έστω και κατ ελάχιστο,απο γενιά σε γενιά στην:Κόρη,την εγγονή και σε κάθε θηλυκο. -γυναικα που θα γεννηθει ανα τους αιώνες.Οτι δεν θα λυπηθεί κόπο,χρόνο και μέσα για τον σκοπό αυτό.Και το βασικότερο οτι δεν θα επιτρέψει ποτέ και για τίποτε στον κόσμο να σκεφθεί,οτι κάποτε ηταν και αυτή συνιδιοκτήτης του Πλανήτη και σαν συνιδιοκτήτης συμμέτοχος στα φυσικά αγαθά.Γιατί και η σκέψη μόνο θα σημάνει έγκλημα,ποσο μάλλον η αξίωση και η απαίτηση να ξαναποκτήσει αυτή τα αρχικά φυσικά και Ανθρώπινα δικαιώματα.Να ξαναγίνει απο γυναίκα Ανθρωπος,οπως πράγματι ειναι,ανεξάρτητα από το πως της φέρνεται και την χρησιμοποεί η ανδρική ολιγαρχία.

Να πιστέψει πως ότι θα γίνει αυτήν την στιγμή που θα κλείσει η αμοιβαία συνεργασία θα ειναι για το"καλό,την χαρά και την ευτυχία της" Εκτος απο ολα αυτά,Εσυ θα Εισαι ο μόνος θεματοφύλακας.Η Ιέρια των νέων ηθών, εθίμων και παραδόσεων.Εσυ θα οργανώνεις στις γεννήσει,τα βαφτίσια,τους γάμους και τον θανατο.Εσυ θα οργανώεις,Διευθύνεις και κατευθύνεις τις διάφορες θρησκευτικες τελετές.Τα μυστήρια και τις μαγγανείες.θα φροντίζεις τους νεκρούς θα επικοινωνείς με τον Θεό ακι τους Αγίους.θα φροντζιες να μην τους λείψει τίοτε και προπαντός θα προσέξεις-πρωτοστατήσεις να μην τους δυσαρεστήσει-προσβάλει κανένας Βεβιλός.Και το βασικώτερο δεν θα ξεχάσεις ποτέ πως σαν θεματοφύλακας των παραδόσεων.των ηθών και των εθημων πρέπει να επαγρυπνείς.Να σταθεις αντάξια της μεγάλης και ξεχωριστής"Τιμης"που σου έγινε και Κερβερός στην διατήρησηη τους

Και επειδή ενδέχεται να βρεθουν μερικοί άθεοι,που θα σου ψιθιρίσουν στο αυτί οτι αυτές οι παραδόσεις και αυτά τα ήθη και έθημα που Εσυ υπερασπίζεσαι ειναι απο την Ζωή ξεπερασμένα.Εσυ θα τα υπερασπίζεσαι με όλη την δύναμη της ψυχή σου. Και οχι μόν θα τα υπερασπίζεσαι,αλλα και θα φωνάζει δυνατά,όπου και αν βρεθείς. Δεν ξέρω τι λές εσυ η εσεις για όλα αυτά,που τα χαρακτηρίζεται ξερερασμένα. άσχημα,άδικα και εγκληματικά:Εμεις ετσι τα βρήκαμε,έτσι και τα αφήσουμε.

Υστερά απο όλα αυτά τα τρανά και τα μεγάλα καθήκοντα που Σου αναθέτουμε. Τι να τα κάνεις γυναικα πιά τα περιουσιακά στοιχεία,όταν θα έχει τον θεό που σου στο πλευρό σου και σύμμαχο τον Διάβολο;Σε τι θα Σου χρησιμεύσουν αυτά εσένα οταν θα Σου"δημιουργήσουμε προυποθεσεις"να χρησιμοποιήσεις το Πιπί σου.που ανά πάσα στιγμή μπορεί να το μετατρέψεις σε Μαγαζί.Αυτά και πολλά άλλα παρόμοια άκουσε και πήρε σαν αντάλαγμα προκειμένου απά Ανθρωπός να γίνει γυναίκα.

Ακούγοντάς η γυναίκα,πλέον αυτά ωραία,ομορφά και γλυκά λόγια.πρέπει να ομολογήσει,και να το παραδεχθεί ότι της άρεσαν.Και κυρίως δεν μπόρεσε να δεί την παγίδα και τον θανάσιμο εναγκαλίσμο της με το σύστημα. Με αποτέλεσμα να το δεχθεί αν όχι αναντήρητα,τουλάχιστον με λιγότερη απο οση έπρεπε γιά την περίπτωση Αντίσταση.

Ακόμα πρέπει να δεχθεί οτι η ολιγαρχία των ανδρων,ως

ένα βαθμό στάθηκε συνεπείς στις υποσχέσεις που της έδωσαν.Γιατί αν δεν τις τηρούσε,πως εξηγείται το γεγονός οτι και η πιό"φτωχή" και"ασήμαντη"με τα σημερινά βέβαια δεδομένα φορέσει από το πρώτα χρόνια ντύνεται πράγματι με δαντέλες και σε συνέχεια ενώ ο ανδρας,ο κάθε ανδρας.Ο ανδρας αφέντης.Αυτός που τα βγάζει απο τα έγκατα της και τα φέρνει απο τα πέρατα του Κόσμου,δεν εχει σαν απόθεμα σε ευγενή μέταλλα-χρυσός,πλατίνα,διαμάντια κλπ-και πολίτιμους λίθους παρά ένα δακτυλίδι και μια Βέρα,που και αυτή επέχει θέση συμβόλου όταν την φορέσει οτι ανήκει σαν ανδρας σε κάποια γυναίκα.

Εκείνο που πρέπει να προσέξουν οι γυναίκες σήμερα,ειναι το γεγονός οτι πέρασε η εποχή,που ο κάθε ανδρας,χρησιμοποιεί και μεταχειρίζεταιτην γυναίκα του οπως ήθελε και του άρεσε.Τώρα το ανδρικο χέρι που χτυπά η κακομεταχειρίζεται την γυναίκα του,δεν ειναι του ανδρα και κυρίως του ανιδιοκτήτης.Το χέρι που χτυπά και κακομεταχειρίζεται την γυναίκα γενικά και την κάθε γυναίκα ειδικά. διευθύνεται και κατευθύνεται έντεχνά και μεθοδικά απο την ολιγαρχία που Διευθύνει και κατευθύνει το σύστημα,αυτό το χέρι στο πρόσωπο της γυναίκας. Και το βασικότερο πρέπει να πιστέψει οτι δεν δουλεύει οπως συνέβαινε πρίν απο αρκετούς αιώνες,για τον δικό της ανδρα,αλλά για αυτήν ακριβώς την αφανή και καλα καμουφλαρισμένη ανδρική ολιγαρχία,που διευθύνει και κατευθύνει το σύστημα

Αν δε δεχτούμε οτι δεν καθορίζει η συνείδηση το είδος και την ποιότητα της Ζωής,αλλά η Ζωή την συνείδηση θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα οτι οι ρόλοι,που της ανατέθηκαν απο το ανδροκεντρικό συστημα,να παίξει με βάση τον Νόμο της διαλεκτικής και της αλληλοεπίδρασης έχουμε πράγματι αντί για Ανθρωπά γυναίκα.

Μετά την μετατροπή του θηλυκού Ανθρώπου σε γυναίκα,αρχισε ο χωρισμός της κοινωνίας των Ανθρωπων,σε τάξεις.Με τον χωρισμό αυτό το νεο σύστημα ολοκλήρωσε το έργο της καταστροφής του Δημιουργού και καλλιτέχνη Ανθρώπου.Του Ανθρώπου που ειχε σαν βάση την απο κοινού προσπάθεια και την άμυλλα σαν κίνητρο.Την απο κοινου προσπάθεια την αντικατέστησε η ατομική και την άμυλλα το κέρδος.Το κέρδος ηταν ο πρώτος βασικός Νόμος του

Νεου τρόπου Ζωής πλέον.Η λειτουργία αυτού του Νόμου οδήγησε στην εμφάνιση ενός δευτερού εξ ισού βασικού για την ομαλή του λειτουργία Ο Νόμος της συγκέντρωσης,και λίγο αργότερα οπως ηταν φυσικό έκανε την εμφάνιση του ο Νόμος της συγκεντρωποίησης.

Αυτοί οι τρείς Νόμοι:Ο Νόμος του Κέρδους,της Συγκέντρωσης και Συγκεντρωποίησης ειναί οι βασικοί Νόμοι,πάνω στους οποίους στηρίχθηκε και λειτούργησε έκτοτε το καθεστώς της ατομικής ιδιόκτησιας στα μέσα παραγωγής.Χωρίς αυτό να σημαίνει οτι δεν υπάρχουν και πολλοί αλλοί-ο Νόμος της αγοράς κλπ,που μπήκαν αργότερα σε λειτουργία.Ετσι απο την εποχη που εμφανίστηκαν και μπήκαν σε λειτουργία αυτοί οι Νόμοι,η κοινωνία των Ανθρώπων μπήκε σε μιά Νέα ιστορική πορεία.Μιά πορεία που έφερε σε αρμονία την ανάπτυξη των μέσων παραγωγής με τις παραγωγικές σχέσεις και άνοιξε τον δρόμο για την περαπέρα ανάπτυξη των μέσων παραγωγής.Μιά πορεία που απελευθέρωσε την πρωτοβουλια και την ξεχωριστή προσωπική δράση του καθενός.Την πορεία που άνοιξε τον δρόμο στον Σημερινό Πολιτισμό.

Ομως για να λειτουργήσουν πρακτικα οι Νόμοι αυτοί,έπρερε να γίνουν εκείνοι οι μηχανισμοί που θα τους λειτουργούσαν-θα τους επέβαλαν,οπου δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν απο μόνοι τους.Επρεπέ να γίνουν οι ιδεολογικοί,προληπτικοί και κατασταλτικοί μηχανισμοί,που θα δικαιολογούσε την άμεση ληστεία,θα επιφρουρούσε τα κλεμένα,και θα κάλυπτε την έμμεση εκμετάλλευση,

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί για άλλη μια φορά προκειμένου να αποφυχθούν τυχόν παρανοήσεις-συγχισης οτι όταν γίνεται αναφορά στην ατομική σηναίνει και προκειται για ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής και μόνο και οχί την ιδιοκτησία στα μέσα προσωπικής χρήσης και ανάγκης.

Η εμφάνιση και η λειτουργία αυτών των Νόμων οχι μόνο δεν ηταν σχετοι με την πορεία που ακολούθησε η κονωνία των Ανθρώπων μετά την εμφάνιση και λειτουργία τους.Ετσι ο πρώτος Νόμος.Ο Νόμος του Κέρδους,μετέτρεψε την κοινωνία από ένα συμπαγές σύνολο σε άτομα.Και οχί μονο σε άτομα.Αλλά σε άτομα που το καθένα για λογαριασμό άρπαζε πιά οχί μόνο τα φυσικά αγαθά,αλλά και τα απο κοινού παραγώμενα προιόντα.

Ομως,οπως λ¢ει και η λαικη παριμοι'α"ουδ¢ν καλ¢ αμειγ¢ς κακο"ι¢τσι και στην περ'ιπτωση με την εμφ¢νιση και την λειτουργ'ια των Ν¢μων του Ν¢ου συστ¢ματος,ενω ¢νοιξε τον δρ¢μο της ανα¢πτυξης των μ¢σων παραγωγ¢ς.Στην πρ¢οδο και τον πολιτισμο Κλ¢νισε τις Ανθρω¢πινες σχ¢σεις και απο σχεσεις συνεργασ'ιας και αλληλοβο¢θειας που ηταν,¢γιναν ανταγωνιστικ¢ς,εχθρικ¢ς και εμπ¢λεμες.Η λειτουργ'ια των Ν¢μων δεν ¢λαξ¢ απλως τις Ανθρω¢πινες σχ¢σεις και με το π¢ρασμα του χρ¢νου και την Ψυχολογ'ια,αλλ¢ κ¢ρυξαν ανοιχτ¢ π¢λεμο.Π¢λεμο ανα¢μεσα στην γυναι'κα και τον ανδρα Τον διαφυλικ¢ που λ¢με π¢λεμο.Τον εφ¢λιο π¢λεμο ανα¢μεσα στις γυναι'κες.Ο εμφ¢λιος π¢λεμος ανα¢μεσα στους ¢νδρες.Και ο π¢λεμος που μετ¢τρεψε το θηλυκ¢ Ανθρω¢πινο φ¢λο σε Γυναι'κα.

Βεβαι¢ η δρ¢ση των πολ¢μων αυτ¢ν δεν ¢ληξε.Εδωσ¢ν ομως οχι μ¢νο δε'ιγματα αλλ¢ συγκεκριν¢να αποτελ¢σματα.Ετσι ο διαφυλικ¢ς στην πρ¢τη φ¢ση νικησ¢ ο ανδρας μετατρ¢ποντας το θηλυκ¢ φ¢λο σε γυναι'κα.συνεχ'ιζει ¢μως σε ¢λο του το μεγαλει'ο.Ο ανδρικ¢ς χωρ'ις να λ¢ξει επικρ¢τησε μι¢ ολιγαρχ'ια ανδρων.Οσο για τον γυναικει'ο ενδοφυλικ¢ αυτ¢ς συνεχ'ιζει αμει'ωτος.

Ολες αυτ¢ς οι μορφ¢ς πολ¢μου,οχι μ¢νο προ¢λθαν απο την λειτουργ'ια των Ν¢ων Νομων,αλλ¢ αποτελουν συστατικ¢ μ¢ρος του συστ¢ματος.Ειναι Νομοτελιακ¢-συμφυ¢ς-συνδεδεμ¢νοι με το σ¢στημα.Και ειναι νομοτελιακ¢ συνδεδεμ¢νοι μαζ'ι του,γιατ'ι ο Ν¢μος του κ¢ρδους δεν θα ειχε λ¢γω υπαρξης αν δεν υπ¢ρχε ο Ν¢μος της Συγκ¢ντρωσης.Και ο Ν¢μος της συγκ¢ντρωσης το ¢διο δεν θα ειχε λ¢γο να υπ¢ρχει αν δεν υπ¢ρχε ο Ν¢μος της συγκεντρωποι'ησης.Αυτοι οι τρει'ς βασικοι Νομοι λειτουργουν ¢πως λειτουργο'ύν τα συγκενωνο'ύντα αγγει'α.

Αν τους αφ¢σουμε να λειτουργ¢σουν ¢πως ειναι η φ¢ση-προδιαγραφ¢ς-τους,θα φτ¢σει κ¢ποια μ¢ρα να υλοποι¢θει η θεωρητικ¢ του δικαι'ωση και η πρακτικ¢ εφαρμογ¢ στην ιδιοκτησι'α του ενο¢ς Ανθρω¢που-ανδρα.θα συμβει' αυτ¢ που συμβα'ινει με τον μονοθεισμ¢:Ενας ειναι ο Θε¢ς,ο πανταχο'ύ παρ¢ν και τα π¢ντα πληρω¢ν. Κ¢ριος ο Θε¢ς Υμων,Χτι'στης,Χρι'στης και Κ¢ριος του Συμπαντ¢ς Κ¢σμου.

Με την λειτουργ'ια τους οδηγ¢θηκε η κοινωνι'α των Ανθρω¢πων στα Μονοπ¢λεια πρω¢τα.Στις πολυεθνικ¢ς μετ¢ και

στις γιγάντιες Ιδιοκτησίες αργότερα.

Και αν οι ανιδιοκτήτες δεν αγωνίζονταν.Δεν έχυναν το Αίμα τους για να απαλλώνουν πρώτα,να ανακάψουν μετά κια να εμποδίσουν στην συνέχεια,την τραχήτητα και την ιλιγγυώδη ταχήτητα με την οποία ήθελαν να τους κινήσουν οι άρχουσες ανά τον Κόσμο τάξεις.Οι διεργασίες αυτές αν δεν είχαν ολοκληρωθεί κοντά θα ήταν ο χρόνος ολοκληρωσής τους.

Οι Νόμοι αυτοί στην πρακτική τους εφαρμογή ηταν τόσο σκληροί και αδυσώπητοι και σαν τέτιοι ηταν φυσικό να συναντήσουν την αντίδραση,αλλά και την αντίσταση. για να καλύψει το πραγματικό περιεχόμενο των Νόμων και να απαξώνει κάπως την την σκληρότητα τους.Δίπλα στην θεωρια της ιδιοκτησίας,δημιούργησε και την θρησκεία της ιδιοκτησίας.Εκανε Στρατές απο Αρχιερείς,Γραμματείς και Φαρισαίους Υποτακτικούς και πειθώνια όργανα χέρια του Αφέντη ιδιοκτητη.Λάτρεις,Προσκηνητες και Κολοτουμπιαστές της ιδιοκτησίας.

Αυτή η θρησκεία της ιδιοκτησίας ειναι ουσία και περιεχόμενο οι βασικές αρχές της κάθε θρησκείας.Σε αυτήν ανέθεσε να διαλαλήσουν ανα τον Κόσμο τις δυά μεγάλες ανακαλήψεις απο τις οποίες ειχέ απόλυτη ανάγκη η ιδιοκτησία προκειμένου να καλυψει την κλοπή και να δικαιολογήσει τα μέσα με τα οποία εγινε και σε συνέχεια να απιβαλει τον ανδρα κύριο και αφέντη της ιδιοκατησίας.Τον θεο και τον διάβολο.

Αυτοι πιά ανέλαβαν να κάνουν διάκριση ανάμεσα στο καλό και το κακό.Στο δικαιό και το άδικο.Τον φόνο απο το εγκλημα.Την κλοπή απο την αυθερεσία κλπ.Και αφού ιυοθέτησαν την αρχή οτι ο ιδιοκτήτης κάνει πάντα το καλό,συνεπώς εχει και πάντα δίκαιο.Ανακήρυξαν θεική την προελευση της ιδιοκτησία και τον θεό Ιδιοκτήτη.

Η θρησκεία οχι μονο λειτούργησε με σκοπό και στόχο να δικαιολογήσει ο,τι κακό και άσχημο.Ο,τι εγκληματικό Απάνθρωπο διαπράτει η ιδιοκτησία.Αλλα και φρόντιζε πάντα να εναρμονίζει το θεωρητικό της οπλοστάσιο με βάση τους επιδιοκώμενους σκοπού και την ιστορική πορεία που αυτή ακολουθούσε το κοινωνικό γίγναισθε.

Ετσι αμέσως μετά την μετακίνηση του άξονα της Ζωής απο την εργασία,που αποτελούσε την βάση της Ζωής του πρωτόγουνου κοινοτικού συστήματος,ήταν φυσικό οι πρώτοι ιδιοκτήτες,που ασφαλώς θα ήταν και πολλοί να μην είχαν την ανάγκη ακόμα της θρησκείας.Οταν όμως αργότερα αρχισαν να συναντούν άρνηση στη προσπάθεια αλλοτρίωση οπως στην αρχική φάση και αντίδραση ατομική η και οργανωμένη,.αμεση προέκυπτε η ανάγκη ο κάθε ιδιοκτήτης να θέλει να την προστατέψει διπλά στην ατομική-προσωπική προσπάθεια υπεράσπισης της.Εκανε και ένα είδωλο απο το οποίο θεώρησε οτι θα έπαιρνε κάποια δύναμη.Θα ηταν δύο και οχι ένας πλέον μια και θα ειχε να αντικρίσει περισσότερους απο ένα.Σε αυτό λοιπόν το είδωλο.Τον συνεργάτη και βοηθό του στο δύσκολο τώτε-η κλοπή ηταν άμεση.Στήθος με στήθος-έργο του να ληστεύει τους συναθρώπους του-"αναψε.ενα κερί.Ειπε δυό λόγια για να οπλιστεί με το αναλογο θάρος.Να πείσει τον εαυτό του οτι δεν ειναι μόνος σε αυτό το έγκλημα που ξεκίνησε να κάνει.Αλλα έχει και κάποιον άλλο,που οχι μόνο θα τον συμπαρασταθεί και θα τον βοηθήσει,αλλά και που κατά καιρους τον παροτρυνει.

Στο βαθμό λοιπόν,που πετύχαινε η προσπάθεια της κλοπής-και το έγκλημα όταν- κρίνονταν απαραίτητο-στον ίδιο βαθμό άρχισε να πιστέυει οτι στην προσπάθεια αυτή δεν είναι μόνος και εναν βοηθό και συνεργάτη,που οχι μόνο τον βοηθάει αλλά και εγκρίνει σαν σωστές και δίκαιες αυτές του τις πράξεις.Τις πράξεις αυτές που πριν απο μερικά χρόνια θεωρούντάν το πιό μεγάλο έγκλημα.Τώρα με τιν βοήθεια και την προτροπή,αυτού του ειδώλου,θεωρούνται οχι μόνο δίκαιες και σωστές αλλά και

απαραίτητες.Για την νέα τάξη πραγμάτων που άρχισε.

Αυτό λοιπόν το είδωλο-ξόανο.που υποθετικά θεωρήθηκε,απο τον λαστή σαν μιά πηγή δύναμης,που τον"παρότρυνε"και τον"βηθούσε"στο εγκληματικό έργο.Με την πάροδο του χρόνου το ονόμάσαν οι"ειδήμονες"θεό"γενικά και αφαιρημένα.

Εκτοτε και για αρκετές χιλιάδες χρόνια ο καθένας ιδιοκτήτης ειχε τον δικό του"θεό".Σε αυτό ακριβώς το γεγονός οφείλεται το μωσαικό της πολυ-μικροθεείας που η αρχαιολογική σκπάνη φέρνει τόσο πλούσια στο Φώς.

Η εποχή αυτη αντιστοιχεί με την κλασική μορφή ατομικής ιδιοκτησίας.που ο ιδιοκτήτης και λάστευε,αλλά και εργάζονταν και ο ίδιος.Η εποχή αυτή ειναι η εποχή στην περίοδο που η κοινωνία των Ανθρώπων,δεν ειχε ακόμα ανακαλήψει το χρήμα.Αργότερα και κατά κύριο λόγο στην Αθήνα,οπου απο καιρό το χρήμα ειχε ανακαληφθεί το ισοδύναμο της εργασίας.Που άρχισε και κυκλοφορεί αυτό το μαγικό κομματάκι που αντιπροσώπευε όλα μαζί και το καθένα χωριστά απο τα προιόντα

Αυτο λοιπόν,το μαγικό κομματακι που τόσο πολύ διευκόλυνε την διακίνηση Ανθρώπων και προιόντων.Που τους απάλλαξε απο τον βραχνά,χρονοβόρα και πολλές φορές την έκανε αδύνατη.Αυτό το θαυματουργό κομματάκι,για τους Ανθρώπους της εποχης εκείνης που δεν μπορούσαν να δώσουν την σωστή ερμηνία για την θαυματουργή δύναμη που έκλεινε μέσα του.Και επειδή αυτό το θαυματουργό πραγματάκι ξεπερνούσε σε δύναμη και διευκόλυνση τα"είδωλα και τα ξόανα" σε ο,τι αφορά την αύξηση του πλούτου.Και μην μπορώντας να προσδιορίσουν επακριβώς από που προέρχεται αυτή η τόσο μεγάλη και πολύλπευρη δύναμη.

Η άγνωστη για την εποχή εκείνη θαυματουργική δύναμη που αυξανε με ελιγγυώδη ταχύτητα τα πλούτη δίχως να χρειαστεί να λαστέψει άμεσα τον συνάνθρωπό του. Την ονόμασαν αγνωστό"ΘΕΟ".Αυτός ο άγνωστος θεός,που τόσο διευκόλυνε την Ζωή και αύξανε τα πλούτη οχι μόνο γρηγορα και εύκολα,χωρίς να χρειαστεί να παλέψει ο ίδιος ο ιδιοκτήτης στήθος με στήθος με τον Συνάνθρωπό του για να τον αρπάξει από τα χέρια του,μα και χωρίς κανένα κίνδυνο ηταν ο Αγνωστος θεός.Ο θεός που αυξάνει εύκολα και γρηγορα τα πλούτη,δεν ηταν τίποτε αλλο απο την ΕΝΝΕΣΗ εκμετάλλευση.Την εποχή αυτή που οι

Ανθρωποί-ιδιοκτήτες-προσκηνούσαν,πέρα απο τον ιδιοτικό-προσωπικό θεό,και τον άγναστο θεό,ειναι η

εποχή που η κοινωνία των Ανθρώπων,μέσω της εντονης λειτουργίας του Νόμου του Κέρδους, και την εισαγωγή στην Ζωή,σαν ισοδύναμο της εργασίας-δουλειας-που περιέχει κάθε προιόν μέσα του,άρχισε να λειτουργεί εκτεταμένα η ΑΓΟΡΑ.Η αγορά που ανοίγει διάπλατα τον δρόμο της εκτεταμένης και γρηγορης λειτουργία του Νόμου του Κέρδους,που η τετοια λειτουργία του άνοιξε τον δρόμο οχι μόνο την εμφάνιση του Νόμου της συγκέντρωσης,που και αυτά με την σειρά του θα άνοιγε τον δρόμο και στον Νόμο της συγκεντρωποίησης.

Ο Νόμους της συγκεντρωποίησης σε συνδιασμό με τους άλλους δύο-Νόμος κέρδους :ατομικό-προσωπικό θεό-και ο Νόμος της συγκέντρωσης-άγνωστος για αυτούς ακόμα ο τρόπος που μεγάλωναν τα περιουσιακά τους στοιχεία και λεω περιουσιακά στοιχεία γιατί με την λειτουργία του Νόμου αυτού το καθεστώς ιδιοκτησίας,περνα απο την ιδιοκτησία στο καθεστώς της Περιουσίας-άρα άγνωστώς και ο θεός που βοηθούσε συγκέντρωσης-και την λειτουργία της αγοράς έβαλε σε λειτουργία την ανάγκη αναζήτησης ενός Νεάυ Θεού που θα δικαιολογούσε και θα κάλυπτε τις μελλοντικές να συγκεντρωθούν με την βοήθια του τεράστιες περιουσίες;

Επρεπε λοιπόν,να ανακαλυφθεί και ο αντίστοιχος θεός.Και όχι μόνο να ανακα λυφθεί,αλλά και να ειναι ο κύριος και Εξουσιαστής του συμπάντος Κόσμου. ετσι ωστε να εκφάζει τον Νόμο της συγκεντρεποίησης που ήδη ειχε δώσει τις πρώτες ενδείξεις.Επρεπε και ο Νόμος αυτός να εχει τον δικό του θεό.Τον θεό πυ θα επέτρεπε στον ανδρα.Σε ενα μόνο ανδρα να περιορίσει στο ελάχιστο τον αριθμό της ολιγαρχίας στο ελάχιστο.Να γίνει αρχηγος,Βασιλεύς και Αυτοκράτωρας Να συγκεντρώσει στα χέρια του τεράσια δύναμή και αμύθητα πλούτη.Ο θεός αυτός δεν μπορούσε βεβαιά να ειναι άλλος από τον ένα και μόνο θεό.

Ενα θεό που οι θεωρητικοί του διατύπωση και η πρακτική εφαρμογή θα οδηγούσε και στον χώρο της ιδιοκτησία-περιουσία στην ιδιοκτησία του ενος ανδρα.Οπως ένας ειναι και ο θεός.Ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών,κυριός ο θεός Υμών Χτίστης,Χρίστης και κύριος του Συμπαντως Κόσμου.

Εναν θεό που οι τα Φαιά φορούντες,μέσω μιάς αντίστοιχης θερωίας ανακήρυξαν θεική την προέλευση της ιδιοκτησίας και τον θεό ιδιοκτήτη.Με την ιδεολογική

πολιτική αυτή θεωρια αφού πήραν ανοικτή θέση υπερ της ιδιοκτησίας και όλα όσα την διατηρούν και την αυξανουν.Ευλόγησαν τα όπλα και τον πόλεμο σαν μέσω αύξησης και συγκέντρωσης στα χέρια του επείγιου θεού:Τον ανδρα.Τον ένα ανδρα.

Αυτά ομως δεν έπρεπε να μίνουν θεωρία και νεκρό γράμμα.Επρεπε να διαδωθούν Να φτάσουν στα πέρατα του.Να πειστούν οι Ανρθωποί,και κατά κύριο λόγο η γυναίκα και ο ανιδιοκτήτης ανδρας,για την θεική προέλευση της ιδιοκτησίας Οτι Αυτοί οι τα Φαιά φορούντες ο,τι λένε και κάνουν δεν το κάνου απο μόνοι τους και για λογαριασμό τους,αλλά κατ εντολή του θεού.Και οτι με αυτά που πράτουν και λένε εκφράζουν το θέλημα του και μόνο.

Γιά να μην παραξηγηθούν και κυρίως να γίνουν περισσότερο πειστευτοί μια και σε αυτούς ειχε ανατεθεί να προβάλουν σε ανιδιοκτήτες ανδρες και κυρίως στις γυναίκες τα τεράστια πλεονεκτήματα που θα προέκυψουν απο την συμμετοχή του ενος και μόνου πλέον θεου στο έργο των Ανθρώπων,αν δεχόταν αδιαμαρτήρητα τα όσα ο μεγάλος και παντοδύναμος θεος,προαποφασίζει για την θέση-οικονομική και κοινωνική-του κάθε Ανθρώπου.Αν δεχθεί με κατανόηση και υπομονή το πεπρομένο που αυτός του καθορίζει.Και για να μην θεωρηθεί πως όλα αυτά λένε και κάνουν αποβλέπουν στο να γίνουν οι πλούσιοι πλουσιώτεροι,αλλα ολιγώτεροι και οι φτωχοι φτωχότεροι αλλά περισσότεροι.Διαμόρφωσαν κάτα τέτοιον τρόπο το ιδεολογικό τους περιεχόμενο ετσι ώστε στά λόγια,οχι μόνο να ειναι δίκαιοι σαν έπροσωποι του θεού και υπερασπιστές των αδυνάτων.Αλλα και να κατηγορούν ανοιχτά τους πλούσιους για πλεονεξία και Απανθρωπιά με εκείνο"Αφρων-Αφρων προς τον ζόπλουτο"

Αυτή ακριβώς η περί δικαιοσύνης θεωρία,που σε συνεργασία με την τότε ολιγαρχία του πλούτου διατύπωσαν προκειμένου να"υπερασπιστούς"απο τους ιδιοκτησιακούς πρώτα Νόμους και περιουσιακούς αργότερα,ειναι αυτοί ακριβώς που ακινητοποιούν Καρδιά,Ψυχή και Νού.Που ασυσσοδένει τα χέρια και αδύσταχτα σκοτώνει αυτόν που θα τολμήσει,οχι να κανει προσπάθεια να πάρει πίσω τα

κλεμένα αλλά και να σκεφθεί ακόμα,πως κάποτε ηταν και αυτός Ανθρωπός,με δικαιώματα στη Ζωή,στον Πλανήτη και τα φυσικά αγαθ,που τόσο πλουιοπάροχα υπάρχουν στην φύση. Και το βασικότερο:Δεν πρέπει ποτέ.Μα ποτέ και για

τίποτε απο την σκέψη του οτι τον έκλεψαν.Τον λήστεψαν η τον σκότωσαν για να του αφαιρέσουν αυτά τα φυσικά και Ανθρώπια δικαιωματα.Και το βασικότερο πρέπει να πιστεύει οτι πλούσιοι και φτωχοί υπήρχαν απο καταβολής κόσμου.και οτι αυτό δεν ειναι θέλημα των Ανθρώπων,αλλά του Θεου.Του μεγάλου Θεού που του ανήκουν τα πάντα και αποφασίζει για τα πάντα.Και αφού αυτό ειναι το θέλημα του οι φτωχοί πρεπει να αποδεθχούν την μοίρα τους,που ειναι το φτωχό,μικρό και λίγο μερτικό τους.Να δουλεύουν αδιαμαρτήρητα.Να δουλεύουν πολύ.Να τρών λίγο και οτι και αν ειναι.Να μιλούν λίγο και να πιστεύουν πολύ.Και το βασικότερο να μην αποπειραθούν να αλλάξουν έστω και το παραμικρό από αυτά που ο παντογνώστης θεός αποφάσισε,δεχόνενοι τον Ορό:Ετσι τα βρήκανε.Ετσι και θα το αφήσουμε.Οτι τα πάντα ειναι σταθερά,ορισικά και αμετάκλητα.Δοσμένα έτσι που να μην αλλάξουν ποτέ

Γνωρίζοντας οτι κάποτε,αυτό που με το πέρασμα στο καθεστώς ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής ανομάστηκε θρησκεία ητάν:Πίστη και Ερωτας για την Ζωής και την επιστήμη.Πίστη και Ερωτας για πρόοδο και δημιουργία.Ηταν η πεμπτουσία της Ζωής.

Σαν εγγύηση οτι αυτά που λένε και κάνουν δεν ειναι λάγια και έργα Ανθρώπων αλλά του Θεου.Και για να βάλουν οριστικό τέρμα στις πρίν απο το καθεστώς ιδιοκτησιας απόψεις για το δικαιο και δικαιώματα.Τις αμφισβιτήσεις και αντιδράσεις προσωπικές και οργανωμένες,που ενδεχομένως ειχαν αρχισει να διαγράφονται στον ορίζοντα,μα και για να συνδέσουν την θέληση και τα έργα της ανδρικής ολιγαρχίας σαν θέληση και έργα του παντογνώστη Θεου.Και προκειμένου να πλουτίσουν το ιδεολογικού-πολιτικού τους οπλοστασίου επινόησαν τις Δέκα εντολές Και για να απαλύνουν κάπως τον άχαρο και εγκληματικό τους έργο και την συμμετοχή τους σε αυτό,μα και για την ανετότερη κλοπή και εκμετάλλευση των πιστών κατακεραύνωσάν,εξόρκισάν και αφόρησαν την κλοπή,την απάτη και το έγκλημα με τα περιλαλητά"Ου Κλέψεις,Ου Φονεύσεις"και γνωρίζοντας την αγάπη του Ανθρώπου για την Ζώη και την μεγάλη,αδήρητη ανάγκη για συνεργασία ανάμεσα στους Ανθρώπουν και εκμεταλευόμενοι την πεμπτουσία της Ανθρώπινης υπόστασης η αγάπη διατύπωσαν"Αγάπα τον Πλησίον σου Ως Εαυτόν".Μια αρχή

που ειναί συμφυής στο Ανθρωπο και που πάνω σε αυτήν δομήθηκε και στηρίχθηκε η μακραίωνη πορεία της κοινωνίας των Ανθρώπων πρίν απο το καθεστώς της ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής.

Το ίδιο συνέβει και αργότερα με τον Χριστινισμό,με τους δύο Χιτώνας,το γύρισμα και της αλλά Παριάς,για εθελοντικά χαστούκι εθελοντικά αυτην την φορά προσφορά.Τα Πετεινά του Ουρανού κλπ,κλπ.Και ενώ έλεγαν αυτά για να παρηγορήσουν γυναίκα και ανιδιοκτήτη ανδρα,την ίδια στιγμή οχι μόνο ανοιγάν τον δρόμο στην αλόγιστη εκμετάλλευση κατασκευάζοντας τον Εμπορο,με τα πέντε τα δύο και το ένα τάλαντο.

Την ίδια στιγμή που κατασκεύαζαν τον Εμπορο.Αυτήν ακριβώς την στιγμή οι ίδιοι οι κατασκευαστές του Εμπορα,αυτοδιόριζαν τον εαυτό τους και στην Νέα σύγχονη και προσαρμοσμένη στα Νέα δεδομένα θρησκεία:"Διά του οποίου ελάβαμεν Χάριν και αποστολήν εις υπακουήν πάντων των Εθνων,Υπέρ του Ονοματός του".

Παρόλο που όλες αυτές οι ηθικές ρήσεις θεωρητικά,εχουν σαν σκοπό και στόχο,την αποτροπή και την καταπολέμηση,της κλοπής,της απάτης και του εγκλήματος.Στην ουσία καλυμένες πίσω απο μιά σειρά θεικές και Νομικές αργότερα περικοκλάδες διευκόλυναν στην πράξη αυτό που θεωρητικά έπρεπε να αποφευθεί.

Και ενώ αυτά έλεγαν στην γυναίκα και τον ανιδιοκτήτη ανδρα,στην πράξη εφάρμοζαν το πάρε να Φάς και κλέψε να έχεις.Και οσο παλλά κλέβεις τόσα πολλα έχεις.Με την κλοπή,την απάτη και το έγκλημά δημιουργήθηκαν οι τεράστιες περιουσίες.Οι περιουσίες που στην αρχή έγιναν με την άμεση κλοπή,απο αυτούς που με την αφαίρεση των δικαιωμάτων τους οδήγησε στην φτώχια,την δυστυχία την ταπείνωση και στο χάσιμο της Ανθρώπινης υπόστασης.

Στην σημερινή αναπτυγμένη κοινωνία των Ανθρώπων,την άμεση κλοπή την αντικατέστησε η ολιγαρχία του πλούτου με την Ρήση που λέει οτι υπάρχουν πολλοί τίμιοι τρόποι για να Ζήσει κανείς καλά.Οι πιο Τίμιοι όμως ειναι οι απάτες,οι κλοπές,τα μεμονομένα και ομαδικά εγκλήματα.Και κυρίως οι πόλεμοι.Αυτής λοιπόν της Ιερής αποστολής ειναι τα Φαιά φορούντες:Να εξαπατά τους Ανθρώπους.Να καλύπτει την απάτη,την κλοπή και το έγκλημα.Και παράλληλα να διασκεδάζει-εκτονώνει την αγανάκτηση της γυνάικας και του ανιδιοκτήτη άνδρα,για

την αδικία,τις στερήσεις και τις ταπεινώσεις που ποικιλότροπα τους γίνεται.

Και όμως η θρησκεία με όποια μορφή και αν ηταν σε όλη την μακραίωνη περίοδο της κοινωκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής δεν έπαιζε πάντα αυτόν τον Απάνθρωπο, επαίσχυντο και εγκληματικό Ρόλο.Μέχρι την ημέρα που αυτοί που τους ειχε ανατεθει με δαπάνες της ομάδας να παρατηρούν τον γύρω κόσμο.Πως αυτός λειτουργεί.Τις επιπτώσεις που οι καιρικές εχουν στην ζωή τους κλπ,κλπ

Το γεγονος αυτό οπως ηταν φυσικό έδωσε την δυνατότητα στα άτομα αυτα να να διαθέτουν περισσότερες πληροφορίες κεφαλαιοποιημένες σε γνώση-οπως περίπου συμβαίνει με τους Φοιτητές που σπουδάζουν δωρεάν-σε οσον αφορά την Ζωή.Από την στιγμή λοιπόν,που οι Ανθρωποί αυτοί,ιδιοποιήθηκαν αυτές τις γνώσεις και λίγο αργότερα οι κατεχοντες αυτές τις γνώσεις ειπαν αυτό το πράγμα ειναι ΔΙΚΟ μου οι Ανθρωποί θρησκεία ειχαν την αγάπη για την Ζωή.Την συνεργασία,την αλληλοβοή θεια και την Ειρήνη και θεό τον εαυτό τους.Και επειδή το ιδιόκτητο ατομικό καθεστώς,οχι μόνο αμφισβητεί την συνεργασία και την αλληλοβοήθεια των Ανθρώπων αλλά και όπου την βρούν ανεξάρτητα από την μορφή που αυτή θα πάρει και τον σκοπό για τον οποίο γίνεται θα ψάξει να βρεί επιχειρήματα για να την ελέγξει Αν δεν το κατορθώσει θα την παρεμποδίσουν-διαλύσουν,απο το φόβο μήπως σε κάποια στιγμή στο μέλλον στραφεί εναντια στο υπάρχον σύστημα.

Η ολιγαρχία της ιδιοκτησίας στην προσπάθεια να διατηρηθούν στην εξουσία και στον βομό της εξουσίας ειναι ικανοί να καταστρέψουν τα πάντα και αυτών ακόμη των στοιχειωδών αρχέγονων προγονικών ορμών υπαρξής και αυτής ακόμα της ίδιας της Ζωής.Στην προσπάθεια τους αυτή ξεχνούνε οτι μπορεί το κυνήγι να το αντικατέστησε η εργασία στην αρχή και την δουλεία αργότερα.Οτι ο βασικός συνδετικός τόσο της συνεργασίας και αλληλοβοήθειας,αλλο τόσο και συμπαράστασης όλων αυτών των "συμμοριών" οργανώσεων διέπονται απο το ισχυρό πνεύμα συλλογικής αφοσίωσης και έντονη συναισθηματική διάθεση αλληλεγγύης.Συνδικάτα,σύλλογοι αδερφότητες κλπ. Ενός δεσμού που απορρέει και αντικαταστάθηκε απο την αρχεγονη συνεταιριστική κυνηγητική ομάδα. Η θρησκεία σε ολη την διάρκεια του κοινοτικής περιόδου ηταν

διαποτισμένη Μεστή απο τα Ανθρώπινα βιώματα της Ζωής,της Ειρήνης.Την Αγάπη και την συμπαράσταση για τον Πλησίον,με την πραγματική έννοια τού Ορου και οχι με τον τρόπο που χρησιμοποιήθηκαν και εκμεταλλεύτηκάν τα Ανθρώπινα αυτά δεδομένα αργότερα απο τους Ληστές κατασκευασμένη θρησκεία.

Ηταν δεμένη άρηκτα και διαλεκτικά με την Ζωή του Ανθρώπου και την Δράση της Κοινωνικής Ζωής.Με την Επιστήμη και τις Τέχνες.Σαν τέτοια δεν ειχε καμιά μα καμιά απολύτως σχέση με τις μετέπειτά θρησκείες.Που οχι μόνο δικαιολόγησαν την Δουλεία.την κλοπή,την απάτη,το ατομικό και ομαδικό-πόλεμο-έγκλημα.Και το κυριότερο πρωτοστάτησαν στην Εκμετάλευση Ανθρωπου απο Ανθρωπο,με επίγνωση οτι αυτό που κάνει σε Βάρος της Γυναίκας και του ανιδιοκτήτη ανδρα και εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντας μιάς μικρής ελάχιστης μειοψηφίας ανδρων και για λογαριασμό των οποίων οχι μόνο κήρυταν το λιτοδίαιτο του Ανθρώπου και την Ηθική της Κατουρήθρας αλλά με τα μέσα που τους παραχώρησαν πλουσιοπάροχα οι Ληστές των συνανθρώπων τους την επέβαναν σαν το κατ εξοχην τρόπο Ζωής του Ανθρώπου.Σαν τον τρόπο που εκφράζει ολόκληρο το Ανθρώπινο και κοινωνικό ΕΙΝΑΙ του.

Ο Ανθρώπος απο την φύση του και στην φύση του,δεν ειναι ούτε ψέφτης,ούτε κλέφτης.για αυτό και δεν υπήρχε στις τότε θρησκείες το Οϋ κλέψεις.Πολύ περισσότερο δεν ηταν υποκριτής και υστερόβουλος και ο,τι όλα τα κακά και τα άσχημα μπορεί να τα δικαιολογούν σήμερα-που τον έκαναν τέτοιο-να του προσάψει κανείς.δεν ηταν όμως φονιάς και εγκληματίας,μέσα στο είδος του-οπως δεν ειναι και κανένα αλλό έμβιο φονιάς του είδους του-οπως θέλουν μας τον περιγράφουν οι εκπρόσωποι και οι οπαδοί της ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και καλά πληρωμένοι κοντυλοφόροι της.

Κατά τον ίδιο τρόπο οι Λακέδες του συστήματος,διατύπωσαν ένα σωρό θεωρίες οτι του Ανθρώπου του ειναι απαραίτητη για να μπορέσει να Ζήσει η ιδιοκτησία.Σαν επιβεβαίωση επικαλούνται τα ζώα.Δεν δίστασαν να δώσουν στα ζώα ιδιότητες που οι ίδιοι θέλησαν:Ούτε λίγο ούτε πολύ έκαναν ιδιοκτήτες και τα ζώα,προκειμένουν να δικαιολογήσουν την συγκέντρωση ιδιοκτησίας στα χέρια οχι στα χέρια όλων των Ανθρώπων,αλλά μόνο στα χέρια ορισμένων Ανθρώπων. Σε

γνώση τους οτι αυτά που λένε δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.Και όμως το λένε και μάλιστα με τον αντίστοιχο στόμφο,που απαιτεί ενα ψέμα να γίνει πιστευτό.Ακολουθούν την αρχή:Πέστω,συχνά,πολύ συχνά πειστικά και φωναχτά και ας ειναι ψέμα.Κατί θα μείνει.Κάτι θα γίνει. Αυτοί με πρωτεργάτες τα Φαιά φοροώντες,με την μεταφυσική ιδεολογία για τον φόνο του Κάην και την θυσία του Αβραάμ.Και αργότερα με την θεωρία της επιθετικότητας,έβαλαν τον φόνο και το έγκλημα μέσα στην Ζωή της κοινωνίας των Ανθρώπων.Για να μπορεί εύκολα και αβασάνιστα πιά να σκοτώνει ο ιδιοκτήτης κύριος και αφέντης,με σκοπό και στόχο να αυξήσει τα περιουσιακά του στοιχεία και να κλέβει ανενόχλητος,οχι μόνο έβαλαν τον Φόνο σαν συστατικό στοιχείο της Ζωής,αλλά και τον προπαγάνδιζαν ταυτίζοντας το με τον νόμο της Ζούγκλας ξεχνώντας η μάλλον εν γνώση τους οτι ο Νόμος της ζούγκλας ειναι μεν Νόμος Ζωής του έμβιου κόσμου δεν αφορά όμως το ίδιο το είδος οπώς αυτοί τον εφαρμοσαν και εξακολουθούν να τον εφαρμόζουν ακόμα αν κάποιος τολμήσει να τους αμφισβητήσει την εξουσία η τολμήσει να τους αποκαλέσει εκμεταλλευτές- κλέφτες.Και κυρίως αν τολμήσει να τους εφαιρέσει έστω και ένα μικρό ελάχιστο κομματάκι απο αυτά που του έχουν κλέψει η να τους προσφωνήσει με το πραματικό τους όνομα.

Ουσία και περιεχόμενο η ιδεολογία τους ειναι ο ΘΑΝΑΤΟΣ σου η ζωή μου.Και για να δικαιολογήσουν την ατομική και ομαδική ανθρωποσφάγη,μα και το μέγεθος της"εξυπνάδας"τους λένε οτι:Οπως το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό έτσι και ο "έξυπνος,πλούσιος και δυνατος τρώει τον,τον κουτό,τον μικρό και τον αδύναμο.

Η Επικράτηση της εμπορευματικής παραγωγής αργότερα εκτός από την ολοκληρωτική αλλοτρίωση της γυναίκας και της τεράστιας πλειοψηφίας των ανδρών από τα μέσα παραγωγής και τα δικαιώματα στα φυσικά αγαθά θα επεκτυνεί την νεκρική ακαμψία σε όλη την έκταση της Ανθρώρινης Ζωής.Ο χρόνος σαν ποσοτικό μέγεθος πλέον συναρτάται-συνυφαίνεται με την εργατική δύναμη και μέσω αυτής εντάσεται στην λογική του μέσου προς τον σκοπό.

Η σχέση ανάμεσα στην Ζωή και την παραγωγή θα αποδείξει ότι η πρώτη θα μετατραπεί σε σκοπό της δεύτερης.Με τον τρόπο αύτο και ο χρόνος θα αφού εκφράζει την εργατική δύναμη θα μετατραπεί σε εμπόρευμα.

Ετσι ο χρόνος που στο προηγούμενο σύστημα τον είχε στην διάθεση του ο Ανθρωπος και που μέσω του χρόνου εξέφραζε την ψυχική και την συναισθη ματική του διάθεση για υπνο,για ψυχαγωγία,που βίωνε τον χρόνο σαν δικό του προσωπικό δημιούργημα έχει πιά χαθεί,άφου ακολουθεί και ο χρονος την μοίρα του εμπορεύματος συρρικνώνοντας στην αρχή και εξαφανίζοντας μετά τα ατομικά ψυχικά και συναισθηματικά περιεχόμενα.

Η επικράτηση του βιομηχανικού δουλο-χρόνου αργότερα έναντι του ψυχικού εκφράζει την κυριαρχία της σφαίρας της υλικής παραγωγής πάνω στην ίδια την ζωή.Κατ αυτόν τον τρόπο η ίδια η ζωή του Ανρθώπου έχει μετατραπεί σε απλή αντανάκλαση της σφαίρας της υλικής παραγωγής.

Πράγματι η σύγχρονη αστική κοινωνία με την επέκταση των μεθόδων και των μέσω τεχνικής αναπαραγωγής(πχ τηλεώραση,βίνταιο,ηλεκτρονικοί υπολογιστές κλπ)πετυχαίνει οχί μόνο να χρησιμοποιεί τον χρόνο(πραγμα που συνέβαινε εξάλλου και σε άλλες ιστορικές μορφές κοινωνικής οργάνωσης)αλλά και να διαχειρίζεται τον χρόνο στα πλαίσια του συστηματος.Μόνο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις το άτομο μπορεί να βιωσει τον χρόνο σαν δικό του δημούργημα και όχι σαν τεχνικό προιόν.Οι περιπτώσεις αυτές αποτελούν τις αντιστασιακές στιγμές της ζωής μας στην απέραντη και ξερή έρημο του συστήματος ιδιοκτησίας.Οι καταστάσεις της (Φθαρέης ζωής)καλύπτουν με ενα πέπλο τις στιγμές της αληθινής Ανθρώπινης Ζωής.

Η πλήρης απορρόφηση της ζωής από την λογική της παραγωωής δηλαδή με την μετατροπή της ζωής σε ένα

απέραντο πεδίο οπου κάθετι το προσωπικό ιδιαίτερο και μοναδικό αντικαθιστάται απο ποσοτικά μεγέθη,δηλώνουν άφ ενός μεν την παντοδυναμία του όλου άφ ετέρου την ολοσχερή αδυναμία του ατόμου να οργανώσει την ζωή του παίρνοντας σαν βάση τις ψυχοσωματικές απαιτήσεις της ίδιας της ζωής

Ο Νίτσε στο βιβλίο του"Ανθρώπινο,πολύ Ανθρώπινο"(1880)επισημαίνει:"Η ζωή αποτελείται από σπάνιες μεμωνομένες στιγμές υψίστης σημασίας και από αναρίθμητα διαλείμματα,όπου στην καλύτερη περίπωτση,τα φαντάσματα αυτών των στιγμών πετούν γύρω μας.Ο έρωτας,η άνοιξη,κάθε ώραια μελωδία,τα βουνά,το φεγγάρι,η θάλασσα—όλα αυτά μιλούν στην καρδιά,αλλά μόνο μιά φορά,αν μπορέσουν πραγματικά να βρούν φωνή.Γιατί πολλοί Ανθρωποι δεν έχουν καθόλου αυτες τις στιγμές και είναι οι ίδιοι διαλλείμματα και παύσεις στην συμφώνια της πραγματικής ζωής"

Πράγματι ο Ανθρωπος στην σύγχονη αστική κοινωνία,κατασκέβασε έναν ανεξέλεγκτο μηχανισμό βιομηχανικού χρόνου,ο οποίος ρυθμίζει την ζωή του μέχρι και τις απόκρυφες στιγμές της,ενώ ταυτόχρονα εγκατέλειψε τη μοναδική πηγή αληθινής ζωής:τον ψυχικό χρόνο.

Διανύουμε σήμερα μιά περίοδο ραγδαίων αλλαγών και ανακατατάξεων σε όλο τον κόσμο και σε όλους τους τομείς της ζωής. Ζούμε σε μιά εποχή που χαρακτηρίζεται απο την έκκρηξη των τεχνολογιών, της πληροφορικής και της εντεινόμενης Διεθνοποίησης. Από τις πολλές και μεγάλες δυνατότητες να προχωρήσει η Ανθρωπότητα στο δρόμο της ανάπτυξης προς όφελος όλων πια των Ανθρώπων και όχι όπως γίνεται μέχρι σήμερα. Στο δρόμο της κοινωνικής προόδου και της κοινωνικής δικαιοσύνης ανάμεσα στους Ανθρώπους γενικά και τα δυό φύλα ειδικά. Στον δρόμο της ειρήνης και της συνεργασίας.

Μπροστά στις σύνθετες και πολύπλοκες αυτές εξελίξεις, που διαμορφώνουν τις προυποθέσεις και τους όρους γιά τον νέο καταμερισμό εργασίας και την ανακατανομή του πλούτου η γυναίκα ακόμα μιά φορά βρίσκεται μπροστά σε οξυμένα και δύσκολα προβλήματα και βρίσκεται γιατί: Ενας απολογισμός πεπραγμένων στον τομέα των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων στο σύστημα περιουσίας αποδείχνεται αρνητικός.

Τα δειλά θετικά βήματα στην αρχή καθ οδόν έγιναν αρνητικά. Προοδευτικές εξαγγελίες γιά να αναφερθούμε στην σημερινή πιά περίοδο παραμένουν καταχωνιασμένες ή φιγουράρουν σε Νομοσχέδια ξεχασμένα στα συρτάρια. Προσδοκίες διαψεύστηκαν. Τα δικαιώματα της γυναίκας γιά συμμετοχεί στις απο φάσεις, ίση μεταχείρηση και αμοιβή και Ανθρώπινη αξιοπρέπεια καθώς και το δικαίωμα στην εργασία παραμένουν ακόμα αιτήματα αναπάντητα.

Τόσο οι άνδρες, άλλο τόσο και οι γυναίκες ξέρουν πως οι λύσεις βρίσκονται μακρυά απο τις υποσχέσεις και τα λόγια μακρυά από τις προφορικές και νομοθετικές ακόμα δεσμεύσεις του συστήματος. Ξέρουν ακόμα πως μόνο με τις δικές τους πρωτοβουλίες μποπούν να ελπίζουν γιά ένα καλύτερο αύριο. Εχούν συνεπώς κάθε λόγο να παλέψουν από κοινού και σε καθημερινή συνεργασία και δίπλα με τους άνδρες. Γιατί μόνο με τον κοινό αγώνα μπορούν να πιστεύουν οτί θα πάψουν να σκοτώνονται οι ελπίδες και να θαβουνται τα όνειρα.

Τα προβλήματα που αντικρίζει η γυναίκα και ο ανιδιοκτήτης άνδρας είναι φοβερά σε μέγεθος και δυσκολία. Και είναι φοβερά γιατί εκτός από την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στα δυο φύλα Γυναίκα-Ανδρας και ο ανισο- μερος καταμερισμός εργασίας το σύστημα

ιδιοκτησίας πρώτα και της περιουσίας αργότερα έχει δημιουργήσει ένα τεράστιο πλέγμα αντιθέσεων που φαινομενικά καθιστούν αδύνατο έναν διάλογο αναμεσά τους. Και τον καθιστούν φαινομενικά αδύνατο γιατί εμπλέκονται όλων των ειδών τα προβλήματα που απασχολούν το κάθε φυλο χωριστά, μα και τα κοινά και συγκλήνοντα θέματα.

Βέβαια όσες και αν είναι οι διαφορές και όποια πλοκή και αν αυτά παρουσιάζουν, τα προβλήματα αυτά αποτελούν μέρος ενός ενιαίου συνόλου. Κανένα σχέδον από αυτά δεν μπορεί να λυθεί ξεχωριστά απο τα υπόλοιπα. και η λύση τους απαιτεί πολύ μελέτη προκαταρτικές συζητήσεις και ουσιαστική διαπραγμάτευση-αντιμετώπισει.

Τα προβλήματα που μπαίνουν για λύση έχουν μεγάλο και ιστορικό βάθος και βάρος γιατί σχετίζονται με μια νέα αντίληψη για την ζωή και έναν κοινωνικό σχηματισμό και μια δυναμική ικανή να παράγει μιά πραγματική κριτική του υπαρκτού συστήματος και μια οργανωμένη σε σωστές βάσεις πάλη ενάντια στις παλιές και νέες ανισότητες και αδικίες.

Είναι φυσικό ότι όσοι καταπιαστούν με την μελέτη και οργάνωση αυτών των προβλημάτων θα βρεθούν αντιμέτωποι με μια τραγική κατάσταση και έναν κυκεώνα απο προβλήματα μίκρα και μεγάλα που θα έπρεπε να είχαν λυθεί πριν απο μερικούς αιώνες,αλλά δεν μπορούσαν όχι μόνο λόγω της φύσης τους,αλλά και απο το γεγονός ότι δεν είχαν ωριμάσει ακόμα οι προυποθέσεις εκείνες που θα επέτρεπαν την λύση τους,όπως επιβάλεται να γινει σήμερα.

Ο καθέναν αντιλαμβάνεται ότι εκτός από την κυοφορία,τον τοκετό και εν μέρει την γαλουχία(μπορεί να αναπληρωθεί και εξωσωματικά)όλα τα άλλα προβλήματα ανεξάρτκτα πια είναι αυτά.Αν είναι μικρά ή μεγάλα.Παλιά ή νεά αφορούν και τα δυό φύλα χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τα προβλήματα αυτά που αφορούν αποκλείστηκα την γυναίκα δεν εχουν και μάλιστα άμεσα με τον ανδρα. Είναι και αυτά παρά την ιδιαιτερότητα όπως όλα τα άλλα κοινά.

Ομως παρά την κοινότητα δεν παύουν να είναι καθαρά προβλήματα που αφορούν την γυναίκα και μόνο την γυναίκα. Γιά αυτό και θα πρέπει αν θέλουμε να έχουμε μιά αντικειμενίκη εικόνα της γυναικείας ψυχοσύνθεσεη και την συμπεριφορά της γυναίκας καθώς και τα ξεχωριστά και ιδιαίτερα προβλήματα που όχι συνθέτουν-συγκροτούν την ψυχολογία και την συμπεριφορά της,αλλά και επιβάλουν να συμπεριφερέται όπως συμπεριφέρεται Και το λέω αυτό γιατί η πλειοψηφία των ανδρών όχι μόνο δεν αναγνωρίζουν αυτά τα ξεχωριστά και ιδιαίτερα προβλήματα της,αλλά θα έλεγε κανείς ότι ποτέ δεν έκαναν τον κόπο να τα μελετήσουν σε όλη την έκταση και την σημασία που αυτά σηματοδοτούν και προσδιοπίζουν την συμπεριφορά της με αποτέλεσμα να της αμφισβητήσουν και αυτήν την προσωπικότητα ακόμα.

Θα έλεγε κανείς ότι και την ίδια την γυκαίκα το ποσοστό αυτό μα και την ίδια την ζωή της,την αντικρίζουν-αντιμετωπίζουν μονο σαν θέμα περιγραφίκο

ποτέ όμως ανλυτικά,συνθετικά και κριτικά,συγκριτικά κλπ θέμα.

Θα πρέπει να ξέρουν τόσο οι απλοί Ανθρωποί,αλλά τόσο και αυτοί και κυριώς αυτοί που ασχολοθνται-γράφουν συγγραφείς κλπ ότι αυτά που περιγράφουμε ή προσάπτουμε στην γυναίκα(επίθετα και μη)δεν είναι καθόλου απλά.Φαίνονται μόμο απλά σε όσουν έχουν άγνοια γύρω από το θέμα ή είναι άσχετοι και δεν έχουν τον κώδικα για να αποκρυπτογραφήσουν την ψυχοσύνθεση της γυναίκας.

Οι άνθρωποι αυτοί,οι πρώτοι από άγνοια ή έλλειψη στοιχείων και μέσων και οι δεύτεροι από πρόθεση μην αναγνωρίζοντας την γυναίκα ισότιμη,δεν ενδιαφέρθηκαν να μελετήσουν προσεκτικά τους φυσικούς νόμους που προσδιορίζουν -καθορίζουν την ζωή της,ούτε τις ιδιαιτερότητες που η φύση της έχει οριστικά και αμετάκλητα της έχει καθορίσει.Δεν φαντάστηκαν ίσως τοτέ ότι το φαινόμενο που λέγεται ψυχοσύνθεση,συμπεριφορά και ζωή της γυναίκας,είναι συνδεδεμένη άρηκτα μεταξύ τους και ότι όλα όχι μόνο υπακούουν,αλλά υποτάσονται σε μιά λογική Στην λογική της φύσης.Στην λογική που δεν επιδέχεται παραλείψη,πολύ περισσότερο δεν επιδέχεται υπέρβαση.

Ομως δεν θα ήταν καθόλου υπερβολεί αν έλεγα ότι εδώ και μερικές χιλιάδες χρόνια όχι μόνο οι παραλείψεις εμφανείς και κατάφορες,αλλά έγιναν και τεράστιες προσπάθειες γιά υπέρβαση τόσο στον ψυχολογικό κόσμο της γυναίκας -να είναι υπάκουη και υποτακτική,να μην έχει εφρόση και συμμετόχη και κυρίως να μην διεκδικεί δικαιώματα-άλλο τόσο και στον σωματίκο-αδύνατη,χονδρή, παρθένα κλπ-με αποτέλεσμα να μην έχουμε σήμερα την φυσιολογική γυναίκα αλλά ένα κακέκτυπο.Μιά διχασμένη προσωπικότητα.Μιά προσωπικότητα που όχι μόνο είναι σε αντιπαράθεση με τον εαυτό της,αλλά και σε πλήρη διάσταση και με αυτήν την φύση.

Βλέπουμε λοιπόν,ότι μέχρι σήμερα όσες προσπάθειες και αν έγιναν δεν είχαν σαν σκοπό περιγράψουν την γυναίκα όπως αυτή είναι στην πραγματικότητα,αλλά ένα ακριβές αντίγραφο γιά το πως την ήθελε το σύστημα ιδιοκτησία τότε και περιουσίας σήμερα.

Ετσι περιέγραψαν την γυναίκα και την ζωή της επιφανιακά((φολκρωρικά)) όπως περιγράφει κανείς τα χαριτομένα παιγνίδια μιάς ομάδας μικρών παιδιών. Οχι

μόνο λείπει ο σεβασμός προς το αντικείμενο της μελέτης και η διάθεση να το μελετήσουν βαθύτερα ωστε να ανακαλύψουν τις δομές του,αλλά ό,τι μας έδωσαν μέχρι σήμερα δεν είναι τίποτε άλλο από παραποίηση,διαστρέβλωση και διαστροφή της γυναικείας προσωπικότητας και φύσης.

Οι κονδυλοφόροι του συστήματος στην προσπάθεια τους να υποτάξουν την γυναίκα στο σύστημα"ξέχασαν"οτι το κάθε άτομο έχει την θέση του στην κοινωνία,αφού η κοινωνία αποτελείται από άτομα.Και ότι κάθε άτομο έχει τον δικό του χαρακτήρα,τις δικές αξίες,αρχές και φιλοδοξίες.Για αυτό και θα πρέπει να είναι ελεύθερα και ισότιμα

Wikol 1

Ειναι χαρμά να τους ακούς να μιλάνε-για τον πολιτισμό. Την ιστορία του πολιτισμού και την θρησκεία-και να λένε οτι ο Αβραάμ έσφαξε το παιδί του.Ο Κάην σκότωσε τον αδερφό του τον Αβέλ για να μεγαλώσει το χωράφι του κλπ.Οτι η Ρούθ,ειχε σφιχτά κολομπία και τροφαντά βυζιά και πολλά άλλα παρόμοια.Ολά αυτά μας τα λένε τραγουδηστά πληρωμένοι απο Εμας τους ίδιους τα Φαιά και τα χρυσά φορούντες.Και ενώ συμβαίνουν άλα αυτά μας κακοφαίνετε οτι ύστερα απο αρκετές χιλιάδες χρόνια το ραδιόφωνο πρώτα και η τηλεόραση τώρα με δικά μας πάντα χρήματα μας δείχνει τις γάμπες και τα στήθια των γυναικών,καθως και τα διάφορα συθρού που φοράει στο"σφιχτά αφράτο και λαχταριστά κόρμι"που της έδειξαν σαν αντάλαγμα για την στέρηση της Ανθρώπινης ιδιώτητας της.

Η θρησκεία στο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής,εκτός απο έκφραση ήταν και Επιστήμη.Μελετούσε τα φυσικά φαινομενα,τις καιρικές συνθήκες την συμπεριφορά των ζώων,την πορεία της παραγωγής κλπ.Με την ανάπτυξη όμως των μέσων παραγωγής έκανε την εμφάνιση το πλεόνασμα-το πλεόνασμα ειναι η διαφορά που υπάρχει ανάμεσα σε αυτά που καταναλώνει ο Ανθρωπός για να Ζήσει και σε αυτά που παράγει-οι Ιεροφάντες της φυσικής Επιστημης προκειμένου να καρπωθούν το πλεόμασμα μετέτρεξαν την έρευνα σε κλειστά κύκλωμα-Κάστα-και άρχισαν πιά μέσω της Θεοποίησης των φυσικών φαινομένων να πουλούν την γνώση. Την γνώση που απέκτησαν με δαπάνες του συνόλου της κοινωνίας των Ανθρώπων.

Χρονικά η περίοδος αυτή έχει άμεση σχέση με την εμφάνιση της θρησκείας με την έννοια που αυτή πήρε αμέσως μετά την εμφάνιση του πλεονάσματος και το πέρασμα απο το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής στο καθεστώς της ιδιοκτησίας.Η φάση αυτή ιστορικά συμπίπτει με την παράλληλη πλέον πορεία επιστήμης-θρησκείας της Θεοποίησης και φυσικών αγαθών και σε συνέχεια την μετατροπεί τους απο συιδιοκτησία της κοινωνίας των Αθρώπων που ηταν πρίν σε ιδιοκτησία συγκεκριμένων Ανθρώπων-ιδιοκτητών.

Υστερά απο αυτήν την αλλαγή έπρεπε και η θρησκεία να αλλάξει μορφή,σχήμα και περιεχόμενο.Να διατυπώσει την Νέα θεωρία και την Νέα κοσμοαντίληψη.Να διαμορφώσει την Νέα της ιδεολογία.Την Ιδεολογία που θα στήριζε και θα βοηθούσε τους Νέους Ηρωες,Βασιλείς και Αρχοντές του πλούτου,ετσι ώστε να μπορουν να κάνουν με άνεση την

δουλειά τους και το βασικότερο να παραπλανήσουν και να συγκρατήσουν τον λαό να μην διαμαρτήρεται οταν τον κλέβουν,τον αδικούν και τον σκοτώνουν ακόμα.Επρεπε αυτό το νέο περιεχόμενο να το διαμορφωθεί σε ενα δόγμα.Ενα δόγμα διανθισμένο με ηθη,έθιμα,αρχές και αξίες που θα προβλέπει,θα εκφράζει και θα επιβάλει τα συμφέροντα της κάθε φορά αρχουσας τάξης.Αυτό λοιπόν,το καινούριο της περιεχόμενο το διαμόρφωσε σε ενα δόγμα. Σε ένα οριστικό και άκαμπτο δόγμα.

Και επειδή το ένα χέρι πλένει το άλλο οι τα Φαιά φορουντες για την συνεργασία και το συγκεκριμένο έργο που αυτοί προσφέρουν στο σύστημα γενικά και την κάθε φορα Αρχουσα Τάξη,σαν αντίτιμο εχουν πάρει πολλά ανταλλάγματα και αρκετά προνόμοια.Να τη λέει ο Γκαίτε,κάπου στον Φάουστ."Η εκκλησία έχει γερό Στομάχι και μπορει να αλέθει τα πάντα.Μέσα στο διαβα εικοση Αιώνων κτάφερε να ανταλλάξει τον Τρίχινο Χιτώνα των Λειτουργών της,με τις Χρυσοποίκιλες Μήτρες.Τα πολύχρωμα λειτουργικά Ράσα και τα κοινάβια με τα Αρχιεπισκοπικά Παλτια,που τα ζηλεύουν και αυτοί οι Βασιλιάδες ακόμα.Και μέσα στο ιλιγγο της ανόδου της Εκκλησίας οταν έγινε συζευξη-ταυτιση-και συμπαρακολούθημα της άποιας εξουσίας απόκτησε και Τσιφλίκια και Μέγαρα και οικόπεδα και τεράστιες περιουσίες".Απο πιών τα πήρε αυτά.Δεν τα πήρε απο αυτούς που τους προσφέρουν τις πολλές και πολύτιμες υπηρεσίες τους;Και κυριως απο τα κατ εξοχήν θύματα της μεταξυ των οποίων την πρώτη θέση εχει η γυναίκα γενικά και η θρησκευόμενη ειδικά.

Ο άκαμπτος δογματισμός της θρησκείας,οφείλεται στο γεγονός οτι αυτή απο όργανο και εργαλείο Ζωής,για το σύνολο της κοινωνίας των Ανθρώπων,που ήταν με το πέρασμα στο ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής,το πιό αποτελεσματικό και κερδοφόρο όργανο και εργαλείο στα χέρια της κάθε φορά ανδρική ολιγαρχία.Της ολιγαρχίας που όχι μόνο δεν της επιτρέπει να λειτουργήσει σαν εργαλείο Ζωής που ξεκίνησε,αλλά ούτε και να αλλάξει.Να προσαρμοστεί η να εξ συγχρονιστεί στο ελάχιστο.Πολύ περισσότερο να αποκλινει έστω και λίγο απο την μεταφυσική. Εδώ και μερικές χιλιάδες χρονια τώρα,αφού εγκατέλειψε και απαρνήθηκε τον αρχικό της περιεχόμενο σαν άξονας Ζωης που ήταν με την Επιστήμη και την Τέχνη μένει οριστικά και αμετάκλητα ερμητικά κλεισμένη μέσα στον άκαμπτο δόγμα της,παίζοντας τους πιό επέσχυντούς και εγκληματικούς ρόλους. Με πρώτους και καλύτερους

αυτούς που την εμπορεύονται η την χρησιμοποιούν σαν επάγγελμα κηρύσσοντας μέσω της κόλασης την τρομοκρατία.

Μελετώντας την ιστορική πορεία των θρησκείων μετά την μετατροπή τους σε ιδεολογικά όργανα στα χέρια των εκπροσώπων του συστήματος ιδιοκτησίας διαπιστώνει οτι οι απειλές, η τρομοκρατία και οι ποινές ειναι το βασικό και κύριο περιεχόμενο. Με διάφορα τεχνάσματα. Με λόγια και εργα απο αυτούς τους ειδικά εκπαιδευμένους ανθρώπους, τρομοκρατούν τους Ανθρώπους γενικά και την γυναίκα ειδικά. Οι απειλές, η τρομοκρτία, οι πεινές και αφορισμοί ηταν στην πραγματικότητα η βασικη αιτία που η γυναίκα, παραιτήθηκε απο την προσπάθεια υπεράσπισης των δικαιωμάτων τους.

Οι γυναίκες ακουγάν με φόβο και δέος τις απειλές, τις ποινές και τους αφορισμούς, αλλά και με δυσπιστία στην αρχή και με χαρά ύστερα τα όμορφα λόγια—που ήταν το αντάλλαγμα για την παραίτηση—για το "σφρυγηλό, αφράτο και αρωματισμένο κορμί "για γιορτές, χαρές και πανηγύρια. Για επικοινωνία και συνεργασία με τον Θεό. Και αργότερα οταν αρχισε έστω και μερική αντίδραση την μεγαλύτερη απάτη των αιώνων οτι αυτή, η γυναίκα ειναι η Μητέρα του Θεού.

Απο τα πιό πάνω βγαίνει το συμπέρασμα οτι η θρησκεία, απο την εποχή που άρχισε την συνεργασία με τον ιδιοκτήτη, κύριο και αφέντη τρομοκρατεί τον Ανθρωπό γενικά ουσιαστίκα απευθύνεται στην γυναίκα, γνωρίζοντας οτι μέσω της γυναίκας ευκολότερα ελέγχει τον ανιδιοκτήτη ανδρα. Και νάτην τώρα ύστερα απο εφτά—οχτώ χιλιάδες, ισως και περισσότερα χρόνια, που η κοινωνία των Ανθρώπων πέρασε στο καθεστώς της ατομικής στα μέσα παραγωγής και έπειτα απο τόσες υποσχέσεις Δούλα και συνεργάτης του συστήματος που την σκλάβωσε και δεν θα απαλλαγει απο τα ποικίλα, συνθετα και πολύπλευρα δεσμά που της έχει χαλκεύσει το συστημά ιδιοκτησίας.

Η Θρησκεία παρά το γεγονός οτι πρωτοστάτησε Να επιβάλει την κλοπή. Να γίνει ανεκτή η απάτη. Να δικαιολογήσει το μεμονομένο και ομαδικό εγκλημα. Να υποτάξει και να υποδουλώσει την γυναίκα και τον ανιδιοκτήτη ανδρα στο σύστημα, εξακολουθεί να ασκεί μια τεράστια επιρροή επάνω στην γυναίκα. Και δεν χάσει την επιρροή και την αίγλη που ασκεί πάνω στις γυναίκες αν δεν χειραφετηθούν και αν δεν αρχίσουν να αγωνίζονται. και κυρίως αν δεν αποφασίσουν να παραιτηθούν απο τα δύο βασικά και κυρίαρχα βάθρα της Θρησκείας: Το λατρευτικό και το ψυχαγωγικό, που ασκούνται αποκλειστικά απο τις

γυναίκες.Αν δεν γινει αυτό.Και αν οι γυναίκες δεν προσδιορίσουν σωστά και σε όλη την έκταση τον ιδιάμορφο τρόπο συνεργασία της με το σύστημα,ας μην ελπίζει στην απελευθέρωση και την αναγνώριση των Ανθρώπινων δικαιωμάτων της.Για το σύστημα ειναι και θα εξακολουθεί να ειναι γυναίκα.Μόνο νε το προσδιορισμό και την συστηματική καταπολέμηση αυτών των μηχανισμών θα μπορέσει και η γυναίκα να ξανά γίνει Ανθρωπός.Αν δεν αρχίσει να ασχολείται ενεργά και υπεύθυνα με τους ζωντανούς και να αφήσει ήσυχους τους νεκρούς.Και κυρίως αν δεν αποφασίσει και αυτή να στηρίξει την Ζωή της στην παραγωγή και οχι στο πιπί η επιρροή και η αίγλη της θρησκεία, καθε μέρα που περνά χωρίς την ενεργό δράση στον χώρο της δημιουργίας και την καταπολέμηση των μηχανισμών υποταγής και υποδούλωσης θα μεγαλώνει.

Το σύστημα με την εγεργό συμπαράσταση της θρησκείας αφού της έκλεψε την έργασία που έκανε η γυναίκα και το αποτέλεσμα της εργασίας της καθώς και το παιδί που αυτή έκανε.Της έμεινε μόνο το κορμί και αυτό οχι γιατί δεν ήθελε να το πάρει αλλά γιατί δεν μπορούσε να της το πάρει.Η αλλοτρίωση της γυναίκας ητάν ολοκληρωτική και απόλυτη.Δεν της άφησε το συστημα αλλόν τρόπο για να διατηρηθεί στην Ζωή απο το να εμπορεύτει το κορμί της.Την εκανε λοιπόν έμπορο με μοναδικό εμπόρευμα το ίδιο της το κορμί.Εγινέ.Την έκανε πόρνη. Πόρνη οχι μόνο όταν εκδίδεται,αλλά γενικά και κατ εξοχήν πορνη.

Σε κάθε σύστημα παραγωγής διαμορφώνωνται και οι αντίστοιχες Ανθρώπινες σχέσεις γενικά και των δύο φύλων ειδικά.Οποιάς μορφής και αν ειναι οι Ανθρώπινες σχέσεις περιέχουν μια δράση.Η δράση των Ανθρώπων ειναι συνάρτηση συμφερόντων.Ο Ανθρωπός δεν κάνει καμιά άσκοπη κίνηση.Κάθε κίνησή του κλείνει μέσα της και ένα συγκεκριμένο σκοπό, που αποβλέπει στην λύση κάποιου απο τα προβλήματα που τον απασχολούν.Αλλες συνεπώς ηταν οι Ανθρώπινες και οι διαφυλικές σχέσεις στο καθεστώς της κονοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής και,αλλες στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας.

Και στο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης και σε αυτό της ατομικής ιδιοκτησίας η διαμόρφωση των Ανθρώπινων σχέσεων γενικά και των δύο φύλων ειδικά ήταν και εξακολουθούν να ειναι δομημένες στην αλληλεξάρτηση συμφερόντων.Αφού λοιπόν περιέχουν συμφέροντα σημαίνει οτι περιέχουν και κάποια έξάρτηση.Γι αυτό εκείνο που έχει σημασία και πρέπει να δούμε ειναι με ποιόν τρόπο

λειτουργούσε η εξάρτηση αυτή στο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης και πως λειτουργεί στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας.

Η συμμετοχή και η συνεργασία ηταν και εξακολουθούν να ειναι τα δομικά στοιχεία που οδήγησαν στην συγκρότηση και την διατήρηση της κοινωνίας των Ανθρώπων.Αυτά τα δυό δομικά στοιχεία,που η λειτουργία τους οδήγησαν νομοτελειακά στην συγκρότηση της κοινωνίας.Ειναι τα ίδια που οδήγησαν στην Εργασία και σε συνέχεια στην αλληλεξάρτηση των Ανθρώπων.Και αργότερα στην εξάρτηση.

Αν δεχθούμε λοιπόν,οτι η συμμετοχη,η συνεργασία και η Εργασία οδήγησαν στην συγκρότηση της κοινωνίας και οτι η αλληλεξάρτηση ηταν απόρροια κοινωνικής συγκρότησης.Το ιδιο πρέπει να δεχθούμε οτι και η εξάρτηση ειναι απόρροια της αλληλοεξάρτησης.Και ενώ σαν συλογισμός εχει λογική σειρα.Οτι και η εξάρτηση ειναι απόρροια της αλληλοεξάρτησης,οπως η αλληλοεξάρτηση ηταν απόρροια της συμμετοχης της συνεργασίας και της Εργασίας.Με την εξάρτηση δεν συμβαίνει το ίδιο.Και δεν συμβαίνει το ίδιο με την εξάρτηση,όπως με την αλληλοεξάρτηση γιατί ειναι δυό κοινωνικά φαινόμενα–δεδομένα–που ενώ έχουν άμεση σχέση διαφέρουν μεταξύ τους τοσο ως προς την χρονολογική εμφάνιση,αλλο τόσο και ως προς το τρόπο λειτουργίας τους.Οσον αφορά την διαφορά αυτή συνίσταται στο γεγονος οτι η μέν αλληλοεξάρτηση ειναι δομικά συστατικό στοιχείο της κοινωνικής συγκρότησης και σαν δομικό κοινωνικο στοιχείο έκανε την εμφάνιση του απο την αυγή της κοινωνίας των Ανθρώπων.Η έξαρτηση ειναι πολύ προθύστερη.Εμφανίστηκε με το πέρασμα της κοινωνίας των Ανθρώπων στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και αποτελέι έκτοτε συστατικό της μέρος. Για να προσδιορίσουμε σωστά το μέγεθος της εξάρτησης και τον τρόπο που αυτή λειτουργεί και εκφράζεται.Αν ειναι κοινωνικό φαινόμενο.Νομοτελειακά κοινωνικό φαινόμενο,οπως θέλουν να μας την παρουσιάσουν οι κοντυλοφόροι του συστήματος Και κυρίως απο ποιών και για πιο ακριβως λόγο επιβάλεται η εξάρτηση πρέπει να ανατρέξουμε στο μακραίωνο κοινωνικό γίγνεσθαι.Εκει υπάρχουν οι απαντήσεις για όλα τα προβλήματα που στο βιάβα του κοινωνικού γίγνεσθαί αντιμετώπισε αντιμετώπισε ο Ανθρωπός.

Κάθε συστημα Ζωής εχει τις δικές του

Νομοτ¢λειες.Τους δικούς του ¢ξονες. π¢νω τους οποίους στηρίζεται.Στις δικ¢ς του Δομ¢ς,ήθη ¢θιμα και αξίες.

Μελετώντας κανείς προσεκτικ¢ την μακραίωνη προιστορικ¢ και ιστορικ¢ πορεία της κοινωνίας των Ανθρώπων,απο την αρχικ¢ της συγκρ¢τηση μ¢χρι σ¢μερα,καταλ¢γει σε τεσσερα βασικ¢ συμπερ¢σματα.Το πρώτο ειναι οτι τ¢σο ο Ανθρωπ¢ς,αυτ¢ς καθ εαυτ¢ς αλλο τ¢σο και η κοινωνία,που αυτ¢ς συγκρ¢τησε ειναι προι¢ν-απ¢ρροια της Εργασίας του.Το δεύτερο,οτι η κοινωνία των Αθρώπων στο διάβα των εκατομμυρίων χρ¢νων της ύπαρξ¢ης της π¢ρασε-¢ζησε-στηριζ¢μενη σε δυ¢ βασικούς ΑΞΟΝΕΣ.Στην Εργασία και την Ιδιοκτησία.Το τρίτο συμπ¢ρασμα που βγαίνει απο την μελ¢τη αυτ¢ ειναι οτι το πρωτ¢γονο κοινοτικ¢-κοινοκτημοσύνη στα μ¢σα παραγωγ¢ης-ειχε σαν Αξονα Ζωής την Εργασία.Ενώ ¢ταν η κοινωνία π¢ρασε στο καθεστώς ιδιοκτησιας στα μ¢σα παραγωγ¢ης,Αξονα ειχε την Ιδιοκτησία.Και το τ¢ταρτο συμπ¢ρασμα που βγαίνει ειναι οτι η ιδιοκτησία ειναι και αυτ¢ προι¢ν Εργασίας.

Με τον ¢ρο κοινωνία εννοούμε π¢ντα ενα σύνολο Ανθρώπων.Για να λειτουργ¢σει αυτ¢ το σύνολο των Ανθρώπων,πρ¢πει να διαμορφώσει τις αντίστοιχες δομες,θεσμούς ¢θη,¢θιμα και αξίες που αντιστοιχούν στον Αξονα π¢νω στον οποίο στηρίζεται το σύστημα.Ετσι γι¢ το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης που Αξον¢ του ειχ¢ την Εργασία.Η συμμετοχ¢, η συνεργάσια, η αλληλοβο¢θεια και η αλληλοεξ¢ρτηση,με κίνητρο την Αμυλλα,ήταν η συμπ¢κνωση της θ¢λησης των Ανθρώπων που την αποτελούσαν.Η πεμπτουσία της συμπεριφορ¢ς στις σχ¢σεις των Ανθρώπων γενικ¢ και των δύο φύλων ειδικ¢.Αυτ¢ς οι Ανθρώπινες αξίες ηταν το απ¢σταγμα της κοινού προσπ¢θειας.Στην αρχ¢ για την αντιμετώπιση των κινδύνων και την προστασία των ατ¢μων που την αποτελούσαν.Την εξασφ¢λιση της τροφ¢ς και ειδικ¢ στην διάρκεια που ηταν κηνυγ¢ς και αργ¢τερα για την παραγωγ¢ προι¢ντων.

Και για τον ποι¢ ειδικ¢ ερευνητ¢, λογο ¢λειψης στοιχείων ειναι δύσκολο να προσδιορ¢σει κανείς χρονικ¢ την εμφ¢νιση,του πρωτ¢γουνου κοινοτικού συστήματος την χρονική διάρκεια κλπ.Εκείνο που μπορεί να πεί κανείς με κάποια βεβαι¢τητα ειναι οτι το πρωτ¢γονο κοινοτικο συστημα,ηταν το σύστημα μ¢σα στο οποίο ο Ανθρωπ¢ς μ¢σω της Εργασίας ¢χτισε-δ¢μησε-τον εαυτ¢ του.Και οτι αφού ηταν συμμετοχικ¢-συνιδιοκτησιακ¢-ηταν το σύστημα που ¢δωσε στον Ανθρωπ¢.Στον κάθε Ανθρωπ¢ να αναδείξει στον

εαυτό του.Ηταν το σύστημα που μπόρεσε να κάνει ορισμένες βασικές αξιολογήσεις,όσον αφορά την προσφορα που κάθε-συμμέτοχου -Εργαζόμενου.Ετσι αξιολογώντας τον κάθε εργαζόμενο καταστάλαξε στο συμπέρασμα οτι όποιος εργάζεται μόνο με τα χέρια ειναι εργάτης.Αυτός που εργάζεται με τα χέρια και το Μυαλό ειναι τεχνήτης και αυτός που εργάζεται με τα χέρια,τον Νού και την καρδιά ειναι Καλλιτέχνης.Μπορούσε με δυό λόγια στο καθεστώς της κοινοκτημοσυνης ο κάθε Ανθρωπός να γίνει αυτό που ήθελε και μπορούσε να γίνει αυτό που ήθελε και μπορούσε ο ίδιος και οχι αυτό που ήθελαν κοποιος άλλος η άλλοι οπώς συνέβαινε αργότερα στο καθεστώς ιδιοκτησίας.

Βλέπουμε λοιπόν,οτι η αλληλοεξάρτηση των Ανθρώπων,μετά την συγκροτηση της κοινωνίας ήταν φυσιολογικά επακόλουθο και προέκυψε απο το γεγονός οτι ο Ανθρωπός έπαψε πιά να μπορει να εξασφαλίζει απο μόνος του όπως πριν απο την κοινωνική συγκρότηση τα μέσα για την Ζωή του.Το καθεστώς της κοινωκτημοσύνης λειτουργώντας με τόν τρόπο που λειτούργησε παρά τα διαφορετικά συμφέροντα που στο μεταξύ προέκυψαν.Τις τυχών διαφορές και τις συγκρούσεις που ενδεχομένως αναπτύχθηκαν στο εσωτερικό του:Αφησε τον Ανθρωπό υπεύθυνο γιά τον εαυτό του Σεβάστηκε την φύση και την Ελευθερία του:Και την μόνη εξάρτηση που του επέβαλε ήταν η αλληλεξάρτηση.

Το καθεστώς ιδιοκτησίας σε αντίθεση με το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης που επί εκατομμύρια χρόνια βεβάστηκε την φύση και την Ελευθερία του Ανθρώπου το καθεστώς της ιδιοκτησίας αμέσως μετά το πέρασμα χρησιμοποιώντας σαν εργαλείο την αλληλοεξάρτηση επέβαλε την εξάρτηση.Η εξάρτηση με τον καιρό οδήγησε στην σκλαβιά.Την δουλεία.Την δουλοπαρηκία και την Νομοθετική εκμετάλλευση:Την επεραξία.

Η εξάρτηση μπορεί να πεί κανείς οτι ειναι ο προάγγελος.Ο προπομπός και το πρελούντιο του κέρδους.Η χρονική διάρκεια της σκλαβιάς ήταν βραχύχρονη. Ο σκλάβος ήταν ασύμφορος.Και ηταν ασύμφορος γιατί ο σκλάβος δεν ηταν παραγωγικός οσό τον ήθελε το νέο σύστημα.Με την πάροδο ομως του χρόνου και την ανάπτυξη των μέσων παράγωγής έκανε την εμφάνιση του ενα έστω μικρο υπολοιπο ανάμεσα στα έξοδα διατροφης του και στο αποτέλεσμα της δουλειάς του.Αυτη ακριβώς η διαφορα ειναι που μετέτρεψε τον σλκάβο σε δούλο.Μετά την μετατροπή του σλκάβου σε δούλου το πιό αναπτυγμένο

κομμάτι της κοινωνίας των Ανθρώπων, πέρασε στο Δουλοκτητικό σύστημα.

Η Δουλεία ειναι η στερηση της προσωπικής Ελευθερίας και της θέλησης στην πιό Απάνθρωπη Νομική Μορφή της. Ο δούλος δεν μπορεί να κατέχει τίποτε με την Νομική έννοια και ο ίδιος αποτελεί αντικείμενο της κυριότητας κάποιου άλλου. Και όταν ο δούλος λόγω της άρνησης του να παράγει στην έκταση που απαιτούσε ο αφέντης. Και λόγω της αλλαγης των παραγωγικών δυνάμεων-η Γή έγινε η βασική παραγωγική δύναμη-η κοινωνία των Ανθρώπων πέρασε στο Φεουδαρχικό καθεστώς.

Και στο καθεστώς της Φεουδαρχίας η θέση του δουλουπάρικου δεν ήταν καλύτερη. Και δεν ήταν καλύτερη γιατί και στο Φεουδαρχικό καθεστώς οπως και στο δουλοκτητικό ο Αξονας της Ζωής ηταν η ιδιοκτησία και οχι η Εργασία, που ηταν στο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης. Μα και όταν αργότερα η κοινωνία των Ανθρώπων πέρασε στο Αστικό καθεστώς, ο Αξονας της Ζωής οχι μόνο παρέμεινε ο ίδιος, αλλά ο ρόλος της ιδιοκτησίας ηταν αποφασιστική. Και οταν αργότερα το Αστικό σύστημα αναπτύχθηκε χωρίς βεβαιά να αλλάξει την βάση-Αξονα, την θέση της ιδιοκτησίας την πήρε η περιουσία. Στο βαθμό που το Αστικό σύστημα αναπτύσεται η περιουσία απο καθοριστική γίνεται κυρίαρχη.

Η σκέψη γιά εκμετάλλευση του Ανθρώπου απο Ανθρωπό γεννήθηκε απο την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στην δυνατότητα παραγωγης που έχει ο Ανθρωπός -Εργασία-και τα απαραίτητα προιόντα-τρόφιμα κλπ-για να αναπληρωθεί η προσπάθεια. Οπως η εκμετάλλευση των Δούλων στην Αρχαιότητα βασίζονταν στην Βία. Ετσι και η εκμετάλλευση και σήμερα ακόμα στηρίζεται πάνω στην ίδια αρχή.

Η εκμεταλλευση Ανθρώπου από Ανθρωπο, εχει σαν σκοπό και στόχο αυτό το -περίσευμα-διαφορα που υπάρχει ανάμεσα στην δυνατότητα που έχει ο Ανθρωπός για παραγωγή-Εργασία και τα αποραίτητα μέσα-προιόντα-που χρειάζεται για να αναπληρώσει την προσθάθεια, να μην μείνει στον ίδιο τον εργαζόμενο. Αυτό το περίσευμα-διαφορά η οικονομική Επιστήμη το ονομάζει Υπεραξία.

Με πολύ λίγα και απλά λόγια Υπεραξία σημαίνει: Οτι εξαναγκάζεις με ποικίλους τρόπους τον Ανθρωπό να δουλεύει. Του παίρνεις ο,τι αυτός με την εργασία του έχει μετατρέψει σε Εμπόρευμα, δίνοντάς του σαν αντάλλαγμα για την Εργασία που αυτός ενσωματώνει στο Εμπόρευμα μόνο

την αξία των προϊόντων,ενώ την διαφορα που υπάρχει ανάμεσα στην πραγματική Αξία των Εμπορευμάτων απο την Αξία των απαραίτητων προϊόντων που αναπληρώνουν την ξοδευμένη δύναμη απο τον Εργαζόμενο. Το υπόλοιπο αυτών το δύο Αξιών που ειναι η Υπεραξία το πέρνει ο εργοδότης. Οσο για τον εργαζόμενο Ανθρωπό,οταν θέλει τον στέλνει να σκοτωθεί η και να ψοφήσει απο την πείνα.Για αυτόν τον Πολιτισμό.Τον Πολιτισμό της Υπεραξίας γίνονται οι πόλεμοι και σκλαβώνονται οι λαοί.

Στο σημείο αυτό πρέπει να ξανατονιστεί η διαφορα που υπάρχει ανάμεσα στην δουλειά και την εργασία.Ο Εργοδότης την Εργασία για λόγους συμφέροντος αποκάλει αποκαλεί-χαρακτηρίζει την Εργασία δουλειά.Ενω ο Εργαζόμενος πιστεύει οτι οτι προσφέρει Εργασία.Και πράγματι έτσι ειναι.Ο Εργαζόμενος προσφέρει Εργασία αφου με την Εργασία που ενσωματώνει μεταμορφώνει την πρώτη ύλη σε χρήσιμο για τον Ανθρωπό προϊόν-Εμπόρευμα.Η διαφορά που υπάρχει συνεπώς ανάμεσα στον Εργαζόμενο και τον Εργοδότη δεν ειναι απλώς τυπική,άλλα ουσιαστική.Και ειναι ουσιαστική γιατί αν δεχόταν ο Εργοδότης οτι ο Εργαζόμενος προσφέρει Εργασία και οχι δουλειά,θα επρερε ο Εργαζόμενος να εισπράξει σαν αντίτιμο για την Εργασία του.Να εισπράξει δηλαδή ολόκληρη την διαφορα που υπάρχει ανάμεσα στο κόστος παραγωγής όσον αφορά το κόστος Εργασίας που ενσωματώνεται στο προϊόν και την αξία παραγωγής.Αυτη η διαφορα ειναι η Υπεραξία που κατακρατά ο Εργοδότης απο τον Εργαζόμενο.Ενώ μην δεχόμενος οτι ο εργαζόμενος προσφέρει Εργασία,αλλα δουλειά του δίνει σαν αντίτιμο μόνο τα χρήματα που αντιστοιχούν για την αγορά των προϊόντων που θα αναπληρώσει την δύναμη που κατανάλωσε ο Εργαζόμενος κατα την διάρκειά της παραγωγικής διαδικασία.

Η υπεραξία συνεπώς ειναι το ένα και το μεγαλύτερο κέρδος του Εργοδότη γιατί εκτός απο αυτό υπάρχει και το Εμπορικό κέρδος που ειναι η διαφορα ανάμεσα στην αξία παραγωγής και στην τιμή πούλησης του Εμπορεύματος.

Με την εμφάνιση του περισεύματος που προέκυψε απο την διαφορά που πράγματι υπάρχει ανάμεσα στην προσπάθεια και το αποτέλεσμα η κοινωνία των Ανθρώπων οδηγήθηκε πρώτα στην σκλαβιά απο αυτούς που έπερναν αυτήν την διαφορα και σε συνέχεια στην δουλεία.Δεν θα ηταν δέ υπερβολή να ισχυριστεί κανείς οτι έκτοτε παρά τους Αιώνες που πέρασαν η μεγάλη πλειοψηφια των ανδρων,ήταν και εξακολουθούν να ειναι δούλοι,όπως

ακριβώς ειναι οι γυναίκες σήμερα.

Περασμένα απο τότε αρκετοί Αιώνες και ανάμεσα τους εποχές με ανώτερο πολιτισμό και όμως τόσο η δουλεία των γυναίκων,όλο τόσο και η δουλεία των ανδρων εξακολουθεί ακόμα να υπάρχει με την μια η την άλλη μορφή.Και θα εξακολουθεί να υπάρχει μέχρις ότου οι Στοχαστές δεν αποφασίσουν να γίνουν εκφραστές της καθολικής σχεδόν θέλησης της κοινωνίας των Ανθρώπων,να πάψει πλέον να υπάρχει Δουλεία,Αρα και δουλειά και την θέση του Δουλού να την πάρει ο Ανθρωπος και την δουλειά η Εργασία.Πρέπει οι Στοχαστές σαν Εκφραστές,της θέλησης του συνόλου να αμφισβητησουν,αυτό που οι εκπρόσωποι και οι Εκφραστές του συστήματος της περιουσίας θεωρούν ακόμα κοινωνικά αναγκαία την δουλειά,άρα και την σύγχρονη μορφή Δουλείας.Βεβαιά μέχρις ότου το σύστημα διάνυαι-βρίσκονταν στο καθεστώς της ιδιοκτησίας η άποψη αυτή αιτιολογούσε αν οχι δικοιολογούσε την υπαρξή της Δουλείας.Σήμερα όμως που το σύστημα λειτουργεί με βάση την περιουσία και ο υποτιθέμενος ιδιοκτήτης-που πράγματι και αυτός υδρωνε δίπλα στον συγχρονο Δουυτλο του-δεν εχει καμία,μα καμιά απολύτως σχέση,ούτε με την παραγωγή,αλλά ούτε και με την οργάνωση της παραγωγής.Οι Στοχαστές δεν πρέπει να εξακολουθούν να διαφορούν για το ΔΡΑΜΑ του Ανθρώπου.Πρέπει απο Στοχαστές,να γίνουν Εκφραστες Και σαν Εκφραστες οχι μόνο να αμφισβητησουν,αλλά να καταδικάσουν και την θηλυκή μα και την αρσενική Δουλεία.Γιατί δεν θα ήταν καθόλου έξω απο την πραγματικότητα αν ισχυριστεί κανείς,οτι η Δουλεία του ανδρά ειναι αυτή που κρατά στην Δουλεία την γυναίκα.Ισχύει και για την περίπτωση της γυναικός αυτό που λέμε:Ενας λαός που έχει Δούλους,σε καμία περίπτωση δεν μπορει ο ίδιος σαν λαός να ειναι ελεύθερος.

Σε ολόκληρη την ιστορική πορεία του το καθεστώς ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής δεν υπήρξε ποτέ σύστημα εθελοντικής και υποχρεωτικής υποταγής.Ποτε άλλοτε δεν έννοιωσε πιό σφυγμένο τον ζυγό,στο λαιμό εκείνου που βαστά κάτω απο την εξουσία του,απο αυτον των σχέσεων συστήματος και γυναίκας.Ανδρας και γυναίκας και ούτε θα υπάρξει,πιό άδικο και λαθεμένο σύστημα υποταγής.Πάντα οι Αφέντες ήθελαν κάτι περισσότερο απο την απλή υποταγή και υπακουή.Για τον σκοπό αυτόν κινητοποίησε ολή την δυναμη των πολύμορφων μηχανισμών αγωγής για να την πετύχουν αυτήν την υποταγή.

Το πρόβλημα της εξουσίας του αρσενικού,πάνω στο

θηλυκά αποσχολεί ουσιαστικά τον κάθε Αρχηγό οικογενείας και τον καθένα,που κάποτε θα γίνει τέτοιος.Και ο πιό βλάκας Αρσενικός ασκεί η πρόκειται να ασκήσει το μερίδιό του στην εξουσία και προετοιμάζεται για τον ασκήσει.

Επι Αιώνες τώρα η γυναίκα,πεθαίνει καθημερινά σαν γυνακα,όχι βέβαια μόνο με την σωματική Βία,αλλά μέσω μιά ψυχολογικής και συναισθηματικής Βίας που αποδείχθηκε ισχυρότερη και αποτελεσματικότερη απο την πρώτη.Οι διάφοροι παραλληλισμοί και επίθετα προκειμενού να χαρακτηρίσουν την στάση και την συμπεριφορά μιάς γυναίκας,που δεν υποτάσσεται η δεν συμβιβάζεται με το σύστημα ειναι ενδεικτικοί .Μάγισσα,Μέδουσα,Στρίγλα,Μετρέσσα,Διευθαρμένη,Πόρνη κλπ,κλπ.

Οταν μιλάμε συνήθως για Βία εννοούμε πάντα τις σωματικές κακώσεις.Στην περίπτωση όμως της γυναίκας χρησιμοποιείται η πιό εξειδακευμένη μορφή κοινωνικής Βίας.Βία που φέρνει το ατομό στα όρια του ηθικού θανάτου.Αυτή η Βία δεν ειναι συνάρτηση της Ζωής των ενστίχτων,αλλά ειναι μιά ύπουλη Βία.Στην αρχή τυφλή και αργότερα έντεχνα καθοδηγημένη ενέργεια,που οδηγεί στον τελικά στόχο,που δεν ειναι άλλος απο την εξόντωση του ατομικού ΕΓΩ.Ειναι αυτό που ο Μπρέχτ ονομάζει Φασισμό.Η Βία σωματική και ψυχολογική,που ασκεί το σύστημα στην γυναίκα δεν ειναι τίποτε άλλο παρά η περιφρόνηση του Ανθρώπου.

Το σύστημα,ονειρεύτηκε τα πάντα για την γυναίκα και πρέπει αυτή να υποστεί τα πάνδεινα,για να δικαιώσει αυτά όλες τις φαντασιώσεις και όλες τις ουτοπίες του.Αυτά και πολλά άλλα ειναι αρκετά για να εξοντώσουν την γυναικεία οντότητα.Αυτή όμως την τέτοια μεταχείρηση απο το σύστημα,άντεξε τους Αιώνες σκλαβιάς χάρις στην φυσική της πανοπλία.Χωρίς αυτή θα ήταν αδύνατο να επιβιώση. Μέσα στι πιό φρικτές στιγμές αυυτής της καθημερινής σκλαβιάς.Απο αυτήν ακριβώς την φυσική πονοπλία αντούσε την δύναμη να κατανικήσει πρώτα τα κάθε λογείς εγκλήματα και παγίδες που της έστηνε το σύστημα και σε συνέχεια να επιβιώσει.

Στην καθημερινή Ζωή ολοι μας έχουμε δεί δύο βασικές και μόνιμα εποναλαμβα –νόμενες γελιογραφίες.Η μια παρουσιάζει πάντα ενά γεροδεμένο πιθηκόμορφο ανδρα που κρατώντας στο ένα χέρι του ένα ρόπαλο,με το άλλο να σέρνει απο τα μαλλιά το θηλύκο που εχει κατακτήσει.Και

η άλλη εικονίζει μιά αγέροχη και Δεσποτική γυναίκα να δίνει διαταγές η να φέρνει σε δύσκολη θέση ένα μαζεμένο και ανίκανο ανδρα.Απο τις δύο αυτές γελιογραφίες ειναι γεμάτα όλα τα εικονογραφημένα περιοδικά.Ο κινηματόγραφος.Το θέατρο.Η Λογοτεχνία και κυρίως η καθημερινή Ζωή με πρωτεργάτη και πρωτομάστορα την Εκκλησία.

Στα περισσότερο ανώτερα είδη Ζωων,συμπεριλαμβανουμένου και ο Ανθρωπος κατά τους"Ειδικούς" το αρσενικό συνήθως ειναι πιό επιθετικό απο το θηλυκό. Οι τελετουργικές συγκρούσεις κατ αυτούς ειναι κυρίως αρσενικό φαινομενο.Τα θηλυκά ζώα,δεν παλεύουν μεταξύ του,ούτε για την θέση,ούτε για την περιοχή που Ζούνε παρά μόνο όταν χρειάζεται να υπερασπιστούν τα μικρά τους.Τότε και μόνο τότε και για τον συγκεκριμένο μόνο σκοπο,ξυπνά μέσα στο θηλυκό το μέγιστο της επιθετικότητας.

Αυτή η ποσοτική και ποιοτική Βιολογική διαφορά επιθετικότητας ανάμεσα στο αρσενικό και το θηλυκό μας κάνει-λένε οι πιό πάνω ειδικοί-να συμπεράνουμε πως τα δύο φύλα δεν ειναι όμοιας φύσης.Υπάρχει λένε ένας ειδικός Βιολογικός τρόπος με τον οποίο λειτουργούν επιθετικά τα αρσενικα και ένας άλλος γιά τα θηλυκά. Η άποψη αυτή-που πίστω,πίστω μας την εχουν επιβάλει-εξηγεί την αυθόρμητη αίσθηση μας οτι η γελιογραφία-που αν δεν υπάρχει την μιά μέρα,θα την "απολαύσουμε"την άλλη-του πιθηκόμορφου άνδρα,με το ρόπαλο εχει πάντα κάτι το σωστό η οτι τουλάχιστο δεν ηχεί-αντανακλά-ντροπιαστικά για το άνδρικό φύλο,ενώ η εικόνα του αγέροχου θηλυκού,που"τυραννά"το μικρόκαμωμένο και αδύναμο αρσενικό δυσφημίζει και τους"Δυό".

Παρ όλο οτι συμβαίνει να Ζούμε σε μια εποχή και σε μια Κουλτούρα,οπου οι ρόλοι των φύλων ειναι ακόμα ακαθόριστοι.Η κουλτούρα που εδώ και μερικές χιλιάδες χρόνια Βιώνουμε πρεσβεύει οτι η υπεροχή και μιά κάποια σκληρότητα στον άνδρα θεωρείται αντικείμενο θαυμασμού.Ενω όταν οι ίδιες ιδιότητες εκδηλώνονται στην γυναίκα,αυτές συνήθως τις επικρίνουμε σαν στοιχεία,που βλάπτουν την θηλυκότητα, αν δεν τις καταδικάζουμε.Κανουμε ισως αθελά μας αυτό που επιδιώκουν αυτοί που σκαρώνουν η χρηματοδωτουν τις συγκεκριμένες και άλλες παρομοιες γελιογραφίες.

Φυσικά δεν λείπουν και οι ειδικοί,που

υποστηρίζουν,οτι αυτές και άλλες ψυχολογικές διαφορές ανάμεσα στον άνδρα και την γυναίκα,ειναι προιόν της κουλτούρας που πρεσβεύει και με τον τρόπο της επιβάλει το σύστημα και οι παραδόσεις και οτι δεν αντανακλούν μιά πραγματική Βιολογική ανομοιότητα.

Και ειναι αλήθεια,οτι και οι άνδρες και οι γυναίκες,ειναι τόσο εύπλαστοι —ο Ανθρωπος γίνεται και δεν γεννιέται—και επιπρόσθετα εχουν μια τόσο χαρακτηριστική ικανότητα να μπαίνουν εύκολα και γρήγορα στον ρόλο που απαιτείται απο αυτους,έτσι που οι βασικές διαφορές κρύβονται απο την μιμητική προσαρμογή σε οποιαδήποτε οικογενειακό η ομαδικό σχήμα ενσταλάχθηκε μέσα τους απο τα πρώτα παιδικά χρόνια.

Παραδειγματός χάρην στην Κίνα,θα γίνει Κινεζάκι στην σκέψη και την συμπεριφορά,στην Ελλάδα Ελληνόπουλο κοκ.Η διαφορα της αγωγής και διαπαιδαγώγησης ακόμα και στην ίδια την Χώρα,Πόλη και Χωριό,αλλά και στην ίδια την οικογένεια ειναι πολύ μεγάλη,μα και απο άτομο σε άτομο και απο εποχή σε εποχή η συμπεριφορα διαφέρει.

Οσόν αφορά αυτήν καθ εαυτήν που προσάπτει το σύστημα μέσω των"ειδικων" αποτελει το εργαλείο με το οποίο χαρακτηρίζει ακόμα και μια οργισμένη κουβέντα η ένα στιγμαίο χάσιμο της κυριαρχίας να θεωρείται έγκλημα.Αρα και επιθετικότητα την στιγμή που γνωρίζει πολύ καλά την έκταση της αδικίας και το βάρβαρο της συμπεριφοράς απέναντι στους δημιουργούς και πλάστες όλων των υλικών και πνευματικών αγαθών.Την στιγμή που γνωρίζει οτι ο μόνος τρόπος που μας εχει μάθει και μας επιτρέπει,αυτό και η θρησκεία να απαντούμε στην κάθε είδους και μορφή εκμετάλλευσης.Αδικίας και Βίας,αλλά και σε αυτό το έγκλημα ακόμα,ειναι αν όχι η αποδοχή σαν μέσω δοκιμασίας όπως υποστηρίζει η Εκκλησία για την άλλη Ζωή,άλλα μα υπομονή και καρτερικότητα.Το πολύ—πολύ να του ξεφύγει καμιά οργισμένη και υβριστική κουβέντα για την απάνθρωπη συμπεριφορά του συστήματος.

Η τέτοια αγωγη μεσω των μηχανισμών του εχει διαμορφώσει το σύστημα αρχίζει απο την οικογένεια ειναι η γυναικα αυτή που αναπαράγει την εξάρτηση και την σκλαβιά της στον άνδρα.Αν δεν την σταματήσει και κυρίως αν δεν αλλάξει αντιλήψεις όσον αφορά τον εαυτό της και τον άνδρα,θα συνεχίσει να εξαρτάται απο αυτών και το σύστημα που της επιβάλει αυτές τις αντιλήψεις.

Οι εκπροσωποί του συστήματος προσπαθουν να πείσουν την γυναίκα,οτι η εξάρτηση της απο τον άνδρα και η

υποταγή στο σύστημα οφείλεται στην διαφορετική φύση και ψυχοσύνθεση και οχι στις κοινωνικο-οικονομικές αντιλήψεις και διεργασίες

Η γυναίκα που ειναι η τροφος και η παιδαγωγός των παιδιών,απο την Ωρα που θα έρθει στον κόσμο,μέχρι την Ωρα που θα φύγει απο κοντά της.Ειναι αυτή που με τα πιστεύω της απο τα γενοφάσια ακόμη διαμορφώνει την γυναίκα-τύπο-και τον άνδρα. Βεβαιά η τέτοια διπαιδαγώγηση κατα κύριο λόγο οφείλεται στον καταμερισμό εργασίας.Οφείλεται όμως και στην αντίληψη που της εχει επιβάλει το συστημα για τον άνδρα:Οτι ο άνδρας και μόνο αυτός ειναι απο το σπέρμα των θεών,ζεστός- κοντινός-του Δία συγκενης,πούχει ψηλα στον Ουρανό τον Δία του Πατέρα τον Βωμό. Πάνω στην ίδια την κορφή και τρέχει μέσ στις φλέβες του ακόμα το αίμα των θεών.

Αν δεν ξεχάσει αυτά που της έμαθαν στο σχολειό,στο Κατηχητικό και τα διάφορα κηρύγματα για την προέλευση του ανδρα,απο τον Θεό και την δική της απο τον άνδρα.Καθώς και τους ρόλους που της αναθέτει το σύστημα και η Εκκλησία να παίξει όσον αφορά την αγωγή την διαπαιδαγώγηση των παιδιων κατά φύλο σε ο,τι εχει σχέση με την κοινωνική ένταξη και εργασιακή αγωγή κλπ.

Αν δεν να πιστεύει η και να πειθαρχει ακόμα στην αντίληψη οτι περιουσία ίσον Ζωή και ευτυχία.Ανδρας ιδιοκτήτης.Γυναίκα ανιδιοκτήτης.Ανδρας δυνατός,έξυπνος και Ευφυής.Γυναίκα αδύνατη,λίγο μυαλό και τσάντα-συμπλήρωμα του άνδρα.Ανδρας δημιουργός και πλάστης των πάντων.Γυναίκα θεατής Ανθρωπος που"απολαμβάνει το αποτέλεσμα.

Οταν μια Μάνα πιστεύει στα πιό πάνω Ταμπού,ειναι επόμενο να διαπαιδαγωγήσει το Αγόρι εργασιακά,παραγωγικά,δημιουργικά και τα Κορίτσι καταναλωτικά,παρασιτικά και παράλληλα να της γεμίσει το μυαλό με ένα σωρό ψευδαισθήσεις και απραγματοποίειτες χίμαιρες.

Αυτά περίπου ειναι τα πρώτυπα ανατροφής,που οχι μόνο πρεσβεύει,αλλά και απαιτεί απο την κάθε Μάνα το σύστημά και η θρησκεία.Αν όμως συμβεί να μην γίνει σωστά και ολοκληρωμένα αυτή η δουλειά απο την Μάνα.θα δουλέψει και ο Δάσκαλος, που ειναι και αυτός ταγμένος για αυτόν τον σκοπό.Στην περίπτωση που και αυτός αφήσει κενά η και υπόλοιπα αμφιβολίας,ως προς την ορθότητα αυτων των αντιλήψεων θα πάρει μέρος για να παίξει τον ανάλογο

ρώλο και η Εκκλησία.Και αν συμβεί να υπάρξουν ακόμα ανφισβητήσεις,θα κλησεί να παίξει τον ρώλο του και ο Χωροφύλακας Αν δεν γίνει τίποτε και με αυτών,θα ζητηθεί η αρωγή της προκατασκευασμένης γύρω απο τις αντιλήψεις αυτές Δικαιοσύνη.Με την κράτηση πρώτα.Την εξορία μετά και την φυλακή ύστερα.Και αν συμβεί να μην μεταπιστεί η δεν θελήσει τουλάχιστον να πειθαρχήσει.Να κάτσει αυτό που λέμε,φρόνημα Ε; Τότε πιά η"Πολιτεία"για το καλό του συνόλου θα ζητήσει την βοήθεια του Αποσπάσματος,για να τον πείσει ανεξάτρητα σε πιό φύλο ανηκει,για να μάθει να πειστεύει αυτά που του λένε για το καλό του και να μην αμφισβητεί και αμφιβάλει τις θεόσταλτες.Αιώνιες, οριστικές και αμετάκλητες Αλήθειες.

Μιά και η διαπαιδαγώγηση,που μας γίνεται-εξ απαλών ονύχων-απο την κούνια ακόμα,δεν ειναι αυτή που να ανταποκρίνεται,έστω και στην τότε τρέχουσα πραγματικότητα,πολύ περισσότερο,προβλέπει στο μέλλον.Την εποχη που τα παιδιά που εχουμε στην κούνια να μπορέσει να ανεξαρτοποιηθεί και να πάρει ενεργό μέρος στην Ζωή,υποχρεωτικά-γι αυτό λέμε οτι η οικογένεια με την σημερινή της μορφή αναπαράγει το σύστημα-σημαίνει οτι μεταβιβάζουμε στα παιδιά μας παροχημένες-ξεπερασμένες-γνώσεις,με αποτέλεσμα να μην δημιουργούμε στα παιδιά την πεποίθηση,οτι αυτά τα ίδια θα ειναι αργότερα έτοιμα και ικανά να κουμαντάρουν κατά τον καλύτερο τρόπο την Ζωή τους.Οτι εχουν όλα εκείνα τα εφόδια και τα μέσαγι αυτό τον σκοπό.Οτι τους αρκούν οι δυνάμεις και τα εφόδια που διαθέτουν να αντικρίσουν και να αντιμετωπίσουν,όσες και όποιες δυσκολίες και αν τους παρουσιαστουν.Οτι όσα και αν συμβεί να ειναι τα αδιέξοδα που θα τους τύχουν στο διάβα της Ζωής τους,μπόρουν και πρέπει να αντιμετωπίσουν με τον καλύτερο τρόπο.Φτάνει να πιστέψουν στον εαυτό τους και καλλιεργήσει την πεποίθηση,οτι είναι ένας ακέραιος και ολοκληρωμένος Ανθρωπος,και οτι σε τίποτε δεν υστερεί απο τους άλλους,που θεωρούνται πετυχημένοι και μεγάλοι. Αν βρίσκονται εκεί αυτοί που θεωρούνται πετυχημένοι και μεγάλοι,ειναι γιατί μια ευκαιρία η συμπτωση τους το επέτρεψε αυτό.Και οτι αν αυτή η ευκαιρία τους προσφέρονταν,θα τα κατάφερναν εξ ίσου και ίσως καλύτερα απο αυτούς.

Μιά λοιπόν και η διαπαιδαγώγηση,οχι μόνο ειναι ελλειπης.Αλλά και πολλές φορές αλοπρόσαλη και εξωπραγματική.Και ειναι αλλοπρόσαλη και ξεπερασμένη

γιατι ήθειστε η προηγούμενη γενιά να Ζεί στην-επόμενη-την Νέα γενιά κουβαλόντας μαζί τους εκτός απο τις λίγες-όταν υπόρχουν και αυτές-όλα τα κοινωνικά Ταμπού και τις ξεπερασμένες γνώσεις της γενιάς τους καθώς και τα πολλά όνειρα που δεν μπόρεσαν να εκπληρώσουν.Πολλοί γονείς,μια και δεν κατόθρωσαν να δώσουν σάρκα και οστά στα ονειρά τους,θεωρούν οτι πρέπει να τα πραγματοποιήσουν Ζήσουν και ολοκληρώσουν μέσω των παιδιών τους.Απο αυτό αρκιβώς το γεγονός πολλοί γόνεις στερούν τα παιδιά τους απο την σύγχρονη γνώση,πείρα και μελλοντική πρόβλεψη και την ανάγκη μεταφοράς στα παιδιά τους,γνώσεων,πείρας και εμπειριών ικανών και κατάλληλων να του εξασφαλίσουν την αυτοπεποίθηση και τα εφόδια εκείνα που θα του επιτρέψουν να πιστέψει και να στηριχθεί στις δικές του και μόνο δυνάμεις και στον εαυτό του ετσι ώστε εξοπλισμένος καθώς θα ειναι με τα σύγχρονα δεδομένα της Ζωής να γίνει έρμαιο-θύμα και κινούμενο του κάθε ασυνείνητου παγαπάντη και κομπογιανήτη

Επειδή οι κάθε φορά εκπρόσωποι του συστήματος γνωρίζουν οτι ένας ορισμένος αριθμός Ανθρώπων,θα αντιληφθεί τον ρολο που παίζει για το σύστημα η αγωγή και διαπαιδαγώγηση,καθώς και τον σκοπό για τον οποίο διαπαιδαγωγείται κατά αυτόν τον τρόπο η κάθε Νέα γενιά και ενδέχεται να αντιδράσει.Γι αυτό οι εκπρόσωποι εκτός απο τις δομές,τους θεσμούς.Τα ήθη,έθιμα και αξίες που διαμορφώνει.Τους διάφορους ιδεολογικούς και κατασταλτικούς μηχανισμούς.Χρησιμοποιεί έντεχνα και την Κοινή Γνώμη.Αυτον τον απρόσωπο και πολύπλοκο μηχανισμό.Αυτήν την τεράστια κινωνική δύναμη.

Στο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης η Κοινή Γνώμη,εξέφραζε τα πραγματικά συμφέροντα της κοινωνίας των Ανθρώπων στο σύνολο και το αρμονικό-ομαλό κοινωνικό γίγνεσθαι.Ηταν ο φύλακας Αγγελος.Η κοινωνική κριτική.Ηταν ο υπέρτατος ελεγκτής Ο κριτής της συμπεριφοράς των Ανθρώπων.Ηταν με δυό λόγια η συνισταμένη της Ζωής.

Και ήταν συνισταμένη της Ζωής αφού εξασφάλιζε την Ελευθερία.Το δίκαιο και την ισονομία του συνόλου της κοινωνίας των Ανθρώπων και ειδικά προστάτευε τα αδύνατα και αναξιοπαθούντα άτομα.

Η Κοινή Γνώμη,με την τεράστια επιρροή που ασκεί στο σύνολο των Ανθρώπων και τον καθένα χωριστά.Ηταν,ειναι και θα παραμείνει η συνεσταμένη της Ζωής της κοινωνίας

των Ανθρώπων.Ειναι το εργαλείο με το οποίο η κονωνία αυτοπροσδιοριζεται. Αυτοελέγχεται.Οταν λειτουργεί σωστά αποτελεί το χωνευτήρι μεσα στο οποίο δοκιμάζεται κάθετί που εχει σχέση με το κοινωνικά γίγνεσθαι.

Στο καθεστώς της ιδιοκτησίας ομως,οπώς υπάρχει σύγχιση σε πολλά άλλα κοινωνικά φαινόμενα,σχετικα με αυτά που λέμε και εννοούμε σημερα Κοινή Γνώμη,δεν υπάρχει μόνο μόνο σύγχιση,αλλα και παραποίηση και παραπλάνηση ως προς το περιεχόμενο και τον τρόπο που αυτή λειτουργεί.Ετσι απο δύναμη συμμετοχής,συνεργασίας και αλλολοβοήθεια που ήταν τότε,χρησιμοποιείται σήμερα σαν μέσο καταδίκης αυτών που προσπαθούν να φερουν στο Φως της δημοσιότητας τα κακώς κείμενα.Από μέσω κοινωνικής προστασίας χρησιμοποιείται σαν μέσω καταπίεσης ενάντια σε αυτούς που δεν συμφωνούν η καταπολεμουν τις νέες μορφές καταναγκασμού και εξαπάτησης.Απο εργαλείο αυτοπροσδιορισμού και χωνευτήρι των Ανθρώπινων σχέσεων μετατράπηκε σε εργαλείο κοινωνικής διάστασης και διάσπασης και χώνη-Κεφάδας-μέσα στην οποία το συστημα πετά τους ενεπιθύμητους.Ειναι με δυό λόγια το εργαλείο με το οποίο βάζει στο περιθώριο ολους αυτούς που αντιτίθενται στον περιορισμό η την κατάλυση της ελευθερίας.Τα Ανθρώπινα δικαιώματα.Την Δημοκρατία,την ισονομία και την κοινωνικη Δικαιοσύνη.Απομονώνει και καταδικάζει και αυτούς ακόμα,που σε στιγμές εφορίας λένε:Εμένα δεν με ενδιαφέρει τι θα πεί ο κόσμος.Εγώ δεν Ζώ για τον κόσμο,αλλά για Μένα.

Το γεγονός οτι ο Ανθρωπός,σαν τα αλλα Ζώα,που Ζουν κοπαδιαστά εχει ανάγκη να Ζεί με τους ομοίους τουστην κοινωνία.Μπορει να μας κάνει να καταλάβουμε μερικές απο τις πιό αρχέγονες και τις πιο ουσιώδεις λεπτομέρειες.

Ο Ανθρωπός δεν ειναι ζώο ερημικά και ανεξάρτητο απο την φύση.Εχει τόσο πολύ ανεπτυγμένο το ένστιχτο της συμμετοχής και της αλληλεγγύης.Ενστιχτο που γεννήθηκε ακριβώς απο την ανάγκη να Ζεί και να λειτουργεί κοινωνικα.

Η Εγωϊστική ατομική ανατροφή ομως που του δώθηκε απο το καθεστώς ατομικής ιδιοκτησίας,μπορει να το εξασθενήσει και να το υποβαθμίσει αυτά το ενστιχτο, οχι όμως και να το εξουδετερώσει-εξαλλείψει.Το ένστιχτο αυτά θα ήταν χωρίς σκοπο.γι αύτό και αδικοιολόγητο σε ενα ΟΝ που η φύση του και οι ανάγκες του θα το έσπρωχναν προς μιά Ζωή ερημική.Χωρίς σχέσεις με τους

άλλους Ανθρώπους και να ασχολείται μόνο να ικανοποιεί τις κλίσεις του και τα προσωπικά του συμφέροντα.

Το έναστιχτο της αλληλεγγύης-συμμετοχή,συνεργατική εργασία-εχει σαν αποτέλεσμα οτι οΑνθρωπος,όλες του τις αποφάσεις-επιλογές και πράξεις πριν προχωρήσει σε δράση εχει κατά Νού την σκέψη τον συνάνθρωπο-περιβάλλον.Και αναρωτιέται:Τι θα πούνε οι άλλοι για αυτήν η την άλλη πράξη του.Εχει μεγάλη επίδραση στην σκεψη του και την συμπεριφορά του,η εντύπωση θα σχηματίσουν οι άλλοι οχι μόνο για τι πράξεις,άλλα και τα λόγια που θα ξεστωμήσει στην συνείδηση των συνανθρώπων του.

Και ο ποιό ελευθερος και ανεξάρτητος Ανθρωπος,με τα σημερινά κρατούντα όταν χαράζει-αποφασίζει την δική του συμπεριφορά απέναντι στους συναθρώπους του το κάνει με την κρυφή-ενδόμηχη ελπίδα οτι στο τέρμα του δρόμου του,όσο αργά και αν φτάσει και οποιά και αν ειναι το αποτέλεσμα.Θα βρεθεί ένας αριθμός Ανθρώπων να συμφωνήσει και να επικροτήσει έστω και μερικά την τέτοια του συμπεριφορά και στάση.

Η ανάγκη να αρέσουμε στην Κοινή Γνώμη,εχει τεράστια επίδραση στην Ζωή και την δράση μας και ας λέμε πολλές φορές πως δεν μας ενδιαφέρει τη γνώμη θα σχηματίσουν οι άλλοι για μας.Η επιρροή και η δύναμη που ασκεί η Κοινή Γνώμη επάνω μας θα έλεγα,πως ειναι εξ ίσου δυνατή με το έναστιχτο της αυτοσυντήρησης με το οποίο άμεσα σχετίζεται.Και αυτός ακριβώς ο πόθος.Αυτή η ανάγκη αναγνώρισης του προσωπικού μας Εγω,ειναι που μας οδηγεί σε πράξεις Ηρωικες και παρακινδυνευμένες Ενέργιες.Και δεν ειναι λίγοι αυτοι που θυσίασαν την Ζωή τους μόν και μόνο για να μιλάμε γι αυτούς επαινετικά.Η ΚοινήΓνώμη δημιουργει- παράγει τους Ηρωες.Οπώς δεν ειναι λίγοι και εκείνοι που Ζούν,στην αφάνεια σε όλη τους την Ζωή,ακριβώς γιατί δεν τολμούν να σχηματίσουν και να εκφράσουν δική τους γνώμη.Να πάρους δικές τους αποφάσεις.

Χρειάζεται εξαιρετικά θάρρος για να εκδηλώσει κανείς δυνατά και ανοιχτά την πεποίθησή του όταν ξέρει εκ των προτέρων αν και σωστή-δίκαια οτι θα ειναι αντίθετη με τα κοινώς κρατούντα και το περιβάλλον μέσα στο οποίο Ζεί.Το γεγονός αυτό σημαίνει οτι με τον ένα η τον άλλο τρόπο ζητάμε οπωσδήποτε την αποδοχή και την παραδοχή απο τους ομοίους μας.Την εμπιστοσύνη των φύλων και συνανθρώπων.Την έγκριση και την αγάπη του αλλου φύλου.

Αυτό που λέγεται Κοινή Γνώμη,που στην πράξη και την πραγματικότητα σημαίνει Τι και Ποιά γνώμη έχουμε αφήσει εμείς να σχηματίσουν οι άλλοι για Μας.Ασκεί είτε το θέλουμε είτε οχι μια μεγάλη επίδραση και παίζει θα έλεγα καθοριστικό και αποφασιστικό ρόλο στην Ζωή μας.

Αυτό θα γίνει περισσότερο κατανοητό,αν σκεφτούμε οτι όλες οι ενέργειες και οι σκέψεις μας ακόμα,προς τα έξω βλέπου και αποσκοπούν.Προς τους άλλους απευθύνονται και αυτών την κρίση ζητούν

Ας πάρουμε-και μιλώ πάντα για τα σημερινα δεδομενα και κρατούντα- για παράδειγμα την Μόδα.Μπορεί μια Κοπέλα να μην εχει απλώς πολλά ρούχα,αλλά μια παραφορτωμένη καρδαρόμπα.Να μην της λείπει απολύτως τίποτε.Με αυτά τα ρούχα παπούτσια κλπ που έχει θα της αρκούσαν οχι μόνο για αυτήν,αλλά και για άλλη ακόμα πιο μακροχρόνη Ζωή.Και όμως αν αλλάξει η Μόδα,θα υποχρεωθεί να παρεί καινούρια ρούχα.Ρούχα που να ανταποκρίνονται στην νέα-συγχρονη Μόδα.

Βλέπουμε λοιπόν,ότι η Μόδα βασίζεται στον Εγωϊσμο του Ανθρώπου και την αποψη;η οτι να συνβαδίσουμε-εκφράσουμε την Μόδα τα αποτελέσματα θα ειναι εύκολα και γρήγορα.Με βάση αυτόν τον συλογισμό υποκύπτουμε στην εστρατεία Γοήτρου και την περιέρεια.Καθώς και στην ιδέα οτι αυτό το πράγμα που θα αγοράσουμε τώρα θα Μας προβάλει στην κοινωνικά.Θα Μας καταξιώσει στην Κοινή Γνώμη και παράλληλα θα κολακεύσει την έντεχνα καλλιεργημένη φιλαφτία μας.

Η Μόδα ειναι ο καινούριος θεός,των γυναικών.Στηρίζεται και αυτή όπως και τόσες αλλές Ανθρώπινες εκδηλώσεις,στην ανάγκη του Ανθρώπου να δείξει προς τα έξω Ποιός ειναι.Ποιά ειναι η αισθητική καλλιέργια του.Το γούστο του.Και μεγαλουργεί η Μόδα στην βάση οτι σήμερα τον Ανθρωπό τον μετράνε οχι με το πόσα εχει ακι μπορεί.Αλλα με το πόσα εχει.Και επιδεί η Μόδα σημαίνει:Κάτι αλλό απο αυτό που ειχα πρίν απο αυτό και κάτι διαφορετικό απο αυτό που δεν εχεις Εσύ.Και επειδή για την απόχτηση αυτων των πραγμάτων Μόδας,απαιτουνται χρήματα και Εγω εχω αυτά τα χρήματα που μου ζητά να δώσω για την συμμεταχή μου στην Μόδα.Ενω Εσυ δεν τα εχεις.Αρα μπορεί Εσυ να ξέρεις περισσότερα και να κάνεις πολύ περισσότερα.Εγω όμως αντί να κάνω αυτον τον τεράστιο κόπο που εκανες Εσυ,για να σε φτάσω.Και τον πρόσθετο που απαιτείται για να σε ξεπεράσω σε μειώνω-υποβιβάζω μέσω της Μόδας που Εσύ δεν

εχεις.

Βλέπουμε λοιπόν,οτι στο καθεστώς περιουσίας η Μόδα παίζει εναν μεγάλο και ξεχωριστό ρόλο και ιδίως στην Ζωή της γυναικας.Της γυναίκας καταναλωτή και συνεργάτης του συστήματος.Αν θελήσει να επιμερίσει κανείς την επίδραση της Μόδα ανάμεσα στα δυό φύλα θα καταστάλαζε στο συμπέρασμα οτι και ο ανδρας ως ένα βαθμό συμμετάσχει στην Μόδα και τον ανταγωνισμό που αυτή περιέχει σαν κοινωνική εκδήλωση.Η σχέση ομως που υπάρχει ανάμεσα τους είναι τεράστια και θα μπορούσε την σχέση αυτή να την παρομοιάσει με το λογοπαίγνιο:Ο άνδρας τρώει μόνο με το στόμα.Η γυναίκα με ολόκληρο το σώμα.Γούνες,δαντέλλες και μεταξωτά.Βαρύτιμα κοσμήματα και μπιζιού.Χρώματα,αρώματα,μπογές και καμωματα.Νύχια Μαλιά και αυτιά.Κρέμες,μπούδρες και κραγιών.Καρφίτσες,εγκράφες,ζώνες και όλων των ειδών τα σιθρού και μπιχλιπίδια.Με δυό λόγια καταναλώνει όλων των ειδών τις πομάδες και τα καλυντικά.Κάνει χιλιές δυό προσπάθειες.Ξοδεύει πολύτιμο χρόνο,όχι βεβαιά για την Ζωή,αλλά για προβολή και υπόληψη.

Η υπόληψη ειναι αγαθό πολύτιμο και η γνώμη των άλλων παίζει πολύ σπουδαίο ρόλο στην εξωτερική και εσωτερική Ζωή του κάθε Ανθρώπου.Η Κοινή Γνώμη λοιπόν, με τον ένα η τον άλλο τρόπο.Στον ένα η τον άλλο βαθμό ασκεί μεγάλη επίδραση και επιρροή σε κάθε άτομο και ειδίκα στην γυναίκα.

Το κορίτσι απο τις πρώτες ακόμα μέρες της Ζωής του,του γημιουργούμε την εντύπωση οτι δεν εχει να αντιμετωπίσει κανένα απολύτως πρόβλημα.Οτι όλα του τα προβλήματα,θα λύνοται ως δια μαγείας.Οπως και οταν αυτό θέλει.Οτι θα Ζήσει μέσα στον πλούτο.Την χαρά και την ευτυχία.Απο τις πρώτες ακόμα μέρες του δημιουργούμε εναν καθαρά φανταστικό κόσμο.Εναν κόσμο σε πλήρει αντίθεση με τον πραγματικό κόσμο μέσα στον οποίο θα Ζήσει.

Απο αρκετούς Αιώνες τώρα η κοινωνία πρώτα και η οικογένεια σε συνέχεια έπαψε να αναπαράγει-μεταφέρει την πραγματικότητα για τα παιδιά και κυρίως για το κορίτσι.Παρουσιάζουν εικόνες ονειρικές και σκηνές ευτυχίας.Ζωγραφίζουν με τα ομορφότερα λόγια και χρώματα τις όμορφες και χαρούμενες πλευρές της Ζωής. Ολά όσο λένε στην κόρη,συγκλίνουν στον ίδιο σκοπό.Να ωραιοποιήσουν την Ζωή που θα κάνει μέσω ενός πλούσιου γάμου.Με την προοπτική ενός πλούσιου γάμου της

δηλητηριάζουν την Ερωτική Ζωή,με το Πές,Πές για αυτόν τον πλούσιο γάμο.

Ο Ερωτας για την γυναίκα ειναι βέβαια,η κορυφαία στιγμή,που δοκιμάζεται, επιδοκιμάζεται η αποδοκιμάζεται στην συνολική της παρουσία στον χώρο του φύλου και της Ζωής.Ομως στον χώρο αυτό φαίνεται μιά μόνο διάσταση της δύναμης της. Για ορισμένες γυναίκες η διάσταση αυτή είναι και η μόνη.Το ίδιο κορυφαία στιγμή ειναι και το κεφάλαιο γάμος.

Για την ολοκληρωμένη ομως γυναίκα.Γι αυτήν που εχει επίγνωση του εαυτού της και της αποστολής της σαν Ανθρωπός γενικά και όχι μόνο σαν γυναίκα ειδικά η συναιεσθηματική και η Ερωτική πλευρά και παρουσία της όσο συμαντική και αν ειναι για την Ζωή της δεν εξαντλεί το ευρύτατο αντικείμενο των επιδιώξεων στο συνολικό πεδίο δράσης μιάς γυναίκας,γιατί πέρα απο τον ερωτα ο οποίος ειναι βεβαια ενα απο τα βασικά συστατικά μέρη της Ζωής,δεν συμποσούται και ούτε συμπυκνώνει το Νόημα ολόκληρης της Ζωής.

Μένοντας βέβαια μια γυναίκα,έστω προσωρινά και για συγκεκριμένους λόγους -μόρφωση,επάγγελμα κλπ-έξω απο το ερωτικό παιγνίδι,μπορεί να χάσει ενα βασικό σημείο στην πάλη για την κατάκτηση των όρων Ζωής.Η δράση όμως στον χώρο της κατανόηση των βασικών και αποφασιστικών προϋποθέσεων μπορουν να γίνουν προσδιοριστικά στοιχεία ολοκληρωτικής επιτυχίας έστω με λίγη καθυστέρηση οχι μόνο στον ερωτικό χώρο αλλά και σε όλοτυς τους τομείς δράσης και σε όλη την κλίμακα της κοινωνικής Ζωής.

Με αυτες τις κατακτήσεις πιά μπορεί να μπεί στην διαδικασία ολοκλήρωσης πόθων,σκοπών και επιδιώξεων.και με βάση αυτό στηριζόνενη στον εαυτό της και μόνο να εδραιώσει και να βαθύνει οχι μόνο αυτό που εχει ήδη,αλλά να επεκτείνει τις βλέψεις και για περαπέρα επιτυχίες.Το πρόβλημα συνεπώς που αντιμετωπίζει κάθε Κοπέλλα σήμερα δεν ειναι μόνο αισθηματικό,ειναι συγχρόνως και πρόβλημα προσανατολισμού και παράλληλα σωστού προσδιορισμού με βάση τις δυνατότητες.

Ειναι γεγονός οτι η στέρηση του ερωτικού παιγνιδιού μπορεί να στερήσει την κοπέλλα απο ορισμένες μικροχαρές και να την δυσκολέψει για λίγο χρόνο-αν και αυτά τα δύο μπορούν να γίνουν ταυτόχρονα με έναν καλό χειρισμό-στην κατανίκηση αυτού του πόθου.Ειναι όμως βέβαιο οτι αυτό θα επιταχύνει τις διαδικασίες και τον χρόνο λύσης των προβλημάτων και θα της επιτρέψουν την δυναμική και

ορμητική συμμετοχή τόσο στο κεφάλαιο συναισθήματα,πάθους και αισθήματα οσά και τους άλλους τομείς της Ζωής της.

Ο Ερωτας αποτελεί σχεδόν το κύριο και αποκλειστικά βάθρο,πάνω στο οποίο στηρίζεται η Φιλολογία,η ποίηση και γενικότερα η Λογοτεχνία και πολλές τέχνες. Σε όλες τις εποχές και σε όλους τους λαούς.ο Ερωτάς ειναι σε κάθε περίτωση αυτός που μπορεί να εχμαλωτίσει με τρόπο σταθερό το σύνολο των αναγνωστών και κυρίως των γυναικών.

Ο Ερωτας σαν συστατικό Ζωής λειτούργησε από καταβολής κόσμου,διαφορετικά όμως απο εποχή σε εποχη στο κοινωνικό γίγνεσθαι.Αλλοιώς λειτούργησε στην εποχή της αγριότητας-κοπάδι.Αλλοιώς την εποχή στην βαρβαρότητα-ζευγαρωτός-και αλλοιώς στην εποχή του Πολιτισμού-μοναγαμία.

Επιδιωκόμενος σκοπός και αποτέλεσμα του Ερωτα,ειναι η ένωση ενός Νέου και μιας Νέας σε μόνιμο ζευγάρι.Η ένωση-του ζευγαριού γάμος-αυτή περιβλήθηκε στην αρχή απο τα ήθη και έθιμα και αργότερα απο γραφτούς Νόμους.Επίσημες τελετές προετοιμασίες και διατυπώσεις μεγαλύτερες απο κάθε άλλη πράξη της Ανθρώπινης Ζωής.Με τις διατυπώσεις που περιπλέκει το σύστημα,εξασφαλίζει πάντα έναν λεπτομερή και απόλυτο έλεγχο πάνω στην Σεξουαλική σχέση και Ζωή των μελών του. Και η επισημότητα με την οποία γίνεται η ένωση-ο γάμος ειδικά στην μονογαμική ένωση-ενός Ερωτευμένου η μη ζευγαριού,πρέπει να εμπνέει στο ζευγάρι η ιδέα πως η ένωσή τους δεν ειναι μιά ακόμα ιδιοτική τους υπόθεση,όπως το φαγητό,τα ρούχα κλπ,αλλά ενα περιστατικό υψήτης σημασίας και δημόσιας σπουδαιότητας,που ασκεί μιά επιρροή στο μέλλον της κοινωνίας.

Το σύστημα με το δικαιολογιτικό της ένωσης κάτω απο την δική του έγκριση και έλεγχο,ειναι να εμποδίσει την παρέκλιση και τον ξεπεσμό του Ερωτα,από την υψηλή αποστολή του,που ειναι η διατήρηση του είδους.Η κοινωνία-το σύστημα-πρώτα και η οικογένεια-η μονογαμική-ύστερα αναγνώρισε,επέβαλε σαν αξίωμα και σαν μόνες έντιμες και αξιες της εκτίμησης της εκείνες μόνο τις σχέσεις,ανάμεσα στην γυναίκα και τον άνδρα,που ο σοβαρος χαρακτήρας του καθιερώθηκε με μιά δημόσια τελετή και παρουσία πολλών Ανθρώπων,που θα είναι οι μάρτυρες αυτής της τελετης.

Οσο για εκείνες,που ξεφεύγουν απο αυτην την καθιέρωση η κοινωνία-συστημα εκκλησία-και μέσω αυτής και η οικογένεια,πάντα τις κατηγόρησε,τις καταδίκασε και τις τιμώρησε με τις πιό αυστηρές και απάνθρωπες τιμωρίες:Την περιφρόνηση. Το περιθώριο και τις περισσότερες φορές με ποινές και κυρίως δεν τους αναγνωρίζει Νομικά δικαιώματα,όχι μόνο για το ίδιο το ζευγάρι,αλλά και για τα παιδιά που θα γεννηθουν απο αυτό το ζευγάρι.Και σήμερα ακόμα ο γάμος ειναι η μοναδική μορφή σεξουαλική σχέση ανάμεσα στην γυναίκα και τον άνδρα,που η κοινωνία επιτρέπει και οι Νόμοι αναγνωρίζουν.

Απο τα πιό πάνω βγαίνει,πως τόσο η κοινωνία,άλλο τόσο και η οικογένεια που ειναι το πιό μικρό κοινωνικό κύτταρο,φροντίζουν και σαν σκοπό έχουν το μέλλον του Ανθρώπινου είδους και την διαιώνιση του.Και ενώ ο γάμος ειναι ο μόνος τρόπος,που η κοινωνία επιτρέπει την σεξουαλική ικανοποίηση,και πρέπει να εχουν σαν περιεχόμενο και συστατικό αποτέλεσμα τον Ερωτα.Αν δεχθούμε οτι ο Ερωτας ειναι ο μεγάλος ρυθμιστής της Ζωής και του είδους.Οτι ειναι η δύναμη που σπρώχνει να τελειωποιηθεί και εμποδίζει την φυσική καταστροφή του.Δεν μένει παρά να δούμε αν πράγματι ο τρόπος με τον οποίο συγκροτούναι τα ζευγάρια σήμερα,ειναι αυτός που ισχυρίζεται σύστημα και Εκκλησία και επιβάλουν μέσω των μηχανισμών της η κοινωνία-μορφη γάμου-ο γάμος οχι μόνο δεν στηρίζονται στον Ερωτα,αλλά στον εγωισμό,το συμφέρον και την παράδοση καταστρέφοντας και τον λίγο Ερωτα που ενδεχομένως προ υπήρχε.

Το αν ο εγωισμός,η παράδοση και το συμφέρον πετυχαίνουν το σκοπό να οδηγήσουν δύο νέους χωρίς την ύπαρξη Ερωτα στο γάμο,κατα κύριο λόγο οφείλεται στο γεγονος οτι η γυναίκα γενικά και του λαου ειδικά δεν εχει δικό της προσωπικό εισόδημα. Μα και αν εχει κάποιο δύσκολα θα το αυξήσει.Ισως μάλιστα και να το ελατώσει η και να το χάσει τελείως,γιατί η ανατροφη της και τα ήθη που της δώσανε δεν την οπλίσανε αρκετά όπως το αγόρι,Ετσι ωστε να διευθύνει και να υπερασπιστεί την περιουσία και δικαιώματά της φυσικά και Νομικά,απο τις τόσες παγίδες.

Αν τυχον και μείνει χωρίς περιουσία,τότε η σκοτεινη εικόνα γίνεται απελπιστική.Πολύ λίγα ανεξάρτητα και επικερδή επαγγέλματα ειναι ανοιχτά στην γυναίκα.Το κορίτσι του λαού,κερδίζει το πανάθλιο καθημερινό

της,χωρίς να γνωρίζει ποτέ,αυτό το αγαθό που λέγεται οικονομική ανεξαρτησία.Η ελειψή ανεξαρτησίας και οι ταπειμώσεις χαλάνε τον χαρακτήρα της.Αν καταφύγει σε κάποιο ελεύθερο επάγγελμα χειρονακτικό θα υποφέρει την συνέπεια της πείνας. Σαν εργάτρια με μεροκάματο θα πέρνει κατά μέσω όρο τα μισα απο όσα πέρνει ο άνδρας,παρ όλα που και αυτή εχει τις ίδιες φυσικές ανάγκες.

Η ταξική οργάνωση της κοινωνίας καταντά τον αγώνα για την Ζωή,τόσο επίμονη, επίπονη και αποκρουστική,που ούτε ο άνδρας,ούτε η γυναίκα ζητά μέσα στον γάμο και απο τον γάμο τον Ερωτα,άλλα μόνο την υλική εξασφάλιση.Συνέπεια αυτού του γεγονότος,ειναι ο άνδρας να κυνηγέι την Προίκα.Η γυναικά χωρίς περιουσία επειδή φοβάται να μην μείνει στο ράφι βάζει στο χέρι τον πρώτο τυχόντα που μοπορεί να την θρέψει.

Η οικονομική οργάνωση της κοινωνίας,ειναι η κυριώτερη αιτία για το οτι ο Γάμος ειναι μιά απο τις πρώτες και κυριώτερες εμπορικές πράξεις του Ανθρώπου.

Σαν τι θα μπορούσε ομως να περιμένει κανείς απο μιά κοινωνία,που η Ηθική της θεωρεί την Γεννετήσια πράξη σαν το πιό στηγερό και ειδεχθές έγκλημα;Από μιά κοινωνία,που σκεπάζει το πρόσωπό της μπροστά της,σαν να πράκειται γιά το ποιό φρικτό πράγμα;Χωρίς βεβαιά αυτό να την εμποδίζει να κλέβει,να εγκλήματει ποικιλότροπα.Να ασχημονεί και να οργανώνει την πορνεία;Απο μιά κοινωνία που κάθε φορά εφευρίσκει,μεθοδεύει και οργανώνει εκστρατεία κατά της Σεξουαλικής Απελευθέρωσης;Από μιά κοινωνία,που με τους μηχανισμούς της ξεσηκώνει θύελα διαμαρτυριών και στην παραμικρή εκδήλωθεί Σεξουαλικής απελευθέρωσης;Απο μια κοινωνία,που καταδικάζει,αφορίζει και στιγματίζει με τα μελανότερα χρώματα αυτών που ενεργεί προς την κατεύθυνση αυτή χωρίς την δική της έγκριση και έλεγχο;

Και μιά και ο λόγος για την Σεξουαλική απελευθέρωση,θα πρέπει να τονιστεί οτι Σεξουαλική Απερλευθέρωση,δεν σημαίνει ο πολλαπλός Ερωτας.Ούτε ειναι ποσοτικό το θέμα,αλλά ποιοτικό.Με βάση το σκεπτικό αυτο η Σεξουαλική Απελευθέρωση και η χειραφέτηση δεν μπορεί να μπλοκαρηστεί με τίποτε και απο κανέναν.Γατί η Σεξουαλική Απελευθέρωση,δεν εχει να κάνει με την ποσότητα.

Βεβαιά το συστημα και η Εκκλησία,θα αρπάξουν κάθε ευκαιρία οπως έκανε τώρα με το ΑΙ Σ.θα εκμεταλλεύεται

καθετί που την βοηθάει να σπείρει τον πανικό και την ιδέα οτι πρόκειται για"ΘΕΙΑ τιμωρία"που προκάλεσε η Σεξουαλική Απελευθέρωση.

Στην δεκαετία του 1970,που η κοινωνία των Ανθρώπων διέτριχε κίνδυνο ενός θερμοπυρηνικού πολέμου.Οι Νέοι προκειμένου να αντιταχτούς σε αυτήν την προοπτική άρχισαν τον αντιπολεμικό τους αγώνα με το σύνθημα"κάνε Ερωτα οχι πόλεμο"θα μου πείτε τώρα:Τι Ερωτα να κάμουμε που αυτό το καταραμένο ΕΙ Σ εχει μετατρέψει την Ερωτική χαρά σε εφιάλτη;Ηδη η Σεξουαλική Απελευθέρωση βρίσκεται σε παρακμή και η αντεπανάσταση της αγνότητας φουσκώνει σαν κύμα φουρτουνιασμένο

Οσο για την αγνότητα-παρθενιά-με την έννοια που την θέλει το σύστημα και την απαιτεί η Εκκλησία.Κατά μερικούς σύγχρονους Ερευνητές η υπαρξή της λειτουργεί σαν μιά μερικής δύναμης-τροχοπέδη στην Σεξουαλική Τάση-ανάγκη της γυναίκας, υπενθυμίζοντας της επιτακτικά,οτι πρίν κάνει το πρώτο βήμα,θα πρέπει προηγούμενα να εχει αναπτύξει ενα βαθύ και σίγουρο συναισθηματικό δεσμό.Ενα δεσμό που να ειναι αρκετά ισχυρός και να εγγυάτε την μελλοντική διατηρησή του,ωστε να μπορει να υπερνικήσει την αρχική σωματική ταλαιπωρία,που ισως προκαλεί η πρώτη συνουσία.

Συνηθως κατηγορούμε την γυναίκα,οτι εκμεταλλεύεται το κορμί της και δραχμοποιεί την Σεξουαλική της ικανοποίηση.Αυτό βέβαια-όποια θέλει-το πετυχαίνει μόνο μέσω του μεγάλου πλεονεκτήματος,που της εχει προσφέρει η φύση,να ειναι εγκρατής ωστε ο χρόνος της εγκράτειας να λειτουργήσει επιλεκτικά-εκλογικά-ωστε μέσω αυτης έστω της ολιγόχρονης εγκράτειας να λειτουργήσει ο νόμος της φυσικής επιλογής.Αυτό σε σχέση με την φύση και σε ο,τι αφορά τον Ερωτικό σύντροφο.

Αυτήν την φυσική εγκράτεια θα μπορούσε κανεις να την παρομοιάσει με την σχέση που εχει η βενζίνη με την άσφαλτο όσον αφορά με τον χρόνο και τον τρόπο ανάφλεξης και καύσης,τοποθετώντας τον άνδρα στην θέση της βενζίνης και την γυναίκα,στην θέση της ασφάλτου.Αυτήν ακριβώς την φυσική εγκράτεια ειναι ενα απο τα στοιχεία που εκμεταλλεύεται και χρησιμοποιεί η Εκκλησία και το σύστημα για να την επιβάλει την συνεργασία της γυναίκας.

Μπορεί να φανταστεί κάποιος άνδρας,πολύ περισσότερο να συλλάβει σε πιά κατάσταση θα ειχε-φτάσει οδηγήθει-καταντήσει η γυναίκα,μετά το πέρασμα της

κοινωνίας των Ανθρώπων,στο καθεστώς ιδιοκτησίας-περιουσίας-χωρίς αυτήν την φυσική εγκράτεια.Αν και η γυναίκα,ήταν τόσο εύκολη όσο και ο άνδρας στην επιλογή του ερωτικού συντρόφου τόσο ολιγόχρονη στην απόφαση να κάνει Ερωτα και εξ ίσου με τον άνδρα πιεστική στην ανάγκη του Ερωτα όπως συμβαίνει με τον άνδρα.Αν δηλ και το Σεξουαξικό ενστιχτο της γυναίκας λειτουργούσε τόσο ακαριαία και εντονά με αυτό του άνδρα.Αν συνέβαινε δηλαδή αυτό που συμβαίνει με το ένστιχτο της πείνας,της δίψας κλπ,που δεν διαφέρει φυσικά στα δυό φύλα.Αν η δεν ειχε αυτό το φυσικό αγαθό της εγκράτειας η απο επιπολαιότητα και κακό υπολογισμό έχανε αυτό το Ατού.Θα έχανε την εννοια της κατάκτησης.Πρελουντιο του Ερωτα. Αυτήν την ανταλλακτική αξία.Αν δεν ειχε αυτήν την μικρή χρονική αναστολή θα ειχε χάσει οχι μόνο την ανεξαρτησία,την ελευθερία και την Ανθρώπινη οντότητα και τα ελάχιστα ίχη αξιοπρέπειας που κατόρθωσε να περισώσει,αλλά και αυτήν ακόμα την χρήση σαν σεξουαλικό αντικείμενο και παιδοκομική χημανή του την λειτουργεί το σύστημα.

Βασική λοιπόν και κύρια αιτία κάθε αποτυχία της γυναικας τόσο στον χώρο της Ζωής γενικά και τον Ερωτα ειδικά,ειναι τα γεγονός οτι το ενα παιδί το μεγαλώνει η ίδια η γυναίκα-Μανα να παίζει τον ρόλο του άνδρα και πάρα απο τον σεξουαλικό χώρο και το άλλο στον ρόλο της γυναίκας με αποκλειστικά και μόνο τον Σεξουαλικό χώρο.Το ένα παιδί-το αγόρι-το εξοπλίζει και με πολλά αλλά εφόδια:Περιουσία επάγγελμα,ατέχνη,Επιστήμη η μιά οποιαδήποτε συγκεκριμένη εργασία.Ενω το Κορίτσι το προετοιμάζει για τον γάμο.Για τον γάμο που τα εχει όλα έτοιμα.Που θα λύσει ως δια μαγείας όλα τα προβλήματα.Για τον γάμο με τις βαρύτιμες γούνες ντις ακριβες δαντελές και χρυσαφικά.Με αγάπες που με τον καιρό θα φυτρώσουν.Χαρες και ευτυχίες που στο μεταξύ θα καρποφορήσουν.Και ας γίνεται ο γάμος απο συμφέρον,απο παράδοση και υποχρέωση για την κοινωνική και οικονομική τακτοποίηση και καταξίωση.Μα και κοινωνική ικανοποίηση των γονιών,να δούν την κόρη τους κοινωνικά τακτοποιημένη. Το ετοιμάζει για τον γάμο που και η ίδια βίωσε αυτήν την μορφή γάμου-την μονογαμία- απο τον οποίο θα έλεγε κανεις δεν έβγαλε κανένα,μα κανένα απολύτως συμπέρασμα.

Και επειδή ειπώθηκαν πολλά κατα του γάμου και κυρίως

της μονογαμίας μπαίνει το μεγάλο ερωτημα;Γιατί και ποιοί ειναι οι λόγοι που τελικά και όταν ενα ζευγάρι ξεκινά σωστά και με τις καλύτερεςρποθέσεις,μα και προυποθέσεις:Ερωτας, Αγάπη,ένωση σε ζευγάρι στα πάντα ταιριασμένο και ομως τελικά ενα μεγάλη πλειοψηφια αυτων των ζευγαριών η δεν επιβιώνει η δεν Ζεί την ευτυχία που ειχε ονειρευτεί.

Βεβαιά ενα μεγάλο μέρος το μεγαλύτερο της ευθύνης για το οτι η τέχνη του Ερωτα,πραγματικού η προσποιητού που της εμαθαν,δεν λύνει,αλλά δημιουργεί προβλήματα.Στο θέμα αυτό παίζει ενεργό και μεγάλο ρολο και το σχολείο.Ομώς και η ίδια-οχι όλες βέβαια-αργότερα δεν κάνει τίποτε παρά να καλλιεργεί και να αναπτύσει μόνο την τέχνη του Σέξ,λές και η Ζωή στο συνολό της ειναι μόνο Σέξ και την τέχνη του νοικοκυριού,απο το νοικοκυριό,δεν εχει μείνει παρά μόνο η σκόνη,η λίγδα και αράχνη.Και επειδή το Σέξ,δεν ειναι κάτι που το κάνουμε ολόκληρο το 24ωρο,αλλά κατά τακτά περίπου διαστήματα και ανάλογα με την ηλικία-αρχίζει απο συχνά και φτάνει στο καθόλου-η για να ακριβολογούμε σε ολόκληρη την Ζωή του Ανθρώπου,το σε αγαπώ με αγαπάς και όλα τα αλλά ερωτόλογα θαυμασμού αγάπης και όρους πίστης,δεν αντιπροσωπεύουν παρά μόνο δέκα λεπτά. Οσο για την Σεξουαλική πράξη αυτή καθ εαυτή,όσο έντονη και παρατεταμένη και ειναι δεν διαρκεί παρά μόνο λίγα λεπτά.Αυτά ομως τα δέκα λεπτά η και λιγότερα δεν ειναι ολόκληρο το 24ωρο και το 24ωρο εχει 24ώρες και μάλιστα γεμάτες και κυρίως δεν ειναι ολόκληρη η Ζωή.Αυτό το πολύπλευρο,πολυσύνθετο και πολύμορφο φαινόμενο που ακούει στο ονομα Ζωή.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να προστεθεί,οτι τα διάφορα Σεξουαλικά σήματα,τα ερωτολογα,οι περιπτώξεις-αγκαλιάσματα κλπ-μα και αυτήν την πράξη του Σέξ,δεν την κάνουμε για ευχαριστήσουμε τον συντροφό μας,αλλά τον εαυτό μας.Ειναι τραγικό λάθος,οχι μόνο μεγάλο,αλλά τραγικό να εχουμε την πεποίθηση η την αντίληψη ακομα οτι αυτό που κάνουμε το κάνουμε για να ευχαριστήσουμε τους πόθους και τις σωματικές ανάγκες του συντρόφου μας.Μια τέτοια άποψη σε τελευταία ανάλυση οδηγεί στην σκέψη οτι συμμετέχοντας κάνουμε θυσία.Και επειδή θυσία δεν μπορεί να κάνει ο Ανθρωπός κάθε μέρα,κάθε ώρα και κάθε στιγμή,κάποτε θα αρχίσει αυτός που θεωρεί οτι κάνει θυσίες θα ζητήσει ανταλλάγματα υλικά.Το αντάλλαγμα που θα ηταν δυνατον να ζητηθεί

περιέχεται σε αυτήν την ίδια την εκδήλωση της Ζωής παίρνεται και με το παραπάνω,κατά την διάρκεια της προετοιμασίας.Κατά την πραγμάτωση και για πουμε και μια μεγάλη αλήθεια και με το παραπάνω λόγο της διαφορας που υπάρχει ανάμεσα στα δυό φυλα και κυρίως για την γυναίκα και μετά την λήξη της πράξης και για αρκετό μάλιστα διαστημα.

Αυτό λοιπόν,λέμε οτι προσφέρουμε δεν ειναι τίποτε άλλο παρά μόνο η δική μας ικανοποίηση και ευχαριστησηκαι ας ισχυριζόμαστε πολλές φορες κυρίως η γυναίκα, για το αντίθετο.Και συμβαίνει στην πραγματικότητα αυτό,γιατί αυτή ειναι η φύση του Ανθρώπου και για τα δύο φύλα.Αφου λοιπον,αυτή ειναι η φύση του να αλληλοικανοποιούνται σημαίνει πως η φύση ειναι αμοιβαία,ανταποδοτική και εξισωτική.Και ειναι τέτοια γιατί σε καμιά αλλη βάση δεν θα μπορουσενα υπάρχει και να λειτουργήσει παρά μόνο στην βάση της ανταμοιβής και της ανταπόδωσεις και κυρίως της εξίσωσης.Λειτουργώντας κατά αυτόν των τρόπο σημαίνει πως δεν υπάρχουν υπόλοιπα λαμβάνειν.Υπόλοιπα για εξαργύρωση η υπόλοιπα χρέους μετά την ολοκλήρωση της πράξης.

Και ειναι ανταποδοτική και αμοιβαία εξισωτική γιατί δεν μπορεί να υπάρξει διαφορετικά.Δεν μπορεί να υπάρξει ιονισμένη.Μπορεί να την φανταστει κανείς την φύση γενικά και τον τομέα αυτών τον τόσο ισχυρά,δυναμικά και καθοριστικής για την υπαρξη της Ζωής Ιονισμένη.Φορτισμένη με υπόλοιπα λαμβάνειν ο ένας απο τον άλλο.Το ένα φύλο απο το άλλο.Δεν θα είχαμε οδηγηθεί στην αυτοκαταστροφή ,όπως θα συμβεί,αν και όταν κάνουμε το τραγικό λάθος να απελευθερώσουμε τα προτόνια που έχουμε κλείσει μέσα στις ατομικές και υδρογονικές βόμβες.

Οπως συνεπώς δεν θα μπορεί να υπάρχει η φύση μετά την απελευθέρωση αυτων των φορτισμένων πρωτονιών.Ετσι και το Ανθρώπινο είδος θα ειχε αυτοκαταστραφεί αν απο και τις διάφορες φάσεις στον Σεξουαλικό χώρο δεν επέρχονταν η σωματική και συναισθηματική πρεμία και ισορροπία με βάση την τήρηση τον Νομό των αναλογιών και της αμοιβαιότητας.

Η καταστροφή που μπορεί να προκαλέσει μια ατομική βόμβα και η έκταση που αυτή θα παρεί,ειναι ανάλογη με το πόσα πρωτόνια εχουν ανικανοποίητα,ιονισμένα ακόρετσα εχουμε κλείσει μέσα